ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΟΚΤΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ Ε'. ΑΡ. 1516

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου 53, Τηλ. 3-01 καὶ 21. Ἐν Πειραιεῖ: Ἐφημ. «Σφαῖρα» τηλ. 36. Ἐν Θεσ)νίκῃ: ὁδ. Πλάτωνος (διαστ. Ἐγνατίας). Ἐν Πάτραις: Κορίνθου 98Α τηλ. 1-98. Τυπογραφεῖα: Στοὰ Πεσμαζόγλου.
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ "ΠΡΩΙΑΝ„

Η ΠΡΩΪΑ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ
8
ΜΑΡΤΙΟΥ 1930
Ἀνατ. ἡλ. 6. ὥ. 40 λ. Δύσις ἡλ. 6. 23 λ.
ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΤΥΡΩΝΟΣ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 12.3, ἐλαχ. 7.1. Ὑγρασία μετρία. Ἄνεμοι: μέτριοι ἕως ἰσχυροί. Θάλασσα: Αἰγαῖον, Ἰόνιον τεταραγμένη ἕως κυματώδης.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 765.2

Η "ΠΡΩΪΑ„ ΘΑ ΔΟΣΗ ΔΩΡΕΑΝ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ "Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ„!

Λόγῳ τοῦ ἐνδιαφέροντος, τὸ ὁποῖον προεκάλεσεν ἡ ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς «Πρωΐας» δημοσίευσις τοῦ ἔργου τοῦ κ. Ἐδουάρδου Ντριὼ «ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος», ἐνομίσαμεν ὅτι δημιουργεῖται ἠθικὴ ὑποχρέωσις πρὸς τὴν «Πρωΐαν» ὅπως αὐτὴ ἀναλάβῃ καὶ τὴν ἔκδοσιν τοῦ δραματικωτάτου τούτου ἔργου εἰς βιβλίον.

Ἡ «Πρωΐα» εἶνε τῆς γνώμης ὅτι ἡ ἔκδοσις τοῦ ἔργου τούτου τὸ ὁποῖον ἀποκαθιστᾷ τὰ πράγματα εἰς τὴν θέσιν των καὶ ἐκθέτει μὲ ἰδιαιτέραν ἀμεροληψίαν τὰ γεγονότα τῆς Ἑλληνικῆς περιπετείας τῆς τελευταίας δεκαπενταετίας, ὄχι μόνον δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον ἐμπορικῆς ἐπιχειρήσεως, ἀλλὰ ὅτι καὶ θὰ ἔπρεπε ἀνεξαρτήτως ὑλικῆς δαπάνης νὰ καταστῇ ὅσον τὸ δυνατὸν εὐχερεστέρα ἡ ἀπόκτησίς του ἀπὸ τὰ πρόσωπα τὰ ὁποῖα ἐνδιεφέρθησαν εἰς τὴν ἀνάγνωσίν του διὰ νὰ μορφώσουν μίαν σαφῆ ἰδέαν τῶν διαδραματισθέντων.

Ταῦτα ἔχουσα ὑπ' ὄψει της ἡ «Πρωΐα», ἀπεφάσισε νὰ ἀναλάβῃ αὐτὴ δι' ἰδίας της ἀποκλειστικῶς δαπάνης ὄχι μόνον τὴν Ἑλληνικὴν ἔκδοσιν τοῦ «Βασιλέως Κωνσταντίνου», ἀλλὰ καὶ τὴν ΔΩΡΕΑΝ διανομὴν τοῦ βιβλίου εἰς ὅλους τοὺς ἀναγνώστας της.

Οἱ ἀναγνῶσται τῆς «Πρωΐας» θὰ δικαιοῦνται νὰ λάβουν ΔΩΡΕΑΝ ἀπὸ τὴν «Πρωΐαν» ἀνὰ ἓν βιβλίον τῆς Ἑλληνικῆς ἐκδόσεως. Πρὸς διαπίστωσιν τοῦ γεγονότος ὅτι εἶνε ἀναγνῶσται τῆς «Πρωΐας» ὀφείλουν οὗτοι νὰ ἀποκόπτουν καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ἀπὸ τῆς Τρίτης, 4ης Μαρτίου καὶ μέχρι τῆς 1ης Μαΐου τὴν ἡμερομηνίαν ἡ ὁποία εὑρίσκεται εἰς τὸ δεξιὸν μέρος τῆς ἐπικεφαλίδος τῆς «Πρωΐας». Χάριν εὐκολίας τῶν ἀναγνωστῶν μας ἡ ἡμερομηνία, τὴν ὁποίαν θὰ ἀποκόπτουν πρὸς ΔΩΡΕΑΝ ἀπόκτησιν τοῦ βιβλίου, θὰ διαγράφεται ἀπὸ τῆς Τρίτης 4ης Μαρτίου καὶ μέχρι τῆς 1ης Μαΐου διὰ χρωματιστῆς γραμμῆς. Τὰ ἀποκόμματα ταῦτα θὰ ἀποστείλουν οἱ ἀναγνῶσται μας ὅλα μαζὶ τὴν 1ην Μαΐου εἰς τὸ Λογιστήριον τῆς «Πρωΐας» ὅπου θὰ ἀνταλλάσσωνται μὲ ἕνα καλλιτεχνικώτατον τόμον τοῦ πολυκρότου ἔργου τοῦ κ. Ἐδουάρδου Ντριὼ ὁ «Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος».

ΚΡΑΤΕΙΤΕ ΟΛΟΙ ΤΑ ΔΕΛΤΙΑ ΤΗΣ "ΠΡΩΪΑΣ„

ΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

Τὸ προσχέδιον **Καταστατικοῦ χάρτου** τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, τὸ ὁποῖον κατήρτισε τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, δὲν δικαιολογεῖ τὸν ἐγερθέντα ἐναντίον του ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων θόρυβον. **Ἄλλως τε**, καθ' ἃ ἐδηλώθη, ἡ κυβέρνησις θὰ δεχθῇ κατὰ τὴν ἐν τῇ **Βουλῇ** συζήτησιν πᾶσαν λογικὴν τροποποίησιν, ἐφ' ὅσον δι' αὐτῆς δὲν ἀνατρέπεται ἡ βάσις τοῦ προσχεδίου, τὸ ὁποῖον εἰς τὰς γενικάς του γραμμὰς δύναται νὰ θεωρηθῇ καλῶς ἔχον. **Καὶ** εἶναι ἀληθῶς δυσάρεστον ὅτι ὁ συντάξας τὰς δηλώσεις τῆς «Συνομοσπονδίας» τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων μετεχειρίσθη ὕφος ἐντελῶς ἀκατάλληλον — ὕφος ὀργίλον καὶ προκλητικόν.

Εἶναι γνωστοὶ οἱ ἀγῶνες τῆς ἐφημερίδος ταύτης διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν ὑπαλληλικῶν ἀποδοχῶν, διὰ τὴν ὑπαλληλικὴν στέγην, διὰ τὴν κατὰ ἀσθενειῶν ἢ ἀτυχημάτων ἀσφάλισιν τῶν ὑπαλλήλων. **Οὐδὲ** πρέπει νὰ φαντασθῇ τις ὅτι μετεβλήθησαν αἱ παλαιαὶ ἐκεῖναι γνῶμαί μας. **Ἐξακολουθοῦμεν** νὰ πιστεύωμεν ὅτι οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι δικαιοῦνται σοβαρᾶς αὐξήσεως τῶν ἀποδοχῶν των. **Αἱ** γενόμεναι αὐξήσεις εἶναι ἐντελῶς ἀνεπαρκεῖς, πᾶσα δὲ θὰ ἔπρεπε νὰ καταβληθῇ μέριμνα διὰ νὰ εὑρεθῇ τὸ **Κράτος** εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν ν' ἀμείψῃ κατ' ἀξίαν τοὺς ὑπηρετοῦντας αὐτό. **Ἀλλ'** ἡ αὔξησις τῶν ἀποδοχῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων δὲν πρέπει νὰ συνδυασθῇ πρὸς νέαν τινὰ φορολογίαν, διότι, ὅπως παρετήρησεν ὁ κ. **Πρωθυπουργός**, ἡ φορολογικὴ ἀντοχὴ τοῦ πολίτου εἶναι πεπερασμένη, δὲν εἶναι δὲ δίκαιον νὰ ἐπιβαρυνθῇ πέραν τῆς ἀντοχῆς του τὸ κοινωνικὸν σύνολον, διὰ νὰ βελτιωθῇ ἡ θέσις μιᾶς ὡρισμένης κατηγορίας.

Ἐφ' ὅσον ἡ προαγωγὴ τῆς οἰκονομικῆς θέσεως τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων δὲν δύναται νὰ βασισθῇ εἰς τὸ προϊὸν νέων φορολογιῶν, ἀπομένει ἡ χρησιμοποίησις τῆς μεθόδου τὴν ὁποίαν ὑπεδείξαμεν ἄλλοτε: τοῦ περιορισμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐπὶ μισθῷ ὑπηρετούντων τὸ **Κράτος**. **Ἀλλ'** ὁ περιορισμὸς αὐτὸς πρέπει νὰ γίνῃ βαθμιαίως, διότι ἀθρόα κατάργησις θέσεων θὰ ηὔξανε τὸ «διανοητικὸν προλεταριᾶτον» καὶ θὰ ἐπροσφυγοποίει πολλὰς χιλιάδας...γηγενῶν οἰκογενειῶν. **Ἐννοεῖται** δὲ ὅτι, καταργοῦσα ἡ κυβέρνησις ὡρισμένας θέσεις ἢ μὴ συμπληρώνουσα ἄλλας κενουμένας, δὲν θὰ ἔπρεπε διὰ τῆς ἄλλης χειρὸς νὰ ὑπογράφῃ διατάγματα δημιουργίας...αὐτονόμων ὀργανισμῶν.

Τὸ ἀνακοινωθὲν τῆς «Συνομοσπονδίας» κατηγορεῖ τὴν κυβέρνησιν ὅτι παρέβη τὰς ὑποσχέσεις της: **Φοβούμεθα** δὲ ὅτι ἐν προκειμένῳ διατυπώνει μίαν ἀλήθειαν: **Πράγματι** ἡ κυβέρνησις εἶχε δώσει προεκλογικῶς καὶ μετεκλογικῶς ὑποσχέσεις, τινὲς τῶν ὁποίων ἦσαν ἀπραγματοποίητοι. **Ἀλλ'** ἡ ὀργίλη ὑπόμνησις αὐτῶν τῶν ὑποσχέσεων καὶ ἡ ἀξίωσις ὅπως τὸ ὑποθετικὸν περίσσευμα τῶν **300** ἑκατομμυρίων, (τὸ ὁποῖον ὁ κ. **Ζαβιτσιάνος** μετατρέπει εἰς πολλαπλάσιον ἔλλειμμα), ἡ ἀξίωσις, λέγομεν, ὅπως τὰ **300** ἑκατομμύρια... τοῦ **Ζωραμῆ** διατεθοῦν δι' αὐξήσεις μισθῶν, εἶναι ὑπερβολική. **Οἱ** δημόσιοι ὑπάλληλοι ὀφείλουν ὅθεν νὰ περιμένουν. **Καὶ** ὀφείλουν ἀκόμη νὰ χαλιναγωγοῦν θερμοαίμους τινὰς συναδέλφους των, οἱ ὁποῖοι λησμονοῦν ὅτι τὸ ὕφος τῶν δημοσιοϋπαλληλικῶν ἀνακοινώσεων δὲν πρέπει νὰ ὁμοιάζῃ πρὸς τὸ ὕφος ῥηξικελεύθων καὶ δεινολόγων ῥητόρων. **Χωρὶς** δὲ ν' ἀρνούμεθα εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους τὸ δικαίωμα τοῦ ὀργανοῦσθαι, ἀρνούμεθα εἰς αὐτοὺς τὸ δικαίωμα τοῦ χρησιμοποιεῖν τὰς ὀργανώσεις πρὸς ἐκφοβισμὸν τοῦ **Κράτους** ἢ ἐπιβολὴν ἐπ' αὐτοῦ. **Ἡ** ἀξίωσις ὅπως οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι ἀπαλλαγοῦν πάσης ἐπ' αὐτῶν πειθαρχικῆς δικαιοδοσίας τῶν προϊσταμένων των ἢ τοῦ ὑπουργοῦ εἶναι ἀδικαιολόγητος. **Ἐπικίνδυνος** ἐξ ἄλλου διὰ τὴν συνοχὴν τῶν κρατικῶν ὑπηρεσιῶν εἶναι ἡ συμμετοχὴ αἱρετῶν μελῶν εἰς τὰ πειθαρχικὰ συμβούλια, τὴν ὁποίαν ζητεῖ ἡ **Συνομοσπονδία**. Mutatis mutandis οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι εἶναι μέλη ἑνὸς ἐθνικοῦ στρατοῦ, εἶναι ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται, οἱ ὁποῖοι οὔτε ν' ἀπεργοῦν δικαιοῦνται, οὔτε ν' ἀρθρογραφοῦν ὡς θερμόαιμοι ἰδεολόγοι τῆς ἀριστερᾶς, οὔτε νὰ καθιστοῦν ἀδύνατον ἢ δύσκολον τὴν λειτουργίαν τῆς κρατικῆς μηχανῆς.

Ὀλιγώτεροι καὶ καλύτερον ἀμειβόμενοι, ἑπομένως περισσότερον πειθαρχικοί, ἀποδοτικοὶ καὶ ὀλιγώτερον παρελκυστικοὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι: **Ἰδοὺ** ποῖος πρέπει νὰ εἶναι ὁ ἀντικειμενικὸς σκοπὸς τῶν **Ἑλληνικῶν** κυβερνήσεων. **Ἀλλ'** ὁ σκοπὸς αὐτὸς θὰ ἐπιτευχθῇ ἐξελικτικῶς. **Ἡ** ὀργάνωσις τῶν ὑπαλλήλων ἂς χαλιναγωγήσῃ ἐν τῷ μεταξὺ τὴν ἐν τῇ **Συνομοσπονδίᾳ** «προφυλακήν» της καὶ ἡ **Κυβέρνησις** ἂς δεχθῇ πᾶσαν λογικὴν τροποποίησιν τοῦ προσχεδίου «**Καταστατικοῦ Χάρτου**», χωρὶς νὰ ἐκθέσῃ τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ **Κράτους** σήμερον, ἢ τὴν συνοχὴν τῆς διοικητικῆς μηχανῆς αὔριον.

Ο ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΘΑΛΑΣΣΙΩΝ ΕΞΟΠΛΙΣΜΩΝ

ΚΑΤΑΡΓΗΣΙΣ ΤΩΝ ΥΠΟΒΡΥΧΙΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΑΥΤΙΚΗΝ ΔΙΑΣΚΕΨΙΝ

ΤΑ ΕΠΙΜΑΧΑ ΣΗΜΕΙΑ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Μάρτιος. — Ἄγγλοι καὶ Ἀμερικανοὶ ἀναζητοῦν τρόπον ἐφαρμογῆς τῆς ἀρχῆς τῆς ἰσορροπήσεως μεταξὺ τῶν στόλων. Ἐξ ἄλλου αἱ Ἰαπωνοαμερικανικαὶ συνομιλίαι ἐξακολουθοῦν καὶ πιστεύεται, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ πεισθοῦν οἱ Ἰάπωνες νὰ ἐλαττώσουν ὀλίγον τὰς ἀξιώσεις των εἰς τὰ 70 ο)ο τῶν ναυτικῶν δυνάμεων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ὅτι οἱ Ἀμερικανοὶ σκέπτονται νὰ ἐξετάσουν μήπως δύνανται νὰ προβοῦν εἰς παραχωρήσεις ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ ἐπιπέδου.

Ταυτοχρόνως ἡ ἐπιτροπὴ τῶν νομικῶν τῆς ὁποίας ἡ συγκρότησις εἶχεν ἀποφασισθῇ κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς διασκέψεως τῆς 11ης Φεβρουαρίου καὶ ἡ ὁποία ἀνέλαβε νὰ μελετήσῃ τὸ ζήτημα τῶν ὑποβρυχίων ἑτοιμάζει τὴν ἔκθεσίν της. Εἶναι γνωστὸν ὅτι εἶχεν ἀναλάβει ν' ἀσχοληθῇ 1ον) μὲ τὴν κατάργησιν τῶν ὑποβρυχίων, 2ον) μὲ τὴν ῥύθμισιν τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν ὑποβρυχίων ἐν καιρῷ πολέμου, 3ον) εἰς περίπτωσιν μὴ ἀποδοχῆς τῆς καταργήσεως, μὲ τὴν διαρρύθμισιν τῆς χωρητικότητος.

Κατόπιν καὶ ἐξ ἀφορμῆς τῆς στάσεως τῆς Γαλλίας, τῆς Ἰαπωνίας καὶ τῆς Ἰταλίας ἐγκατελείφθη ἡ ἰδέα τῆς καταργήσεως. Ὁ περιορισμὸς τοῦ ἀριθμοῦ δὲν συζητεῖται καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἀπουσίας τῆς Γαλλικῆς ἀποστολῆς. Ἡ ἐπιτροπὴ συνεπῶς περιωρίσθη εἰς ὅ,τι ὠνομάσθη ἐξανθρωπισμὸς τοῦ ὑποβρυχίου ὅπλου εἰς τὴν χρησιμοποίησίν του ἐναντίον ἐμπορικῶν σκαφῶν ἐν ὥρᾳ πολέμου. Ἐβάσισε τὰς ἐργασίας της ἐπὶ τῆς συμβάσεως Ρούτ. Πρέπει νὰ ὑπομνήσωμεν ὅτι ἡ σύμβασις αὐτή, ὑπογραφεῖσα ἐν Βασιγκτῶνι, τὸν Φεβρουάριον 1922, ἐγένετο μὲν ἀποδεκτὴ ἀπὸ ὅλας τὰς Δυνάμεις, αἵτινες ἀντιπροσωπεύονται ἐν Λονδίνῳ ἐκτὸς τῆς Γαλλίας. Ὡς ἐκ τούτου παραμένει νεκρὸν γράμμα. Ὁρίζει ἐν γενικαῖς γραμμαῖς:

1ον) Ὅτι ἕνα σκάφος ἐμπορικὸν πρέπει νὰ ἀποδέχεται ἐπιθεωρήσεις καὶ νηορίας, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ προσβάλλεται ἀπὸ ὑποβρύχιον παρὰ μόνον ἄν, παρ' ὅλην τὴν εἰδοποίησιν, δὲν συμμορφοῦται πρὸς τὰς διαταγὰς καὶ ἐὰν δὲν πλεύσῃ ἐκεῖ ὅπου τοῦ ὑποδειχθῇ. Ἐπίσης δὲν δύναται νὰ τορπιλλισθῇ παρὰ μόνον ὅταν οἱ ἐπιβάται του καὶ τὸ πλήρωμά του τοποθετηθοῦν εἰς ἀσφαλὲς μέρος. 2ον) Ὅτι τὰ ὑποβρύχια ὑπόκεινται εἰς τοὺς αὐτοὺς μὲ τὰ ἄλλα πλοῖα κανόνας. 3ον) Ὅτι οἱ κυβερνῆται τῶν ὑποβρυχίων, οἱ ὁποῖοι εἴτε κατ' ἐντολήν, εἴτε ἄνευ ἐντολῆς τῶν προϊσταμένων των ἢ τῶν κυβερνήσεών των παραβαίνουν αὐτοὺς τοὺς κανόνας, θεωροῦνται πειραταί. 4ον) Ὅτι αἱ Δυνάμεις ἀναλαμβάνουν ν' ἀπαγορεύσουν τὴν χρῆσιν τῶν ὑποβρυχίων ὡς καταστροφέων τοῦ ἐμπορίου.

Εἶναι εὔκολον νὰ ἀντιληφθῇ κανεὶς ποῖον ἐνδιαφέρον παρουσιάζει παρομοία σύμβασις διὰ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, αἱ ὁποῖαι ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐπιθυμοῦν νὰ διατηρήσουν τὸ δικαίωμα νὰ ἐμπορεύωνται μὲ ὅποιον θέλουν ἐν ὥρᾳ πολέμου, ἀφ' ἑτέρου δὲ φοβοῦνται μήπως ὁ ὑποβρύχιος πόλεμος τὰς ἀναγκάσῃ νὰ ἐμπλακοῦν πάλιν εἰς μίαν Εὐρωπαϊκὴν ἢ ἄλλην σύγκρουσιν. Δὲν ἀπορεῖ δι' αὐτὸ κανεὶς ὅταν βλέπῃ τὸν ἐμπειρογνώμονα νομομαθῆ των κ. Ρώμπλυ νὰ ἐπιμένῃ διὰ τὴν ἀποδοχὴν τῆς συμβάσεως αὐτῆς. Ἡ Γαλλία θ' ἀπεδέχετο τὰ δύο πρῶτα σημεῖα τῆς συμβάσεως, ἀλλ' ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δέχεται νὰ συζητήσῃ ἐπὶ τῶν ἄρθρων 3 καὶ 4. Οἱ Γάλλοι διεδήλωσαν πάντοτε ὅτι δὲν ἠμποροῦν νὰ ἐπιρρίψουν ἐπὶ ἑνὸς κυβερνήτου ὑποβρυχίου τὴν εὐθύνην τῶν διαταγῶν ποὺ λαμβάνει καὶ παρατηροῦν ὅτι ὑπάρχει ἀντίφασις μεταξὺ τοῦ πρώτου καὶ τετάρτου ἄρθρου, διότι τὸ μὲν ἕνα ὑποστηρίζει ὅτι ὁπωσδήποτε δὲν δύνανται νὰ χρησιμοποιηθοῦν ὑποβρύχια ἐναντίον ἐμπορικῶν πλοίων, καὶ τὸ ἄλλο ὁρίζει ὑπὸ ποίας περιστάσεις δύναται νὰ γίνῃ ἡ χρησιμοποίησις αὐτή. Ζητοῦν κατὰ συνέπειαν τὴν ἀναθεώρησιν τῶν δύο αὐτῶν ἄρθρων. Εἶναι ἐπίσης γνωστὸν τοῖς πᾶσιν ὅτι κατ' αὐτοὺς ἡ ἀπαγόρευσις τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν ὑποβρυχίων ἐναντίον τῶν ἐμπορικῶν πλοίων δὲν εἶναι νοητή, παρὰ μόνον ὅταν ὑπάρχῃ ἡ βεβαιότης ὅτι τὰ λεγόμενα ἐμπορικὰ σκάφη δὲν μεταφέρουν ἐμπορεύματα προοριζόμενα διὰ τοὺς ἐμπολέμους καὶ δυνάμενα νὰ μεταβληθοῦν εἰς πολεμεφόδια.

Εἶναι πασιφανὲς ποῖα προβλήματα δημιουργοῦν τὰ δύο αὐτὰ ἄρθρα. Οἱ Ἰάπωνες καὶ οἱ Ἰταλοὶ ἀποκλίνουν πρὸς τὴν Γαλλικὴν ἄποψιν. Οἱ Ἄγγλοι εἶνε ἐπιφυλακτικοὶ πρὸς τὸ παρὸν καὶ δὲν φαίνονται διατεθειμένοι νὰ συζητήσουν θέματα τοσαύτης σοβαρότητος ὅπως τὰ δικαιώματα τῶν οὐδετέρων καὶ ἡ ἐλευθερία τῶν θαλασσῶν. Ἡ κατάστασις θὰ μετεβάλλετο ἀμέσως ἂν λ. χ. οἱ Ἀμερικανοὶ ἐπετύγχανον νὰ παρασύρουν τοὺς Ἰάπωνας πρὸς τὰς ἀπόψεις των.

Ἡ Μεγάλη Βρεττανία ἀδυνατοῦσα νὰ πράξῃ διαφορετικὰ θὰ προσεχώρει καὶ αὐτὴ καὶ μετ' αὐτὴν ἡ Ἰταλία. Ἡ Γαλλία τότε ἢ θὰ ἔπρεπε νὰ ὑποχωρήσῃ ἢ ν' ἀναλάβῃ τὴν εὐθύνην ἑνὸς ναυαγίου τῆς διασκέψεως, πρᾶγμα τόσον θλιβερὸν δι' ὅλους, ὅσον εἶναι πιθανὸν ὅτι τὸ μόνον μέσον διὰ νὰ καταλήξῃ κάπου ἡ διάσκεψις, εἶναι ὁ ἐξανθρωπισμὸς τοῦ ὑποβρυχίου ὅπλου καὶ ὁ περιορισμός του.

Η ΕΥΡΩΠΗ ΑΜΥΝΕΤΑΙ

Η ΑΝΤΙΔΡΑΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΣΜΟΥ

ΑΝΤΙΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑ ΑΡΘΡΑ

Παρ' ὅλην τὴν νικηφόρον ἐπέλασιν τοῦ ἀμερικανικοῦ πνεύματος κατὰ τῆς Εὐρώπης, ὑπάρχουν ἀκόμη εἰς τὴν παλαιάν μας ἤπειρον οἱ ἀμυνόμενοι κρατερῶς, οἱ ἀρνούμενοι τὸν «ἀμερικανισμὸν» κατ' ἀρχήν, ἀνεξαρτήτως πολιτικῶν φρονημάτων. Λόγιοι, διϊστάμενοι ἐντελῶς εἰς τὰς κοσμοθεωρητικὰς ἀπόψεις των, κομμουνισταὶ ἢ κληρικόφρονες, καταφέρονται κατὰ τοῦ ἀμερικανικοῦ πνεύματος καὶ ἀποδεικνύουν ἐμμέσως, ὅτι ὁ πανάρχαιος εὐρωπαϊκὸς πολιτισμός, ἔχει προκαλέσει κάποιαν πνευματικὴν συγγένειαν μεταξὺ τῶν Εὐρωπαίων, ἡ ὁποία γίνεται αἰσθητὴ σήμερον, ἔστω καὶ ἁπλῶς ὡς ἀντίδρασις κατὰ τοῦ ἀμερικανισμοῦ. Οἱ Ἀμερικανοὶ δὲν ἀκούουν εὐχαρίστως τὰς ἐναντίον των κρίσεις. Ἐν τούτοις συχνότατα φροντίζουν νὰ τὰς δημοσιεύουν εἰς τὰ φύλλα των. Ἓν ἀμερικανικὸν περιοδικὸν μετέφρασεν ἐσχάτως ἀποσπάσματα ἀπὸ διάφορα τοιαῦτα ἀντιαμερικανικὰ ἄρθρα Εὐρωπαίων. Τὰ συνοδεύει, φυσικά, μὲ δυσμενῆ σχόλια. Πρέπει ὅμως νὰ θεωρηθῇ ὡς σύμπτωμα καλῆς τροπῆς τοῦ ἀμερικανικοῦ πνεύματος τὸ γεγονὸς τῆς δημοσιεύσεως τοιούτων ἐχθρικῶν κατ' αὐτῶν κρίσεων. Ὅταν ἀρχίζῃ ν' ἀκούῃ κανεὶς προσεκτικὰ τὸν ἀντίπαλον, εἶνε ἀπόδειξις, ὅτι γνωρίζει νὰ ὑποβάλλεται καὶ εἰς αὐτοκριτικήν.

Ἀλλ' ἰδοὺ μερικαὶ ἀπὸ τὰς ἀντιαμερικανικὰς αὐτὰς ἐκδηλώσεις τῶν Εὐρωπαίων:

Εἰς ἓν τεῦχος τῆς «Νουόβα Ἀντολοτζία», ὁ Ἰταλὸς Κάρλο Λινάτι, κρίνων ἓν ἀμερικανικὸν ἔργον, ἐπιτίθεται λαῦρος κατὰ τῆς Ἀμερικῆς:

«Πράγματι —γράφει— εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἡμεῖς οἱ Εὐρωπαῖοι συνεμορφώθημεν ἐσχάτως πρὸς τὰς ἐκδηλώσεις καὶ τὸ σύστημα τῆς ἀμερικανικῆς ζωῆς. Ἀλλὰ μήπως εἶνε τυχὸν τοῦτο ἐπιφανειακὸν καὶ ἐφήμερον φαινόμενον; Κατὰ τὴν ἀντίληψίν μου ἡ πραγματικὴ καὶ βαθεῖα μεταμόρφωσις τῆς ζωῆς ἑνὸς λαοῦ ἢ μιᾶς φυλῆς, δὲν δύναται νὰ γίνῃ σήμερον παρὰ μόνον διὰ τῆς μεταβολῆς τοῦ πολιτισμοῦ της. Ἀλλ' ἡ Ἀμερικὴ —τοὐλάχιστον πρὸς τὸ παρὸν— δὲν εἶνε οὐδὲ πόρρωθεν εἰς κατάστασιν νὰ μᾶς μεταδώσῃ ὅ,τι δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς «πολιτισμός». Τὸ εὐρωπαϊκὸν πνεῦμα λαχταρίζει κάτι βαθύτερον ἀπὸ τὴν ἱκανότητα τῆς κατασκευῆς μηχανημάτων, ἢ τῆς ἐπιζητήσεως ἠλιθίων διασκεδάσεων. Ἔχει ἀνάγκην ἀπὸ αἰσθήματα, σκέψεις, πάθη. Διὰ τὸ πνεῦμα, τὸ ὁποῖον ἔχει καλλιτεχνικάς, μουσικὰς καὶ ποιητικὰς κλίσεις, — καὶ ἡ Εὐρώπη σεμνύνεται διὰ τὰς κλίσεις της αὐτάς—, ἡ παράδοσις ἔχει σημασίαν δευτέρας οὕτως εἰπεῖν φύσεως. Ὁ Ἀμερικανὸς δὲν δύναται ἴσως οὔτε κἂν νὰ φαντασθῇ, πόσον ὡραῖον εἶνε νὰ κατοικῇ κανεὶς εἰς ἕνα σπίτι, τὸ ὁποῖον εἶνε γεμᾶτο ἀπὸ τὴν ἀτμόσφαιραν πολλῶν προγόνων, ἀπὸ οἰκογενειακὴν παράδοσιν. Δὲν ἠμπορεῖ νὰ φαντασθῇ, ὅτι ὁ Εὐρωπαῖος προτιμᾷ τοιαύτας χαρὰς ἀπὸ ἄφθονα πλούτη. Καὶ ἀκριβῶς ἐπειδὴ λείπει ἀπὸ τὸν Ἀμερικανόν, ὁ ὁποῖος μὲ ἀπληστίαν κυνηγᾷ τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν περιπέτειαν, ἡ παράδοσις, ταξιδεύει εἰς Εὐρώπην. Ἡ Εὐρώπη ὅμως ἐπιθυμεῖ νὰ παραμείνῃ ὅ,τι εἶνε. Ἀπὸ τὰ πράγματα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἠμπορεῖ νὰ τῆς προσφέρῃ ἡ πρακτικὴ Ἀμερική, παραλαμβάνει μόνον ὅ,τι τῆς ἁρμόζει. Ὁπωσδήποτε δὲ προτιμᾷ ἡ Εὐρώπη τὴν ἔντιμον πενίαν, ἡ ὁποία δὲν ταπεινώνει τὴν φύσιν καὶ τὸ πνεῦμα, ἀπὸ τὸν πλοῦτον καὶ τὴν καλοπέρασιν. Ἀλλ' ἂν εὑρίσκετο ἐν δικαίῳ ὁ Ἀμερικανός, ἂν εἶνε ἄσκοπος ἡ ἱστορία, ἡ τέχνη καὶ ἡ παράδοσις, τότε διατὶ οἱ Ἀμερικανοὶ ἑκατομμυριοῦχοι ἔρχονται εἰς Εὐρώπην, διὰ νὰ ἀγοράσουν ἐδῶ μὲ τὰ χρήματά των τὰ ἀριστουργήματα τῆς ζωγραφικῆς των, μὲ τὰ ὁποῖα κοσμοῦν ἀργότερα τὰς γυμνὰς κατοικίας των; Διατὶ σκοτώνονται ν' ἀκοῦν τοὺς μουσικούς μας καὶ τοὺς ποιητάς μας, καὶ νὰ χρησιμοποιοῦν τὰς ἐπιστημονικὰς ἀνακαλύψεις μας καὶ τὴν σοφίαν τῶν φιλοσόφων μας; Μήπως οἱ Ἀμερικανοί, παρ' ὅλον τὸν ὑλισμόν των, αἰσθάνονται καὶ οἱ ἴδιοι, ὅτι δὲν ἠμποροῦν νὰ ὑπάρξουν χωρὶς ἔστω καὶ ἐπίφασιν πολιτισμοῦ;»

Ἰδοὺ τώρα τί γράφει καὶ ἕνας σοσιαλιστὴς εἰς τὴν «Οὐμανιτέ», σχολιάζων τὸ κρὰχ τοῦ Χρηματιστηρίου τῆς Νέας Ὑόρκης. Εἶνε δὲ γνωστόν, ὅτι τὸ κρὰχ αὐτὸ ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὸν κομμουνιστικὸν Τύπον τῆς Εὐρώπης νὰ ἐνθουσιασθῇ διὰ τὴν χρεωκοπίαν τῶν ἑκατομμυριούχων τῆς Ἀμερικῆς:

«Ὅλοι οἱ σοβαροὶ Ἀμερικανοὶ ἐργάται, κρίνοντες τὴν σημερινὴν κρίσιν τῆς Οὐὼλλ στρήτ, θ' ἀντιληφθοῦν ἀσφαλῶς πόσον ἐπισφαλὴς εἶνε ἡ εὐπορία, ὅταν βασίζεται ἐπὶ τῆς φρικώδους πενίας ἀπὸ τὴν ὁποίαν ὑποφέρουν τὰ μεγάλα στρώματα τῆς ἐργατικῆς καὶ τῆς ἀγροτικῆς τάξεως. Τοιαύτην ἀπόλυτον καταστροφὴν δὲν εἶδεν ἀκόμη ἕως τώρα ὁ κόσμος, παρὰ δὲ τὰς προσπαθείας τῶν Μόργκανς καὶ τῶν ἄλλων βιομηχάνων, ὁ πανικὸς εἶνε φοβερός. Εἰς τὴν Οὐὼλλ στρήτ ἄλλο δὲν ἀκούεται παρὰ κλαυθμὸς καὶ τριγμὸς ὀδόντων. Διότι πλῆθος ἄπειρον μικρῶν χρηματιστῶν κατεστράφη, οἵτινες τώρα ὀδύρονται διὰ τὰς ζημίας αἵτινες προεκλήθησαν ἀπὸ τὴν τύφλωσίν των. Τύφλωσιν, ἡ ὁποία ἔκαμε τοὺς μικροαστοὺς νὰ πιστεύσουν ὅτι δύνανται εὐκόλως νὰ ἐπιτύχουν μίαν εὐχάριστον διαβίωσιν, ὄχι μὲ μόχθον καὶ κόπον, ἀλλὰ μὲ χρηματιστηριακὰ παιγνίδια».

Ἀλλὰ ἰδοὺ τί γράφει καὶ ὁ Ἀνρὺ Μασσίν, ὁ ἐκδότης καθολικοῦ περιοδικοῦ, ἀντίπους τῶν σοσιαλιστῶν καὶ εἷς τῶν καλυτέρων συγχρόνων φιλοσόφων τῆς Γαλλίας:

«Νομίζω ὅτι οὐδέποτε μέχρι τοῦδε ἠσθάνθη τόσον τραγικὰ ἕνα ἔθνος τὴν κενότητα τῆς ψυχῆς του, ὅσον τὸ ἀμερικανικόν. Ἡ ἠθικὴ ζωή του χειροτερεύει τόσον γρήγορα, ὅσον αὐξάνει ὁ πλοῦτος του. Ὁ Ἀμερικανός, ὁ ὁποῖος διέγνωσεν, ὅτι εἶνε ἀναγκαῖος καὶ ὀλίγος ἰδεαλισμὸς εἰς τὴν ζωήν, ἐπιχειρεῖ νὰ τὸν ἀνεύρῃ εἰς κενὰς ἠλιθιότητας καὶ εἰς τὴν δίνην τῆς πλέον ἀνοήτου παραφροσύνης».

Ἀνεξαρτήτως λοιπὸν πολιτικῶν φρονημάτων ἢ γενικωτέρας ἰδεολογίας, οἱ Εὐρωπαῖοι εὑρίσκουν κάτι νὰ κατηγορήσουν τοὺς Ἀμερικανούς. Καὶ νὰ τοὺς κατηγορήσουν σκληρά. Ἀπόδειξις, ὅτι ἡ γηραιὰ Εὐρώπη δὲν θεωρεῖ ἀκόμη ἑαυτὴν ἡττημένην.

ΣΥΝΤΟΜΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 7. — Ἡ γερμανικὴ ἀεροπορικὴ ἑταιρεία «Λοὺφτ Χάνσα» θὰ ἐφαρμόσῃ ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου τὰ ἀεροπλάνα ταξί. Ὥρισε δὲ ἀπὸ τοῦδε τὴν τιμὴν τῆς διαδρομῆς εἰς 1 μάρκον καὶ 10 πφένιγκ τὸ χιλιόμετρον. Ἕκαστον ἀεροπλάνον ὑποχρεοῦται νὰ μὴ μεταφέρῃ ἄνω τῶν 6 ἐπιβατῶν.

* * *

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 7. — Τηλεγραφοῦν ἐκ Βερολίνου ὅτι τὸ Ράϊχσταγ ἐπανέλαβε χθὲς τὴν συζήτησιν εἰς δευτέραν ἀνάγνωσιν τῶν νομοσχεδίων διὰ τὴν κύρωσιν τοῦ σχεδίου Γιούγκ.

* * *

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 7. — Τηλεγραφοῦν ἐκ Ν. Ὑόρκης ὅτι σφοδροὶ κυκλῶνες εἰς τὰς μεσημβρινὰς πολιτείας προεκάλεσαν τὸν θάνατον 4 Νέγρων. Ὑπάρχουν ἐπίσης πολλοὶ τραυματίαι. Αἱ ζημίαι εἶνε σημαντικαί.

* * *

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 7. — Οἱ «Τάϊμς» τῆς Νέας Ὑόρκης ἀγγέλλουν, ὅτι ἡ Νάσιοναλ Μπὰνκ καὶ ἡ Ἐκιτάμπλ Τρὰστ Κόμπανυ συζητοῦν σχέδιον συγχωνεύσεως δι' οὗ θὰ διαθέσουν τεράστια κεφάλαια, ἀποτελοῦντα ρεκὸρ διὰ Τράπεζαν, ἤτοι 2.700 ἑκατ. δολλάρια.

* * *

ΒΙΕΝΝΗ, 7. — Διαδήλωσις ἀέργων συνεκρούσθη χθὲς εἰς τὴν πόλιν, σημειωθέντων ἀσημάντων ἐπεισοδίων μεταξὺ τῶν ἀέργων καὶ τῶν ἐθνικοφρόνων φοιτητῶν.

* * *

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 7. — Τηλεγραφοῦν ἐκ Νέου Δελχί, ὅτι ὁ ἀντιβασιλεὺς ἀπήντησε διὰ συντόμου ἐπιστολῆς πρὸς τὸν Ἰνδὸν ἀρχηγὸν Γκάντι καὶ δι' ἧς ἐκφράζει τὴν θλῖψιν του διότι αἱ μέθοδοι τὰς ὁποίας εἰσηγεῖται ἀποτελοῦν παραβίασιν τῶν νόμων καὶ κίνδυνον διὰ τὴν δημοσίαν τάξιν.

ΕΔΟΥΑΡΔΟΥ ΝΤΡΙΩ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

(ΘΡΥΛΟΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑ)

(«Ἕνας Βασιλεὺς Ἕλλην, τίποτε ἄλλο ἀπὸ Ἕλλην»
(Ἐλ. Βενιζέλος πρὸς Ρ. Πουανκαρέ)

Ὁ κ. Βενιζέλος ἐπιστρέψας εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν ἐγένετο δεκτὸς δι' ὁμοθύμου ἐνθουσιασμοῦ. Ἐχρειάσθη νὰ διπλασιασθῇ ἡ τρομοκρατία....

Ἀλλὰ πρὶν ἐκκινήσῃ διὰ πόλεμον, ἔπρεπε νὰ ἀναδιοργανώσῃ τὸν στρατόν· ἔπρεπε νὰ κάμῃ ἐπιστράτευσιν.

Ἡ ἀποστράτευσις εἶχεν ἐπιβληθῇ εἰς τὸν Βασιλέα διὰ τοῦ τελεσιγράφου τῆς 8)21 Ἰουνίου 1916. Διὰ ν' ἀνασυγκροτηθῇ ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς καὶ νὰ τεθῇ πάλιν ἐπὶ ποδὸς πολέμου, ἐχρειάζοντο πολλὰ χρήματα. Ὁ κ. Βενιζέλος τὰ ἐζήτησεν ἀπὸ τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Ἀγγλίαν... αἱ ὁποῖαι τοῦ συνέστησαν νὰ προσφύγῃ εἰς ἐσωτερικὸν δάνειον: ἀδύνατον μὲ τὴν παροῦσαν κατάστασιν πραγμάτων—καὶ πρέπει νὰ κρατηθῇ αὐτὴ ἡ ὁμολογία.

Ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἐν Ὠρωπῷ προπεμπόμενος ὑπὸ τοῦ λαοῦ. Ἡ λέμβος τὸν περιμένει διὰ νὰ τὸν διαπεραιώσῃ εἰς τὴν «Σφακτηρίαν», ἡ ὁποία τὸν ἔφερεν εἰς τὴν ἐξορίαν.

Ὁ Ζοννάρ, ἀναχωρῶν διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Παρισίους, ὑπεσχέθη, ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου ἤδη ν' ἀσχοληθῇ ἐκεῖ μὲ τὸ ζήτημα τῶν πιστώσεων. Ἐν ἀρχῇ ἐλαχίστας ἐπιτυχίας ἔσχε: Τοῦ ἔλειπεν ἡ εὐγλωττία; Ὁ κ. Πολίτης, ὅστις εἶχε γίνει ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἐν τῇ νέᾳ Κυβερνήσει, ἐπέμεινεν:—Ἡ Ἑλλὰς ἠδύνατο νὰ παράσχῃ δώδεκα μεραρχίας· ἀλλὰ δὲν εἶχε τὰ μέσα νὰ τὰς ὁπλίσῃ· ἐφαρμογὴ ἐθνικῆς πολιτικῆς ἦτο ἀδύνατος, χωρὶς ἐξωτερικὰς πιστώσεις, ἡ θ' ἀπέβαινεν εἰς χρεωκοπίαν τῆς Βενιζελικῆς ὑποθέσεως.

Ἡ Γαλλία προκατέβαλε 50 ἑκατομμύρια φράγκα.

Ὁ ὑποδιοικητὴς τῆς τραπέζης τῆς Γαλλίας Σερζὰν ἐστάλη εἰς Ἀθήνας διὰ νὰ μελετήσῃ τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀνεμένετο ἡ ἔκθεσίς του.

Διασκέψεις συνῆλθον ἐν Παρισίοις πρὸς ὀργάνωσιν τοῦ ἐξοπλισμοῦ τῆς Ἑλλάδος. Διότι δὲν εἶχε τίποτε ἐξ ὅσων ἐχρειάζοντο. Ὁ πόλεμος, κατὰ τὰ τρία ταῦτα ἔτη, προσέλαβε νέον χαρακτῆρα· ἀπῄτει μέσα τέλεια καὶ δαπανηρά. Οὕτω, τῆς ἐχρειάζοντο βαρέα τηλεβόλα, διαμετρήματος μὴ ἀναμενομένου ἕως τότε. Ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία κατεσκεύαζον μεγάλας ποσότητας πυρομαχικῶν. Ἡ Ἀγγλία ἠρνεῖτο νὰ ἐνδώσῃ· τὰ προώριζε διὰ τὴν Παλαιστίνην ὅπου εἶχε στείλῃ μέρος τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ στρατευμάτων της· ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἀπεστρέφετο τὴν Μακεδονίαν.

Καὶ δὲν κατέληγον εἰς ἀποτέλεσμα· ὁ δὲ κ. Βενιζέλος ἀνυπομόνει. Καὶ ἡ κοινὴ γνώμη ἐδυσφόρει. Ἡ κυβέρνησις ἦτο ὑποχρεωμένη νὰ λάβῃ αὐστηρότερα μέτρα· ἀπηγορεύθη τότε εἰς τοὺς Γάλλους ἀξιωματικοὺς νὰ συχνάζουν εἰς τὰ σαλόνια ἀντιπολιτευομένων· διότι ὑπῆρχεν ἀκόμη ἀντιπολίτευσις, οἱ δὲ Γάλλοι ἀξιωματικοὶ ἀντελαμβάνοντο ὅτι δὲν ἦτο αὐτὴ καθόλου γερμανόφιλος καὶ ὅτι ἡ γερμανόφιλος συνωμοσία, περὶ τῆς ὁποίας τοῖς ὡμίλουν ἦτο ἕνα μεγάλο ψέμμα.

Καὶ ὁ κ. Βενιζέλος παρεπονεῖτο κατὰ τῆς Ἑλλάδος, διὰ τὴν διανοητικὴν καὶ ἠθικήν της ἀπάθειαν· πῶς δὲν ἐκαταλάβαινεν ἡ Ἑλλὰς τὰ μεγαλειώδη πεπρωμένα, πρὸς τὰ ὁποῖα τὴν παρέσυρεν; Ἀπέδιδε τοῦτο εἰς τὴν ἐπίδρασιν τοῦ Τουρκικοῦ ζυγοῦ ὑφ' ὃν ἔζησεν ἡ Ἑλλὰς ἐπὶ τόσους αἰῶνας. Βλασφημία! Ἡ ἀσυνειδησία! Ὁ ἴδιος ὁ κ. Βενιζέλος ἐν Κρήτῃ εἶχεν ὑποστῇ ἐπὶ διάστημα μακρότερον ἢ ἡ παλαιὰ Ἑλλὰς τὴν ἐπίδρασιν τοῦ τουρκικοῦ ζυγοῦ...

Καὶ ἔλεγεν ὅτι εἶναι ἀσθενής. Καὶ ἦτο πράγματι. Εἶχεν ἰλίγγους, κρίσεις ὀργῆς αἱ ὁποῖαι ἐφόβιζον τὸ περιβάλλον του.

Ἐν Λονδίνῳ ἐφοβήθησαν μήπως προδόσῃ τὴν Ἀντάντ. Ἀλλὰ δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ μείνῃ τοὐλάχιστον οὐδέτερος... ὅπως ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος.

* * *

Ἀνεχώρησε διὰ τὴν Δύσιν, διὰ τὴν Εὐρώπην, ὅπως λέγουν ἐκεῖ κάτω. Τοῦ ἐχρειάζετο νὰ μάθῃ πῶς θὰ κρατηθῇ: «ζήτημα ζωῆς ἢ θανάτου διὰ τὸ καθεστώς». Ὄχι διὰ τὴν Ἑλλάδα, διὰ τὸ καθεστώς....

Διῆλθεν ἐκ Νικαίας, τὴν στιγμὴν τῆς Ἰταλικῆς καταστροφῆς· ἤκουσε τί ἐλέγετο ἐξ ἀφορμῆς αὐτῆς. Διῆλθεν ἐκ Παρισίων διὰ νὰ μεταβῇ εἰς Λονδῖνον· ἔσχε μακρὰς συνομιλίας μετὰ τοῦ κ. Λόϋδ Τζώρτζ: Ἑλλὰς καὶ Ἀγγλία ἐν τῇ Ἐγγὺς Ἀνατολῇ, καθ' ἣν στιγμὴν ἡ Ρωσσία ἀποσυντίθεται ἐν τῇ μπολσεβικικῇ ἀναρχίᾳ· ὑπάρχει πεδίον ἐνδιαφερόντων συνδυασμῶν μεταξὺ δύο πνευμάτων ἐξίσου τολμηρῶν. Ὁ μέγας ἀνὴρ τῆς Ἑλλάδος διῆλθεν ἐν μέσῳ ἐπευφημιῶν.

Ἐπιστρέψας εἰς Παρισίους ἐγένετο ἐπισήμως δεκτὸς εἰς τὸ Δημαρχεῖον. Ἐπεσκέφθη τὸ μέτωπο μέχρι Βελγίου. Ἐξετιμήθη πολὺ ἡ χειρονομία αὐτή. Ὁ Τύπος τοῦ ἔκαμε λιβανωτούς.

Τὴν 3)16 Νοεμβρίου ὁ Κλεμανσὼ ἀναλαμβάνει τὴν πρωθυπουργίαν. Καλεῖ τὸν Ζοννὰρ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἀποκλεισμοῦ καὶ τὸν Σερζὰν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν. Περίεργον: ἀφαιρεῖ ἀπὸ τὸν στρατηγὸν Σαρράϊγ τὴν διοίκησιν τῆς Στρατιᾶς τῆς Ἀνατολῆς καὶ τὸν ἀντικαθιστᾷ διὰ τοῦ στρατηγοῦ Γκυγιωμά. Εἶπε: «Κάμνω πόλεμον!»

Οἱ Σύμμαχοι ἀποφασίζουν νὰ μείνουν ἐν Θεσσαλονίκῃ, ἀρκεῖ ἡ Ἑλλὰς νὰ συμβάλῃ τὸ ἀναγκαῖον μερίδιον δι' ἐνδεχομένην ἐπίθεσιν εἰς τὸ Μακεδονικὸν μέτωπον. Ὁ Σερζάν, ἐπανελθὼν ἐξ Ἀθηνῶν, ὑπέβαλε τὴν ἔκθεσίν του: ἡ Ἑλλὰς ἔχει τοὺς ἀναγκαίους πόρους διὰ νὰ ἐξυπηρετήσῃ ἓν ἐξωτερικὸν δάνειον. Τῆς παρέχουν προκαταβολὴν 750 ἑκατομμυρίων φράγκων, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ἑτοιμάσῃ 300.000 ἀνδρῶν: τὸ ὁποῖον μᾶς κάμνει 2.500 κατ' ἄνδρα, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ὑλικοῦ.

Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀρχὴ τῶν τεραστίων οἰκονομικῶν βαρῶν, τὰ ὁποῖα ἔκτοτε ἤρχισαν καταπιέζοντα τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐπήνεγκον τὴν κατάρρευσιν τῆς τόσον σταθερᾶς ἄλλοτε δραχμῆς.

Τριακοσίας χιλιάδας ἀνδρῶν! Ἔπρεπε τώρα νὰ τοὺς ἐπιστρατεύσῃ.

Ἐπιστρέψας εἰς Ἀθήνας, τὴν 9)22 Ἰανουαρίου 1918, ὁ κ. Βενιζέλος ὑποβάλλει εἰς τὸν Βασιλέα Ἀλέξανδρον πρὸς ὑπογραφὴν τὸ διάταγμα τῆς γενικῆς ἐπιστρατεύσεως.

Δὲν ἐγένετο δεκτὸς δι' ὁμοθύμου ἐνθουσιασμοῦ. Ἐχρειάσθη νὰ διπλασιασθῇ ἡ τρομοκρατία: ἐκτοπίσεις ὁμαδὸν· τῆς μονιμότητος τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἀνασταλείσης, πᾶσα ἐλευθερία κατελύθη καὶ ἐν πρώτοις ἡ ἐλευθερία φρονήματος. 394 ἀξιωματικοὶ ἐτέθησαν εἰς διαθεσιμότητα διὰ πολιτικοὺς λόγους, καταδικασθέντες εἰς ἀνεπαρκεστάτην μισθοδοσίαν, πολλοὶ δὲ εἰς δυστυχίαν· 110 βασιλόφρονες ἀξιωματικοὶ ἐγκεκλεισμένοι εἰς τὴν Μῆλον· ἡ φυλάκισις εἶναι τὸ μέγα μέσον τῆς Κυβερνήσεως τοῦ κ. Βενιζέλου. Οἱ ἀξιωματικοὶ οὗτοι ἦσαν οἱ καλύτεροι, διότι ἦσαν οἱ πλέον μορφωμένοι· ἀντικατεστάθησαν ἀπὸ ὑπαξιωματικούς, οἱ ὁποῖοι κατεγοητεύθησαν ἐκ τῆς προαγωγῆς ταύτης, ψυχῇ καὶ σώματι ἀφωσιωμένοι ἔκτοτε εἰς τὴν Δικτατορίαν, τῆς ὁποίας ἀπετέλεσαν τὰ στερεά πλαίσια.

Ἡ ἐπιστράτευσις οὐχ' ἧττον ἦτο δυσχερής. Ἐδέησε νὰ θεσπισθῇ ἡ ποινὴ τοῦ ἀμέσου θανάτου κατὰ παντὸς ἐφέδρου μὴ ὑπακούοντος εἰς τὴν πρόσκλησιν. Ὁ στρατηγὸς Μπρακέ, ἐλθὼν τὸν Αὔγουστον, ὡμολόγησεν ὅτι τὸ φιλοβασιλικὸν αἴσθημα ἐν Ἑλλάδι ἦτο εἴπερ ποτε ἰσχυρὸν —πραγματικὴ λατρεία πρὸς τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον— καὶ ὅτι γενικὴ ἐπιστράτευσις ἐν Ἑλλάδι ἦτο ἀδύνατος. Οἱ Γάλλοι ἀξιωματικοὶ ἀφιχθέντες ἐκ Θεσσαλίας, ἔλεγον, ὅτι ἡ ἐπιστράτευσις δὲν θ' ἀπέδιδεν ἐκεῖ τίποτε, λόγῳ τῆς ἀποστροφῆς τοῦ πληθυσμοῦ πρὸς τὸ Βενιζελικὸν καθεστώς. Ὁ στρατηγὸς Μπορντώ, ὅστις δὲν εἶναι ὕποπτος δυσμενείας κατὰ τοῦ κ. Βενιζέλου ἔγραφε: «Τὸ πνεῦμα τοῦ λαοῦ εἶναι τοιοῦτον εἰς μερικὰς ἐπαρχίας, εἰς τὴν Πελοπόννησον ὁλόκληρον, ἐπὶ παραδείγματι, ὥστε ὁ κ. Βενιζέλος δὲν ἠδύνατο ἢ δὲν ἐτόλμα νὰ μεταβῇ ἐκεῖ». Ὁ στρατηγὸς Μπορντὼ μετέβη εἰς Κόρινθον, Ναύπλιον, Πάτρας, Τρίπολιν, γενόμενος πανταχοῦ καὶ πάντοτε καλῶς δεκτός, τυχὼν σεβασμοῦ καὶ ἀκουσθεὶς καλῶς.

ΑΥΡΙΟΝ: Ὁ κ. Βενιζέλος ζητεῖ ὑποσχέσεις τῶν Συμμάχων. — Γίνεται καὶ πάλιν λόγος περὶ παραχωρήσεως τῆς Καβάλλας εἰς τὴν Βουλγαρίαν διὰ νὰ συνάψῃ χωριστὴν εἰρήνην μὲ τοὺς Συμμάχους.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Ὁ κ. Ἀλμπὲρ Τομά, ὁμιλῶν χθὲς πρὸς τὴν Γενικὴν Συνομοσπονδίαν τῶν Ἐργατῶν, εἰς τὸ φουαγιὲ τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου Πειραιῶς, ἔθιξε κυρίως τὸ ζήτημα τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων. Καὶ εἶνε ἀξία πολλῆς προσοχῆς ἐκ μέρους τῶν ἐργατῶν ἡ συμβουλή του ὅπως παύσουν μικρολογοῦντες περὶ προθεσμιῶν καὶ ἀξιοῦντες τὴν ἄμεσον ψήφισιν ἑνὸς τόσον σοβαροῦ θεσμοῦ, ὁ ὁποῖος ἔχει ἀνάγκην πολλῆς καὶ ἐμπεριστατωμένης μελέτης. Ὁ κ. Τομὰ εἶνε ἀναμφισβήτητον ὅτι, χωρὶς νὰ δύναται ν' ἀναμιχθῇ εἰς τὰς ἐσωτερικὰς ὑποθέσεις τῶν διαφόρων χωρῶν, εὐχαρίστως, ὡς ἐκ τοῦ παρελθόντος του καὶ τῆς σημερινῆς του ἰδιότητος, θὰ ἔβλεπε θεσπιζομένας καὶ εἰς τὴν χώραν ταύτην τὰς κοινωνικὰς ἀσφαλίσεις. Ἀλλὰ τὸ ζήτημα δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ λυθῇ προχείρως. Ἀλλοῦ συνεζητήθη ἐπὶ ἔτη καὶ διεξήχθησαν ἀγῶνες διὰ νὰ πραγματοποιηθοῦν αἱ κοινωνικαὶ ἀσφαλίσεις, αἱ ὁποῖαι ἀλλάζουν ῥιζικῶς τὸν ῥυθμὸν ἑνὸς κοινωνικοῦ καὶ οἰκονομικοῦ καθεστῶτος. Ἐδῶ κανεὶς δὲν ἔχει ἀντίρρησιν κατ' ἀρχὴν πρὸς τὸν θεσμόν. Ἀλλὰ θὰ ἦτο ὀλέθριον διὰ τὸ Ἑλληνικὸν σύνολον ἐὰν ἤθελε νομοθετηθῇ χωρὶς νὰ μελετηθῇ κάθε λεπτομέρειά του. Οἱ ἐργάται, ἀναμένοντες ἐν ἠρέμῳ βεβαιότητι, δὲν ἔχουν παρὰ νὰ κερδίσουν —κυρίως αὐτοί.

ΤΟ ΟΛΙΣΘΗΜΑ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ *Ἐγράφομεν προχθὲς ὅτι δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ παρέλθῃ ἄνευ συνεπειῶν τὸ γεγονός, ὅτι τὸ Ἀθηναϊκὸν Πρακτορεῖον, ἡμιεπίσημον τηλεγραφικὸν Πρακτορεῖον, λαμβάνον ἐπιχορήγησιν παρὰ τοῦ Δημοσίου, διένειμε ῥαδιογράφημα ἐκ Νάουεν πρὸς τὸν Τύπον ὡς τηλεγράφημα ἐξ Ἀγκύρας περὶ μονογραφήσεως τῆς Ἑλληνοτουρκικῆς συμφωνίας. Δὲν ἐφανταζόμεθα ὅμως, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν θὰ ἔσπευδε νὰ καλύψῃ τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Πρακτορείου καθ' ὃν τρόπον ἐπεχείρησε νὰ τὴν καλύψῃ, ἀξιῶσαν νὰ δημοσιευθῇ ἓν ἀνακοινωθὲν τοῦ Πρακτορείου, ἀνακριβῶς βεβαιοῦν ὅτι τὸ ῥαδιογράφημα ἐδόθη ὡς ἐκ Νάουεν προερχόμενον. Αἱ ἐφημερίδες, ὡς ἦτο ἑπόμενον, ἠρνήθησαν κατηγορηματικῶς νὰ δημοσιεύσουν τὸ ἐν λόγῳ ἀνακοινωθέν. Ἀλλ' ἡ πρὸς αὐτὰς ἀξίωσις τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου, ὅπως, μάλιστα, διετυπώθη, δημιουργεῖ πλέον τὴν ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην ὅπως ὁ ἀναπληρῶν τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Βενιζέλος ἀναλάβῃ μόνος νὰ διδάξῃ καὶ εἰς τὴν ἐν λόγῳ ὑπηρεσίαν καὶ εἰς τὸ Πρακτορεῖον τὰ καθήκοντά των.*

Η ΓΑΛΛΙΚΗ ΔΟΚΙΜΑΣΙΑ Ὁλόκληρος ἡ νοτιοδυτικὴ Γαλλία, τὴν ὁποίαν διασχίζει ὁ ποταμὸς Γκαρόν, κατεκλύσθη ἀπὸ τοὺς παραποτάμους του συνεπείᾳ πρωτοφανῶν βροχῶν καὶ μετεβλήθη εἰς μίαν ἀπέραντον λίμνην, εἰς τὴν ὁποίαν κατάκεινται εἰς ἐρείπια χιλιάδες ἀνθρωπίνων κατοικιῶν καὶ ὅπου εὗρον τὸν ἐκ πνιγμοῦ θάνατον ἑκατοντάδες ἀνθρώπων, ἐνῷ πολλαὶ μυριάδες ἄλλων μένουν χωρὶς στέγην εἰς ἐποχήν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ ἔλλειψίς της ἠμπορεῖ ν' ἀποβῇ θανάσιμος. Ἡ δυστυχία αὐτὴ τῶν πλημμυροπαθῶν τῆς Γαλλίας συγκινεῖ βαθύτατα τὸ Ἑλληνικὸν κοινόν. Ἐκτὸς τῆς φυσικῆς ἀνθρωπίνης ἀλληλεγγύης, ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς αἰσθάνεται πρὸς τὸν Γαλλικὸν τὴν ἰδιάζουσαν ἐκείνην συμπάθειαν, τὴν ἀνθισταμένην νικηφόρως εἰς ὅλας τὰς δοκιμασίας καὶ ἡ ὁποία ὀφείλεται εἰς τὴν πνευματικὴν συγγένειαν τῶν δύο λαῶν. Ἐὰν ἡ θερμὴ αὐτὴ συμπάθεια ἠμπορῇ νὰ προσθέσῃ ὀλίγην ψυχικὴν παρηγορίαν εἰς τοὺς σκληρῶς δοκιμασθέντας ἀπὸ τὴν μανίαν τῶν στοιχείων Γαλλικοὺς πληθυσμούς, ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς τὴν ἐκδηλοῖ ἀπέραντον ἀπὸ τὰ βάθη τῆς ψυχῆς του.

Η ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΑΠΟΤΥΧΙΑ

Εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην ἡ προσπάθεια τῶν κομμουνιστῶν ὅπως ἐπιδείξουν τὴν δύναμίν των καὶ τὴν ἐπιρροήν των ἐπὶ τῶν ἐργατικῶν μαζῶν ἀπέτυχε προχθὲς κατὰ τὸν οἰκτρότερον δυνατὸν τρόπον. Ἐξαιρέσει τοῦ Βερολίνου καὶ τοῦ Βιλβὰν τῆς Ἱσπανίας, ὅπου ἐγένοντο μερικαὶ αἱματηραὶ συμπλοκαί, χωρὶς μεγαλυτέραν ἐν τούτοις σημασίαν, ἡ τάξις οὐδαμοῦ τῆς Εὐρώπης διεταράχθη καὶ οἱ ἐργάται ἠγνόησαν καὶ τὰς κομμουνιστικὰς προκηρύξεις καὶ τὰς συντονωτάτας ἐνεργείας τῶν ὀργάνων τῆς Ἐρυθρᾶς Μόσχας ὅπως τοὺς συγκινήσουν. Οὕτω, μετὰ τὴν 28ην Φεβρουαρίου, ἡ 6η Μαρτίου παρῆλθεν ἤρεμος καὶ ἀπέδειξε τὴν ἀπόλυτον ἀδυναμίαν τῶν κομμουνιστῶν ὅπως παρασύρουν τὰς ἐργατικὰς μάζας. Αἱ καταβληθεῖσαι προσπάθειαι ὑπῆρξαν πράγματι πρωτοφανεῖς εἰς τὰς δέλτους τῆς κομμουνιστικῆς προπαγάνδας καὶ διὰ τοῦτο ἀκριβῶς ἡ πιστοποίησις τῆς ἀδυναμίας των καὶ τοῦ ἐλαχίστου ἀριθμοῦ των ὑπῆρξεν ἀκόμη περισσότερον βαρεῖα διὰ τοὺς ἀνθρώπους τῆς Μόσχας. Οἱ Μπολσεβῖκοι ἀντιμετωπίζουν εἰς τὴν Ρωσσίαν μίαν κατάστασιν ἐξαιρετικῶς κρίσιμον μὲ τὴν ἐξέγερσιν τῶν χωρικῶν, φαίνεται δὲ ὅτι ἤλπιζον νὰ ἀναζωπυρώσουν τὸ φρόνημα τῶν ὀπαδῶν των μὲ τὰς ἐπιδείξεις των εἰς ὅλας τὰς χώρας τοῦ παλαιοῦ καὶ τοῦ νέου κόσμου. Ἤδη ὑπεχρεώθησαν νὰ δρέψουν ὅ,τι δὲν ἀνέμεναν: μίαν ἀπόδειξιν γενικῆς, παντοῦ, ἐκπτώσεως τῶν ἀρχῶν των.

ΔΙΑ ΜΙΑΝ ΣΥΜΒΑΣΙΝ

Τὸ ζήτημα τῆς ὑπογραφῆς τῆς σχετικῆς μὲ τὸν ἠλεκτροφωτισμὸν Θεσσαλονίκης συμβάσεως ἤρχισε νὰ γίνεται ἀντικείμενον συζητήσεως εἰς τὸν Τύπον, καὶ ἄλλοι μὲν τάσσονται ὑπὲρ τῆς συμβάσεως ἄλλοι δὲ ἐναντίον αὐτῆς. Τὰ ὅσα εἶπε σχετικῶς τὸ Ὑπουργεῖον Συγκοινωνίας, ὅτι δηλ. ἐφ' ὅσον ἡ σύμβασις δὲν εἶδεν ἀκόμη τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ κατακρίνεται ὡς ἁμαρτωλή, εἶνε λογικὰ καὶ συμφωνοῦμεν πρὸς αὐτά, διότι βέβαια δὲν δύναταί τις νὰ κατηγορῇ καὶ νὰ ἐπικρίνῃ ὅ,τι δὲν γνωρίζει. Θὰ ἦτο συνεπῶς φρόνιμον τόσον οἱ κατηγορηταὶ τῆς συμβάσεως ὅσον καὶ οἱ ὑποστηρικταί της νὰ ἀναμείνουν τὴν παράδοσιν τῆς συμβάσεως εἰς τὴν δημοσιότητα διὰ νὰ ὁμιλήσουν θετικώτερον καὶ σοβαρώτερον. Καὶ αὐτὴν μὲν τὴν σύστασιν ἔχομεν νὰ κάμωμεν πρὸς τοὺς διαφόρους προχειρολόγους ἐνδιαφερομένους. Πρὸς τοὺς καταρτίσαντας ὅμως τὴν σύμβασιν θὰ συστήσωμεν νὰ μὴ ἀναμείνουν τὴν ὑποβολήν της εἰς τὴν Βουλὴν διὰ νὰ πληροφορηθῇ τὸ κοινὸν ἐξ αὐτῆς τὸ ποιὸν τῆς συμβάσεως, ἀλλὰ νὰ φροντίσουν ὅπως γνωσθῇ αὐτὴ τὸ ταχύτερον. Διότι εἶνε δικαιολογημένη ἡ ἐνδεχομένη ἀνησυχία τοῦ κοινοῦ. Μερικοὶ προκάτοχοι τοῦ σημερινοῦ ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ὑπέγραψαν συμβάσεις τόσον αἰσχράς, μᾶς τὰς παρουσίαζον δὲ πάντοτε ὡς τόσον ἐπωφελεῖς, πολλάκις δὲ καὶ ὡς ὁλόκληρον πολιτισμόν, ὥστε δυσπίστως νὰ προσβλέπῃ πλέον τὸ κοινὸν πρὸς πᾶσαν σύμβασιν, ἀκόμη καὶ πρὸς τὴν πλέον συμφέρουσαν.

ΠΕΡΙ ΥΠΟΔΟΧΩΝ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας κατὰ τὴν πρόσφατον μετάβασίν του εἰς Σμύρνην, ἀπήτησε νὰ μὴν ἀνεγερθοῦν ἁψῖδες, οὔτε φωταψίαι νὰ γίνουν πρὸς τιμήν του. Δὲν εἶχεν ἀνάγκην ἐκδηλώσεων, αἱ ὁποῖαι ὡς μόνον ἀποτέλεσμα θὰ εἶχον τὴν δαπάνην ἀρκετῶν χιλιάδων εἰς περίοδον οἰκονομικῆς κρίσεως.

Ἐδῶ, παρ' ὀλίγον νὰ θεωρηθῇ ἔγκλημα καθοσιώσεως ὑπὸ τῆς Λέσχης τῶν Φιλελευθέρων τὸ ὅτι ὁ δήμαρχος Ἀθηναίων δὲν ἐφωταγώγησε τὴν πόλιν διότι ὁ κ. Βενιζέλος ἐπανέκαμψε θαλερὸς καὶ ἀκμαῖος ἐκ τοῦ εἰς Χάγην ταξειδίου του.

Καὶ ταῦτα, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ μὲν Τοῦρκοι τῆς Σμύρνης θεωροῦν τέλος πάντων, τὸν Μουσταφᾶ Κεμὰλ ὡς ἐλευθερωτήν των. Ἐνῷ ἡμεῖς δὲν γνωρίζομεν νὰ ἠλευθέρωσέ ποτε τὰς Ἀθήνας παρὰ μόνον ὅταν ἐξεστράτευσεν ἐναντίον των ἐπὶ κεφαλῆς τῶν Σενεγαλέζων.

ΑΝΕΙΛΗΜΜΕΝΗ ΥΠΟΧΡΕΩΣΙΣ

Ὅταν πέρυσιν ἔγινεν ἐν Παρισίοις τὸ Συνέδριον Ψυχικῶν Ἐρευνῶν, ἐπροτάθη ὅπως τὸ προσεχὲς συνέδριον γίνῃ τὴν ἄνοιξιν τοῦ 1930 ἐν Ἀθήναις. Ἡ τότε Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐδέχθη τὸ τοιοῦτο. Ἤδη ἀναγγέλλεται ἡ προσεχὴς ἄφιξις διαπρεπῶν ἐπιστημόνων ξένων, ὅπως τοῦ Σὰρλ Ρισέ, τοῦ Ντρὶς καὶ ἄλλων. Ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις ὅμως ἀρνεῖται νὰ διαθέσῃ τὸ ἀναγκαῖον ποσὸν διὰ τὴν φιλοξενίαν τῶν ξένων ἐπιστημόνων καὶ τὴν ἐν γένει ὀργάνωσιν τοῦ συνεδρίου. Ἡ Ἑλληνικὴ Ἑταιρεία Ψυχικῶν Ἐρευνῶν, μὲ τοὺς γλίσχρους πόρους της, δὲν ἐπαρκεῖ εἰς τόσα ἔξοδα. Τί θὰ γίνῃ λοιπόν; Ν' ἀναβληθῇ τὸ συνέδριον δὲν εἶνε δυνατὸν πλέον. Νὰ γίνῃ ὅπως-ὅπως, ἐντροπὴ διὰ τὴν Ἑλλάδα θὰ εἶναι. Ἄλλως τε, μίαν τοιαύτην ἀνειλημμένην ὑποχρέωσιν προκατόχου Κυβερνήσεως ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ τὴν σεβασθῇ ἡ Κυβέρνησις ἡ σημερινή.

ΑΙ ΔΥΟ ΑΣΤΟΡΓΙΑΙ

Ἀπὸ τὸν σπουδαιότατον πράγματι χθεσινὸν λόγον τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας κ. Ἀλβέρτου Τομὰ ἐνώπιον τῶν ἐργατῶν τῆς Συνομοσπονδίας τῆς Ἑλλάδος, λόγον τὸν ὁποῖον εὑρίσκουν αὐτοτελῆ οἱ ἀναγνῶσται μας εἰς ἄλλην στήλην, θὰ ἠθέλαμεν νὰ τονίσωμεν τὴν πραγματικῶς τραγικὴν παρατήρησιν τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ὁ διακεκριμένος ξένος μας.

«Ὅτι ἡ ἀνοχὴ τῶν γονέων ἐπιτρέπει εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος νὰ καταστρατηγῇ μίαν διεθνῆ σύμβασιν καὶ νὰ ἐπιτρέπῃ εἰς τὰ παιδία 6 καὶ 7 ἐτῶν νὰ ἐργάζωνται εἰς τὰ ἐργοστάσια. «Αὐτό, εἶπεν ὁ κ. Τομά, δὲν θὰ γίνῃ πλέον ἀνεκτόν. Ἡ φυλή σας εὑρίσκεται ἐν κινδύνῳ».

Ὁ κ. Τομὰ ἔχει πληρέστατον δίκαιον. Ἀλλὰ περισσότερον καὶ ἀπὸ τὴν ἀστοργίαν τοῦ Κράτους, ἡμεῖς δὲν θὰ συγχωρήσωμεν ποτὲ τὴν ἐγκληματικὴν ἀστοργίαν τῶν γονέων.

Η ΕΞΑΓΩΓΗ ΟΠΩΡΩΝ

Ἐπειδὴ κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς καταβάλλονται ὅλως ἰδιαίτεραι φροντίδες διὰ τὴν σύμπηξιν συνεταιρισμῶν ἐκ παραγωγῶν μὲ ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τὴν ἐξαγωγὴν νωπῶν σταφυλῶν καὶ ἐπειδὴ τὸ ὑπουργεῖον Γεωργίας φαίνεται σοβαρῶς ἐνδιαφερόμενον διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ὡς ἄνω ἐξαγωγῆς, διὰ τοῦτο κρίνομεν σκόπιμον νὰ ὑπενθυμίσωμεν εἰς τοὺς ἁρμοδίους μερικὰ πράγματα περὶ τῶν ὁποίων καὶ ἄλλοτε ἔχομεν γράψει: Ἡ Ἑλλὰς ἠμπορεῖ κάλλιστα νὰ ἐξάγῃ ὀπώρας καὶ ἂν μέχρι σήμερον τὸ ἐξαγωγικὸν τοῦτο ἐμπόριον δὲν ἔχῃ σοβαρῶς ὀργανωθῆ, ὀφείλεται εἰς τὴν κακὴν ἀλλ' ὄχι ἀδικαιολόγητον ὑποδοχὴν ποὺ γίνεται ἐκ μέρους τῶν ξένων εἰς τὰ ἑλληνικὰ ὀπωρικά. Λέγομεν δὲ ὄχι ἀδικαιολόγητον, διότι εἶναι παγκοίνως γνωστὸς ὁ ἄθλιος τρόπος τῆς συσκευασίας τῶν ὀπωρικῶν, ἡ ὁποία γίνεται ἀφορμὴ τὰ ὀπωρικὰ αὐτὰ νὰ φθάνουν συχνὰ εἰς τοὺς ξένους λιμένας ἡμικατεστραμμένα. Ἐὰν ἐδῶ εἴμεθα ὑποχωρητικοί, οἱ ξένοι, οἱ ἔχοντες νὰ ἐκλέξουν μεταξὺ πολλῶν προσφορῶν οὐδέποτε θὰ προτιμήσουν προϊόντα τὰ ὁποῖα δὲν φθάνουν ἐν καλῇ καταστάσει εἰς τὰς ἀγοράς των καὶ ὄχι μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ αἱ λιμενικαὶ ἀρχαὶ δὲν θὰ ἐπιτρέπουν τὴν ἐκφόρτωσίν των. Συνεπῶς, ἐφόσον ἡ πρωτοβουλία τῆς τελευταίας σχετικῆς κινήσεως ἀνήκει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, καλὸν θὰ ἦτο ἂν παραλλήλως πρὸς ὅλα τὰ ἄλλα κατεβάλλετο καὶ μία εἰδικὴ φροντίς, ὥστε ἡ ἐξαγωγὴ τῶν ὀπωρικῶν μας ν' ἀποβῇ πηγὴ πλούτου διὰ τοὺς παραγωγούς μας.

ΑΙ ΥΠΕΡ ΤΑ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ

Ὁ Σοσιαλιστικὸς Σύλλογος Γυναικῶν ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν ν' ἀντιπροσωπευθῇ εἰς τὰς ἐπιτροπὰς τῆς συντάξεως τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων τῶν γυναικῶν ψηφοφόρων. Ἀλλὰ διατί; Μήπως πρόκειται νὰ ἐγγραφοῦν μόνον αἱ σοσιαλίστριαι, αἱ τόσον ὀλιγάριθμοι ἄλλως τε; Κάθε γυναῖκα, ἡ ὁποία θὰ ἔχῃ τὴν τόλμην νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι ὑπερέβη τὰ τριάκοντα θὰ ἐγγραφῇ. Καὶ ἕως τώρα αἱ γυναῖκες δὲν ἔδειξαν τὸ θάρρος αὐτῆς τῆς ὁμολογίας.

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

Ἡ ἔναρξις τῶν Ἱπποδρομιῶν

Αἱ κυριώτεραι Ἱπποδρομίαι. Νέοι ἵπποι.—Νέοι ἰδιοκτῆται. Νέοι προπονηταὶ

Ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς εἰσερχόμεθα εἰς τὴν ἐαρινὴν ἱπποδρομιακὴν περίοδον, κατόπιν μηνιαίας περίπου ἀναπαύσεως. Ἐν τῷ μεταξὺ πολλαὶ ἐνέργειαι κατεβλήθησαν ἐκ μέρους τῆς Φιλίππου Ἑνώσεως καὶ τῆς Ἑταιρείας Ἱπποδρομιῶν διὰ τὴν ὅσον ἔνεστι ἀρτιωτέραν διεξαγωγὴν τῶν ἱπποδρομιῶν.

Ἐν πρώτοις ἡ Φίλιππος Ἕνωσις κατόπιν μακρᾶς καὶ ἐπισταμένης μελέτης ἐτροποποίησε τὸν κώδικα τῶν ἱπποδρομιῶν, εἰς τρόπον ὥστε διατάξεις τινὲς τούτου νὰ συγχρονίζωνται μὲ τὴν ἐξέλιξιν τῶν ἱπποδρομιῶν ἐν Ἑλλάδι.

Μολονότι ἡ ἐργασία τῆς τροποποιήσεως εὑρίσκεται περὶ τὸ τέλος της, ἐν τούτοις θὰ ἰσχύσουν εὐθὺς ἀμέσως ἀπὸ τῆς Κυριακῆς αἱ ἀφορῶσαι τὴν Ἑλλανόδικον Ἐπιτροπήν, τὸ Συμβούλιον καὶ τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Ἱπποδρομιῶν. Διὰ τῶν τροποποιήσεων τούτων παρέχονται εὐρύτερα δικαιώματα εἰς τοὺς ἑλλανοδίκας καὶ τὴν ἐπιτροπὴν τῶν ἱπποδρομιῶν, οὕτως ὥστε ἡ ἐποπτεία τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἱπποδρομιῶν νὰ ἐξασφαλίζεται ἀπολύτως, ὁ δὲ ἔλεγχος ἐπὶ τῶν τεχνικῶν ζητημάτων νὰ ἐξασφαλίζῃ πλήρως τὰ συμφέροντα πάντων τῶν ἐνδιαφερομένων. Ἡ ἀνάθεσις ἄλλως τε τῆς γενικῆς γραμματείας τῆς Φιλίππου Ἑνώσεως εἰς τὸν κ. Θ. Ὑψηλάντην, εἶνε ἐνδεῖξις ὅτι εἰς τὸ ἑξῆς αἱ ἱπποδρομίαι θὰ διεξάγωνται μετὰ τῆς πλέον δυνατῆς ἀμεροληψίας. Ἐν συνεχείᾳ περὶ τὰ μέτρα ταῦτα ἐξεδόθη καὶ ἀστυνομικὴ διάταξις περὶ ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ κώδικος, ἐὰν τυχὸν ἤθελε παραστῇ ἀνάγκη. Ἡ ἐφαρμογὴ ταύτης ἀνετέθη εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων.

Ἀφ' ἑτέρου, ἡ Ἑταιρεία Ἱπποδρομιῶν ἐβελτίωσε τὸν στῖβον, προέβη εἰς τὸν ἐξωραϊσμὸν τῆς ἐξέδρας, κατήργησε τὴν παραλιακὴν εἴσοδον, ηὔρυνε τὰς εἰσόδους τῆς λεωφόρου Συγγροῦ καὶ ἐγκατέστησεν ἠλεκτρικοὺς κώδωνας καὶ σειρῆνας εἰς τὰ σημεῖα τῆς ἀφετηρίας, ὥστε ὁ ἀφέτης νὰ εἰδοποιῇ ἀπ' εὐθείας τὸ κοινὸν περὶ τῆς ἐκκινήσεως τῶν ἵππων.

Αἱ κυριώτεραι ἱπποδρομίαι τῆς νέας περιόδου εἶνε αἱ ἑξῆς:

Εἰς τὰς 16 Μαρτίου ἡ Κριτέριον Στέϊκς 60.000 δι' ἀγγλικοὺς ἵππους. Εἰς τὰς 25 Μαρτίου ἡ Σαὶν Λεζὲρ Φαλήρου 75.000 δρχ. δι' ἀγγλικοὺς ἵππους. Εἰς τὰς 30 Μαρτίου ἡ τοῦ Ἐπάθλου Θερμοπυλῶν 50,000 δρχ. δι' ἀγγλικοὺς ἵππους. Εἰς τὰς 20 Ἀπριλίου ἡ τοῦ Ἔκλιψ Στέϊκς 50,000 δρχ. δι' ἀγγλικοὺς ἵππους. Εἰς τὰς 11 Μαΐου, ἡ τοῦ Ἐπάθλου Μαραθῶνος 50,000 δρχ. δι' ἀγγλικοὺς ἵππους. Εἰς τὰς 25 Μαΐου ἡ τοῦ Ἐπάθλου Ἑλληνικοῦ δρχ. 50.000 δι' ἑλληνικοὺς ἵππους. Εἰς τὴν 1ην Ἰουνίου ἡ τοῦ Ἐπάθλου Ἀκροπόλεως δρ. 100,000 δι' ἀγγλικοὺς ἵππους. Εἰς τὰς 15 Ἰουνίου ἡ τοῦ Κυπέλλου Φαλήρου δρ. 60.000 δι' ἀραβικοὺς ἵππους. Εἰς τὰς 29 Ἰουνίου ἡ τοῦ Ἐπάθλου Ἀραβίας 70.000 δρχ. δι' ἀραβικοὺς ἵππους. Εἰς τὰς 6 Ἰουλίου ἡ τοῦ Τσάμπιον Στέϊκ δρχ. 75.000 δι' ἀγγλικοὺς ἵππους.

Ἡ μεγαλυτέρα καὶ ἡ πλέον ἐνδιαφέρουσα ἱπποδρομία, ἡ ὁποία καὶ θὰ προσλάβῃ διεθνῆ χαρακτῆρα, εἶνε ἡ τῆς 22 Ἰουνίου τοῦ Μεγάλου Ἐπάθλου τῆς Πόλεως Ἀθηνῶν μὲ χρηματικὸν ἔπαθλον 400,000 δρχ. Ἡ διεθνὴς αὕτη ἱπποδρομία ἐκίνησε ἤδη τὸ ἐνδιαφέρον ξένων ἱπποδρόμων καὶ ὑπάρχουν πληροφορίαι ὅτι Ἰταλοί, Ρουμᾶνοι καὶ Αἰγύπτιοι φίλιπποι ἐδήλωσαν ὅτι θὰ μετάσχωσι ταύτης δι' ἵππων των. Ἡ ἱπποδρομία εἶνε ἀποκλειστικῶς δι' ἀγγλικοὺς ἵππους 3 καὶ 4 ἐτῶν. Κρατεῖ σκέψις ὅπως τὸ ἔπαθλον τῶν 400.000 δραχ. συνοδεύσῃ καὶ κύπελλον ὑπὸ τὸν τίτλον «Κύπελλον Ἀνεξαρτησίας» καὶ νὰ δοθῇ εἰς τὸν εὐτυχῆ νικητήν, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν τῆς Ἑκατονταετηρίδος.

Ἡ νέα περίοδος φαίνεται ὅτι ἔχει συγκινήσει τοὺς φιλίππους ὥστε καὶ νέοι ἰδιοκτῆται νὰ ἐμφανισθῶσι καὶ νέοι ἵπποι πάσης κατηγορίας ν' ἀφιχθῶσι. Οὕτω νέοι ἰδιοκτῆται ἐγνώσθησαν ἡ κυρία Ζεφύρου ἡ δὶς Μαρία Δήμου καὶ οἱ κ.κ. Διαμών, Ν. Κονδύλης, Στ. Ἀλευρᾶς, Α. Κιράνης, Ν. Χατζηαποστόλου, Ρ. Χάντεν, Γ. Κοκλανάκης, Στ. Ρογκάκος, Σιμὸν Τοστζιάν, Τζὸρτζ Κίστον, Σ. Τζάκσον, Τζὸρτζ Γκόρντον, Γ. Πολογεώργης καὶ Μωχαμὲτ βέη Σουλτάν.

Οἱ νέοι ἵπποι εἶνε: Οἱ ἀγγλικοὶ Ἄργος, Ἀσπιναλ, Λαίδη Ρέντζμορ, Μποχάρα, Ὄξα καὶ Πελιγκρίνα. Οἱ ἀραβικοὶ Γκαρνοὺκ, Γκουμπισάν, Ζαζοὺρ, Ἰμπάταμπλ, Μπισάν, Μπορέα, Μπουρχάν, Μαντάλεϊ, Μακτάπ, Μοχάνα, Ντάκ, Οὐάζελ, Πετὺ Μπλέ, Σαΐξπηρ, Τζεϊλάν, Τζαντάν, Φατὲχ καὶ Χαντρούφ. Οἱ Ἑλληνικοὶ Ἄθως καὶ Ταΰγετος καὶ οἱ Ἀγγλοαραβικοὶ Γκρέϋ - Κλάουντ καὶ Σαχὶν - Σάχ.

Νέοι προπονηταὶ ἀνεγνωρίσθησαν οἱ Γ. Κουντουριώτης, Ι. Πυροκακῆς, Ι. Κλύμβαρη καὶ Λαδίσλαος Πουλάϊ. Νέοι δὲ ἀναβάται, ἐκτὸς τοῦ Ὄρμ ὁ Ἄγγλος Γιοῦτλαν καὶ οἱ μαθητευόμενοι Π. Βατάλης, Γ. Διαμαντίδης, Γ. Μπαλωμένος καὶ Δ. Σταυρινὸς ὁ νεωτερος. Ὁ τζόκεϋ Ἀνδρέας ἀνεχώρησεν ὁριστικῶς δι' Αἴγυπτον.

Τὸ σύστημα τῶν στοιχημάτων παραμένει τὸ αὐτό. Ἰσοζυγιστὴς καὶ ὁ ἀφέτης παραμένουν ἐπίσης οἱ αὐτοί.

Οἱ Ρουμᾶνοι περὶ Ἑλλάδος

Αἱ Ρουμανικὰ ἐφημερίδες, μολονότι παρέλειψαν ν' ἀναγγείλουν τὴν ἐκλογὴν τῆς «Μὶς Ἑλλάδος» ὡς «Μὶς Εὐρώπης», δεικνύουν ἐν τούτοις ὅτι δὲν ἀγνοοῦν τὰ ἐν Ἑλλάδι διατρέχοντα. Οὕτω ἡ «Ντιμινεάτσα» εἰς τὸ τελευταίως ληφθὲν φύλλον της, πληροφορεῖ (εἰς τὴν α' σελίδα) ὅτι ἡ «νῆσος» Βόλος εἶναι πανικόβλητος λόγῳ τῶν σεισμῶν, καὶ ὅτι αἱ Ἀθῆναι πόλις 700.000 κατοίκων, ἀριθμοῦν χίλια καφενεῖα. Καὶ ὑπολογίζει ὅτι ἀναλογεῖ ἕνα καφενεῖον εἰς διακοσίους ἄνδρας (δεδομένου, λέγει, ὅτι αἱ γυναῖκες δὲν συχνάζουν εἰς τὰ καφενεῖα, οἱ δὲ νέοι θὰ εἶναι περίπου 150.000).

Ἡ καλλιτεχνικὴ κίνησις

«Ὁ ψαρᾶς».—Πίναξ τοῦ ζωγράφου κ. Ἀγήνορος Ἀστεριάδη, τοῦ ὁποίου ἡ ἔκθεσις ἤνοιξεν εἰς τὴν αἴθουσαν Στρατηγοπούλου (Λεωφόρος Ἀμαλίας 10)

Νέοι ποιηταὶ

Ἀέρα, φῶς

Τόσες χαρὲς κι' ἕνα παράπονο·
Πές το παιδιάτικο καϋμό,
Δὲν ἀνεβήκαμε στὸ ψήλωμα
Στὸν πρωϊνὸ τοῦ ἥλιου σηκωμό.

Τώρα πιά, ποὺ μακρυὰ τ' ἀφήσαμε
Τὸ δάσος, τὴ ραχοῦλα τὴν ψηλή,
Σὰν κοιμηθοῦμε μέσα στ' ὄνειρο
Βλέπομε μιὰν ἀνατολή.

Ἀλεξάνδρεια, 1930 Γ. ΔΗΜΑΚΟΣ

Ἡ ὑπαίθριος ζωὴ

Τὴν μεταπροσεχῆ Κυριακὴν 16 Μαρτίου 1930, ἡ «Ὑπαίθριος Ζωή», τὸ γνωστὸν φυσιολατρικὸν σωματεῖον, θὰ ἑορτάσῃ ἐπισήμως εἰς τὸν Διόνυσον τὴν διακοσιοστὴν ἐκδρομήν του. Ἡ μετάβασις εἰς Διόνυσον θὰ γίνῃ διὰ τριῶν ὁμάδων. Ἡ μία ὁμάς, καθαρῶς πεζοπορική, θὰ ἐκκινήσῃ ἐκ Κηφισσιᾶς καὶ θὰ ἀνέλθῃ προηγουμένως μέχρι τῆς κορυφῆς τῆς Πεντέλης. Ἡ ἄλλη θὰ μεταβῇ πεζοπορικῶς ἐκ Μπογιατίου διὰ Σταμάτας (ὥρα 1.30) καὶ τέλος ἡ τρίτη ὁμὰς διὰ τῆς ὁποίας θὰ ἀνέλθουν καὶ οἱ ἐπίσημοι καὶ προσκεκλημένοι ἐν γένει, θὰ κατευθυνθῇ δι' αὐτοκινήτων ἀπ' εὐθείας ἐξ Ἀθηνῶν. Εἰς τὴν ἐπίσημον αὐτὴν ἐκδρομήν, ὅπου θὰ δοθῇ εὐκαιρία νὰ ἐκτιμηθῇ ἡ δρᾶσις τοῦ σωματείου τούτου καὶ τὰ θαυμάσια ἀποτελέσματα τῆς φυσιολατρικῆς ζωῆς, θὰ κληθοῦν νὰ συμμετάσχουν ἀντιπρόσωποι τῆς Πολιτείας, τοῦ Δήμου, τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Τύπου καὶ τῶν ἄλλων φυσιολατρικῶν ὀργανισμῶν.

Δηλώσεις μελῶν τῆς «Ὑπαιθρίου» καὶ ἄλλων ξένων διὰ τὴν ἐκδρομὴν ταύτην γίνονται δεκταὶ εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Σωματείου (Μέγαρον Ἐθνικῆς, Σχουλενίου 1) καθ' ἑκάστην ἑσπέραν ἀπὸ τῆς 7.30 — 9 μέχρι τῆς 13ης τρέχοντος μηνός, ἑσπέρας Πέμπτης. Αἱ τιμαὶ συμμετοχῆς, περιλαμβανομένων ὅλων τῶν ἐξόδων, ὡρίσθησαν οὕτω: Διὰ τὴν πεζοπορικὴν ὁμάδα καὶ τὴν ὁμάδα Μπογιατίου δρ. 135. Διὰ τὴν ὁμάδα αὐτοκινήτων δρχ. 160.

Ἡ πανηγυρικὴ ἔναρξις τῆς «Ἐλευθέρας Σκηνῆς»

Τὴν προσεχῆ Τρίτην ἡ «Ἐλευθέρα Σκηνή» ἐγκαινιάζει τὴν δευτέραν της καλλιτεχνικὴν περίοδον μὲ τὸ Ρωσσικὸν ἔργον ἡ «Σκουριά».

Τὸ καλλιτεχνικὸν συγκρότημα ποὺ ἀπαρτίζει τὴν «Ἐλευθέραν Σκηνὴν» ἀποτείνεται πρὸς τὸ κοινὸν ποὺ ἐπὶ τόσα ἔτη παρακολουθεῖ τὴν καλλιτεχνικήν του προσπάθειαν καὶ παρακαλεῖ ὅλους νὰ παραστοῦν εἰς τὴν ἐναρκτήριον αὐτὴν παράστασιν δείχνοντας ἀκόμη μίαν φορὰν τὴν συμπάθειαν καὶ τὴν ἐκτίμησίν των πρὸς τὸ ἔργον του.

Τὴν παράστασιν παρεκλήθησαν νὰ παρακολουθήσουν ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως μετὰ τῆς κ. Βενιζέλου, οἱ κ.κ. ὑπουργοί, οἱ πολιτικοὶ ἀρχηγοί, οἱ κ.κ. Δήμαρχοι Ἀθηναίων καὶ Πειραιῶς, ὁ κ. Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τῆς Ἀκαδημίας, ὁ κ. Πρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου, οἱ Πρόεδροι τῆς Ἑταιρείας τῶν Ἑλλήνων Θεατρικῶν Συγγραφέων, τοῦ Σωματείου Ἠθοποιῶν καὶ τῆς Ἑνώσεως τῶν Συντακτῶν Ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων καὶ πλεῖστα ἐξέχοντα πρόσωπα τῶν γραμμάτων καὶ τεχνῶν.

Ἡ κ. Μαρίκα Κοτοπούλη πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς παραστάσεως θὰ ὁμιλήσῃ δι' ὀλίγων διὰ τὸ ἔργον καὶ τὸ πρόγραμμα τῆς «Ἐλευθέρας Σκηνῆς».

Ἐκδόσεις

Ἐξεδόθη τὸ 97ον φύλλον τοῦ Β' ἔτους τῆς ἐγκρίτου «Ἰατρικῆς Ἐφημερίδος» μὲ πλούσια καὶ λίαν ἐνδιαφέροντα τούς τε ἰατροὺς καὶ φαρμακοποιοὺς περιεχόμενα.

—Σήμερον κυκλοφορεῖ τὸ 10ον φύλλον τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Ἑλληνίδων» εἰς τὸ ὁποῖον συνεχίζεται ἡ ἔρευνα περὶ τὴν γυναικείαν ψῆφον.

— Ἐκυκλοφόρησε τὸ νέον φύλλον τοῦ σατυρικοῦ περιοδικοῦ «Μῶμος» μὲ ἔμμετρα περιεχόμενα ἐπὶ ἐπικαίρων θεμάτων καὶ μὲ σκίτσα.

— Ἐξεδόθη τὸ «Δελτίον τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Σύρου». Περιεχόμενα: Ἐτησία ἔκθεσις Ἐπιμελητηρίου περίοδος 1928—1929, Ἡ γεωργικὴ πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως, τὸ ζήτημα τῆς Ναξίας σμύριδος, Ἡ γεωργικὴ παραγωγὴ τῆς Σύρου κατὰ τὰ ἔτη 1928—1929, Διατί φθίνει τὸ ἐμπόριον τῶν ἀποικιακῶν ἐν Σύρῳ.

— Αὔριον κυκλοφορεῖ τὸ τρίτον φύλλον τοῦ «Καραγκιόζη» τοῦ κ. Δήμου Βρατσάνου.

— Ἐξεδόθη καὶ κυκλοφορεῖ τὸ 114 τεῦχος τοῦ τεχνικοῦ περιοδικοῦ «Ἔργα» μὲ ὕλην πλουσίαν καὶ ἐνδιαφέρουσαν, ὡς «Ἐπιστήμη καὶ Βιομηχανία» κατὰ τὸν Λὲ Σατελιέ, «Ὁ φωτισμὸς τῶν καταστημάτων» ὑπὸ Ε. Πατρινοῦ, «Οἱ θόλοι τῆς νέας Ἀγορᾶς τῆς Λειψίας», «Σύγκρισις ἀξίας ἐκσκαπτικῶν μηχανημάτων διὰ πολλαπλῶν κάδων» ὑπὸ Π. Λοπρέστη, «Γραφικὴ μέθοδος προσδιορισμοῦ τοῦ ὁπλισμοῦ διατμήσεως εἰς δοκοὺς ἐκ σιδηροπαγοῦς σκιρροκονιάματος» ὑπὸ Θ. Π. Δεσποτοπούλου κλπ.

— Ἐξεδόθη τὸ 17ον φύλλον τῆς πολιτικῆς ἐπιθεωρήσεως «Ἡ Ρούμελη» μὲ ἀρθρογραφίαν σχετικὴν μὲ τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῶν φιλελευθέρων, τὴν Ἐθνικὴν καὶ τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν, τὰς συμβάσεις Τηλεφώνων καὶ Ραδιοφώνων, τὴν δίωξιν τοῦ κομμουνισμοῦ, ὡς καὶ λοιπὴν ὕλην ἐνδιαφέρουσαν εἰδικώτερον τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα. Διεύθυνσις «Ρούμελη», Πανεπιστημίου 25, Ἀθήνας.

Μνημόσυνα

Ἡ Πανελλήνιος Ἕνωσις Ἐφέδρων Ὑπαξιωματικῶν τελεῖ τὴν προσεχῆ Κυριακὴν εἰς τὴν Μητρόπολιν ἐτήσιον μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν ὑπὲρ Πατρίδος πεσόντων πολεμιστῶν. Καλοῦνται τὰ μέλη τῆς Ἑνώσεως καὶ οἱ παλαιοὶ πολεμισταὶ ὅπως συγκεντρωθῶσιν τὴν 9 1)2 π.μ. εἰς τὸν πρὸ τῶν γραφείων τῆς Ἑνώσεως χῶρον, φέροντες τὰ πολεμικά των μετάλλια ἵνα μεταβῶσιν ἐν σώματι εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναόν.

—Ὁ Μικρασιατικὸς Σύλλογος «Ἀνατολὴ» τελεῖ Ἀρχιερατικὸν Μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν εὐεργετῶν αὐτοῦ, τῇ προσεχῇ Κυριακῇ, ὥρα 10 π.μ. ἐν τῷ ναῷ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.

Φοιτητικὸς κινηματογράφος

Σήμερον Σάββατον καὶ αὔριον Κυριακήν, 8ην καὶ 9ην Μαρτίου, θὰ προβληθῇ εἰς τὸν Φοιτητικὸν Κινηματογράφον χάριν τῶν φοιτητῶν τὸ δυνατὸν ἔργον «Ἡ κατάσκοπος τοῦ Σεΐχη» εἰς μέρη ἑπτά, πρωταγωνιστοῦντος τοῦ Βαρκώνη.

Τὶ θὰ ἀκούσωμεν εἰς τὸ ραδιόφωνον σήμερον Σάββατον

(Ὥρα Ἀθηναϊκή. — Τὰ δι' ἀστερίσκων σημειούμενα εἶναι τὰ πλέον ἐνδιαφέροντα σημεῖα τοῦ προγράμματος).

* ΒΙΕΝΝΗ (516.3 μ.). 7 μ.μ. Μουσικὴ δωματίου τῇ συμμετοχῇ τῆς Φιλαρμονικῆς τῆς Βιέννης. 9.05' μ.μ. «Τὸ σπίτι τῶν τριῶν κοριτσιῶν», ὀπερέττα τῆς ὁποίας ἡ μουσικὴ εἶναι παρμένη ἀπὸ συνθέσεις τοῦ Σοῦμπερτ.

* ΤΟΥΡΙΝΟ (291 μ.). 6 μ.μ. Κουϊντέττο. 8.15' μ.μ. Συναυλία. 9.30 μ.μ. Κουϊντέττο. 10 μ.μ. Μεταβίβασις μελοδράματος ἀπὸ τὴν «Σκάλα» τοῦ Μιλάνου.

ΓΚΛΑ-Ι-ΒΙΤΖ (253 μ.). 8.05 μ.μ. Μουσικὴ πουτ-πουρρὶ ἀπὸ ὀπερέττες. 9.30 μ. μ. Συναυλία. 11.35 μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ ὑπὸ τῆς ὀρχήστρας τοῦ ξενοδοχείου «Ἐσπλανάντ» τοῦ Βερολίνου.

* ΝΕΑΠΟΛΙΣ (331.4 μ.). 6 μ.μ. Καντσονέττες. 10.02' μ.μ. Μεταβίβασις ἐκ τοῦ Βασιλικοῦ θεάτρου «Σὰν Κάρλο».

ΤΟΥΛΟΥΖΗ (380.7 μ.). 8.35' μ. μ. Ρωσσικὰ τραγούδια. 9 μ.μ. Βιεννέζικη ὀρχήστρα. 9.30' μ. μ. Συμφωνικὴ ὀρχήστρα. 10.25' μ. μ. Ὀπερέττες: Οἱ δραγόνοι τοῦ Βιλλάρ, Παγανίνι, Βερονίκη, Ὁ μικρὸς δούξ, Ὁ μέγας Μογγόλος, Σουζάννα, Ἡ ὡραία Ἑλένη, Σιμπουλέτ. 11 μ.μ. Συναυλία.

* ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (394.2 μ.). 9 μ.μ. Μεταβίβασις μελοδράματος ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Ρουμανικοῦ θεάτρου.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ (432 μ.). 7 μ.μ. Συναυλία ὑπὸ φοιτητῶν. 9 μ.μ. Συναυλία ὑπὸ Χολούμπ (βιολί), Οὐΐτμαν (βιολοντσέλλο), Νεμετσὲκ (ἅρπα). 10 μ.μ. Τσέχικα τραγούδια, τῇ συμμετοχῇ Μαρίτσας Ζαλουντόβα καὶ Κνὶτλ τῆς Ὄπερας τοῦ Βελιγραδίου. 11.15' μ.μ. Μουσικὴ ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖον «Πάλας».

ΡΩΜΗ (441.2 μ.). 6.30' μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας καὶ χορῳδίας. 10.02' μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας καὶ χορῳδίας.

ΠΡΑΓΑ (486.2 μ.). 9 μ.μ. Μεγάλη συναυλία ἐκ τῆς αἰθούσης Σμετάνα. 10.30' μ. μ. Ρεσιτὰλ πιάνου ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Χέρμαν. 11.20' μ.μ. Συναυλία ἐκ τοῦ καφὲ «Πράγα». 12 μεσον. Συναυλία ἐκ τοῦ καφὲ «Λόϋδ».

* ΜΙΛΑΝΟ (500.8 μ). 6 μ.μ. Κουϊντέττο. 8.15' μ.μ. Συναυλία. 10 μ.μ. Μεταβίβασις μελοδράματος ἐκ τοῦ θεάτρου τῆς «Σκάλας». Μετὰ τὴν α' καὶ β' πρᾶξιν διάλεξις.

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (550.5 μ.). 6 μ.μ. Συναυλία Οὑγγρικῆς ὀρχήστρας. 7.45' μ. μ. Συναυλία συμμετοχῇ Κλάρας Κὲρν (τραγοῦδι), Λ. Πατάκη (βιολί), Τιμπὸρ Πολγκὰρ (πιάνο). 830' μ.μ. «Τὸ σπίτι τῶν τριῶν κοριτσιῶν», ὀπερέττα, μὲ μουσικὴν Σοῦμπερτ-Μπερτέ. 11.30' μ.μ. Τσιγγάνικη ὀρχήστρα.

ΛΙΟΥΜΠΛΙΑΝΑ (569 μ.). 6 μ.μ. Συναυλία. 11 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική.

—Τὶ θὰ ἀκούσωμεν τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα

Τὰ πλέον ἐνδιαφέροντα προγράμματα τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος, ποὺ θὰ μᾶς δώσῃ ὁ ραδιοφωνικὸς σταθμὸς τῆς Βιέννης, ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Αὔριον Κυριακήν: 8.30' μμ. «Τὸ Λυκόφως τῶν Θεῶν» τοῦ Βάγνερ ἀπὸ τὴν Κρατικὴν Ὄπεραν τῆς Βιέννης.

Τρίτη (11 Μαρτίου): 10 μ.μ. Συναυλία.

Παρασκευή: 9 μ.μ. «EUGEN ONEGIN» τοῦ Τσαϊκόβσκυ, ἀπὸ τὴν Κρατικὴν Ὄπεραν.

Σάββατον: 9 μ. μ. Μεγάλη συναυλία τῇ συμμετοχῇ τῆς Μανδολινάτας «Πολύμνια».

Ἡ κίνησις τοῦ πληθυσμοῦ τῶν Ἀθηνῶν

Κατὰ τὸν ἐκδοθέντα πίνακα ὑπὸ τῆς Στατιστικῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἡ κίνησις τοῦ πληθυσμοῦ τῶν Ἀθηνῶν, κατὰ τὸν μῆνα Φεβρουάριον 1930 ἐν συγκρίσει πρὸς τὸν ἀντίστοιχον μῆνα τοῦ 1929, ἔχει ὡς ἑξῆς:

Κατὰ τὸν λήξαντα Φεβρουάριον ἐγένοντο γάμοι 337 ἔναντι 274 κατὰ τὸν αὐτὸν μῆνα τοῦ 1929. Γεννήσεις 1102, ἐξ ὧν 585 ἀρρένων καὶ 517 θηλέων, ἔναντι 1158 τοῦ 1929. Θάνατοι: 599 ἔναντι 805 τοῦ 1929.

Θέατρα

ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. Αὔριον (Θίασος Ἀλίκης): «Τὸ Κουρέλι».
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Σατανερί».
ΠΑΠΑ-Ι-ΩΑΝΝΟΥ. Ἐπιθεώρησις «Εἴκοσι σταγόνες Ἀθήνα κάθε μέρα».
ΤΡΙΑΝΟΝ. «Συρκούφ ὁ πειρατής».

Κινηματογράφοι

ΑΠΟΛΛΩΝ. «Ἡ λευκὴ κόλασις» μὲ τὴν Τσέχοβα καὶ Σλετόβ, ρωσσικὸς θίασος.
ΑΤΤΙΚΟΝ. (Ὁμιλῶν). «Μπροντουαίη Μέλοντι», δραματικὴ ἐπιθεώρησις.
ΙΝΤΕΑΛ. «Κιβωτὸς τοῦ Νῶε» μὲ τὴν Κοστέλο.
ΟΥΦΑ. «Ἐρωτικὸν βάλς» μὲ τὴν Χάρβεϋ καὶ Φρίτς.
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Ἐκδίκησις», ἠχητικὴ ταινία.
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Ὁ μικρός μου ἀδελφός» μὲ τὸν Λόϋδ καὶ Βαριετέ.

Συνοικιακὰ

ΑΘΗΝΑ-Ι-ΚΟΝ. «Δύο λέοντες».
ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Τρία πάθη».
ΑΡΗΣ. «Τὸ χρῆμα».
ΚΟΣΜΟΣ. «Ζήτω ὁ ἔρως».
ΚΡΥΣΤΑΛ. «Ἄνθρωπος ποὺ γελᾷ».
ΛΟΥΞ. «Καλίφης τῆς Ἀραβίας».
ΠΑΝΟΡΑΜΑ. «Δρόμος πρὸς τὴν διαφθοράν».
ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ. «Τροπικὸς ἔρως».

Πειραιῶς

ΟΛΥΜΠΙΑ. «Συζυγικαὶ θυσίαι».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Μακρυὰ ἀπ' τὸν κόσμο».

ΑΤΤΙΚΟΝ
ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ
Ο ΟΥΡΑΝΟΣ ΤΗΣ ΔΟΞΗΣ
ΚΟΛΛΙΝ ΜΟΥΡ — ΓΚΑΡΡΥ ΚΟΥΠΕΡ

Μια Ρωσσὶς βασίλισσα

Ἡ ρωσσικὴ παροικία τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, εἰς μίαν ὡραίαν χοροεσπερίδα, τὴν ὁποίαν διωργάνωσε τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ γερμανικοῦ συλλόγου «Φιλαδέλφεια» ὑπὲρ τοῦ ἐνταῦθα λειτουργοῦντος ρωσσικοῦ σχολείου, προέβη εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς βασιλίσσης της. Ἡ ἑλλανόδικος ἐπιτροπὴ ἀπετελεῖτο ἐξ Ἑλλήνων καὶ Ρώσσων λογίων καὶ καλλιτεχνῶν.

Βασίλισσα τῆς καλλονῆς καὶ τῆς ἀμφιέσεως ἐξελέγη ἡ δὶς Γκάλια Οἰκονομίδου, φέρουσα πολυτελεστάτην ἐθνικὴν ρωσσικὴν ἀμφίεσιν, στολὴν γυναικὸς Βογιάρου. Ἡ δὶς Οἰκονομίδου, ἐκ πατρὸς Ἕλληνος καὶ μητρὸς Ρωσσίδος, εἶνε 18 ἐτῶν καὶ ἐγεννήθη εἰς τὴν Πετρούπολιν, ὅπου ὁ πατήρ της ἦτο διευθυντὴς Τραπέζης. Εἰς τὴν Ἑλλάδα κατῆλθε τῷ 1918. Ἤδη ἐργάζεται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον Κάουφμαν.

Συναυλίαι

Μίαν πραγματικὴν καλλιτεχνικὴν ἀπόλαυσιν θὰ μᾶς χαρίσῃ τὸ Ἑλληνικὸν Ὠδεῖον διὰ τῆς μετακλήσεως ἑνὸς βιολιστοῦ μεγάλης ἐμπνεύσεως, τοῦ ὁποίου αἱ συναυλίαι ἀποτελοῦν πάντοτε μουσικὸν γεγονός, τοῦ Ζ. Σζιγκέτι, ὅστις θὰ δώσῃ δύο μόνον ρεσιτὰλ εἰς τὸ θέατρον «Κεντρικόν». Τὸ πρῶτον εἰς τὰς 14 τρέχ. μὲ πρόγραμμα ἐνδιαφέρον.

— Σήμερον καὶ ὥραν 7 μ.μ. δίδεται εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν ἡ ἀναγγελθεῖσα συναυλία τοῦ Θεατρικοῦ Φοιτητικοῦ Ὁμίλου. Τὸ πρόγραμμα παρουσιάζει ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον καὶ ἀπὸ ἀπόψεως συνθέσεως καὶ συμμετοχῆς καλλιτεχνῶν. Ἡ νεαρὰ καλλιτέχνις δ. Πόπη Καπερώνη, γνωστὴ γιὰ τὴν ὤμορφη καὶ πλούσια φωνή της, καλλιεργημένην ἀπὸ τὴν μοναδικήν μας καθηγήτριαν τοῦ τραγουδιοῦ δ. Σ. Γεννάδη, θὰ τραγουδήσῃ συνθέσεις Φωρέ, Ρέγιερ καὶ τὸ «Χαῖρε Μαρία» τοῦ Ἕλληνος συνθέτου καὶ μαέστρου κ. Βαλτετσιώτη ὁ ὁποῖος μετέχει τῆς συναυλίας. Ἡ κυρία Βασσενχόβεν, εὐγενῶς προσφερθεῖσα θὰ παίξῃ ἅρπαν. Ἡ κατάρτισις τοῦ προγράμματος ὀφείλεται εἰς τὸν κ. Γ. Παπαδημητρακόπουλον, ὅστις ἀνέλαβε τὴν ὀργάνωσιν τῆς σειρᾶς τῶν μουσικῶν συναυλιῶν τοῦ Θεατρικοῦ Φοιτητικοῦ Ὁμίλου.

— Αὔριον Κυριακὴν ὥραν 6 μ.μ. ἡ δ. Μαρὶ Ἀσικιάν, ἀριστοῦχος τῆς Μουσικῆς Ἀκαδημίας Βιέννης, δίδει τὸ ἀγγελθὲν ρεσιτάλ της, τῇ συμπράξει τοῦ καθηγητοῦ κ. Δημ. Μαρῆ, εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν. Τὸ πρόγραμμα περιλαμβάνει συνθέσεις Χαλεβῦ, Σαμινάντ, Μόζαρτ, Βὸλφ, Γκρῆγκ, Βέμπερ, Βάγνερ, Σούμαν, Στράους, Μέντελσον, Μπράμς καὶ Δ. Μαρῆ.

Ἐκδρομαὶ

Ὁ «Ἑλληνικὸς Ὀρειβατικὸς Σύνδεσμος» θὰ κάμῃ τὴν αὐριανήν του ἐκδρομὴν μὲ τὸ ἑξῆς πρόγραμμα: Συγκέντρωσις στὸ σταθμὸ Πελοποννήσου εἰς τὰς 5,15 π.μ. καὶ μὲ τὸ τραῖνο τῶν 6,40' δι' Ἀσπρόπυργον. Ἀπὸ ἐκεῖ μέσῳ Χάνι Καμπόλη ὥρ. 1.15', πηγῆς Ἀνδρειωμένο Νερὸ (Οὔγυ Μπουρσουάμ) ὥρ. 1.30', εἰς κορυφὴν Μεγάλο Βουνὸ (ὑψ. 885 μ.) ὥρ. 1.30. Κατάβασις εἰς Κρύο Πηγάδι ὥρ. 1.30' καὶ διὰ τῆς Φυλῆς καὶ Μονῆς Κλειστῶν εἰς Λιόσια ὥρ. 2.30'. Συνολικὴ πορεία 8.30' ὡρῶν.

— Αὔριον τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου Φυσιολατρείας «Ἥλιος, ἀήρ, ὕδωρ», θὰ ἐκδράμουν εἰς Πάρνηθα. Συγκέντρωσις τῶν ἐκδρομέων εἰς τὴν πλατεῖαν Κάνιγγος καὶ ἀναχώρησις δι' αὐτοκινήτων τὴν 8ην πρωϊνὴν διὰ Μετόχιον Πάρνηθος. Ἀνάβασις εἰς τὴν κορυφὴν Ἀέρα καὶ ἐκεῖθεν μέσῳ χιόνων εἰς Ἁγίαν Τριάδα. Πορεία μιᾶς καὶ ἡμισείας ὥρας. Παραμονὴ μέχρι τῆς 3 1)2 μ.μ. μεθ' ὃ ἀναχώρησις πρὸς ἐπιστροφὴν διὰ Μενίδιον ἐκεῖθεν δὲ ἐπιστροφὴ εἰς Ἀθήνας σιδηροδρομικῶς ἢ δι' αὐτοκινήτων.

Κοσμικὴ κίνησις

Τὰ χορευτικὰ τέϊα τοῦ Λυκείου τῶν Ἑλληνίδων ἐξακολουθοῦν νὰ δίδωνται κάθε Δευτέρα ἀπόγευμα εἰς τὰς αἰθούσας αὐτοῦ (Ἀμαλίας καὶ Περιάνδρου).

—Αἱ κατὰ Πέμπτην χορευτικαὶ συγκεντρώσεις τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου τῶν Ἑλληνίδων εἰς τὸ «Ἀκροπὸλ Παλάς» ἐξακολουθοῦν ζωηρόταται. Ὁ προχθὲς παρευρεθεὶς ἐκλεκτὸς κόσμος ἐχόρευσε μὲ μεγάλο κέφι πέραν τῶν ἐννέα.

Διαλέξεις

Τὴν προσεχῆ Τρίτην καὶ ὥραν 6 1)2 μ.μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας, θὰ γίνῃ ἡ ἔναρξις τῶν διαλέξεων τῆς «Ἱστορικῆς Λαογραφικῆς Ἑταιρείας τῶν Θεσσαλῶν». Ὁ συνάδελφος κ. Φάνης Μιχαλόπουλος θέλει ὁμιλήσει μὲ θέμα: «Ὁ Ρήγας ὡς ἐθνικὸς βάρδος καὶ πολιτικὸς προπαγανδιστής». Ἡ ὁμιλία θὰ ἔχῃ πανηγυρικὸν χαρακτῆρα λόγῳ τῶν ἑορτῶν τῆς Ἑκατονταετηρίδος.

— Αὔριον ὥραν 7 μ.μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Πειραιῶς (Σωκράτους 56) θὰ ὁμιλήσῃ ὁ κ. Ἀλέξ. Φοίφας περὶ τοῦ σχεδίου τοῦ νέου Ἑλληνικοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.

Θεατρικὰ

Ὁ θίασος τῆς κ. Ἀλίκης, προκειμένου ν' ἀναχωρήσῃ τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα διὰ καλλιτεχνικὴν περιοδείαν εἰς Πελοπόννησον, θὰ δώσῃ αὔριον εἰς τὸ θέατρον Κοτοπούλη διὰ δύο μόνον παραστάσεις, ἀπόγευμα καὶ βράδυ, τὸ «Κουρέλι» τοῦ Νικοντέμι, εἰς τὸ ὁποῖον ἡ ἐκλεκτὴ καλλιτέχνις ἐσημείωσε μεγάλην ἐπιτυχίαν ἐν Αἰγύπτῳ. Παίζουν: ὁ κ. Μουσούρης, οἱ κ.κ. Χρυσομάλλης, Πλούτης, Βλαχόπουλος, δ. Σταυρίδου καὶ ἡ κ. Χρ. Καλλό.

Κηρύγματα

Αὔριον Κυριακὴν ἀδείᾳ καὶ εὐλογίᾳ τοῦ Μακαρ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν θὰ ὁμιλήσωσιν εἰς τοὺς κάτωθι ναοὺς φοιτηταὶ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου ἐξ ὀνόματος τοῦ Φοιτητικοῦ Θεολογικοῦ Συνδέσμου: Μεταμόρφωσις Πλάκας, Ἅγιος Στυλιανὸς Ἄρεως, Μεταμόρφωσις Συγγροῦ, Ἅγιος Ἰωάννης Ρέντη, Κατηχητ. Σχολεῖον Ἁγ. Κωνσταντίνου Παλαιοῦ, Εὐαγγελισμὸς Περιστερίου, Κοίμησις Θεοτόκου Μοναστηρακίου, Προφ. Δανιὴλ Βοτανικοῦ, Γυναικείας φυλακάς, Ἅγιοι Ἀπόστολοι Θησείου, Χρυσοκαστριώτισσα.

Ἀθλητισμὸς

—Οἱ αὐριανοὶ ποδοσφαιρικοὶ ἀγῶνες

Συνεχίζονται αὔριον Κυριακὴν οἱ ποδοσφαιρικοὶ ἀγῶνες διὰ τὰ τοπικὰ πρωταθλήματα Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης, οἱ ὁποῖοι εἶχον διακοπῆ λόγῳ τῆς ἀναχωρήσεως τῆς ἐθνικῆς ὁμάδος δι' Ἰταλίαν.

Τὸ πρόγραμμα τῶν αὐριανῶν ἀγώνων ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ἀθῆναι. — Γήπεδον «Ἀπόλλωνος»: «Ἀτρόμητος» - «Παλαιὸν Φάληρον». Γήπεδον «Παναθηναϊκοῦ»: «Ἀπόλλων» - «Ἀθηναϊκός».

Πειραιεύς. — Γήπεδον Ποδηλατοδρομίου Ν. Φαλήρου: «Ἐθνικός» - «Ἄμυνα».

Θεσσαλονίκη. — Γήπεδον «Ἄρεως»: «Μακεδονικός» - «Μέγας Ἀλέξανδρος». Γήπεδον «Ἡρακλέους»: «Ἡρακλῆς» - «Π. Α. Ο. Κ.»

Αἱ συναντήσεις αἱ ὁποῖαι ἐπρόκειτο νὰ γίνουν τὴν παρελθοῦσαν Κυριακήν, θὰ διεξαχθοῦν τὴν 25ην Μαρτίου.

Ὁ ἔρανος τοῦ Χρυσοστόμου

Ἐκ προηγουμένων εἰσφορῶν Δρχ.	955.039.60
Ἱερὰ Μητρόπολις Λαγκαδᾶ Δρχ.	1.928.—
Ἑλληνικὴ Πρεσβεία Μόσχας	» 3.740.—
Ἐμ. Ἐμμανουηλίδης Ὑπουργὸς Προνοίας	» 1.000.—
Ι. Ναὸς Ἁγίας Τριάδος, Ἡρακλείου Ἀττικῆς	» 255.—
Σχολὴ Ἐφαρμογῆς Μηχανικοῦ ἐξ ἐράνου	» 565.—
Σχολὴ Ἐφαρμογῆς Πυροβολικοῦ Ἀθηνῶν	» 607.—
Κοινότης Ὡραιοκάστρου	» 100.—
Κοιν. Φαρακλάτων Κεφαλληνίας	» 592.70
Κοιν. Μάτσα Κορωπίας	» 313.50
Κοιν. Α. Ποδαράδες Μυτιλήνης	» 250.—
Κοινότης Ζάχας	» 100.—
Κοιν. Παναιτωλίου Τριχωνίας	» 390.—
Ἀνώνυμος Κυρία διὰ τῆς ἐφημερίδος «Ἑστία»	» 500.—
Ι. Ναὸς Ἁγίων Ἀναργύρων Ν. Ἰωνίας	» 815.—
Κοιν. Σπάρτου Ἀμφιλοχίας	» 400.—
Ὀρφανοτροφεῖον Ὄλυμπος ἐν Σφηνᾳ	» 1.370.—
Ἑλλην. Πρεσβεία Βρυξελλῶν	» 4.072.40
Μητροπολίτης Λήμνου	» 2.000.—
Κοιν. Ἁγίου Μύρωνος Κρήτης	» 400.—
Παλλάδιον Λύκειον Ἡρακλείου	» 500.—
Δήμαρχος Ἀργοστολίου	» 2.348.—
Στρατιωτικὴ Ἰατρικὴ Σχολὴ	» 155.—
Ἐν ὅλῳ Δρχ.	976.941.20

Ἔκθεσις ὑγιεινῆς

Ἡ ἔκθεσις ὑγιεινῆς, ἡ ὁποία ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ τὴν ἄνοιξιν εἰς τὸ Ζάππειον, ἀνεβλήθη δι' εὐθετώτερον χρόνον.

Ἀγορὰ ὑπὲρ ἀπόρων φυματικῶν

Ἡ ἀγορὰ τοῦ συλλόγου ὑπὲρ τῶν ἀπόρων φυματιώντων θὰ γίνῃ αὔριον Κυριακὴν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ θεάτρου «Ἀλάμπρα» καὶ ὄχι εἰς τὸ Ζάππειον Μέγαρον, ὡς ἀνηγγέλθη.

Αἱ παιδικαὶ ἐξοχαὶ

Χάρις εἰς τὰς προσπαθείας τοῦ Πατριωτικοῦ Ἱδρύματος προστασίας τοῦ παιδιοῦ, ἐγκαινιάζεται τὸ σύστημα τῶν μονίμων παιδικῶν ἐξοχῶν, αἱ ὁποῖαι θὰ λειτουργοῦν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους.

Τὴν 23ην τρέχοντος καὶ ὥραν 11 π.μ. θὰ γίνῃ ἐπίσημος τελετὴ τῆς καταθέσεως τοῦ θεμελίου λίθου εἰς τὸ ἰδιόκτητον οἰκόπεδον τοῦ Πατριωτικοῦ Ἱδρύματος, εἰς θέσιν Βοῦλα παρὰ τὰ λουτρὰ Γλυφάδας ὅπου ἐλειτούργουν αἱ θεριναὶ ἐξοχαί. Εἰς τὴν ἑορτὴν προσεκλήθησαν ἅπασαι αἱ ἀρχαὶ καὶ ὀργανώσεις.

Σύλλογος μεσαιωνικῶν γραμμάτων

Τῇ προσεχῇ Κυριακῇ ὥρᾳ 11η π. μ. ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἑταιρείᾳ, συγκροτεῖται ἡ 25η μεσαιωνολογικὴ συγκέντρωσις καὶ ἡ ΟΘ' συνεδρίασις. Θέματα: Ὁ πανηγυρισμὸς τῆς Γ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου καὶ ἡ ὁμιλία τῆς κ. Θελξινόης Βιτάλη περὶ τῶν ἐν Πόντῳ μονῶν.

Ἕνωσις Συντακτῶν

Καλοῦνται τὰ μέλη τῆς Ἑνώσεως Συντακτῶν Ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων εἰς γενικὴν συνέλευσιν τὴν προσεχῆ Δευτέραν 10ην τρέχοντος καὶ ὥραν 4ην μ.μ. εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἑνώσεως (Μέγαρον Μετοχικοῦ Ταμείου β' ὄροφος).

Θέμα: Ὑποβολὴ καὶ ἔγκρισις τοῦ νέου προϋπολογισμοῦ.

(Ἐκ τοῦ Προεδρείου)

ΔΟΚΙΜΑΣΑΤΕ
ΕΙΣ ΤΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟΝ ΣΑΣ
ΤΑΣΚΟΛΛΟΕΙΔΕΙΣ ΛΥΧΝΙΑΣ
"ΒΑΤΕΑ"
Εἶνε ἡ τελευταία λέξις ραδιοφωνικῶν λυχνιῶν.
Πωλοῦνται παντοῦ.
Γεν. Ἀντιπρόσωπος:
Κ. ΞΑΦΤΑΚΗΣ
ΑΘΗΝΑΙ, ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ 12γ
ΤΗΛΕΦ. 56-13

ΝΕΟΣ μὲ εὐρεῖαν οἰκονομικὴν μόρφωσιν ζητεῖ ἀνάλογον θέσιν ἀντὶ μικροῦ μισθοῦ. Πληροφ. λογιστήριον «Πρωΐας» 9—12 καὶ 4—7.

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ Α

Μόνον αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις ρωμῆς αἱ φέρουσαι τὰς ὑπο τῶν κ. κ. Δημ. Χαλικιᾶ Περπινιᾶ καὶ τὴν σφραγίδα φημερίδος, εἶναι ἔγκυροι. ποτε ἄλλη ἀπόδειξις, ὡς καὶ ποι τοιαῦται ἄνευ τῆς ὑπο τῶν ἀνωτέρω δὲν ἀναγνωρίζ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γάμοι

Ὁ κ. Δημήτριος Α. Ἀναστό μήχανος, καὶ ἡ δὶς Ἀσπασία Κ τέλεσαν τοὺς γάμους των.

Ἑορταὶ

Εἰς τὸν ἑορτάζοντα σήμερον κ. Θ Κουτσιλαῖον, εὔχομαι χρόνια πολλά.

Α. Π.

Πένθη

Τὸν ἀγαπητόν μας σύζυγον καὶ θ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ ΚΟΤΣΙΚΑΝ

ἀποθανόντα προχθὲς ἐκηδεύσαμεν.

Ἡ σύζυγος Ζαφ. Κοτσίκου Οἱ ἀ

Ἰατροὶ

—ΔΗΜ. ΤΣΗΡΟΣ, διευθυντὴς λαρυγγολόγος ἰατρὸς Πολιτικοῦ Νοσο Κουμουνδούρου 21 (γωνία Ἁγίου Κω τίνου) 4—6 μ.μ. Τηλ. 52—10.

ΚΗΔΕΙΑ

Τὴν προσφιλῆ ἡμῶν σύζυγον, θυγατέρα καὶ μητέρα

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΝ ΙΩ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ

θανοῦσαν χθὲς κηδεύομεν σήμερον Σάββατον καὶ ὥραν 3 1)2 μ.μ. ἐκ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Α' Νεκροταφείου.

Ἀθῆναι τῇ 8 Μαρτίου 1930

Ὁ σύζυγος: Ἰωάννης Α. Γεωργιάδης. Οἱ γονεῖς: Ἐπαμεινώνδας Τσακάλης, Φωτ Τσακάλη. Τὰ τέκνα: Ἑλένη, Μαρία. Οἱ συγγενεῖς. (Ἡ παροῦσα θεωρηθήτω καὶ ὡς ἰδιαιτέρα πρόσκλησις).

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Τὸ ἐν Ἀθήναις Θεραπευτήριον «Ὁ Εὐαγγελισμός», τελοῦν αὔριον Κυριακὴν 9ην Μαρτίου καὶ ὥραν 10.30' π.μ. ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ αὐτοῦ τὸ κεκανονισμένον ἐτήσιον Μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ἀειμνήστων

ΙΔΡΥΤΩΝ, ΜΕΓΑΛΩΝ ΕΥΕΡΓΕΤΩΝ ΕΥΕΡΓΕΤΩΝ ΚΑΙ ΔΩΡΗΤΩΝ ΑΥΤΟΥ

παρακαλεῖ πάντας τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην αὐτῶν ὅπως προσέλθωσι κατ' αὐτὸ καὶ ἀναπέμψωσι τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8ῃ Μαρτίου 1930
(Ἐκ τοῦ Θεραπευτηρίου)

Τελοῦντες αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 9 1)2 π.μ. ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ Ἁγίου Νικολάου (Κάτω Πατησίων) ἐτήσιον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς πολυαγαπημένης μας

ΚΛΕΙΩΣ ΦΡΑΝΤΖΟΛΑ

παρακαλοῦμεν τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους ὅπως προσέλθωσιν.

Οἰκογένεια Φιλ. Φραντζολᾶ
(Ἰδιαίτεραι προσκλήσεις δὲν θὰ σταλοῦν)

Τελοῦντες τεσσαρακονθήμερον μνημόσυνον αὔριον Κυριακὴν ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ Ἁγίου Μελετίου (Σεπόλια) ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς πεφιλημένης μας

ΦΡΟΣΩΣ ΚΑΡΕΡΑ

παρακαλοῦμεν τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην της ὅπως εὐαρεστούμενοι ἑνώσωσι μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

Ἡ Ἀδελφή

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Εἰς τοὺς ὁπωσδήποτε συμμετασχόντας τοῦ πένθους μας, ἐκφράζομεν μετ' εὐγνωμοσύνης τὰς εἰλικρινεῖς μας εὐχαριστίας.

Οἰκογένειαι: Κ. Σταθάτου, Γ. Δελαγραμμάτη, Κ. Ζαρίφη.

ΣΠΛΕΝΤΙΤ
ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ
ΤΟ ΔΡΑΜΑ ΤΟΥ
ΒΙΝΤΕΡΓΚΑΡΝΤΕΝ
ΠΩΛ ΡΙΧΤΕΡ — ΓΚΑΣΤΩΝ ΖΑΚΕ

ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ
"ΕΡΓΑΣΙΑΝ"
Συμπεράσματα ἀπὸ τὴν ἐκλογὴν Ἠλείας.
Ἡ φορολογία καὶ τὰ λαϊκὰ συμφέροντα.
Ἡ οἰκονομικὴ ὀργάνωσις τῆς Δημοκρατίας.
Ἡ διοικητικὴ κακοδαιμονία.
Καὶ ἄρθρα τῶν κ. κ.
Γ. ΣΤΡΙΓΚΟΥ, ΖΑΧ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ, Γ. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ, Δ. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΥ, ΜΑΝ. ΚΑΛΟΜΟΙΡΗ κ.λ.π. κ.λ.π.

Ἡ κάλτσα σας
Ἑλληνικὴ κάλτσα ἀπὸ φυσικὸ μετάξι
Καθὼς καὶ Φὶλ ντὲ Κὸς καὶ Μερσεριζὲ
Πρατήριον Ἐργοστασίου Πλεκτικῆς
ΛΑΪΣ
ΕΡΜΟΥ 11α ΤΗΛ. 60-05

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 380	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ. ΑΓΓΛ. 2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ » 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ. 15
ΤΡΙΜΗΝΟΣ » 100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Μ. 50
	ΕΛΒΕΤΙΑΣ F. S. 60

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΙΜΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ Ο ΣΤΙΧΟΣ ΔΡ	5.30
ΤΡΑΠΕΖΙΚΑΙ »	6—15
ΘΕΑΤΡΩΝ, ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ ΚΕΝΤΡΩΝ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΩΝ »	6.—
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ »	100-200

Ἀπὸ τὸ ταξείδιον τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου

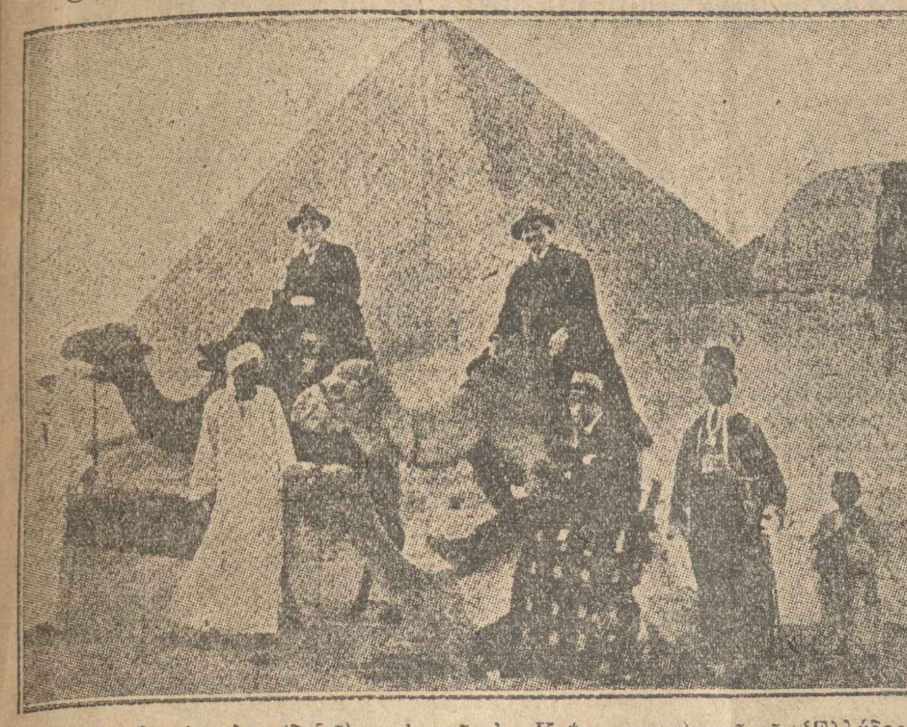

Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος (δεξιᾷ) μετὰ τοῦ ἐν Καΐρῳ πρεσβευτοῦ τῆς Ἑλλάδος κ. Μεταξᾶ (ἀριστερᾷ), ἐπὶ καμήλων πρὸ τῶν πυραμίδων εἰς τὴν Αἴγυπτον

Ἡ κρίσις εἰς τὴν Ἱσπανίαν

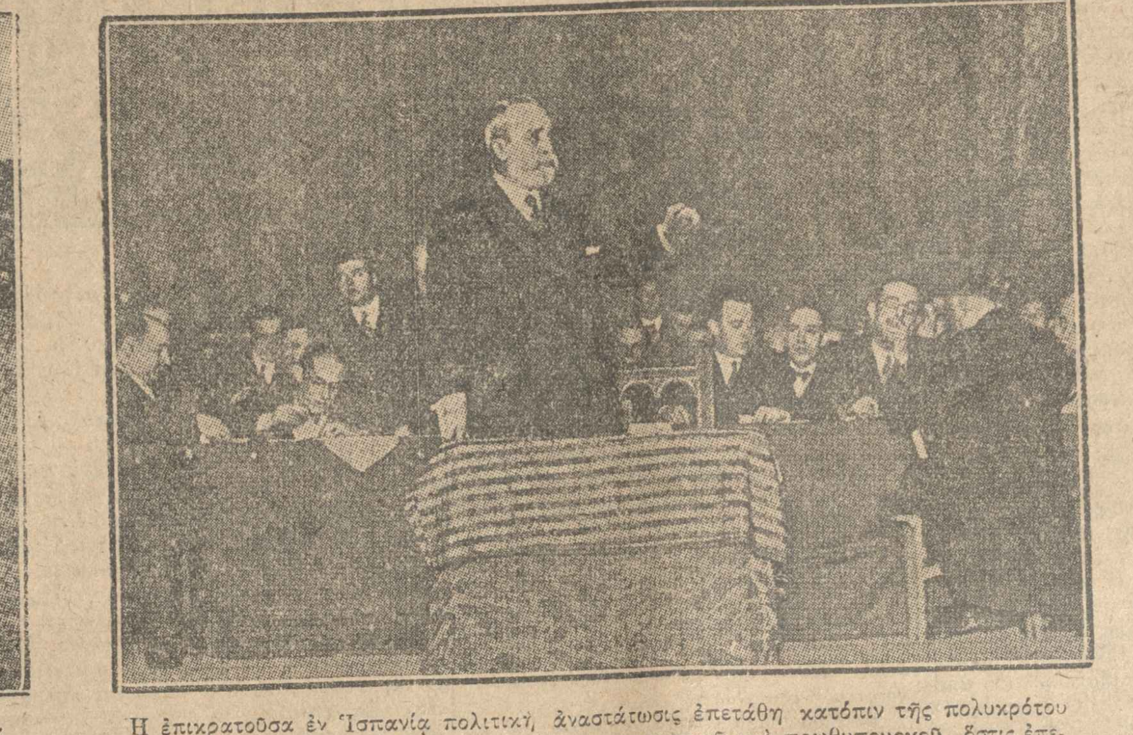

Ἡ ἐπικρατοῦσα ἐν Ἱσπανίᾳ πολιτικὴ ἀναστάτωσις ἐπετάθη κατόπιν τῆς πολυκρότου ἀγορεύσεως τοῦ Σάνχεθ Γκέρρα, πρώην συντηρητικοῦ καὶ πρωθυπουργοῦ. ὅστις ἐπετέθη δριμύτατα κατὰ τοῦ Βασιλέως Ἀλφόνσου.

Οἱ Μπολσεβῖκοι ἑορτάζουν μὲ τάνκς

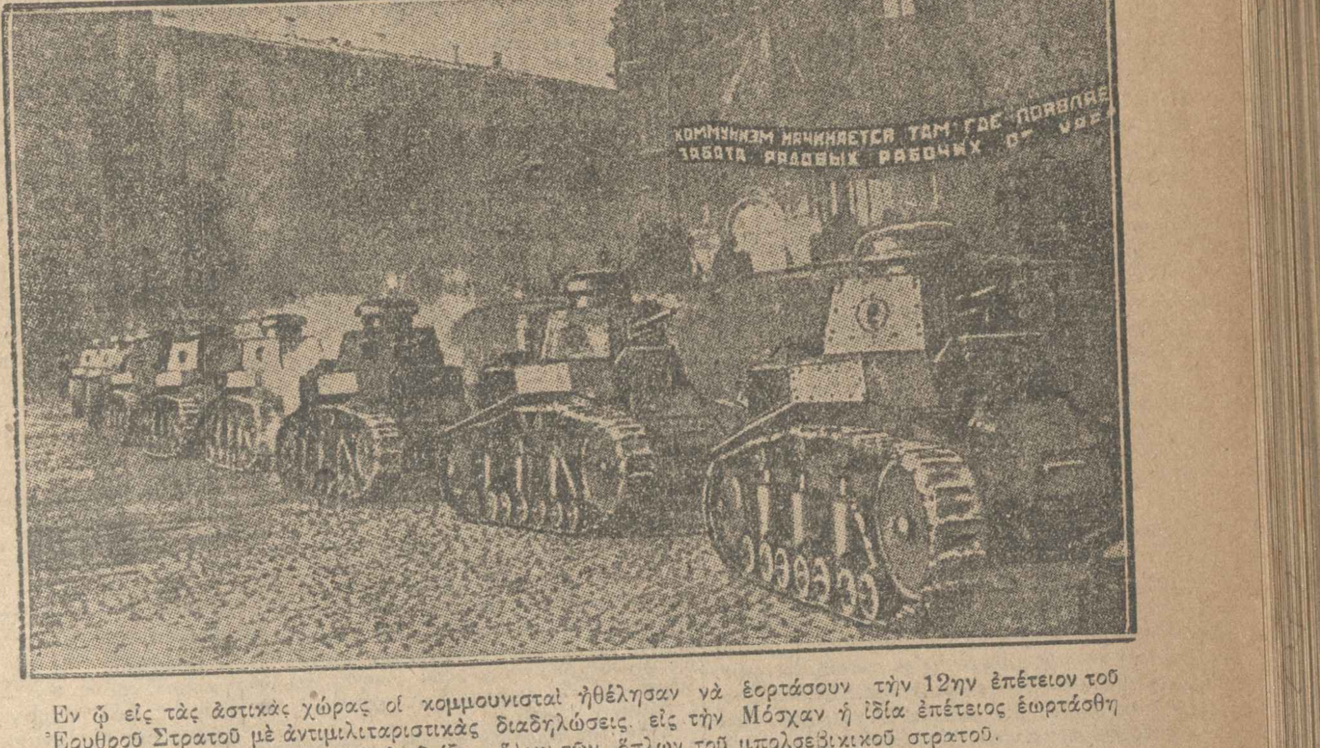

Ἐν ᾧ εἰς τὰς ἀστικὰς χώρας οἱ κομμουνισταὶ ἠθέλησαν νὰ ἑορτάσουν τὴν 12ην ἐπέτειον τοῦ Ἐρυθροῦ Στρατοῦ μὲ ἀντιμιλιταριστικὰς διαδηλώσεις εἰς τὴν Μόσχαν ἡ ἰδία ἐπέτειος ἑωρτάσθη μὲ παρελάσεις καὶ ἐπιδείξεις ὅλων τῶν ὅπλων τοῦ μπολσεβικικοῦ στρατοῦ.

Γρηγορίου Ξενοπούλου

Πνεύματα

Ἀθηναϊκὸ Μυθιστόρημα

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Οὔτε στιγμὴ δηλαδὴ δὲν πέρασε ἀπ' τὸ νοῦ τοῦ Ζαννῆ πὼς ἡ Φώφη μποροῦσε νὰ τὸν εἶχ' ἐρωτευθῆ. Ἦταν βέβαιος ὅμως, πὼς τὴν Πέμπτη ποὺ θὰ τοῦ ξαναπήγαινε, θὰ τὴν εἶχε δική του ὅσο ἤθελε. Δηλαδὴ ὅσο ἐπιτρεπόταν σ' ἕναν κύριο καθὼς-πρέπει ποὺ εἶχε νὰ κάνῃ μὲ κορίτσι ἀπὸ οἰκογένεια. Κι' ἐπειδὴ μὲ τὴ Φώφη ἔπρεπε νὰ κρατιοῦνται κι' ὅλα τὰ προσχήματα, ἀσφαλῶς τὸ ποίημα δὲν θἆταν γραμμένο. Καὶ θὰ τὴν ἔκανε νὰ ξαναπάῃ καὶ πάλι, δυὸ-τρεῖς φορὲς ἀκόμα, μὲ προφάσεις ποὺ δὲν θἆταν δύσκολο νὰ βρίσκωνται. Ἔπειτα... θἄφευγε γιὰ τὸ νησί του. Κι' ὅταν θὰ ξαναγύριζε, τὸν ἄλλο χειμῶνα, ἡ Φώφη ἴσως θἆταν παντρεμένη.

Μήπως ἔτσι δὲν τελείωναν πάντα τὰ ὄψιμα αὐτὰ εἰδύλλια τοῦ ποιητῆ; Ἀλλὰ κι' ἔτσι τὰ ἤθελε, ἔτσι τοῦ ἄρεσαν. Ὅταν οἱ σχέσεις του μ' ἕνα κορίτσι σὰν τὴ Φώφη βαστοῦσαν πολύ, στενοχωριόταν. Καὶ πολλὲς φορὲς ἔφυγε ξαφνικὰ γιὰ τὸ νησί, μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ ἕνα κορίτσι πού, ἀπ' τὴ μεγάλη του «περιέργεια», τοῦ εἶχε γίνει φορτικό.

«Ἆ, ὡς ἐκεῖ! ἔλεγε πάντα. Αὐτὰ πρέπει νὰ τελειώνουν, νὰ περνοῦν. Ἀλλοιώτικα δὲν ἔχουν γοῦστο...»

Ἦταν ὅμως κι' ἄψικορος ἀπὸ φυσικό του ὁ Ζαννῆς. Ἀκόμα κι' ὅταν εἶχε αἴσθημα. Γιατὶ καὶ τώρα, καμμιὰ φορά, ἐρωτευόταν λίγο τὰ κοριτσόπουλα ποὺ κορτάριζε. Οὔτε μποροῦμε νὰ ποῦμε πὼς μαζὶ μὲ τὸν πόθο ποὺ τοῦ γεννοῦσε ἡ μελαχροινὴ ὀμορφιὰ τῆς Φώφης, δὲν ἦταν ἀνακατεμένο καὶ κάποιο αἰσθηματάκι, ἱκανὸ νὰ τοῦ ἐμπνεύσῃ ἕνα ὡραῖο τραγοῦδι...

Οἱ νεαρὲς αὐτὲς ἐμπνεύσιριες εἶχαν, γιὰ τὸν Ζαννῆ, περισσότερη ἀξία ἀπὸ τὰ μέντιουμ τοῦ πνευματισμοῦ του. Ἴσως-ἴσως κι' ἀπὸ τὴν ποίησή του τὴν ἴδια. Γι' αὐτὸ χάρηκε περισσότερο μὲ τὴν ἐκδήλωση τῆς κόρης παρὰ μὲ τὴν ἐπιτυχία τῆς μητέρας. Καὶ γι' αὐτὸ ἔγραψεν ἀμέσως στὴν κυρία Μαυρομάρη ἕνα γραμματάκι ποὺ τῆς ἔλεγε, ὅτι τὶς ἡμέρες ἐκεῖνες ἦταν φοβερὰ ἀπασχολημένος, καὶ μόνο τὴν Παρασκευὴ θὰ μποροῦσε νὰ τὴν ἰδῇ στὸ σπίτι της. Ἀλλὰ δὲν ἦταν ἀνάγκη καὶ νωρίτερα: Ἀφοῦ ἄρχισε ἔτσι ὡραῖα, μποροῦσε νὰ ἐξακολουθήσῃ, χωρὶς ὁδηγία πιά, τὰ πειράματα, ποὺ βεβαιότατα θἄδιναν ἀκόμα πιὸ θαυμάσια ἀποτελέσματα.

Τῆς Φώφης δὲν τῆς ἔγραψε τίποτα. Τὴν περίμενε τὴν Πέμπτη. Κι' ἐκεῖνος δὲν ἤξερε γιατί ἤθελε νὰ ἰδῇ πρῶτα τὴν κόρη καὶ κατόπι τὴ μητέρα. Ἀλλ' ἡ ψυχολογία του δὲν εἶναι ἀνεξήγητη: Ἀνυπομονοῦσε. Καὶ στὴ μεγάλη αὐτὴ ἐρωτικὴ ἀνυπομονησία, ὅπως συμβαίνει πάντα στοὺς ποθοπλανταγμένους, δὲν τοῦ ἐρχόταν νἀπασχοληθῇ μὲ τίποτ' ἄλλο πρωτύτερα. Γι' αὐτό, τὶς ἡμέρες ποὺ μεσολάβησαν, δὲν ἔκαμε τίποτα σοβαρό. Καμμιά του ὑπόθεση δὲν κοίταξε, κανένα ποίημα δὲν ἔγραψε, κανένα βιβλίο δὲν ἐδιάβασε, καμμιά, ἐπίσημη κάπως, βίζιτα δὲν ἔκαμε. Μόνο τὶς ἐφημερίδες του διάβαζε, —δυὸ πρωϊνὲς πάντα καὶ μιὰ βραδυνή,— μὲ τὴ γατοῦλα του ἔπαιζε, μὲ τοὺς δικούς του φλυαροῦσε στὸ κάτω σαλόνι, τοὺς περιπάτους του ἔκανε, κι' ἔδιωχνε ὅλα σχεδὸν τὰ θηλυκὰ ποὺ ζητοῦσαν νὰ τὸν ἰδοῦν ἰδιαιτέρως.

—Πῆτε της πὼς ὅ,τι βγῆκα... πῆτε της πὼς εἶναι ἀδιάθετος... πῆτε της πὼς πέθανα!...

Ἡ Μάσιγκα δὲν μποροῦσε νὰ τὸ ἐξηγήσῃ αὐτό. Τί ἔπαθε, καλὲ ὁ μπαμπάς; ...Κι' ἂν δὲν τὸν ἔβλεπε τόσο εὔθυμο, τόσο ὁμιλητικό, θἀνησυχοῦσε...

Τὴν Πέμπτη ὅμως, τἀπόγεμα, ὁ Ζαννῆς γύρισε στὸ σπίτι πρὶν ἀπὸ τὶς πέντε, φορτωμένος λουλούδια καὶ μπομπόνια. Ἀνέβηκε ἴσια στὸ ἀπαρταμέντο του χωρὶς νὰ τὸν ἰδῇ κανένας, ἐκτὸς ἀπὸ τὴ Φλώρα.

—Ἔλα, τῆς εἶπε, νὰ μὲ βοηθήσῃς νὰ τοποθετήσω αὐτά... Τὰ μάζεψα μόνος μου σ' ἕνα περβόλι...

Ψέμματα. Τὰ εἶχε ἀγοράσει, χύμα, ἀπὸ τὸ καλύτερο ἀνθοπωλεῖο. Ὅλα λουλούδια διαλεχτά.

—Ἀμ' αὐτά; τὸν ρώτησε πονηρὰ ἡ Φλώρα, δείχνοντας τὸ κουτὶ μὲ τὰ μπομπόνια.

—Αὐτὰ τἀγόρασα... γιὰ σένα!

Καὶ γιὰ νὰ τὸ πιστέψῃ, ἄνοιξε ἀμέσως τὸ κουτί, —ἡ Φλώρα ξεχώριζε τὰ λουλούδια,— καὶ τῆς ἔρριξε λίγα στὴν ποδιά της.

—Εὐχαριστῶ... Φυλάξτε μου τἄλλα γι' αὔριο...

—Κατεργάρα!

Ἡ Φλώρα ἦταν μιὰ μεγαλοκοπέλλα ἀπ' τὸ νησί του. Ἂν δὲν εἶχε χοντρὰ κάπως χαρακτηριστικά, —αὐτὴ προπάντων καὶ στόμα,— θἆταν ἀπὸ τὶς ὡραιότερες γυναῖκες. Μεγαλόσωμη, —εἶχε περάσει κιόλα τὰ εἰκοσιπέντε,— καλοδεμένη, καλοθρεμμένη, μὰ καὶ λυγερή, μ' ἕνα ποδαράκι σὰν παιδιάτικο, μὲ θαυμάσια μαῦρα μάτια καὶ μὲ δροσερά, κατακόκκινα πάντα, μάγουλα... Τότε ποὺ τὴν πρωτοπῆραν, ὁ Ζαννῆς, ξετρελλαμένος, τῆς ρίχτηκε. Ἀλλὰ γρήγορα τὸν ἀφώπλισε ἡ μεγάλη, ἡ ἔκτακτη τιμιότης αὐτῆς τῆς νησιώτισσας. Μόνο ἀπὸ σεβασμὸ στεκόταν λίγο νὰ τὴ φιλᾷ. Ἀλλὰ κοκκίνιζε, δάκρυζε καὶ μουρμούριζε πὼς ἦταν κακό, ἁμαρτία... Ἡ τιμιότης της, βλέπετε, βασιζόταν στὴ θρησκεία, ἐπήγαζε ἀπὸ θεοφοβία, καὶ γι' αὐτὸ ἦταν ἀκατανίκητη. Κάποτε κρυολόγησε βαρειά, πῆγε νὰ πεθάνῃ. Καὶ μιὰ μέρα, στὴν ἀνάρρωση, ποὺ ὁ Ζαννῆς μπῆκε νὰ τὴν ἰδῇ στὸ κρεββάτι της καὶ τὴ ρώτησε πῶς πάει, τοῦ εἶπε μὲ σιγανὴ καὶ βραχνὴ ἀκόμα ἀπ' τὴν ἀρρώστεια φωνή: «Τώρα εἶμαι καλά.. Εἴδατε ὅμως πῶς μὲ τιμώρησε ὁ Θεὸς γιὰ τὸ κακὸ ποὺ ἔκανα;...» Τὸ πίστευε ὁλόψυχα ἡ Φλώρα πὼς ἀρρώστησε γιὰ τιμωρία της, ἐπειδὴ ὁ ἀφέντης τῆς ἔπαιρνε καμμιὰ φορὰ μὲ τὸ σταγιὸ κανένα φιλί! Κι' αὐτὸ τὸν συγκίνησε τόσο, ποὺ δὲν τὴν ξαναπείραξε. Ὁ πόθος του ἄλλαξε σ' ἕνα πατρικὸ αἴσθημα γιὰ τὴ σεμνὴ κοπέλλα, ποὺ τὴν εἶχε πιὰ σὰν κόρη του. Καὶ καμάρωνε τὴν ὀμορφιά της, ποὺ μετὰ τὴν ἀρρώστεια ξαναγεννήθηκε, ὅπως σχεδὸν καὶ τῆς Μάσιγγας.

—Εἴδατε κορμί; ἔλεγε στοὺς φίλους τοῦ σπιτιοῦ. Ἔχει ὅλες τὶς ἀναλογίες τῆς Ἀφροδίτης τῆς Μήλου! Κρῖμα νὰ εἶναι τὸ τιμιώτερο κορίτσι τοῦ κόσμου!

Καθὼς τοποθετοῦσε τὰ λουλούδια σὲ διάφορα βάζα, τῆς εἶπε:

—Περιμένω τώρα μιὰ βίζιτα...

—Ἀμ' τὸ κατάλαβα, μουρμούρισε ἡ Φλώρα.

—Ξέρεις ποιά; Ἐκείνη τὴν ψηλή, τὴ μελαχροινή, μὲ τὰ γαλανὰ μάτια...

—Ἆ, ποὺ ἦρθε τὶς προάλλες, μὲ μιὰ μεγάλη τσάντα κι' ἕνα ἐπωνοφοράκι σὰν πουκάμισο φιδιοῦ;

—Ναί, ναί, αὐτή. Ἅμα ἔρθῃ, θὰ μοῦ τὴ φέρῃς ἐδῶ. Ἐννοεῖται ὅμως, πὼς ὅσο νὰ φύγῃ, δὲν θὰ μοῦ φέρῃς κανέναν ἄλλο! Λείπω γι' ὅλους. Καὶ γιὰ τὴν Ἀγάθη ἀκόμα!

—Πολὺ καλά!

Ἔπαιρνε τὰ μέτρα του σὰ νἆχε μιὰ καθαυτὸ ἐρωτικὴ συνέντευξη. Ἦταν βέβαιος πὼς ἡ Φώφη δὲν θὰ παραξενευόταν, οὔτε ἂν τὸν ἔβλεπε, μετὰ τὰ πρῶτα φιλιά, νὰ κλειδώνῃ καὶ τὴν πόρτα τοῦ ἀπαρταμέντου. Ὅλα τὰ συμπτώματα τὸν ἔπειθαν, πὼς τὸ «διεφθαρμένο» ἢ «ξυπνητὸ» κορίτσι θὰ πήγαινε σήμερα γι' αὐτό, πού, κατὰ τὴν κυρία Παπασιέφη, δὲν ὑπάρχει κι' ἄλλο στὸν κόσμο. Καὶ κάθε ἄλλο μποροῦσε νὰ φαντασθῇ —ἂν ἦταν δυνατό!— ἀπὸ τὸ ξαφνικὸ ποὺ τὸν περίμενε...

* * *

Ἡ ὥρα πέντε καὶ δέκα...

Τὸ μεγάλο παράθυρο τοῦ γραφείου, —κορνίζα στὴν ὑπέροχη ζωγραφιὰ τῆς Ἀκρόπολης,— ὁλάνοιχτο. Τὰ λουλούδια, ἀπ' τὰ βάζα, ἀρωματίζουν μιὰ γλυκειά, βαρειὰ λιγάκι ἀτμοσφαῖρα, ποὺ δὲν κουνιέται καθόλου οὔτε ὅταν ἀνοίγῃ κι' ἡ πόρτα. Στὸ σαλονάκι, τὸ πλατὺ ντιβάνι μὲ τὸ ἄσπρο σκέπασμα καὶ τὰ πολλὰ μαξιλάρια, φαίνετ' ἕτοιμο γιὰ δυό. Κι' ὁ Ζαννῆς, μὲ τὸ κομψό του κοστούμι, μὲ μιὰ ὡραία γραβάτα, φετὶ καφεγιὰ κι' αὐτὴ μὲ χρυσὰ νερά, καὶ μὲ δυὸ-τρεῖς μενεξέδες στὴν κουμπότρυπα, φαίνεται δέκα χρόνια νεώτερος, καὶ σουλατσάρει ἀπὸ τὸ γραφεῖο στὸ σαλόνι, προσέχοντας νἀκούσῃ τὰ ποθητὰ βηματάκια στὴ σκάλα καὶ στὸ διάδρομο...

Κοιτάζει τὸ ρολόϊ: πέντε καὶ τέταρτο. Καὶ τἀκούει!

Αὐτὴ εἶναι. Δὲν μπορεῖ νἆναι ἄλλη! Ὥς που νὰ τρέξῃ ὣς τὴν πόρτα, τὴ χτυποῦν:

—Τάκ! τάκ!

—Ἐμπρός!

—Κύριε Ζαννῆ;!...

—Ὦ, καλῶς μου τη! καλῶς μου τη!

(Ἀκολουθεῖ)

Drieu La Rochelle

Μία γυναῖκα στὸ παράθυρό της

Ἕνα Γαλλικὸν μυθιστόρημα ἀπὸ τὴν σύγχρονον Ἑλληνικὴν ζωὴν

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἀριστερά, πρὸς τὸ ἄλλο μέρος, κοντὰ στὸ κιγκλίδωμα, ποὺ περνοῦσεν ἐμπρὸς ἀπὸ τὸ παράθυρό της, ἀντελήφθη κάτι μαῦρο ποὺ γλιστροῦσε βιαστικά. Ἦταν ἕνας ἄνδρας, ποὺ ἔτρεχε, καὶ ποὺ ἐξύγωνε γρήγορα καὶ ἀθόρυβα. Ἦταν νέος. Ἐγύρισε πρὸς τὴν διεύθυνσι, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐρχόταν. Ἡ Μαργὼ τὸν εἶδε φοβισμένον νὰ τρέχῃ γιὰ νὰ ξεφύγῃ κάποιον ποὺ τὸν παρακολουθεῖ. Ἦταν λιποτάκτης, ἐκτὸς νόμου, ληστής; Ὄχι, δὲν ἦταν ληστής, ὅπως ἔδειχνε τὸ παρουσιαστικό του. Εὑρίσκονταν τώρα πολὺ κοντά. Καὶ ὅμως κρατοῦσε τὰ παπούτσια του στὸ χέρι. Ἄρα, θὰ ἔκανε κάποια κακὴ πρᾶξι. Ἔκανε ἔγκλημα, γιατί ἡ φυσιογνωμία του ἦταν ἀλλοιωμένη ἀπὸ τὴν ἀγωνία. Νά τον, περνᾷ ἐμπρὸς ἀπὸ τὴν Μαργώ. Τὴν εἶδε, ἡ Μαργὼ ὀπισθοχωρεῖ, ἀλλ' ἐκεῖνος ἐξακολουθεῖ νὰ τὴν κυττάζῃ, καὶ αὐτὴ προβάλλει. Ὁ ἄγνωστος σταματᾷ. Εἶναι λαχανιασμένος. Ἀκουμπάει τὰ χέρια του στὸ φράχτη. Σηκώνει τὰ πόδια του ποὺ τρέμουν ἀπὸ τὸ κυνηγητὸ καὶ τὸν φόβο. Εἶναι ὡραῖο παλληκάρι, ὑψηλός, δυνατός, μελαχροινός, ὄχι καλὰ ντυμένος, ἀλλ' ὄχι πρόστυχα. Εἶναι Ἕλλην; Τί θλιβερὸ νὰ βλέπῃ κανεὶς αὐτὴ τὴν ἀγωνία, νὰ βλέπῃ ἕναν ἄνθρωπο παραμορφωμένον ἀπὸ τὸ φόβο. Τὴν κυττάζει μὲ κατάμαυρα, διψασμένα μάτια. Ζητάει ἕνα καταφύγιο, σὰν τὸ δικό της. Αὐτή, πράγματι, ἔχει τὸ καταφύγιο, γιατί λοιπὸν φοβᾶται καὶ ἡ ἴδια; Ἀλλ' αὐτὸς ἑτοιμάζεται νὰ μιλήσῃ, νὰ φωνάξῃ. Ἤδη ἡ βαρειά του ἀναπνοὴ ἀναστατώνει τὰ πάντα στὸν δρόμο. Ἡ προσόψεις τῶν σπιτιῶν θὰ γκρεμισθοῦν στὴν πίεσιν αὐτήν. Τὰ παράθυρα ὅλα θ' ἀνοίξουν. Πρέπει ν' ἀποφύγῃ τὸ σκάνδαλον αὐτό, νὰ κλείσῃ τὸ παράθυρο, ἔστω καὶ ἐὰν αὐτὸ τὸν κάνῃ νὰ φωνάξῃ δυνατώτερα. Μὰ εἶναι ἀργά. Μιλεῖ. Θεέ! Μιλεῖ. Μιλεῖ ἀγγλικά! Νάτον! Μὲ σιγανή, συριχτικὴ φωνή:

—Κυρία μου, ἀφῆστε με νὰ μπῶ στὸ δωμάτιό σας, μόνο γιὰ μιὰ στιγμή. Θὰ πηδήσω τὰ κάγκελλα. Θὰ σᾶς ἐξηγήσω. Ἀλλοιῶς εἶμαι χαμένος, μὲ καταδιώκουν. Δὲν εἶμαι λωποδύτης.

Ἡ φωνή του ἦταν ἀντρίκια, εὐγενικιά, ἁπαλὴ παρ' ὅλον τὸν ἀπότομον καὶ συγκεκομμένον. Δὲν ἔμοιαζε νἆναι Ἄγγλος, οὔτε Ἀμερικανός, εἶχεν ἐν τούτοις ἕναν καλὸν ἐγγλέζικο τονισμό. ἐφαίνετο σὰν ἄνθρωπος ποὺ τοῦ συνέβη ξαφνικὰ κάτι ἐξαιρετικό, ἀταίριαστο πρὸς τὴν εὐαισθησία του.

Ἐσηκώθηκε καὶ τέντωσε τ' αὐτί του. Ἡ Μαργὼ ἄκουσε ἕνα κάλεσμα. Ἀνεπήδησαν μαζί, κ' ἐκεῖνος ἑτοιμάσθηκε νὰ φύγῃ πάλι. Ἔκανε τρία πηδήματα, ἐσταμάτησε, ἐκύτταξεν ἀπ' ὅλες τὶς μεριές. Ξαναγύρισε στὴν Μαργώ.

—Θὰ μὲ περικυκλώσουν, ἐψιθύρισε γαλλικά, σὰν νὰ μιλοῦσε μόνος του.

Συγχρόνως ἔπιασε μὲ τὰ δόντια του τὰ κορδόνια τῶν παπουτσιῶν, ποὺ ἦσαν κίτρινα καὶ κατασκονισμένα, καὶ ἀκούμπησε τὰ χέρια του ἀπάνω στὰ κάγκελλα, ἀνάμεσα ἀπὸ τὶς μυτερὲς κορυφές των. Ἐσηκώθηκε καὶ εὑρέθηκεν ὄρθιος ἐμπρός της. Τὴν ἐκύτταζε μὲ μάτια ἀνήσυχα, γεμάτα ἱκεσία.

Ἐφοβόταν γι' αὐτόν, πολὺ περισσότερον ἀπὸ ὅσον τὴν ἐφόβιζεν ἡ παρουσία του. Ἐφοβήθηκε, μήπως ἐὰν τοῦ ἀπηγόρευε νὰ πηδήσῃ τὸν φράχτη, ἐγίνετο αἰτία νὰ προκληθῇ κανένα ἐπεισόδιο θορυβῶδες, φρικιαστικό, ἐμπρὸς στὰ μάτια της, ἐμπρὸς στὸ ξενοδοχεῖο. Φωνές, γροθιές, αἵματα. Ὁ δυστυχής, θὰ συνελαμβάνετο. Ἐὰν ἀνθίστατο, θὰ τὸν ἐπλήγωναν, θὰ τὸν ἐσκότωναν.

Μὰ ἐκεῖνος δὲν ἐπερίμενε τὴν ἀπόφασί της. Ἦταν δυνατός, ἐπάτησε ἀνάμεσα στὶς δυὸ μυτερὲς κορυφές, ἐσήκωσε τὸ ἕνα του χέρι, ἐστηρίχθηκε στὸ ἄλλο, κ' ἐπήδησε. Ἔπεσεν ἐλαφρὰ ἐμπρὸς στὴν Μαργώ. Εὑρέθηκαν πρόσωπο μὲ πρόσωπο. Ἐλαχάνιαζε. Ἕνα πρόσωπο νέο, ἀνδρικό, συνεσπασμένο, ποὺ φαινόταν ὡραιότερο ἀπὸ τὴν μεγάλη, ἴσως, συγκίνησι. Ἦταν καθιδρως. Ξαναπῆρε στὰ χέρια τὰ παπούτσια του.

Ἐψιθύρισε καὶ πάλιν γαλλικά, χωρὶς νὰ ἔχῃ συνείδησιν ὅτι ἄλλαξε γλῶσσα.

—Ἀφῆστε με νὰ μπῶ, φθάνουν, τοὺς ἀκοῦτε, θὰ μὲ ἰδοῦν.

Ταυτοχρόνως μὲ μιὰ αὐθόρμητη κίνησι, ἅπλωσε τὸ χέρι του γιὰ νὰ τὴν σπρώξῃ καὶ περάσῃ. Ἡ χειρονομία αὐτὴ ἐθύμωσε τὴ Μαργώ, ἡ ὁποία τὸν ἔσπρωξε μ' ὅλη της τὴ δύναμι.

—Ὄχι δὲν θέλω. Ποιὸς εἶσθε σεῖς; Τί ἔχετε κάνει; ἐψιθύρισε καὶ αὐτὴ ἐπίσης γαλλικά.

Μὰ ἄκουσε ἀνθρώπους νὰ τρέχουν. Εἶδε κάτι μαῦρο νὰ κουνιέται κατὰ μῆκος τοῦ φράχτη. Τὸ καλύτερο ποὺ εἶχε νὰ κάμῃ, τώρα, ἦταν νὰ τὸν κρύψῃ. Ἄλλως τε αὐτός, στὸ μεταξύ, ἀνασηκώθηκε πειὸ βίαια, πειὸ δυνατά. Κ' ἐνῷ ἦταν σκυμμένος παθητικὰ πρὸς τὴν Μαργώ, τὴν ἐκύτταζε μὲ ἕνα βλέμμα τόσο γλυκύ, τόσο παιδιάστικο. Ἡ Μαργὼ παραμέρισε. Ἐκεῖνος ὥρμησε μέσα στὴν κάμαρα, ἀλλὰ χωρὶς θόρυβο, σὰν ἄγγελος, ἐνῷ ἐκείνη μὲ μαγικὴ ταχύτητα καὶ λεπτότητα, ἄφησε νὰ πέσῃ τὸ στόρι.

Τὸ πρᾶγμα ἔγινεν ἐγκαίρως. Δύο ἄνδρες ἤδη ἐπερνοῦσαν, περπατῶντας καὶ τρέχοντας. Ἐσταμάτησαν ὀλίγον μακρύτερα, ἀσφαλῶς στὴν γωνία τῆς λεωφόρου. Ἡ Μαργώ, ποὺ ἦταν γονατιστὴ ἐμπρὸς στὸ παράθυρο, καθὼς καὶ ὁ ἄγνωστος, ἐπερίμενε. Ἐκεῖνος, τοῦ ὁποίου ἦταν συνένοχη, κατέβαλε ὅλες του τὶς προσπάθειες γιὰ νὰ πνίξῃ τὴν ἀναπνοή του. Ἡ ἀναπνοὴ αὐτή, ποὺ εἶχε τρομοκρατήσει τὴν Μαργώ, ἐγέμιζε τὴν κάμαρα, ἐγέμιζεν ὅλο τὸ ξενοδοχεῖο μὲ τὸν θόρυβό της. Ὅλος ὁ κόσμος θὰ τὴν ἄκουε, ὁ Ρίκο θὰ τὴν ἄκουε, ὁ Ρίκο θὰ ἔμπαινε καὶ θὰ πετοῦσεν ἔξω τὸν ἄνθρωπο. Ἐν τούτοις κανεὶς θόρυβος δὲν ἀντήχησε, οὔτε δίπλα, οὔτε ἀπὸ πάνω.

(Ἀκολουθεῖ)

ΙΒΑΝ ΠΕΤΡΟΒΙΤΣ
ΛΙΛ ΝΤΑΓΚΟΒΕΡ
Τὸ δακτυλίδι τῆς Αὐτοκρατείρας
ΑΠΟΛΛΩΝ

ΜΙΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

ΑΟΡΑΤΑ ΟΜΜΑΤΟΫΑΛΙΑ

Ο ΕΦΑΠΤΟΜΕΝΟΣ ΦΑΚΟΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, Μάρτιος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Τὰ «ὀμματοϋάλια», λοιπόν, τῶν ὁποίων ἡ χρῆσις ἔχει τόσον γενικευθῆ μετὰ τὸν πόλεμον, πρόκειται νὰ καταστοῦν... ἀόρατα. Ἀντὶ τῶν χονδροπλαισιωμένων γυαλιῶν, τὰ ὁποῖα εἶναι τῆς μόδας κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, θὰ ἴδωμεν ἴσως εἰσαγόμενον ἕνα εἶδος μικροῦ φακοῦ, ὁ ὁποῖος θὰ ἐφαρμόζεται ἐπακριβῶς ἐπὶ τοῦ βολβοῦ τοῦ ὀφθαλμοῦ καὶ θὰ διορθώνῃ τὴν ἐλαττωματικὴν ὅρασιν. Κανεὶς δὲν θὰ ἀντιλαμβάνεται τὴν ὕπαρξίν του πλὴν ἐκείνου ὅστις θὰ τὸν φορῇ· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς θὰ αἰσθάνεται ἐλαφρὰν στενοχωρίαν μόνον κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας, διότι φαίνεται ὅτι μὲ τὸν καιρὸν θὰ ἐξοικειώνεται πλήρως μὲ τὸν νέον φακόν.

Ἡ ἰδέα δὲν εἶναι νέα. Τῷ 1888 ὁ δρ. Εὐγένιος Φίκ, τῆς Ζυρίχης, ἐδημοσίευσεν εἰς τὰ «Ἀρχεῖα τῆς Ὀφθαλμολογίας» ἄρθρον εἰς τὸ ὁποῖον περιγράφεται λεπτομερῶς ὁ καλούμενος «φακὸς ἐπαφῆς». Ἀλλὰ μόλις ἐσχάτως κατωρθώθη ἡ κατασκευὴ τέτοιων φακῶν μὲ τόσην τελειότητα, ὥστε νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ εἰσαγωγή των εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ ἐς εὐρεῖαν κλίμακα χρησιμοποίησίς των. Ἡ βελτίωσις των συνίσταται κυρίως εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ φακὸς ὁ περιγραφόμενος ὑπὸ τοῦ δρος Φὶκ δὲν ἐφηρμόζετο τελείως, ἀλλὰ ἐνεσταλάζετο ἕνα ὑγρὸν πρὸς πλήρωσιν τοῦ χώρου μεταξὺ τῆς ἐσωτερικῆς ἐπιφανείας του καὶ τῆς ἐξωτερικῆς ἐπιφανείας τοῦ κερατοειδοῦς χιτῶνος τοῦ ὀφθαλμοῦ. Ὁ νέος φακός, ὅπως κατασκευάζεται ὑπὸ τοῦ οἴκου Τσάϊς, ἐφαρμόζεται τόσον καλὰ ὥστε ἡ ἐπιφάνεια τοῦ κερατοειδοῦς χιτῶνος παύει ὑπάρχουσα ἀπὸ ὀπτικῆς ἀπόψεως καὶ ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ φακοῦ καὶ τοῦ ὄπισθεν τοῦ φακοῦ ἐλαφροτάτου στρώματος δακρύων.

Χρειάζεται ὀλίγη ἐξάσκησις διὰ τὴν τοποθέτησιν τοῦ νέου «ἐφαπτομένου φακοῦ» εἰς τὸ μάτι· ἡ τοποθέτησις γίνεται κατ' ἀρχὰς ὑπὸ ὀφθαλμολόγου, ἀλλὰ ὕστερα ἀπὸ ὀλίγας δοκιμὰς ἠμπορεῖ ὁ καθεὶς νὰ τὴν κάμῃ. Ὁ καθηγητὴς Χάϊνε, εἰς τελευταῖον ἄρθρον του, ἰσχυρίζεται ὅτι ὁ φακὸς εἶναι ὀλιγώτερον ἐπικίνδυνος ἀπὸ τὰ συνήθη γυαλιά. Ὁ βολβὸς τοῦ ὀφθαλμοῦ γλυτώνει ἀπὸ πολλὰς βλάβας· ἀλλὰ ἀκόμη καὶ ἕνα κτύπημα τὸ ὁποῖον ἠμπορεῖ νὰ σπάσῃ τὸν φακὸν δὲν ἐπιφέρει ἀναγκαίως βλάβην εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὀφθαλμοῦ, ἐν ᾧ τὰ συνήθη γυαλιὰ ἠμπορεῖ νὰ θραυσθοῦν καὶ τὰ θραύσματά νὰ μποῦν στὸ μάτι.

Ὅταν φορῇ κανεὶς τὸν φακόν, οὗτος ὑγραίνεται συνεχῶς ὑπὸ τῶν δακρύων καὶ εἶναι ἀπολύτως ἀόρατος. Κινεῖται μαζὶ μὲ τὸν βολβὸν τοῦ ὀφθαλμοῦ καὶ συνεπῶς παρέχει μεγαλειτέραν ὀπτικὴν γωνίαν ἀπὸ τὰ συνήθη ὀμματοϋάλια. Ὁ δρ Χάϊνε γράφει ὅτι πολλοὶ καὶ ἰδίως νέοι, ποὺ ἐδοκίμασαν τὸν ἐφαπτόμενον φακὸν εἶναι κατενθουσιασμένοι καὶ εὑρίσκουν ὅλα τὰ εἴδη τοῦ σπὸρ—κολύμβησιν, τέννις, αὐτοκινητοδρομίαν κ.λ.π. —πολὺ πιὸ εὐχάριστα παρὰ πρίν. Ἐπὶ πλέον γλυτώνουν ἀπὸ τὴν παραμόρφωσιν ποὺ ἐπιφέρουν τὰ συνήθη γυαλιά.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ Διεύθυνσις Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας Α' Σώματος Στρατοῦ

Διακηρύττει ὅτι ἐκτίθησιν εἰς δημόσιον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ προφορικῶν προσφορῶν, εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 31748)21)2)30 Δ. Α. Σ. Σ. ἐπὶ ἓν ἔτος ἐξασφάλισιν τῆς χορηγήσεως εἰς τὰ ἐνταῦθα Στρατιωτικὰ Νοσοκομεῖα τῶν ἀναγκαιούντων αὐτοῖς ἄρτου λευκοῦ καὶ παξιμαδίων.

Ὁ διαγωνισμὸς ἐνεργηθήσεται τὴν 7ην Μαρτίου ἡμέραν Παρασκευὴν ὥραν 10—12 π. μ. εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Διευθύνσεως Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας Α' Σ. Σ.

Τῶν ὅρων συμφωνιῶν δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ βουλόμενοι καθ' ἑκάστην 11—12 π. μ.

Ἀθῆναι, 21 Φεβρουαρίου 1930.

Δ. ΜΠΕΛΚΑΣ
Ἀρχίατρος

Αὐγούστου Μπαγὺ

Νέρων

Ἡ ἀγωνία ἑνὸς κόσμου

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Κατόπιν πολλῶν δισταγμῶν ὁ Ὄθων συγκατετέθη τέλος νὰ παρουσιάσῃ τὴν Ποππέαν εἰς τὴν Αὐλήν. Ἡ Ποππέα ἔκαμε τὴν ἐμφάνισίν της καὶ ὁ Ὄθων, προσποιηθεὶς ὅτι ἦτο τελείως ἥσυχος ὡς πρὸς τὰς διαθέσεις τοῦ Καίσαρος, τῆς ἐπέτρεψε νὰ ἐπανέλθῃ. Πολὺ συχνά, ὅταν ἔβλεπε τὸν Νέρωνα νὰ τρέμῃ ἀπὸ τὸν πόθον, ἐνεθυμεῖτο αἰφνιδίως κάποιαν σπουδαίαν ὑπόθεσίν του, ἡ ὁποία τὸν ἠνάγκαζε νὰ ἀποχωρῇ ἐσπευσμένως. Ὁ αὐτοκράτωρ ἠγάπα μὲ ὅσην θέρμην οὐδέποτε ἠγάπησε μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης. Κατ' ἀρχὰς ἐπίστευσεν ὅτι, ὁμοιάζουσα μὲ ὅλας τὰς ἄλλας γυναῖκας τῆς Ρώμης, ἡ Ποππέα θὰ τοῦ παρεδίδετο. Ἀλλ' ἐδίσταζε πρὸ τῆς ὑπερηφάνου ἐκείνης ὑπάρξεως, τῆς ψυχρᾶς καὶ ἀπαθοῦς. Τῆς ἦτο τάχα ἀδιάφορος;...

Καμμιὰ φορὰ συνελάμβανεν ἕνα βλέμμα της ἀπὸ πολλὴν ὥραν καρφωμένο ἐπάνω του, τὸ ὁποῖον ἀπέστρεφεν ἀποτόμως. Ἔβλεπε νὰ κινοῦνται σπασμωδικὰ τὰ ἁγνὰ ἐκεῖνα χείλη καὶ νὰ ριγῇ τὸ θεϊκὸν ἐκεῖνο στῆθος. Μία διάπυρη χαρὰ τὸν ἐκυρίευε καὶ ἔλεγε μέσα του θριαμβευτικῶς:

«Μὲ ἀγαπᾷ!»

Ἀλλ' ἂν τὸν ἠγάπα πραγματικῶς, ποῖον λόγον εἶχεν ἡ συστολή της ἐκείνη ἀπέναντί του, ποῖον λόγον εἶχεν ἡ ἀγωνία της; Ποῖον λόγον εἶχε τέλος ἡ πανευμένη ἐκείνη ἔκφρασις τῆς τυραννουμένης ἁγνότητος;

Τέλος ἐτόλμησε νὰ ὁμιλήσῃ:

—Ποππέα, ἀγάπη μου, μοναδικέ μου ἔρωτα, δὲν θὰ μ' ἀγαπήσῃς ποτέ; Δὲν βλέπεις λοιπὸν πόσον ὑποφέρω; Εἶσαι ἀναίσθητη; Δὲν ἔχεις οἶκτον; Ἆ, ἀπὸ τὴν στιγμὴν ποὺ σὲ εἶδα, ἐκατάλαβα τί ἀκριβῶς λείπει ἀπὸ τὴν ζωή μου! Μονάχα σὺ μπορεῖς νὰ μοῦ δώσῃς τὴν εὐτυχία. Ἐὰν μοῦ τὴν ἀρνηθῇς, ἡ αὐτοκρατορία δὲν θὰ εἶναι πιὰ γιὰ μένα παρὰ ἕνα ἀβάσταχτο φορτίο.

Ἡ Ποππέα ἔμεινεν ὀλίγας στιγμὰς σιωπηλή. Εἰς τὸ τέλος, τὰ μάτια της ἐπλημμύρισαν δάκρυα. Ἐσηκώθη καὶ ἄφησε τὸ πέπλο της νὰ πέσῃ ἀργὰ στὸ πρόσωπό της.

—Αὐτὸ ποὺ συμβαίνει μέσα στὴν καρδιά μου, ἐψιθύρισε, κανεὶς δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τὸ μάθῃ, καὶ σὺ πολὺ λιγώτερο ἀπὸ κάθε ἄλλον. Εἶμαι παντρεμένη. Ὁ Ὄθων μοῦ προσέφερε τὰ πλοῦτη του, τὸν ἔρωτά του, τὴν εὐγένειά του. Ἔχει ψυχὴ μεγάλη καὶ ὑπερήφανη. Τοῦ ὀφείλω μίαν εὐγνωμοσύνη, ποὺ μὲ σκλαβώνει γιὰ πάντα. Ἐὰν ἤμουν φιλόδοξη, ἡ λάμψις τῆς πορφύρας σου πιθανὸν νὰ μ' ἔκαμνε νὰ λησμονήσω τὰ καθήκοντά μου. Ἀλλὰ τοποθετῶ τὴν γυναικεία τιμή μου πολὺ ὑψηλότερα, ἴσως, παρὰ ὅσο σὺ τὴν αὐτοκρατορικὴ τιμή σου. Ὁ τίτλος σου δὲν μὲ θαμπώνει. Μονάχα ἡ εἰλικρίνεια τοῦ πάθους σου θὰ ἠμποροῦσε νὰ μὲ συγκινήσῃ. Ἀλλ' ἕνας ἔρως, ποὺ μοιράζεται, μοῦ προξενεῖ φρίκην. Ποτὲ στὴν ζωή μου δὲν θ' ἀνήκω σ' ἕναν ἄνθρωπο, ἔστω καὶ ἂν αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος εἶναι ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου, ποὺ ἐξευτελίζεται μέχρι τοῦ σημείου νὰ δέχεται τὰ χάδια μιᾶς Ἀκτῆς, μιᾶς σκλάβας, τῆς ὁποίας γίνεται σκλάβος!

—Ἆ, τί μὲ νοιάζει ἡ Ἀκτή! ἐφώναξεν ὁ Νέρων. Θέλεις νὰ παύσω νὰ τὴν βλέπω; Ἀπὸ αὔριο κι' ὅλας, ἂν τὸ ἀπαιτῇς, τὴν διώχνω ἀπὸ τὸ παλάτι.

—Ἐγὼ ὅμως, εἶπεν ἡ Ποππέα, δὲν μπορῶ νὰ διώξω τὸν Ὄθωνα!

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας, ὁ ἄλλοτε εὐνοούμενος, τώρα ὑπὸ τὴν δυσμένειαν τοῦ Καίσαρος, ἐγκατέλειπε τὴν Ρώμην διὰ τὴν Λουσιτανίαν, τῆς ὁποίας τοῦ ἀνέθετε τὴν διοίκησιν καὶ ἡ Ποππέα ἐγίνετο ἐπισήμως ἐρωμένη τοῦ Νέρωνος: εἶχε κερδίσει τὴν παρτίδα της. Ἀλλὰ δὲν ἦτο δι' αὐτὴν τὴν ἰδίαν τὸ πρῶτον αὐτὸ βῆμα πρὸς τὴν κορυφήν, ποὺ ἐπεδίωκε νὰ φθάσῃ. Ποίαν σημασίαν εἶχε δι' αὐτὴν νὰ εἶναι κυρία τοῦ αὐτοκράτορος, ἐὰν δὲν ἠμποροῦσε νὰ εἶναι καὶ τῆς αὐτοκρατορίας τὸ κίνητρον;... Τώρα λοιπὸν ἔπρεπε νὰ παραμερίσῃ ὅλα τὰ ἐμπόδια, τὰ ὁποῖα τὴν ἐχώριζαν ἀπὸ αὐτήν.

* * *

Ὁ Νέρων ἠγάπα μὲ πάθος τὴν Ποππέαν, διότι ἡ γυναῖκα αὐτὴ εἶχε μὲ περισσοτέραν γοητείαν καὶ δύναμιν τὰς ἰδιότητας ἐκείνας, πρὸς χάριν τῶν ὁποίων εἶχεν ἀφοσιωθῇ εἰς τὴν ταπεινὴν Ἀκτήν: μίαν παρθενικὴν ὑπερηφάνειαν, μίαν εὐγένειαν καὶ μίαν ἁγνότητα στάσεων καὶ βλεμμάτων, ποὺ ἔδιδαν τὴν ἐντύπωσιν μιᾶς πνευματικῆς ἀκτινοβολίας. Ἀλλ' ἐνῷ ἡ Ἀκτὴ ἄφινε νὰ χάνεται ἕνα μεγάλο μέρος τῆς γοητείας της διὰ τῆς εἰλικρινείας της, ἀκόμη καὶ διὰ τῆς ὑπερβολικῆς ἐπιφυλακτικότητός της, ἡ Ποππέα, ἀξιοθαύμαστα ἐπιτηδεία, ἤντλει ἀπὸ τὰς φυσικάς της ἰδιότητας μίαν δύναμιν τόσον περισσότερον ἀποφασιστικὴν ὅσον ὀλιγώτερον ἀνταπεκρίνετο πρὸς τὴν πραγματικότητα τῆς καρδιᾶς της. Μοναδικὴ ἠθοποιός, οὐδέποτε ἀφύπνισε τὴν δυσπιστίαν τοῦ Νέρωνος. Ὁ Καῖσαρ ἐπίστευεν ὅτι ἦτο πραγματικῶς ἐκείνη ποὺ ἐφαίνετο· καὶ λατρεύων αὐτήν, ἐλάτρευεν ὅ,τι πολὺ σπανίως εἶχε γνωρίσει: τὴν ἀνιδιοτέλειαν, τὴν ἠθικὴν ἀξίαν, θὰ ἠμποροῦσε σχεδὸν κανεὶς νὰ εἴπῃ τὴν ἁγνότητα, ἐὰν εἶναι ὄντως ἀληθὲς ὅτι οὐδέποτε ἀνθρωπίνη φαντασία συνέλαβε μορφὴν παρθενικωτέραν τῆς μορφῆς τῆς Ποππέας.

Ἀλλὰ δὲν ὑπῆρχεν εἰς τὰς δύο αὐτὰς γυναῖκας, αἱ ὁποῖαι ἠγαπήθησαν τόσον βαθειὰ ἀπὸ τὸν αὐτοκράτορα, κάτι ἀκόμη βαθύτερον ἀπὸ τὴν ὀμορφιά των;... Ἡ Ἀκτὴ ἦτον ἐμποτισμένη ὅλη ἀπὸ τὸν χριστιανισμόν· ἐτίμα καὶ εἰς τὰ κρυφὰ συνήντα τοὺς ὀπαδοὺς τῆς νέας θρησκείας. Ἡ μακαριότης των τὴν περιέβαλλεν. Ὑπῆρχε κάτι θεῖον εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν, ποὺ ἐδημιούργει γύρω της. Μία περιέργεια τῆς ἰδίας φύσεως ὤθει τὴν Ποππέαν πρὸς τὸν ἰουδαϊσμόν. Ἡ θρησκευτικὴ ἀνησυχία, τὸ αἴσθημα τοῦ αἰωνίου, ἡ ἀναμονὴ τοῦ Μεσσίου, περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ ὁποίου τῆς ὡμίλουν πολὺ συχνὰ αἱ ἑβραῖαι φίλαι της, προσέδιδαν εἰς ὅλην τὴν ὕπαρξίν της, εἰς τοὺς τρόπους της, ἀκόμη καὶ εἰς τὴν σιωπήν της ἕνα χαρακτῆρα μεγαλείου καὶ μυστηρίου, ποὺ ἐξήσκει μίαν ἀκατανίκητον ἐπίδρασιν ἐπὶ τοῦ Νέρωνος. Τελευταῖος ἀντιπρόσωπος ἑνὸς πανθεϊσμοῦ, ποὺ ἐκλονίζετο καὶ τοῦ ὁποίου τὰ ἐρείσματα ἐχάνοντο ἕνα-ἕνα, ᾐσθάνετο κάποιαν ἕλξιν πρὸς τὰς δύο αὐτὰς γυναῖκας, αἱ ὁποῖαι σιωπηλαὶ καὶ ὑπερπλήρεις μέλλοντος καθὼς ἦσαν, τὸν ἔκαμναν νὰ προαισθάνεται ἀμυδρῶς τὴν δημιουργίαν μιᾶς νέας οἰκουμένης. Ἐὰν ἡ Ποππέα δὲν ἦτο ἡ πλέον παράλογος φιλόδοξος, ποὺ ἐγνώρισεν ἡ ἱστορία, θὰ ἠμποροῦσε πολὺ εὔκολα νὰ κάμῃ τὸν Νέρωνα ἕνα ἰουδαῖον ἢ ἕνα χριστιανὸν αὐτοκράτορα: διότι ὁ Νέρων δὲν ἠμποροῦσε νὰ τῆς ἀντισταθῇ. Δὲν κατώρθωσεν ὅμως παρὰ νὰ κάμῃ ἕνα κακοῦργον, ἕνα παράφρονα.

Τὴν αὐτοκρατορίαν!... Ἤθελε τὴν αὐτοκρατορίαν!

Ἀλλὰ πῶς νὰ τὴν κατακτήσῃ, ἐφ' ὅσον ὁ Νέρων παρέμενε σύζυγος τῆς Ὀκταβίας; Καὶ πῶς νὰ ἐκτοπούσε τὴν Ὀκταβίαν, τὴν ὁποίαν ὑπερησπίζετο ἡ Ἀγριππίνα ἀποφασιστικῶς καὶ μέχρι θανάτου, θεωροῦσα ταύτην ὡς τὸ τελευταῖον ὅπλον της καὶ ὡς τὴν ὑστάτην ἐλπίδα της;

Ἐνῷ ὁ Καῖσαρ, αἰχμάλωτος τοῦ ἐ-

Προσεχῶς εἰς τὴν "Πρωΐαν"

Πρίγκηπος Ντεμίντωφ

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΕΝΟΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥ

Ὁ Πρίγκηψ Ντεμίντωφ, διατελέσας ἀπὸ τοῦ 1912 Πρεσβευτὴς τῆς Ρωσσίας ἐν Ἑλλάδι, τὴν ὁποίαν ἠγάπησε καὶ κατέστησε δευτέραν του πατρίδα, ἔγραψε, χάριν τοῦ Ἑλληνικοῦ κοινοῦ κυρίως, ὑπὸ τύπον Ἀναμνήσεων, ἀμερόληπτον ἀφήγησιν τῶν σχέσεων μεταξὺ Συμμάχων καὶ Ἑλλάδος, διαρκοῦντος τοῦ παγκοσμίου πολέμου.

Ἡ «Πρωΐα», ἐν τῇ προσπαθείᾳ της ὅπως ριφθῇ ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον φῶς εἰς τὰ γεγονότα τῆς Ἑλληνικῆς κρίσεως, λογίζεται εὐτυχὴς ὅτι θὰ δώσῃ πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν κοινὸν μίαν ἐξιστόρησιν προερχομένην ἀπὸ πρόσωπον τοῦ κύρους, τῆς ἀμεροληψίας καὶ τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ Πρίγκηπος Ντεμίντωφ.

ρωτός του, δὲν ἔζη πλέον παρὰ διὰ τὴν Ποππέαν, δυστυχὴς καὶ ἀνήσυχος ὁσάκις εὑρίσκετο μακράν της, ἀναζητῶντας την ἀκαταπαύστως καὶ γινόμενος εἰς τὴν ἀγκαλιά της ἕνα παιδί, ποὺ ἔτρεμε καὶ ἔκλαιε, ἡ ὑπὸ δυσμένειαν αὐτοκράτειρα, εἰς τὸ ἐρημικὸν καταφύγιόν της, ἐσκέπτετο μὲ ποῖα μέσα θὰ ἠμποροῦσε νὰ ἐπανακτήσῃ τὴν ἐξουσίαν. Ὁ υἱός της ἤρχετο καὶ τὴν ἔβλεπε καθημερινῶς. Ἐλυπεῖτο ν' ἀποσπασθῇ τελείως ἀπὸ τὴν μητέρα του καὶ ἐξηκολούθει νὰ θαυμάζῃ τὸ πνεῦμα της καὶ νὰ φοβῆται τὸν θυμόν της τόσον ὥστε νὰ προσποιῆται ἕνα τρυφερὸν σεβασμὸν τοὐλάχιστον. Θλιβεραὶ συναντήσεις, μὰ τὴν ἀλήθειαν, ἀπὸ τὰς ὁποίας ὁ Νέρων ἔφευγε πάντοτε ταπεινωμένος. Ἡ Ἀγριππίνα ἦτο ψυχρά, ἀποκρουστική, ἀγέρωχος. Ὁ Νέρων εἶχε τὴν ἐντύπωσιν ὅτι δὲν τῆς κάμνει ἐπίσκεψιν, ἀλλ' ὅτι συγκρίνεται μαζί της. Πολὺ συχνὰ ἔμενε σιωπηλή. Μόλις ἕνα ἀδιάφορο βλέμμα ἐγλυστροῦσε ἀπὸ τὰ μάτια της ἐπάνω εἰς τὸν Νέρωνα, ὅταν ἤρχετο καὶ ὅταν ἔφευγεν. Ἐπὶ ὁλοκλήρους στιγμάς, ποὺ ἔμενε κοντά της, ᾐσθάνετο τὸν δεισιδαίμονα ἐκεῖνον φόβον ποὺ τοῦ ἐνέπνεε πάντοτε ἡ παρουσία τῆς μητρός του. Κάποτε τοῦ ἀνήγγελλε τὴν ἐπικειμένην ἀναχώρησίν της. Δὲν εἶχε, καθὼς ἔλεγε, παρὰ νὰ συμπληρώσῃ μερικὰς προετοιμασίας.

—Τί ἔχω νὰ κάμω εἰς τὴν Ρώμην; ἐσυνέχιζεν. Εἰς τὸ αὐτοκρατορικὸν ἀνάκτορον, ὅπου ἐγὼ μόνη σ' ἔκαμα νὰ πατήσῃς τὸ πόδι σου, κοντὰ εἰς τὸν θρόνον, εἰς τὸν ὁποῖον κατέχεις τὴν θέσιν ποὺ σοῦ παρεχώρησα, μία πόρνη παίζει τώρα τὸν ρόλον τῶν αὐτοκρατειρῶν. Οὔτε μία σκέψις σου τώρα πιὰ δὲν ἀπομακρύνεται ἀπὸ αὐτήν. Οὔτε μίαν λέξιν προφέρεις πλέον, τὴν ὁποίαν δὲν σοῦ ἔχει ὑπαγορεύσει ἐκείνη. Ἄλλοτε μὲ ἀγαποῦσες. Τί μένει τώρα πλέον ἀπὸ τὴν παλαιάν τρυφερότητά σου; Σοῦ εἶμαι ἀδιάφορη μέχρι τῆς στιγμῆς ποὺ θὰ σοῦ γίνω μισητή. Ἀλλὰ δὲν ἔχω πιὰ οὔτε τὸν πόθον, οὔτε τὸ κέφι τῆς ἐκδικήσεως. Θὰ φύγω... Μακρυὰ ἀπ' τὴ Ρώμη, θὰ προσπαθήσω νὰ λησμονήσω τὴν ἀγνωμοσύνη σου καὶ τὴν κατάπτωσί σου. Ἡ ἐντροπή μου δὲν θὰ ἔχῃ πλέον μάρτυρας!

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΚΤΗΜΑΤΩΝ

ΔΥΟ ΚΡΑΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ

Ἀνεκοινώθη χθὲς ὅτι ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας καταρτίζεται νομοσχέδιον δι' οὗ ἐπέρχονται τροποποιήσεις τινὲς εἰς τὴν συναφθεῖσαν σύμβασιν μεταξὺ Κράτους καὶ Ἐθνικῆς Τραπέζης διὰ τὴν ἐκποίησιν τῆς ἀνταλλαξίμου περιουσίας.

Διὰ τῶν τροποποιήσεων, ὡς πληροφορούμεθα, καθορίζεται ὅτι οἱ κρατικοὶ ἀντιπρόσωποι εἰς τὴν μεγάλην ἐπιτροπὴν τῆς διαχειρίσεως τῆς ἀνταλλαξίμου περιουσίας αὐξάνονται κατὰ δύο.

Ὁρίζεται ἐπίσης συντονωτέρα ἐπιθεώρησις ὑπὸ τοῦ Κράτους καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης διὰ τὴν καλὴν καὶ ταχυτέραν λειτουργίαν τῶν συνεργείων, εἰς ἃ ἔχει ἀνατεθῆ ἡ ἐκποίησις τῆς ἀνταλλαξίμου περιουσίας, γενικῶς δὲ διὰ τῶν τροποποιήσεων τούτων ἀποσκοπεῖται ἡ ἐπιτάχυνσις τοῦ ἔργου τῆς ἐκποιήσεως τῆς περιουσίας ταύτης.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Μαρῆς συνειργάσθη καὶ χθὲς ἐπ' ἀρκετὸν μὲ τὸν διοικητὴν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κ. Δροσόπουλον σχετικῶς μὲ τὴν τροποποίησιν τῆς ἀνωτέρω συμβάσεως.

—Ἡ χθεσινὴ σύσκεψις τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας κ. Σπυρίδης ἐκάλεσεν εἰς σύσκεψιν διὰ χθὲς τὸ ἀπόγευμα τὴν ἐπιτροπὴν τῶν προσφύγων βουλευτῶν καὶ γερουσιαστῶν, τὴν ἐξουσιοδοτημένην νὰ παρακολουθῇ τὰ ζητήματα τὰ σχετιζόμενα μὲ τὴν ἀνταλλάξιμον περιουσίαν, καθ' ἣν τοῖς ἀνεκοίνωσεν ὅλην τὴν ἑτοιμαζομένην ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ἐργασίαν ἐπὶ τῶν ζητημάτων τούτων.

Κατὰ τὴν σύσκεψιν ταύτην ἐξητάσθησαν ἐπίσης ὅλα τὰ σχετικῶς μὲ τὴν ἀνταλλάξιμον περιουσίαν καταρτισθέντα ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Γεωργίας νομοσχέδια, ὡς τὸ περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκδικάσεως παρὰ τῶν δευτεροβαθμίων ἐπιτροπῶν, τῶν ἐμπροθέσμων δηλώσεων τῶν δικαιούχων ἀνταλλαξίμων καὶ ἄλλα, τὰ ὁποῖα θὰ κατατεθοῦν τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα πρὸς ψήφισιν εἰς τὴν Βουλήν.

—Ὑπόμνημα διὰ τὴν στέγασιν

Κατ' ἀσφαλεῖς μας πληροφορίας ἐντὸς τῶν ἡμερῶν ἐπιδίδεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἰδιαίτερον ὑπόμνημα τῶν προσφύγων βουλευτῶν καὶ γερουσιαστῶν, ἐν σχέσει μὲ τὰ ζητήματα τῆς στεγάσεως τῶν προσφύγων.

—Ἡ χοροεσπερὶς τῆς «Ν. Σμύρνης»

Εἰς τὰς εὐρείας αἰθούσας τῆς «Αἴγλης» τοῦ Ζαππείου δίδεται σήμερον Σάββατον, 8 Μαρτίου, ἡ χοροεσπερὶς τῆς Νέας Σμύρνης. Ἀπὸ τὰς ἐνεργείας ἃς καταβάλλει ἡ διοργανωτικὴ ἐπιτροπὴ καὶ ἀπὸ τὴν ζήτησιν τῶν εἰσιτηρίων, φαίνεται ὅτι ἡ χοροεσπερὶς θὰ ἀποτελέσῃ ἐξαιρετικὸν γεγονὸς καὶ θὰ ὑπενθυμίσῃ εὐτυχισμένας ἡμέρας τῆς ἀλησμονήτου Μικρασιατικῆς ζωῆς. Ἀσφαλῶς θὰ ἀφήσῃ ἐποχήν. Ἀρκεῖ νὰ ἀναφέρωμεν τὴν συμμετοχὴν εἰς τὰς ἀτραξιὸν ἐπιλέκτων Μικρασιατῶν καὶ λοιπῶν καλλιτεχνῶν.

Ἡ χοροεσπερὶς διοργανωθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἑνώσεως Ἀστῶν Προσφύγων Νέας Σμύρνης καὶ τελοῦσα ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ ἀξιοτίμου ὑπουργοῦ τῆς Προνοίας, θὰ δοθῇ ὑπὲρ κοινοχρήστων ἔργων τῆς Νέας Σμύρνης.

Αἱ τιμαὶ τοῦ κυλικείου θὰ εἶνε τοῖς πᾶσι προσιταί. Συγκοινωνία ἐξησφαλισμένη μέχρι πρωΐας. Νομίζομεν ὅτι περιττεύει κάθε σύστασις εἰς ὅλους τοὺς νῦν καὶ μέλλοντας οἰκιστὰς νὰ τιμήσουν τὴν χοροεσπερίδα των.

—Γενικὴ Ἕνωσις Κων)πολιτῶν

Προσκαλοῦνται εἰς ἔκτακτον Γενικὴν Συνέλευσιν τὰ μέλη τῆς Γεν. Ἑνώσεως Κωνσταντινουπολιτῶν τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 9 Μαρτίου 1930 καὶ ὥρα 11 π. μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν «Φίλων τοῦ Λαοῦ», ὁδὸς Εὐριπίδου ἀριθ. 12β'.

Ἡμερησία Διάταξις

1) Ἀνακοινώσεις τοῦ Δ. Συμβουλίου περὶ τῶν ἐνεργειῶν διὰ περιουσιακὰ ζητήματα τῶν Κων)πολιτῶν.
2) Συμπλήρωσις μελῶν τοῦ Δ. Συμβουλίου.
3) Γνωστοποίησις ὁδηγιῶν ἐπὶ τῶν δηλώσεων περὶ ἀποζημιώσεως.
4) Περὶ τροποποιήσεως ἄρθρων τοῦ καταστατικοῦ τῆς Γ.Ε.Κ.

Ὁ Πρόεδρος
Περ. Κωνσταντινίδης

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Δημ. Μαυρόπουλος

ΤΑ ΠΑΡΑΠΟΝΑ ΤΩΝ ΠΥΡΟΠΑΘΩΝ ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ

ΤΙ ΛΕΓΕΙ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ

Ἐν σχέσει μὲ τὰ διατυπωθέντα παράπονα τῶν πυροπαθῶν τῆς πλατείας Καραϊσκάκη Πειραιῶς καὶ μὴ στεγάσεώς των καὶ σχετικῆς ὑποσχέσεως τὴν ὁποίαν εἶχε δώσει ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Προνοίας περὶ παραχωρήσεως εἰς τούτους τῶν οἰκημάτων Δραπετσῶνος, μᾶς ἐδηλώθη ἐκ μέρους τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου ὅτι ἡ στέγασίς των δὲν ἐγένετο εἰσέτι καθόσον δὲν ἐπερατώθησαν τὰ οἰκήματα τοῦ συνοικισμοῦ Δραπετσῶνος.

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Προνοίας θὰ φροντίσῃ εὐθὺς μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ συνοικισμοῦ Ἀναστάσεως ὡς ἐπίσης καὶ τοῦ συνοικισμοῦ Ἁγίου Γεωργίου διὰ τοὺς ὁποίους ἔχει προκηρυχθῆ καὶ διαγωνισμὸς διὰ τὴν στέγασίν των, ὡς ἄλλως ὁ κ. ὑπουργὸς ὑπεσχέθη.

—Ἡ ἀπαλλοτρίωσις Περιστερίου

Σχετικῶς μὲ τὰ διατυπωθέντα παράπονα τῶν προσφύγων Περιστερίου εἰς τὸν κ. Φίλανδρον συναφῶς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἄρσεως τῆς ἀπαλλοτριώσεως χώρου 50 στρεμμάτων ἐντὸς τοῦ συνοικισμοῦ, μᾶς ἐδηλώθη ἐκ μέρους τῆς Διευθύνσεως τοῦ ὑπουργείου ὅτι τὰ παράπονα ταῦτα εἶνε τελείως ἀδικαιολόγητα, ἡ ἀπόφασις δὲ αὕτη ἐλήφθη κατόπιν γνωματεύσεως τοῦ Συμβουλίου καὶ ἀποφάσεως δύο ὑπουργῶν. Ὁ ἐναπομένων χῶρος διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ σχολείου καὶ μετὰ τὴν ἄρσιν τῆς ἀπαλλοτριώσεως εἶνε ἀρκετός.

—Οἱ βουλευταὶ καὶ ὁ κ. Βενιζέλος

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν προσφύγων βουλευτῶν καὶ γερουσιαστῶν ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος θὰ συναντηθῇ ἐκ νέου μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Βενιζέλου πρὸς συνέχισιν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς λύσεως τῶν διαφόρων φλεγόντων προσφυγικῶν ζητημάτων, τὰ ὁποῖα ἐθίγησαν εἰς τὸ Συνέδριον τῆς Θεσσαλονίκης.

Κατὰ τὴν δευτέραν ταύτην συνάντησίν των, μετὰ τοῦ κ. Βενιζέλου, οἱ πρόσφυγες βουλευταὶ θὰ ζητήσουν διαφόρους ἐξηγήσεις ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν ἐν σχέσει μὲ τὴν πορείαν τῶν ἑλληνοτουρκικῶν διαπραγματεύσεων.

—Ἀποφάσεις τῆς πολιτικῆς ὀργανώσεως Προσφύγων

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον τῆς «Πολιτικῆς Ὀργαν. Προσφύγων» ἀσχοληθὲν εἰς ἐπανειλημμένας αὐτοῦ συνεδριάσεις μὲ τὴν μελέτην τῆς δημιουργηθείσης καταστάσεως ὡς ἐκ τῆς σπουδῆς τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ὑπογραφὴν μονομεροῦς συμφωνίας ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ζητημάτων μετὰ τῆς Τουρκίας, ἔθεσεν ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς ἐκτάκτου γενικῆς συνελεύσεως αὐτῆς χθὲς τὰ πορίσματα τῶν μελετῶν αὐτοῦ.

Κατόπιν πολυώρου συζητήσεως ἡ γεν. συνέλευσις τῆς «Πολιτικῆς Ὀργαν. Προσφύγων» κατέληξεν ὁμοφώνως εἰς τὰς ἀκολούθους ἀποφάσεις.

α) Ἐπιμένουσα ἀπαρεγκλήτως εἰς τὴν πιστὴν ἐφαρμογὴν τῶν Συνθηκῶν, διαμαρτύρεται ἐντονώτατα κατὰ πάσης ἀποφάσεως ἐν ταῖς διαπραγματεύσεσιν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ζητημάτων μετὰ τῆς Τουρκίας τῶν ἀμέσως σχετιζομένων μὲ τὰς περιουσιακὰς διεκδικήσεις τῶν προσφύγων, ἐφ' ὅσον αὗται ἤθελον ρυθμίσει τὸ ζήτημα καθ' οἱονδήποτε ἄλλον τρόπον ἀπὸ ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον προβλέπουσιν αἱ συνθῆκαι, θεωροῦσα τὰς τυχὸν οὕτως ληφθησομένας ἀποφάσεις τελείως ἀπαραδέκτους, ὡς μηδέποτε γενομένας καὶ ἐξ ὑπαρχῆς ἀκύρους.

β) Οὐδὲν δικαίωμα ἀναγνωρίζει ἐκτιμήσεως τῶν περιουσιῶν τῶν δικαιούχων προσφύγων μονομερῶς, ὑπὸ τῶν τριῶν οὐδετέρων μελῶν τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς· ἐπιμένει ἀπολύτως εἰς τὴν σύνθεσίν της ὡς αὕτη προβλέπεται ὑπὸ τοῦ 11ου ἄρθρου τῆς συμβάσεως Ἀνταλλαγῆς ὑπὸ τὸν ὅρον μάλιστα ὅπως τὰ τέσσαρα μέλη τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας εἶνε ἀπαραιτήτως πρόσφυγες δικαιοῦχοι.

γ) Ἐγκρίνει ὅπως δι' «ἐπερωτήσεως» ἐν τῇ Βουλῇ τεθῶσιν ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς ἐθνι-
κῆς ἀντιπροσωπείας αἱ ἀπόψεις τῶν προσφύγων, ὅσον ἀφορᾷ τὴν «νομικὴν» καὶ «ἠθικὴν» εὐθύνην τοῦ Κράτους διὰ τὴν «ὁλοκληρωτικὴν» ἀποζημίωσιν ἐπὶ τῶν πραγματικῶν ἀπαιτήσεων τῶν δικαιούχων ἀνταλλαξίμων, Ἑλλήνων ὑπηκόων καὶ Κωνσταντινουπολιτῶν.

δ) Θεωρεῖ ἐπιβαλλόμενον νὰ ὑποδειχθῇ πρὸς ἅπαντας τοὺς πρόσφυγας βουλευτὰς ὅπως ἐγγραφῶσι καὶ συμμετάσχωσιν εἰς τὴν ἐν τῇ Βουλῇ συζήτησιν τῆς ὡς ἄνω ἐπερωτήσεως, ἐφ' ὅσον διὰ τοῦ ὑποβληθέντος ἤδη πρὸς τὸν κ. πρωθυπουργὸν ὑπομνήματός των σαφῶς καθορίζεται ἡ περὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἄποψις αὐτῶν, οἱ δὲ ἐντολεῖς των ἐναγωνίως ἀναμένουσι τὴν ταχεῖαν καὶ δικαίαν λύσιν αὐτοῦ.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

[Ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ ἢ ὑπογεγραμμέναι μὲ ψευδώνυμον οὔτε ἐνεργοῦνται, οὔτε τυγχάνουν ἀπαντήσεως. Πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ εἶναι ὑπογεγραμμέναι εὐαναγνώστως μὲ τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ νὰ περιέχουν ὅλα τὰ στοιχεῖα τῶν ὑποθέσεων, περὶ ὧν ζητοῦνται πληροφορίαι. Τὸ Τμῆμα Ἐπαρχιῶν θὰ τηρῇ ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν, δημοσιεῦον τὴν ἀπάντησιν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα ἢ τὸ ψευδώνυμον ποῦ θὰ ὁρίσῃ ὁ ἀπευθυνόμενος. Πᾶσαι αἱ πληροφορίαι παρέχονται εἰς τοὺς ἀπευθυνομένους εἰς τὸ Τμῆμα Ἀλληλογραφίας τῆς «Πρωΐας» ἀπολύτως δωρεάν.]

κ. Ε. Συλλαῖον, Πειραιᾶ. Κατηρτίσθη νομοσχέδιον διὰ τοῦ ὁποίου παρατείνεται ἡ ἰσχὺς τῶν ἐν λόγῳ πινάκων. Μέχρις ὅτου ὅμως ψηφισθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς δὲν πρόκειται, φυσικά, νὰ γίνῃ καμμία ἐνέργεια προσλήψεως ὑπαλλήλων.

κ. Γ. Σ. Σ. Θήβας. Ὁμοίως.

Τακτικὸν Ἀναγνώστην, Χανιά. Πρόκειται πράγματι περὶ τοιούτου μέτρου, προτεινομένου διὰ κατατεθέντος εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχεδίου. Τὸ ὑπουργεῖον θέλει κυρίως νὰ καταστήσῃ ὑποχρεωτικὴν τὴν χαρτοσήμανσιν ὅλων τῶν μισθωτηρίων συμφωνητικῶν, διότι, φυσικά, τὰ συμβόλαια χαρτοσημαίνονται ὑποχρεωτικῶς καὶ δὲν γεννᾶται ζήτημα δι' αὐτά.

κ. Δ. Τσαπραλῆν, Τρίπολιν. Πρὸς ταχτοποίησιν τοῦ μερίσματος ἀπαιτεῖται ἡ ὑποβολὴ πιστοποιητικοῦ τοῦ ὑπουργείου Παιδείας, ἐμφαίνοντος τὴν χρονολογίαν τῆς τελευταίας εἰς ὑπουργικὸν βαθμὸν διαβαθμίσεώς σας. Ἀποστείλατε τὸ πιστοποιητικὸν συντόμως.

κ. Κων. Φραγκόλιαν, Τρίπολιν. Ἡ αἴτησίς σας ἐκκρεμεῖ παρὰ τῷ Ταμείῳ. Ἀποστείλατε βεβαίωσιν ἀστυνομικῆς ἀρχῆς, ἐμφαίνουσαν ὅτι τὸ περίπτερον λειτουργεῖ καὶ ὅτι τὸ ἐκμεταλλεύεσθε αὐτοπροσώπως διὰ νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὸ συμβούλιον τὸ ζήτημά σας.

κ. Ἠλ. Παρασκευόπουλον, Καρυφάσιον. Πρέπει νὰ ὑποβληθῇ αἴτησις μετὰ τῶν σχετικῶν δικαιολογητικῶν εἰς τὸν νομάρχην Μεσσηνίας ὡς ἁρμόδιον.

κ. Σ. Χασαπόπουλον, Κέρτεζην. Ἡ ὑπόθεσίς σας ἐκκρεμεῖ. Ἀποστείλατε πιστοποιητικὸν ἰατροῦ ἐκτελοῦντος δημοσίαν ὑγειονομικὴν ὑπηρεσίαν, ἐμφαῖνον ὅτι ἐξακολουθεῖτε νὰ πάσχετε ἀκόμη ἐκ τῆς νόσου, διὰ νὰ εἰσαχθῇ ἡ αἴτησίς σας εἰς τὸ συμβούλιον.

κ. Ἐπ. Λάμπρον, Κέρκυραν. Ὁμοίως.

κ. Ἠλ. Πολυχρονόπουλον, Λέπρεον. Τὴν 30 Μαρτίου. Προσόντα κλπ.: Ἀπολυτήριον σχολαρχείου, ἡλικίας μέχρι 30 ἐτῶν, κανονικὴ ἐκπλήρωσις στρατιωτικῶν ὑποχρεώσεων, ἀντίγραφον φύλλου ποινικοῦ μητρῴου, πιστοποιητικὸν προέδρου κοινότητος περὶ τῆς ἐγγραφῆς σας εἰς τὰ μητρῷα τῶν ἀρρένων καὶ δήλωσιν περὶ τοῦ τόπου τῆς καταγωγῆς σας καὶ τοῦ τόπου εἰς τὸν ὁποῖον ἀσκεῖτε τὰ πολιτικά σας δικαιώματα. Ἐξεταστέα μαθήματα: Ἔκθεσις ἰδεῶν, καλλιγραφία, πρακτικὴ ἀριθμητικὴ καὶ νόμοι περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

κ. Σ. Φ. Αἴγιον. Δὲν ἀπεφασίσθη ἀκόμη.

κ. Α. Φωκίδην, Δράμαν. Περὶ ποίας δευτεροβαθμίου ἐπιτροπῆς πρόκειται; Γράψατέ μα σαφέστερα στοιχεῖα.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Κ' ἐγὼ λαχανιασμένος ἀπὸ τὸ βάρος τῆς φίλης μου, ἐμουρμούριζα:

—Τοὐλάχιστον νὰ μὴ πεθάνῃ Θεέ μου!

Ἡ Κὶ-Πάϊ μὲ ἄγριο στόμα ἐσάρκαζε:

—Νὰ πεθάνῃ;... Αὐτή;.. Μὴ φοβᾶσαι!.. Δὲν εἶναι ἀρρώστεια αὐτὸ ποὺ ἔχει μέσα της... εἶναι βρωμιά!..

Εἰς τὸ κεφαλόσκαλο μᾶς ὑπεδέχθησαν δύο γυναῖκες μὲ βαμμένα μάτια, τῶν ὁποίων ἡ χρυσῆ γυμνότης, διεφαίνετο ὁλόκληρη, μέσα ἀπὸ τὰ ἐλαφρὰ πέπλα, μὲ τὰ ὁποῖα ἦσαν τυλιγμένες. Μέσα στὰ μαλλιά των εἶχαν ἄσημα κοσμήματα, κοσμήματα στὰ μπράτσα καὶ στὰ δάκτυλα, ἐπίσης στὰ σφυρὰ καὶ τὰ γυμνά των πόδια. Ἡ ἐπιδερμίδα των ἀλειμμένη μὲ λεπτότατα μύρα ἀνέδιδε μιὰν εὐωδιὰ περιβολιοῦ.

Μία ἀπ' αὐτὲς τὶς δύο, ἐκτύπησε τὰ χέρια της χαρούμενα:

—Μὰ εἶναι ἡ φιληναδίτσα μας!.. ἐφώναξε... Καλὰ σοῦ ἔλεγα ἐγὼ πῶς θἄρθῃ ἡ καρδούλα μας... Ἔρχεται πάντα... Γρήγορα... γρήγορα... ξαπλῶστε στὸ κρεββάτι τὴν καϋμένη τὴν ἀγάπη μας.

Ἔδειχνε ἕνα εἶδος στρώματος ἢ μᾶλλον φορείου, ἀπάνω στὸ ὁποῖον ἀκουμπήσαμε τὴν Κλάρα...

Ἡ Κλάρα δὲν ἐκινεῖτο πειὰ καθόλου... Τὰ βλέφαρά της τὰ κρατοῦσεν ὁλάνοικτα, τὰ μάτια της ἦταν ἀναποδογυρισμένα καὶ δὲν ἐφαίνονταν παρὰ οἱ δύο μόνον λευκοὶ βολβοί... Τότε ἡ Κινέζα μὲ τὰ βαμμένα μάτια ἔσκυψεν ἀπάνω στὴν Κλάρα, καὶ μὲ φωνὴ ἐξαλσια ρυθμισμένη σἂν νὰ τραγουδοῦσε ἕνα τραγοῦδι, εἶπε:

—Μικρή, μικρούλα φίλη τοῦ κόρφου μου καὶ τῆς ψυχῆς μου... Τὶ ὡραῖα ποῦ εἶσαι ἔτσι!.. Εἶσαι ὡραία σἂν μιὰ νέα πεθαμμένη... Καὶ ὅμως δὲν εἶσαι πεθαμμένη... Θὰ ξαναζήσῃς, μικρούλα φίλη τῶν χειλιῶν μου, τὰ χάδια μου καὶ τὰ ἀρώματα τῶν φιλιῶν μου θὰ σοῦ δώσουν πάλι τὴ ζωή:

Τῆς ἔβρεξε τοὺς κροτάφους μ' ἕνα ἰσχυρὸ ἄρωμα, καὶ τῆς ἔδωσε κάτι νὰ μυρίσῃ:

—Ναί, ναί!.. καρδούλα ἀγαπημένη... εἶσαι λιποθυμισμένη καὶ δὲν μ' ἀκοῦς!.. καὶ δὲν νοιώθεις τὴν ἁπαλότητα τῶν χεριῶν μου... μὰ ἡ καρδιά σου χτυπάει, χτυπάει... Καὶ ὁ ἔρωτας καλπάζει μέσα στὶς φλέβες σου, σἂν νέο ἄτι... ὁ ἔρωτας πηδάει μέσα στὶς φλέβες σου σἂν μία νέα τίγρις...

Ἐστράφη πρὸς τὰ ἐμένα:

—Δὲν πρέπει νὰ λυπᾶσθε... γιατὶ πάντα εἶναι λιποθυμισμένη ὅταν ἔρχεται ἐδῶ... Σὲ λίγα λεπτὰ θὰ κραυγάζουμε ἀπὸ χαρὰ ἀπάνω στὸ εὐτυχισμένο καὶ καφτερὸ κορμί της...

Ἐστεκόμουν ἀλύγιστος, σιωπηλός, μὲ τὰ μέλη μου σἂν ἀπὸ μολύβι, μὲ τὸ στῆθος βαρὺ σἂν ὅπως σ' ἕναν ἐφιάλτη.... Δὲν εἶχα πειὰ τὴν αἴσθησι τῆς πραγματικότητος... Ὅ,τι ἔβλεπα,—εἰκόνες ἀκρωτηριασμένες, ποὺ ἐπρόβαλαν ἀπὸ τὸν ἴσκιο, ἀπὸ τὴν ἄβυσσο τοῦ ποταμοῦ, καὶ ὅπου ἐχάνονταν γιὰ νὰ ξεπηδήσουν πάλι, μὲ φανταστικὲς παραμορφώσεις,—μ' ἐτρόμαζε...

Ἡ μακρυὰ ταράτσα, κρεμαστὴ μέσα στὴ νύχτα, μὲ τὶς λεπτότατες κολῶνες της, ποὺ ἐβάσταζαν τὸ ἀνασήκωμα τῆς στέγης, μὲ τὶς γυρλάντες γεμάτες λουλούδια καὶ φανάρια, ἦταν γεμάτη ἀπὸ ἕνα φλύαρον πλῆθος, ἀεικίνητον καὶ παράξενα χρωματισμένο. Ἑκατὸν βαμμένα βλέμματα ἦσαν στηριγμένα ἀπάνω μας, ἑκατὸν βαμμένα στόματα ἐψιθύριζαν λόγια, ποὺ δὲν τὰ ἄκουα, μὰ ποὺ ἔμοιαζαν ὅτι ἐπανελάμβαναν ἀκατάπαυστα τὸ ὄνομα τῆς Κλάρας:

—Κλάρα! Κλάρα! Κλάρα!

Καὶ σώματα γυμνά, σώματα ἀγκαλιασμένα, μπράτσα στιγματισμένα, φορτωμένα μὲ χρυσᾶ βραχιόλια, κοιλιές, στήθη ἐστριφογύριζαν ἀνάμεσα σὲ ἀέρινες ἐσάρπες... Καὶ μέσα σ' ὅλα αὐτά, γύρω ἀπ' ὅλα αὐτά, ἀπάνω ἀπὸ ὅλα αὐτά, κραυγές γέλια, τραγούδια, ἦχοι φλογέρας, καὶ ἀρώματα τσαγιοῦ, ἀρώματα ὀπίου, ἀναπνοὲς βαρειὲς ἀπὸ εὐωδιές...

Μεθῦσι ὀνείρου, ἀκολασίαι, μαρτυρίου καὶ ἐγκλήματος. Θὰ ἔλεγε κανεὶς ὅτι ὅλα ἐκεῖνα τὰ στόματα, ὅλα ἐκεῖνα τὰ χέρια, ὅλα ἐκεῖνα τὰ στήθη, ὅλη ἐκείνη ἡ ζωντανὴ σάρκα, θὰ ἔπεφταν ἀπάνω στὴν Κλάρα γιὰ ν' ἀπολαύσουν τὴν νεκρή της σάρκα!...

Δὲν μποροῦσα οὔτε νὰ κινηθῶ, οὔτε νὰ μιλήσω... Κοντά μου, μία Κινέζα, ὅλη νειᾶτα καὶ ὀμορφιά, σχεδὸν παιδοῦλα, μὲ ἀθῷα καὶ λάγνα συγχρόνως μάτια, περιέφερεν ἀπάνω σ' ἕναν δίσκο διάφορα ἀντικείμενα μὲ σχήματα καὶ παραστάσεις ἀνήθικες.

—Ἐδῶ, ἡ ἀγάπη!... ἡ ἀγάπη!.. ποιὸς θέλει ἀγάπη;... Ἔχω ἔρωτα γιὰ ὅλους!...

Ἐν τούτοις, ἔσκυψα ἀπάνω στὴν Κλάρα:

—Πρέπει νὰ τὴν πᾶμε στὴν κάμαρά της... διέταξεν ἡ Κινέζα μὲ τὰ βαμμένα μάτια.

Δυὸ δυνατοὶ ἄνδρες ἐσήκωσαν τὸ φορεῖον... Τοὺς ἀκολούθησα μηχανικά....

Ὁδηγούμενοι ἀπὸ τὴν ἑταίρα, ἐμπήκαν σ' ἕναν μεγάλον διάδρομο, μεγαλοπρεπῆ σἂν ναόν. Δεξιὰ καὶ ἀριστερά, ἄνοιγαν πόρτες ἀπὸ μεγάλα δωμάτια, στρωμένα μὲ ψάθες, καὶ φωτισμένα μὲ ρόδινα ἁπαλὰ φῶτα, σκεπασμένα μὲ μουσελίνες... Στὸ κατῶφλι ἐφαίνονταν συμβολικὰ ζῶα, ἑρμαφρόδιτοι θεότητες, ἀσχημονοῦσαι. Μέσα σὲ πολυτελῆ μπρούτζινα βάζα ἔκαιγαν ἀρώματα...

Μιὰ πορτιέρα ἀπὸ μετάξι κεντημένο μὲ λουλούδια ροδακινιᾶς παραμέρισε. Στὸ ἄνοιγμα ἐπρόβαλαν δυὸ γυναικεῖα κεφάλια... Μιὰ ἀπὸ τὶς γυναῖκες ἐρώτησε, καθὼς μᾶς εἶδε νὰ περνοῦμε:

—Ποιὸς πέθανε;

Ἡ ἄλλη ἀποκρίθηκε:

—Μὰ ὄχι!... Κανεὶς δὲν πέθανε.... Δὲν βλέπεις ὅτι εἶναι ἡ γυναῖκα τοῦ Κήπου τῶν βασάνων...

Καὶ τὸ ὄνομα τῆς Κλάρας, πετοῦσεν ἀπὸ στόμα σὲ στόμα, ἀπὸ κρεββάτι σὲ κρεββάτι, ἀπὸ κάμαρα σὲ κάμαρα, ἐγέμισε σὲ λίγο ὅλο τὸ σπίτι. Μοῦ φαινόταν μάλιστα ὅτι τὰ μετάλλινα τέρατα τὸ ἐπανελάμβαναν μέσα στὸν σπασμόν των, τὸ ἐφώναζαν μέσα στὰ παραληρήματα τῆς ματωμένης λαγνείας.

—Κλάρα! Κλάρα! Κλάρα!...

(Ἀκολουθεῖ)

ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ Σ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ

Ἀεροπορικῶς διὰ Πάτρας Βρινδήσ μ. μ.
«Ἰωάννα» 8 π. μ. Ἀργολικόν.
αΗΠΝΗΠΗ ιχλδ ΒΑ μ ρ αφ
«Τρίγλια» 11 π. μ. Αἴγινα, Μέθανα, Π
«Κ. Τόγιας» 6 π. μ. Κέαν, Κάρυστ ριον, Μπατσί, Πάνορμον.
«Ἰταλικὸν» 10 π. μ. Κέρκυραν, Βρ
«Ἰταλικὸν» 11 π. μ. Κωνσταντινού
«Ἀετὸς» 2 μ. μ. Πάτρας, Κέρκυρ ους Σαράντα, Βρινδήσιον.
«Ἰταλικὸν» 2 μ. μ. Σμύρνην.
«Σέριφος» 2 μ. μ. Δωδεκάνησα.
«Πήλιον» 2 1. Χίον, Μυτιλήνην, Κ Καβάλλαν, Θεσσαλονίκην.
«Μαίρη»·«Σάμος» 2 μ. μ. Χίον, Μυτιλ
«Ἀδριατικὸς»·«Κάρυστος» 2 μ. μ. Χ Βόλον, Θεσσαλονίκην.
«Μπουμπουλίνα» 2 μ. μ. Χανιά, Γεωρ λιν, Ρέθυμνον, Ἡράκλειον, προσεγ
«Ἀθῆναι» 2 μ. μ. Πάτρας, Ζάκυνθ γοστόλλιον, Ληξούριον.
«Κρόνος» 2 μ. μ. Καρδάμυλα, Βο Ψαρά, Λῆμνον, Ἅγιον Εὐστράτιο μοθράκην, Δεδεαγάτς.
«Δωρὶς» 2 μ. μ. Ἰτέαν, Βιτριάτσαν, ξείδιον.
«Πέτρος» 2 μ. μ. Πάτρας, Ἀστακ τικα, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Πάργαν ξούς, Κέρκυραν, Κόπραιναν.
«Παναγία» 2 μ. μ. Κάρυστον, Κύμη ρον, Σκίαθον, Σκόπελον, Γλῶσσαν, νησον.
«Κατίνα» 2 μ. μ. Μονεμβασίαν, Νεάπ Ἁγ. Πελαγίαν, Γύθειον κλπ.—Καλ
«Δελφὶν» 2 μ. μ. Μονεμβασίαν, Νεά Γύθειον κλπ.—Καλαμῶν.
«Μοσχάνθη» 2 μ. μ. Κύθνον, Σέριφο φνον, Κίμωλον, Μῆλον.
«Ἄφοβος» 2 μ. μ. Σῦρον, Τῆνον, Ὑσ Ἄνδρον, Κόρθιον.
«Ν. Τόγιας» 1 μ. μ. Σῦρον, Πάρον, Ν Ἴον, Οἴαν, Θήραν.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ — ΜΑΣΣΑΛΙΑ
(Διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ)

Προσεχεῖς ἐκ Πειραιῶς ἀναχωρήσεις τῶν θαλαμηγῶν ἀτμοπλοίων:

"ΠΑΤΡΙΣ,, II
τὴν 22αν Μαρτίου Σάββατον 2 μ. μ.

"ΑΝΔΡΟΣ,,
τὴν 29ην Μαρτίου Σάββατον 2 μ. μ.

Δι' ἐπιβάτας, ἐμπορεύματα καὶ σχετικὰς πληροφορίας ἀπευθυντέον:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, Ἀπελλοῦ 1, τηλέφ. 57—29 καὶ εἰς ὅλα τὰ πρακτορεῖα ταξειδίων.
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ, Πλατεία Καραϊσκάκη, τηλέφ. 2-27.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
ΕΜΠΟΡΙΑΣ, ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

Πρόσκλησις Ἐτησίας Τακτικῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Μετόχων

Ἀποφάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ συμφώνως τῷ Καταστατικῷ καλοῦνται οἱ κ. κ. Μέτοχοι τῆς Ἑλληνικῆς Τραπέζης Ἐμπορίας, Βιομηχανίας καὶ Ναυτιλίας τὴν 29ην Μαρτίου ἐ. ἔ., ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 5 μ.μ. εἰς τὸ ἐνταῦθα Κατάστημα αὐτῆς (Λεωφόρος Μιαούλη ἀριθ. 42) πρὸς συγκρότησιν τῆς ἐτησίας Γενικῆς Συνελεύσεως.

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΙΣ:

1) Ἔκθεσις τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ἐπὶ τοῦ Ἰσολογισμοῦ χρήσεως 1929.
2) Ἔκθεσις τῶν Ἐλεγκτῶν ἐπὶ τοῦ Ἰσολογισμοῦ τῆς αὐτῆς χρήσεως 1929.
3) Ἔγκρισις τοῦ Ἰσολογισμοῦ χρήσεως 1929.
4) Μερικὴ ἀνανέωσις τοῦ Διοικ. Συμβουλίου συμφώνως τῷ Καταστατικῷ διὰ τῆς ἐκλογῆς 4 νέων Συμβούλων εἰς ἀντικατάστασιν ἰσαρίθμων ἐξερχομένων καὶ ἐπικύρωσις ἐκλογῆς 2 Συμβούλων.
5) Ἀπαλλαγὴ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου καὶ τῶν Ἐλεγκτῶν ἀπὸ πάσης εὐθύνης διὰ τὴν χρῆσιν 1929.
6) Ἐκλογὴ 2 Ἐλεγκτῶν καὶ ἰσαρίθμων ἀναπληρωματικῶν τοιούτων διὰ τὴν χρῆσιν 1930 καὶ καθορισμὸς τῆς ἀμοιβῆς αὐτῶν.
7) Καθορισμὸς ἀμοιβῆς Γενικοῦ Διευθυντοῦ καὶ Ἐντεταλμένου Συμβούλου.
8) Ἔγκρισις διακανονισμοῦ ὑποθέσεων Γ. Νικολάου καὶ Ἠλία Μ. Κουλουκουντῆ.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ συμμετάσχωσι τῆς Συνελεύσεως ταύτης κ.κ. Μέτοχοι ὀφείλουσι νὰ καταθέσωσι συμφώνως τῷ Νόμῳ καὶ τῷ ἄρθρῳ 26 τοῦ Καταστατικοῦ τὰς Μετοχάς των 5 τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ὁρισθείσης διὰ τὴν σύγκλησιν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως εἰς τὸ ἐνταῦθα Κατάστημα τῆς Τραπέζης ἢ εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἢ παρά τινι τῶν ἀνεγνωρισμένων Τραπεζῶν, αἱ δὲ ἀποδείξεις καταθέσεως ὡς καὶ τὰ πληρεξούσια δέον νὰ προσαχθῶσιν εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπέζης ἐντὸς τῆς ὡς ἄνω προθεσμίας.

Πᾶς Μέτοχος 25 νέων Μετοχῶν, ἐξ ἀνταλλαγῆς 3 παλαιῶν Μετοχῶν μὲ μίαν νέαν τοιαύτην, ἢ 75 παλαιῶν Μετοχῶν, δικαιοῦται μιᾶς ψήφου κατὰ τὴν Συνέλευσιν.

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 27ῃ Φεβρουαρίου 1930

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

"ΑΘΗΝΑΪΚΗ,,
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

Πρόσκλησις Γενικῆς Συνελεύσεως

Συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 18 τοῦ Καταστατικοῦ καὶ τῷ Νόμῳ 2190 τοῦ 1920 περὶ Ἀνωνύμων Ἑταιριῶν καλοῦνται οἱ κ.κ. Μέτοχοι εἰς τακτικὴν Γενικὴν Συνέλευσιν διὰ τὴν 29ην Μαρτίου ἐ. ἔ., ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 12ην μεσημβρινὴν ἐν τῇ ἐν Πειραιεῖ ἕδρᾳ τῆς Ἑταιρίας, ὁδὸς Ναυαρίνου 1.

Ἀντικείμενα τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως θὰ ὦσι:

1) Λογοδοσία τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τῆς χρήσεως 1929.
2) Ἔκθεσις τῶν κ.κ. Ἐλεγκτῶν ἐπὶ τοῦ Ἰσολογισμοῦ.
3) Ἔγκρισις τοῦ Ἰσολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1929.
4) Ἀπαλλαγὴ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου καὶ τῶν Ἐλεγκτῶν ἀπὸ πάσης εὐθύνης ἀποζημιώσεως.
5) Ὁρισμὸς τῆς ἀμοιβῆς διὰ τὰς παραστάσεις τῶν Συμβούλων.
6) Ἐκλογὴ δύο Συμβούλων εἰς ἀντικατάστασιν τῶν ἐξερχομένων, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 5 τοῦ Καταστατικοῦ.
7) Ἐπικύρωσις τῆς ἐκλογῆς τοῦ κ. Π. ζαράκη, ὡς Συμβούλου.
8) Ἐκλογὴ τακτικῶν καὶ ἀναπληρωματικῶν Ἐλεγκτῶν διὰ τὴν χρῆσιν 1930 καὶ ὁρισμὸς ἀμοιβῆς αὐτῶν.

Συνῳδὰ τῷ ἄρθρῳ 13 τοῦ Καταστατικοῦ τῷ ἄρθρῳ 30 τοῦ ἀνωτέρω Νόμου πᾶς τοχος πέντε μετοχῶν δικαιοῦται νὰ μετά τῆς Συνελεύσεως.

Συμφώνως δὲ πρὸς τὸ ἄρθρον 12 τοῦ Κατατικοῦ καὶ πρὸς τὸ ἄρθρον 28 τοῦ Νό ἵνα μετάσχῃ Μέτοχός τις τῆς Συνελεύ, δέον νὰ καταθέσῃ τὰς μετοχὰς αὐτοῦ τὸ Ταμεῖον τῆς Ἑταιρίας ἢ εἰς τὸ Τα Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἢ παρ' ήποτε ἐν Ἑλλάδι Ἀνωνύμῳ Τραπεζιτι Ἑταιρίᾳ, πέντε τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ ὁρισθείσης διὰ τὴν Συνεδρίασιν τῆς Συύσεως. Τὰ ἀποδεικτικὰ καταθέσεως καὶ πληρεξούσια τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Μεων δέον νὰ κατατίθενται εἴτε παρὰ τῇ ἔ τῆς Ἑταιρίας, εἴτε παρὰ τῇ Τραπέζῃ νῶν ἐν Ἀθήναις ἢ ἐν Πειραιεῖ πέντε ιχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ὁρισθείσης διὰ Συνεδρίασιν τῆς Συνελεύσεως.

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 6ῃ Μαρτίου 1930

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

Ε ΔΡΑΧΜΑΣ 5.000!!

άζετε πλήρες Γερμανικὸν ραδιόν 4 λυχνιῶν τύπου «L4» καὶ ἔχετε στὸ σπίτι σας ὅλας τὰς συναυλίας τὰ θέατρα τῆς Εὐρώπης.

ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΕΥΘΥΝΩΝ ΟΧΗΜΑΤΩΝ, ΧΑΡΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΞΑΚΥΛΙΝΔΡΟΝ ΚΙΝΗΤΗΡΑ ΤΟΥ

ΤΟ ΣΕΒΡΟΛΕ ΕΙΝΑΙ ΕΠΙΣΗΣ ΑΞΙΟΣΗΜΕΙΩΤΟΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΩΡΑΙΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΓΡΑΜΜΩΝ ΤΟΥ

Ἐκεῖνος ὅστις ἔχει ἀνάγκην ἑνὸς ἀσφαλοῦς ὀχήματος διὰ νὰ μεταβῇ εἰς τὴν ἐργασίαν του, διὰ νὰ ἐπιμηκύνῃ τὰς ὥρας ἐργασίας του, προτιμᾷ τὸ Σεβρολὲ ἀπὸ κάθε ἄλλο ὄχημα, διότι γνωρίζει ὅτι μὲ αὐτό, τὰ ἔξοδα μεταφορᾶς ἐλαττοῦνται εἰς τὰ ἀπολύτως ἐλάχιστα.

Τὸ Σεβρολὲ εἶναι οἰκονομικόν, ὄχι μόνον διότι ἡ εἰς ἔλαιον καὶ βενζίνην κατανάλωσίς του εἶναι ἐλαχίστη, ἀλλ' ἐπίσης διότι ὁ ἄπταιστος μηχανισμός του δὲν ἔχει ἀνάγκην εἰμὴ σπανίων ἐπισκευῶν καὶ διότι χάνει τὴν ἀξίαν του πολὺ ἀργότερον παρ' ὅσον οἱονδήποτε ἄλλο ὄχημα τῆς κατηγορίας του.

Μόνον εἷς ἐξακύλινδρος κινητὴρ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀναπτύξῃ ἀρκετὴν δύναμιν διὰ νὰ ἀναρριχηθῇ εὐχερῶς τὰς πλέον ἀποκρήμνους πλαγιάς, καὶ μίαν ἐπιτάχυνσιν ἀρκετὰ ἰσχυρὰν διὰ νὰ μείνῃ διαρκῶς εἰς τὴν αὐτὴν ταχύτητα. Αὐτὰ τὰ πλεονεκτήματα ἔχουν ὡς ἀποτέλεσμα νὰ ἐμποδίσουν τὴν φθορὰν τοῦ κυτίου ταχυτήτων. Εἷς ἐξακύλινδρος κινητὴρ ἐλαττώνει σημαντικῶς τὰς ταλαντεύσεις, αἵτινες εἶναι ὁ μέγας ἐχθρὸς ποὺ ἐμποδίζει τὰ τετρακύλινδρα ὀχήματα νὰ ἔχουν μεγάλην ἀντοχήν.

Μεταβῆτε παρὰ τῷ πράκτορι τοῦ Σεβρολέ, ζητήσατέ του νὰ σᾶς κάμῃ μίαν ἐπίδειξιν. Ζητήσατε τὴν γνώμην σωφφὲρ ὁδηγοῦντος ἕνα Σεβρολέ. Λάβετε ἀνὰ χεῖρας ἐσεῖς ὁ ἴδιος τὸ «βολάν», καὶ θὰ πεισθῆτε ὅτι τὸ Σεβρολὲ εἶναι τὸ οἰκονομικώτερον ὄχημα ποὺ ἠμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ.

Ὅπως καὶ τὰ ὀχήματα μεγάλης πολυτελείας, τὸ Σεβρολὲ ἔχει ἕνα ἀμάξωμα ὑπογεγραμμένον ἀπὸ τὸν Φίσερ καὶ χρωματισμοὺς Ντυκό.

CHEVROLET

ΤΟ ΣΕΒΡΟΛΕ ΥΠΟΚΙΝΕΙ ΤΟΝ ΘΑΥΜΑΣΜΟΝ ΤΩΝ ΓΝΩΡΙΖΟΝΤΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΩΡΑΙΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΓΡΑΜΜΩΝ ΤΟΥ

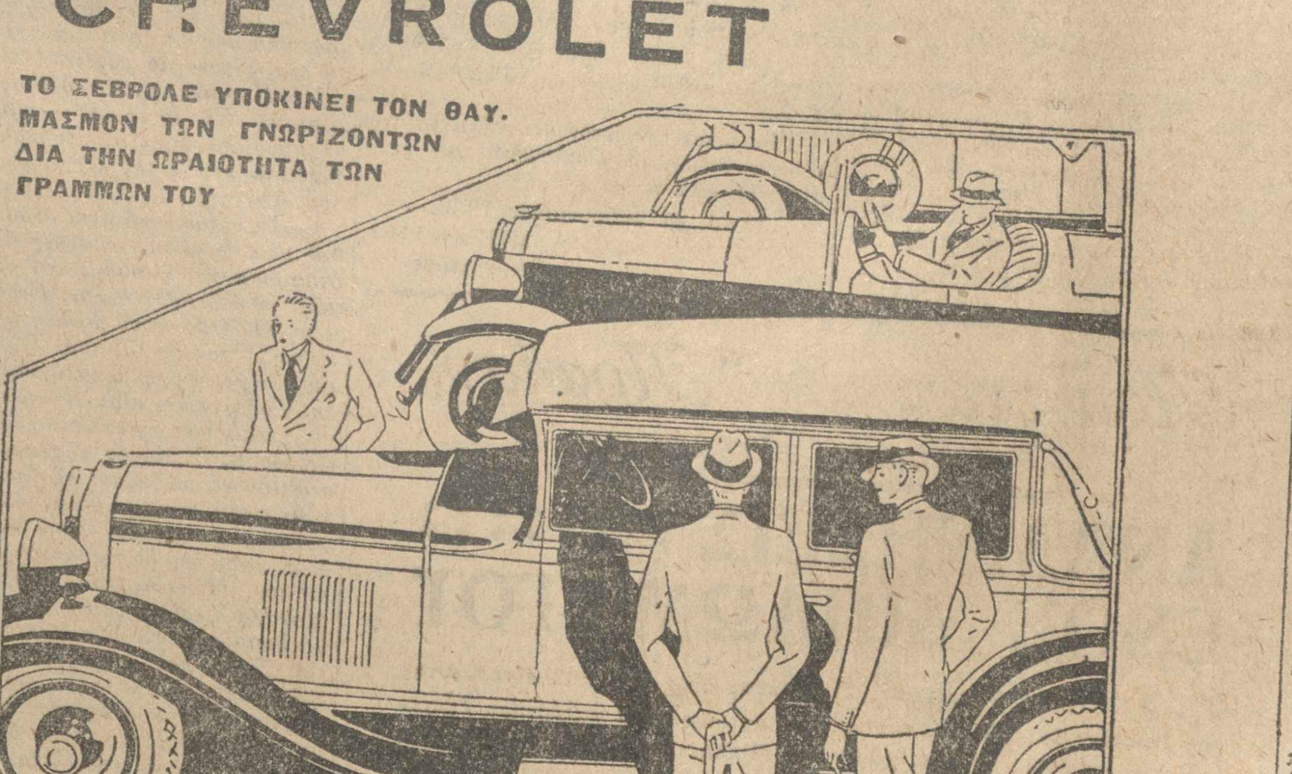

Chevrolet – Pontiac – Oldsmobile – Oakland – Marquette – Buick – Vauxhall – La Salle
Cadillac – Camion Chevrolet – Camion G.M.C. – Carrosseries Fisher
ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΤΗΣ GENERAL MOTORS

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α. Ε.

Πρόσκλησις Γενικῆς Συνελεύσεως

Κατ' ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καλοῦνται οἱ κ.κ. Μέτοχοι τῆς Κεντρικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος εἰς τακτικὴν γενικὴν συνέλευσιν, τὴν 5ην Ἀπριλίου τρέχ. ἔτους, ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 5ην μ. μ. ἐν τῷ ἐνταῦθα Καταστήματι τῆς Τραπέζης ὁδὸς Ἀριστείδου ἀριθ. 12.

Ἀντικείμενα τῆς συνεδριάσεως ταύτης ἔσονται:

1) Ἐπικύρωσις τῶν ἀποφάσεων τῶν ληφθεισῶν κατὰ τὴν τελευταίαν τακτικὴν γενικὴν συνέλευσιν τῆς 6ης Ἀπριλίου 1929.
2) Ἀκρόασις τῆς ἐκθέσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν ἐλεγκτῶν.
3) Συζήτησις καὶ ἀπόφασις ἐπὶ τοῦ Γενικοῦ Ἰσολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1929 καὶ τοῦ διανεμητέου μερίσματος.
4) Ἀπόφασις περὶ ἀπαλλαγῆς τῶν Μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν Ἐλεγκτῶν ἀπὸ πάσης εὐθύνης.
5) Ἐκλογὴ νέων Συμβούλων.
6) Ἐκλογὴ Ἐλεγκτῶν διὰ τὸ ἔτος 1930 καὶ προσδιορισμὸς τῆς ἀμοιβῆς αὐτῶν.

Ὅσοι ἐκ τῶν κ.κ. Μετόχων ἐπιθυμοῦσι νὰ συμμετάσχωσιν εἰς τὴν Συνέλευσιν δέον νὰ καταθέσωσι τὰς μετοχὰς αὐτῶν πέντε (5) ἡμέρας πρὸ τῆς ὁρισθείσης διὰ τὴν Συνέλευσιν ἡμέρας, εἴτε παρὰ τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τοῖς Ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπέζης, εἴτε παρά τινι τῶν ἐν Ἑλλάδι Τραπεζῶν, εἴτε παρὰ τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων.

Ἀθῆναι τῇ 9ῃ Μαρτίου 1930
Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου
Ν. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

Δήλωσις

Προκηρύσσομεν μειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὴν 15ην Μαρτίου 1930, ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 11—12 π.μ. εἰς τὰ γραφεῖα ἡμῶν (Τμῆμα Προμηθειῶν) Κηφισίας 3 ἐνταῦθα καὶ εἰς τὰ τῆς Γ.Δ.Ε.Μ. ἐν Θεσσαλονίκῃ διὰ τὴν προμήθειαν τῶν ἀναγκαιούντων τῇ Γ.Δ.Ε.Μ. εἰδῶν γραφικῆς ὕλης διὰ τὴν Βαν τριμηνίαν 1930, συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους καὶ ὑποχρεώσεις τῆς σχετικῆς προκηρύξεως, κατατεθειμένης εἰς τὰ ὡς ἄνω γραφεῖα ἡμῶν.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ε.Α.Π.)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

Δήλωσις

Προκηρύσσομεν μειοδοτικὴν δημοπρασίαν διὰ τὴν ἐκτύπωσιν ἐντύπων τῆς ὑπηρεσίας τῆς Γ.Δ.Ε.Μ. γενησομένην τὴν 10ην Μαρτίου 1930, ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 11—12 π. μ. εἰς τὰ Γραφεῖα ἡμῶν (Τμῆμα Προμηθειῶν) Κηφισίας 3 ἐνταῦθα καὶ εἰς τὰ τῆς Γ.Δ.Ε.Μ. ἐν Θεσσαλονίκῃ, συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους καὶ ὑποχρεώσεις τῆς σχετικῆς προκηρύξεως ὧν δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι, εἰς τὰ ὡς ἄνω Γραφεῖα ἡμῶν.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ε.Α.Π.)

Η ΕΠΙΜΕΛΗΤΕΙΑ ΦΡΟΥΡΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

Διακηρύττει ὅτι τὴν 12ην Μαρτίου 1930 ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 11—12 π. μ. ἐπαναλαμβάνεται ὁ δημόσιος μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς εἰς τὰ γραφεῖα της (ὁδὸς Κέκροπος 3) διὰ τὴν ἐπὶ 12 μῆνας μετὰ τριμήνου παρατάσεως ἐξασφάλισιν τῆς χορηγίας εἰδῶν πολυγράφου διὰ τὰς Στρατιωτικὰς Σχολὰς καὶ Ὑπηρεσίας τῆς ἐνταῦθα Φρουρᾶς.

Σχετικοὶ ὅροι συμφωνιῶν εἰσὶ εἰς τὴν διάθεσιν τῶν βουλομένων καθ' ἑκάστην 11—12 1)2 π. μ. Τὰ δείγματα θὰ κατατεθῶσιν ἡμῖν μέχρι τῆς 8ης τρέχοντος πρὸς ἐξέτασιν.

Ἀθῆναι τῇ 3ῃ Μαρτίου 1930.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

133
Χῶραι
χρησιμοποιοῦν εὐρύτατα τὴν ἐπιστημονικὴν ἐντριβὴν
SLOAN'S
ἥτις εἶναι τὸ ἀσφαλέστερον μέσον διὰ τὴν ἀφαίρεσιν πάσης φλογώσεως. Σᾶς ἀπαλλάσσει ἀπὸ κάθε ἐνόχλησιν ρευματισμῶν, μυαλγιῶν, Νευραλγιῶν, στραμπουληγμάτων. Πρέπει νὰ ὑπάρχῃ σὲ κάθε σπίτι. Ἡ παγκόσμιος φήμη του καὶ ἡ παμμεγίστη κυκλοφορία του εἶναι ἀπόδειξις τῆς ἐπιστημονικῆς του ἀξίας.
Η ΔΟΚΙΜΗ ΠΕΙΘΕΙ.

Ἔχετε πάντοτε στὴ τσέπη σας ἕνα κουτὶ
ΠΡΟΦΥΛΑΚΤΙΚΑ
ΑΣΠΙΣ

Στὰ σημερινὰ χρόνια ἡ τρυφερὲς γνωριμίες δὲν εἶνε δύσκολες! Στὸ σιδηρόδρομο, στὸ τράμ, στὸ ζαχαροπλαστεῖο, εἰς τὸν κινηματογράφο γνωρίζεσθε μὲ μιὰ μικρούλα. Ποιὸς σᾶς ἐγγυᾶται ὅμως ὅτι δὲν θὰ σᾶς μεταδώσῃ μιὰ φοβερὴ ἀσθένεια ποὺ θὰ σᾶς κάμῃ δυστυχισμένο σ' ὅλη σας τὴ ζωή; Γι' αὐτὸ ἐπιβάλλεται νὰ ἔχετε πάντοτε στὴν τσέπη σας ἕνα κουτὶ προφυλακτικὰ «Ἀσπίς». Δὲν ξεύρετε τὴν ὥρα ποὺ θὰ σᾶς χρειασθοῦν. Τὰ προφυλακτικὰ «Ἀσπὶς» δὲν εἶνε σἂν τὰ κοινὰ préservatifs. Εἶνε ἐκλεκτῆς ποιότητος, πολὺ στερεὰ καὶ σᾶς προφυλάσσουν πλήρως ἀπὸ κάθε ἀφροδίσιον νόσημα.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ

Διακηρύττει ὅτι:

Τὴν 15ην τρέχοντος, ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 11ην π. μ. ἐνεργηθήσεται πρόχειρος μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς διὰ τηλεφωνικὴν ἐγκατάστασιν ἐν αὐτῷ.

Οἱ ὅροι συμφωνιῶν εὑρίσκονται παρὰ τῇ Διευθύνσει Πολεμικῆς Ἀεροπορίας (Λεωφόρος Κηφισίας 18) καὶ δύνανται οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ λάβωσι γνῶσιν αὐτῶν προσερχόμενοι καθ' ἑκάστην 5—6 μ. μ.

Ἀθῆναι τῇ 5 Μαρτίου 1930

Ὁ ὑφυπουργὸς
Α. ΖΑΝΝΑΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ Στρατιωτικὴ Σχολὴ Εὐελπίδων προκηρύσσει δημόσιον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν τὴν 31ην Μαρτίου ἐ. ἔ. διὰ τὴν ραφὴν 450 στολῶν θερινῶν καὶ 450 πηλικίων θερινῶν τῶν μαθητῶν της, βάσει ἐγγράφων προσφορῶν.

Ὅροι συμφωνιῶν παρὰ τῇ Σχολῇ. Πληροφορίαι καθ' ἑκάστην 11—12 π.μ.

Ἀθῆναι, 1 Μαρτίου 1930.

Μ. ΚΟΙΜΗΣΗΣ
Ὑποστράτηγος

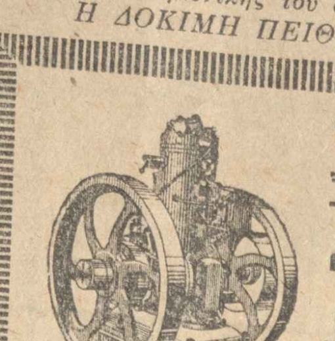

ΠΡΟΤΙΜΗΣΑΤΕ ΤΑΣ ΑΓΓΛΙΚΑΣ ΜΗΧΑΝΑΣ ΠΕΤΤΕΡ
ΔΙΑ ΑΡΔΕΥΤΙΚΑΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ
Διότι εἶνε, ἀσυγκρίτως, αἱ ἀνώτεραι ὅλων.
Γ. ΜΟΡΦΥ ΚΑΙ ΥΙΟΣ
ΑΘΗΝΑΙ: Ὁδὸς Χαλκοκονδύλη 7
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ἀβέρωφ 17—ΠΑΤΡΑΙ: Ἀγ. Ἀνδρέου

Οἱ δημιουργοὶ ἑνὸς κράτους

Μαζάρυκ καὶ Μπένες

Ἡ προϊστορία τῶν δύο Τσέχων πολιτικῶν

Ὁ Μαζάρυκ καὶ ὁ Φραγκῖσκος Ἰωσήφ.—Ἕνας καθηγητὴς καὶ ὁ μαθητής του.—Τὸ εἰδύλλιον καὶ αἱ σπουδαὶ τοῦ Μπένες.—Ὁ πρόσφυξ καὶ ὁ διπλωμάτης

Ἕνα βιβλίον περὶ Τσεχοσλοβακίας

Ὅλος ὁ κόσμος ὁμιλεῖ σήμερον μὲ ἐξαιρετικὸν σεβασμὸν περὶ τοῦ Προέδρου τῆς Τσεχοσλοβακικῆς Δημοκρατίας Μαζάρυκ, σεβασμὸν διὰ τὸν ἐπιστήμονα, τὸν πολιτικὸν καὶ τὸν θεμελιωτὴν ἑνὸς Κράτους. Ὡς ἐκ τούτου δύσκολα ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ φαντασθῇ ὅτι ὑπῆρξε μία ἐποχή, ὄχι πολὺ ἀπομεμακρυσμένη τῆς σημερινῆς, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Μαζάρυκ ἦτο ἀκόμη ἕνας ἄσημος Τσέχος καθηγητής, ὁ δὲ πιστὸς συνεργάτης του, ὁ δόκτωρ Μπένες, ὁ ἱδρυτὴς τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ, ἕνας φοιτητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Πράγας. Ὁ Γερμανὸς συγγραφεὺς Φρίτς Βάϊλ ἐξέδωσε κατ' αὐτὰς βιβλίον ὑπὸ τὸν τίτλον: «Ἡ γένεσις ἑνὸς λαοῦ καὶ ἡ σταδιοδρομία ἑνὸς ἀνδρός.—Ἐδουάρδος Μπένες», ὅπου ἐκτίθεται ἡ ἱστορία ὄχι μόνον τοῦ Μπένες, ἀλλὰ καὶ τῆς Τσεχοσλοβακικῆς Δημοκρατίας γενικῶς. Ὁ συγγραφεὺς παρακολουθεῖ τὴν ἐθνικὴν κίνησιν τῶν Τσέχων ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1848 μέχρι τῶν ἡμερῶν μας, τοὺς ἐπὶ δεκαετίας πολλὰς ἀγῶνας των πρὸς ἐθνικήν των ἀνεξαρτησίαν, τὴν μαρτυρικὴν τύχην τῶν πρωταγωνιστῶν τῆς Δημοκρατίας. Εἶναι σχεδὸν ἀνέφικτον νὰ δοθῇ εἰς μίαν δημοσιογραφικὴν ἀνάλυσιν ὅλη ἡ εἰκὼν τῆς ἐθνικῆς αὐτῆς δημιουργίας μὲ τοὺς διαφόρους σταθμούς της. Περιοριζόμεθα εἰς χαρακτηριστικὰ ἐπεισόδια.

Ὁ κ. Μπένες

Κατὰ τὸν Μάϊον τοῦ 1893 ἡ κοινοβουλευτικὴ ἀντιπροσωπεία τῆς Αὐστροουγγρικῆς Αὐτοκρατορίας πρόκειται νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸν Αὐτοκράτορα Φραγκῖσκον Ἰωσήφ. Τῆς ἐπιτροπῆς μετέχουν καὶ τέσσαρες Νεοτσέχοι, ἤτοι Τσέχοι πατριῶται ἀνήκοντες εἰς τὸ κόμμα τῆς ἀνεξαρτησίας. Εἶναι οἱ Χέρολδ, Μαζάρυκ, Πακὰκ καὶ Ἀδάμεκ. Γίνονται εἰς τὴν αἴθουσαν δεκτοὶ μετὰ μεγάλης ψυχρότητος. Ὅλοι οἱ ὑπόλοιποι βουλευταὶ τοὺς προσβλέπουν ὑπόπτως. Ὁ Αὐτοκράτωρ δέχεται τὰ μέλη τῆς ἀντιπροσωπείας καὶ συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ κόμητος Τάφφε, ὁ ὁποῖος τοῦ χρησιμεύει ὡς ὑποβολεύς, ἀρχίζει νὰ χαιρετᾷ ἕνα ἕκαστον τῶν παρισταμένων. Ἡ Βοημία εἶναι τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἡφαίστειον, τὸ ὁποῖον ἀνησυχεῖ ἐξαιρετικῶς τὸν Φραγκῖσκον Ἰωσήφ. Τί θ' ἀπογίνῃ μὲ τὴν κατάστασιν αὐτήν; ἐρωτᾷ ἕνα ὑπουργόν του. Κι' ὁ ὑπουργὸς ὑψώνει ἁπλῶς τοὺς ὤμους. Ὁ Αὐτοκράτωρ προχωρεῖ ἀπὸ ὅμιλον εἰς ὅμιλον. Οἱ Τσέχοι Χέρολδ καὶ Πακὰκ ἔχουν ἀποτραβηχθῇ εἰς τὸ κούφωμα ἑνὸς παραθύρου. Ὁ κόμης Τάφφε προσπαθεῖ νὰ φέρῃ τὸν Αὐτοκράτορα πρὸς τὸ μέρος τοῦ Χέρολδ, ἀλλ' ὁ Φραγκῖσκος Ἰωσὴφ προσποιεῖται ὅτι δὲν ἐννοεῖ. Ὁ κόμης ψιθυρίζει εἰς τὸ αὐτὶ τοῦ Αὐτοκράτορος: «Ἐδῶ στέκονται», καὶ ὁ Φραγκῖσκος Ἰωσὴφ ἀποκρίνεται: «Ξέρω!», καὶ σπεύδει νὰ ὁμιλήσῃ ἰταλιστὶ μὲ τὸν βουλευτὴν Σαλβατόρι. Ἀλλὰ δὲν εἶναι πλέον δυνατὸν ν' ἀποφύγῃ τὴν συνάντησιν, διότι πλησίον τοῦ Σαλβατόρι ἵσταται ὁ Ἀδάμεκ:

Αὐτοκράτωρ: Ὑπήρξατε καὶ ἄλλοτε μέλος τῆς Ἀντιπροσωπείας;
Ἀδάμεκ: Μάλιστα, Μεγαλειότατε.
Αὐτοκράτωρ: Εἶσθε ἀπὸ τὴν Βοημίαν;
Ἀδάμεκ: Μάλιστα, Μεγαλειότατε.
Αὐτοκράτωρ: Νεοτσέχος;
Ἀδάμεκ: Μάλιστα, Μεγαλειότατε.

Ὁ Φραγκῖσκος προχωρεῖ σιωπηλὸς περαιτέρω. Ἵσταται πρὸ τοῦ Μαζάρυκ, ἀλλὰ δὲν τοῦ ἀπευθύνει τὸν λόγον, ὁπότε ὁ Μαζάρυκ αὐτοσυνιστᾶται:

—Καθηγητὴς Μαζάρυκ!

Ὁ Αὐτοκράτωρ δὲν τοῦ δίνει τὸ χέρι, μένει ἄφωνος, ἀλλὰ κυττάζονται καὶ οἱ δύο κατάματα ἐπί τινας στιγμάς. Ἀπότομα, ὁ Φραγκῖσκος Ἰωσὴφ στρέφει τὴν ράχιν. Ὁ Μαζάρυκ ἀποσύρεται ἀμέσως τῆς αἰθούσης καὶ σκέπτεται ἂν πρέπῃ νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὸ διδόμενον τὸ ἑσπέρας ἐπιτραπέζιον γεῦμα πρὸς τιμὴν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς. Ὁ τσεχικὸς τύπος ἔγραψεν, ὅτι οἱ Τσέχοι βουλευταὶ δὲν μετέσχον εἰς τὴν παρουσίασιν...

Κατὰ τὴν αὐτὴν περίπου ἐποχήν, ὁ Ἐδουάρδος Μπένες ἐσπούδαζε νομικά. Ἀργότερα ἔγινεν ἀνταποκριτὴς ἐφημερίδων, κυρίως εἰς τὸ Παρίσι. Τὸ δίπλωμά του τὸ ἐπῆρεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Ντιζόν, καὶ ἐπέστρεψεν ἀκολούθως εἰς Πράγαν, φίλος πιστὸς τῆς Γαλλίας. Ἀλλὰ τί θὰ ἔκαμνεν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Βοημίας ἕνας διδάκτωρ τῆς νομικῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ντιζόν; Τοῦ ἦτο ἀδύνατον πλέον νὰ συνεργάζεται εἰς τὰ δημοσιογραφικὰ ὄργανα τοῦ τσεχικοῦ σοσιαλισμοῦ. Δὲν ἦτο πλέον Μαρξιστής. Καὶ δὲν τὸν ἤθελε πλησίον του ὁ ἰσχυρότατος τότε παράγων τοῦ σοσιαλισμοῦ ἐν Βοημίᾳ, ὁ Σμεράλ, ὅστις μετὰ εἴκοσιν ἔτη ἔγινεν ἀρχηγὸς τῶν κομμουνιστῶν εἰς τὸ τσεχοσλοβακικὸν κράτος, μέλος τῆς ἀνωτάτης ἐπιτροπῆς τῆς Τρίτης Διεθνοῦς καὶ γαμβρὸς τοῦ Στάλιν, τοῦ διαδόχου τοῦ Λένιν εἰς τὴν ρωσσικὴν δικτατορίαν. Ὁ Μπένες ἐπανῆλθε λοιπὸν πρὸς ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος εἶχε φροντίσει νὰ τὸν στείλῃ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, πρὸς τὸν Μαζάρυκ. Ἔγινε μέλος τοῦ ρεαλιστικοῦ κόμματος τοῦ Μαζάρυκ, ἀντιπολιτευόμενος ἐλαφρῶς τὴν τακτικὴν τῆς πολιτικῆς ἐνεργείας, χωρὶς ὅμως νὰ ἐκφράζεται καὶ πολύ. Εἰς τὸ δημοσιογραφικὸν ὄργανον τοῦ κόμματος «Κὰς» ἔγραφε κάπου-κάπου κριτικὴν φιλολογικήν.

Τότε, ἀποθνήσκει ἔξαφνα εἰς τὸ χωριό του, εἰς τὸ Κοτσλάου, ἡ μητέρα του. Τίποτε δὲν τὸν κρατεῖ πλέον ἐκεῖ. Συλλογίζεται μόνον τί θ' ἀπογίνῃ ὁ ἴδιος. Φεύγει ἀπὸ τὸ χωριό του καὶ μεταβαίνει εἰς Πράγαν, ὅπου ἀποφασίζει νὰ σπουδάσῃ φιλοσοφίαν. Κατὰ τὰς ὥρας τῆς σχολῆς πηγαίνει περίπατον εἰς τοὺς κήπους καὶ εἰς τοὺς λόφους τῶν περιχώρων μ' ἕνα ξανθὸ κορίτσι, ποὺ ἔχει σταχτιὰ μάτια, κορίτσι καθαρόαιμου σλαυϊκοῦ τύπου. Εἶναι ἡ Ἄννα Βλτσέκ, ἡ παρισινή του φίλη. Ἔχει γίνει τώρα μνηστή του, ἀλλὰ δὲν ἠμπορεῖ ἀκόμη νὰ τὴν νυμφευθῇ πρὶν ὑπερνικηθῇ τὸ δύσκολον οἰκονομικόν του πρόβλημα. Τί νὰ κάμῃ; Νὰ ἀρχίσῃ τὸ στάδιόν του ἀπὸ τὴν Βιέννην, ὅπως ἄλλοτε ὁ Μαζάρυκ; Ὁ Μαζάρυκ τοῦ συνιστᾷ νὰ ἀπέλθῃ ἐκεῖ. Ἴσως εἰς τὴν Βιβλιοθήκην τῆς Βουλῆς νὰ εὑρεθῇ κάποια θέσις δι' αὐτόν, ἂν ἐνδιαφερθῇ διὰ τὸν νεαρὸν Μπένες ὁ συμπατριώτης του Τσέχος ὑπουργὸς τῆς αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως Πακάκ. Ἂν γίνῃ βιβλιοθηκάριος εἰς Βιέννην, θὰ ἠμποροῦσε ἴσως νὰ ἐξελιχθῇ σιγὰ-σιγὰ εἰς ὑφηγητὴν τοῦ ἐκεῖ Πανεπιστημίου. Αὐτὰ τοὐλάχιστον φρονεῖ ὁ Μαζάρυκ.

Μίαν φθινοπωρινὴν ἡμέραν τοῦ ἔτους 1908 ὁ Μπένες πατεῖ διὰ πρώτην φορὰν τὸ ἔδαφος τῆς αὐστριακῆς πρωτευούσης. Χωρὶς συγκίνησιν, χωρὶς διάθεσιν, χωρὶς τὸ περίεργον ἐκεῖνο συναίσθημα ποὺ καταλαμβάνει κάθε ἄνθρωπον ὅταν ἀντικρύζῃ νέαν προοπτικὴν ζωῆς. Δὲν ἐπρόσεξε κἂν τὴν πόλιν. Πρὸς τί; Τίποτε δὲν ἠμποροῦσε νὰ τὸν θέλξῃ. Ἐνοσταλγοῦσε τὸ Παρίσι!

Περνοῦν χρόνια πολλά. Σ' ἕνα ἄλλο σπιτάκι ἑνὸς σιωπηλοῦ δρόμου τῆς Πράγας κατοικεῖ τώρα ὁ ὑψηλόσωμος Τσέχος καθηγητής, βουλευτὴς τῆς αὐστροουγγρικῆς Βουλῆς καὶ ἀρχηγὸς κόμματος: ὁ Μαζάρυκ. Ἕνας νέος, τριάντα περίπου ἐτῶν, παρουσιάζεται ἐνώπιόν του. Κρατᾷ τὸ καπέλλο εἰς τὸ χέρι, τὰ ἐνδύματά του δὲν εἶναι καὶ πολὺ καινούργια. Ὁ Μαζάρυκ ἀναγνωρίζει τὸν παλαιὸν μαθητήν του, τὸν Μπένες. Ἡ κουβέντα εἶναι φιλική. Ὁμιλοῦν περὶ τοῦ πολέμου, περὶ τῆς πολιτικῆς. Εὑρισκόμεθα εἰς τὰ 1914. Μὲ ἐξαιρετικὴν συγκίνησιν, ὁ Μπένες ἐρωτᾷ: «Ἠμπορεῖτε νὰ μὲ χρησιμοποιήσετε; Θέλω κάτι νὰ κάμω. Πρέπει νὰ μετάσχω καὶ ἐγὼ εἰς τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας τῆς Βοημίας ἀγῶνα. Πρέπει.»

Ὁ κ. Μαζάρυκ

Ὁ καθηγητὴς ἐξετάζει σιωπηλὰ τὸν ἀσθενικὸν νέον. Περίεργον! Ἕως τότε δὲν εἶχε προσέξει ἀκόμη τὴν ζωηρότητα τὴν ἐνεργητικότητα, τὴν δραστηριότητα τοῦ νέου αὐτοῦ, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξεν ἐν τούτοις μαθητής του. Μήπως εὑρέθη τυχὸν ὁ ἄνθρωπος ποὺ τοῦ ἐχρειάζετο; Πολὺ ἀργότερα ἀναπολεῖ τὴν σκηνὴν ἐκείνην. «Ἐνθυμοῦμαι τὴν στιγμήν, ὅταν περπατῶντας ἐφθάσαμεν εἰς τὴν γέφυραν τῆς Ἐλισάβετ. Ἐσταμάτησα. Ἐστηρίχθην εἰς τὸ πεζοῦλι καὶ ἐβυθίσθην εἰς τὴν θέαν τῆς Πράγας. Μέσα ἀπὸ τὸ μυαλό μου ἐπερνοῦσαν σκέψεις διὰ τὸ μέλλον τῆς πατρίδος μας. Ἀλλὰ διὰ ν' ἀρχίσῃ κάθε πολιτικὴ δρᾶσις, ἀπαιτοῦνται χρήματα!» Ὁ Μαζάρυκ ἠρώτησε τότε τὸν μαθητήν του ἂν τοῦ ἦτο δυνατὸν νὰ βρῇ λεπτά. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἀνώφελος θὰ ἦτο πᾶσα θυσία. Ὁ νεαρὸς Μπένες συλλογίζεται ἐπί τινας στιγμὰς —ἡ θεία τῆς γυναικός του εἶναι πλουσία...— καὶ ὑπόσχεται νὰ φέρῃ χρήματα. Βλέπουν ἀκόμη μίαν φορὰν καὶ οἱ δύο τὴν θέαν τῆς Πράγας, τώρα ποὺ ὁ δύων ἥλιος τὴν χρυσώνει. Καὶ κατέρχονται ὕστερα τὴν ὄχθην. Ὁ Μαζάρυκ καὶ ὁ Μπένες εἶχον ἀνεύρει ἀλλήλους.

Τὸ βιβλίον τοῦ Γερμανοῦ συγγραφέως ἀφιερώνει πολλὰς ἀκόμη σελίδας εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῆς σταδιοδρομίας τοῦ Τσεχοσλοβάκου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν. Ζῇ ὡς πρόσφυξ εἰς τὸ Παρίσι, ἕως ὅτου μετὰ τὴν καταστρεπτικὴν διὰ τὰς Κεντρικὰς Αὐτοκρατορίας ἔκβασιν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολέμου, ἡ Τσεχοσλοβακικὴ Δημοκρατία χωρίζεται ἀπὸ τὸν κορμὸν τῆς ἐκπνεούσης παλαιᾶς Αὐστρίας τῶν Ἀψβούργων. Μετὰ τὴν ἀνακωχήν, ὁ Μπένες ἐπανέρχεται εἰς τὸ Παρίσι. Ὄχι ὅμως πλέον ὡς πειναλέος δάσκαλος, ὄχι ὡς φυγὰς ἢ πρόσφυξ, ἀλλ' ὡς ἀνεγνωρισμένος, ἰσότιμος πρὸς τοὺς ἄλλους ἀντιπρόσωπος ἑνὸς νέου, ἀνεξαρτήτου ἔθνους. Ἰδοὺ πῶς ἐκφράζεται περὶ τούτου ὁ ἴδιος: «Ὅταν εἰσῆλθον διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἀνακτόρου τῶν Βερσαλλιῶν, ὅπου ἦσαν συνηθροισμένοι ὅλοι οἱ ἰσχυροὶ τοῦ κόσμου, μὲ δυσκολίαν ἐπίστευα τὰ ἴδια μου τὰ μάτια. Πρὸ τριῶν ἐτῶν, ἕρπων ἀνάμεσα ἀπὸ θάμνους καὶ ἀγκάθια, διέβαινον ὡς φυγὰς τὰ βοημικὰ σύνορα, καὶ ἤλπιζα μόνον εἰς τὴν Θείαν Πρόνοιαν νὰ καλυτερεύσῃ τὸ μέλλον μας. Τώρα ἐκαθήμην ἐκεῖ μαζὶ μὲ τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς Γαλλίας, τῆς Ἀγγλίας, τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, τῆς Ἰταλίας, τῆς Ἰαπωνίας, τῆς Σερβίας, τῆς Ἑλλάδος, τοῦ Βελγίου καὶ τῆς Πορτογαλλίας καὶ ἡ ψῆφος μας θὰ ἔπιπτεν εἰς τὴν πλάστιγγα διὰ νὰ κριθῇ ἡ τύχη τῶν Αὐτοκρατοριῶν τοῦ Γουλιέλμου καὶ τοῦ Καρόλου, καὶ διὰ νὰ διατυπωθοῦν οἱ ὅροι τῆς συνθηκολογήσεώς των... Ὅταν ἔφευγα ἀπὸ τὴν πατρίδα μου, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ πιστεύσω ἀκόμη, ὅτι ὁ τρομερὸς αὐτὸς πόλεμος θὰ ἐτελείωνε τόσον δίκαια, καὶ ὅτι, θὰ ἐτοποθετούμην καὶ ἐγώ, κατὰ τὴν ἱστορικὴν ἐκείνην στιγμήν, εἰς τοιαύτην θέσιν.»

Ἡ ἄλλη ὄψις τοῦ φασισμοῦ

"Ἡ φυλακή μας καὶ ἡ δραπέτευσίς μας,,

Ἡ δραματικὴ περιπέτεια τριῶν ἀντιφασιστῶν ἐξορίστων

Ἕνα ἀποκαλυπτικὸν βιβλίον τοῦ κ. Φραγκίσκου Νίττι

«Ὑπῆρξα ἕνας ἀπὸ τοὺς τρεῖς ποὺ ἐδραπέτευσαν κατὰ τὴν ἀλησμόνητον νύκτα τῆς 27 Ἰουλίου 1929 ἀπὸ τὴν νῆσον Λίπαρι, τὴν ὁποίαν ὁ δικτάτωρ Μουσσολίνι ἔχει μετατρέψει, μαζὶ μὲ ἄλλα νησιὰ εἰς ἀποικίας καταδίκων δι' ὅλους ὅσοι ριψοκινδυνεύουν νὰ ἀντιταχθοῦν εἰς τὸ καθεστώς του. Εἴμεθα οἱ πρῶτοι, μεταξὺ χιλιάδων πολιτικῶν αἰχμαλώτων, ποὺ ἐπραγματοποίησαν μίαν ἐπιτυχῆ φυγὴν ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ νησιὰ τῶν κολασμένων. Δυστυχῶς, ἕως τώρα εἴμεθα καὶ οἱ τελευταῖοι».

Ἔτσι ἀρχίζει τὴν δραματικωτάτην ἀφήγησίν του ὁ κ. Φραγκῖσκος Νίττι, ἀνεψιὸς τοῦ ὁμωνύμου του πολιτικοῦ καὶ ἄλλοτε πρωθυπουργοῦ τῆς Ἰταλίας, εἰς τὸ πρὸ ἡμερῶν ἐκδοθὲν πολύκροτον βιβλίον του: «Ἡ φυλακή μας καὶ ἡ δραπέτευσίς μας». Τὸ ἔργον ἐδημοσιεύθη γαλλιστὶ καὶ ἀγγλιστί, ἀποτελεῖ δὲ τὸν πρῶτον τόμον μιᾶς σειρᾶς ἔργων ποὺ θὰ ἐκδώσουν οἱ ἐξόριστοι ἢ δραπέται κορυφαῖοι ἀντιφασισταί. Σκοπός των εἶνε νὰ παρουσιάσουν εἰς τὴν διεθνῆ κοινὴν γνώμην «τὴν ἄλλην ὄψιν τοῦ φασισμοῦ», τὴν ἄγνωστον εἰς τοὺς πολλούς· νὰ ἀντιδράσουν εἰς τὴν φασιστικὴν προπαγάνδαν, ἡ ὁποία προσπαθεῖ νὰ παρουσιάσῃ τὸν φασισμὸν ὡς τὸ καθεστὼς τῆς ἐπαγγελίας· νὰ πολεμήσουν, τέλος, ἐνώπιον τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου τὸ σημερινὸν ἐν Ἰταλίᾳ καθεστώς, διὰ τὸ ὁποῖον ὁ κοινοβουλευτικὸς καὶ λαοκρατικὸς κ. Νίττι, ὁ πρεσβύτερος, γράφει προλογίζων τὸ ἔργον τοῦ ἀνεψιοῦ του: «Ὁ φασισμὸς εἰσήγαγεν εἰς τὴν Ἰταλίαν ἕνα τρομερὸν σύστημα, τὸ ὁποῖον ἐνθυμίζει μίαν ἀπὸ τὰς σκοτιωτέρας μεθόδους τοῦ Μεσαίωνος. Ὅταν γίνεται κάποια προσπάθεια ἐναντίον τοῦ φασισμοῦ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἢ εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἡ δικτατορία προσπαθεῖ νὰ τιμωρήσῃ ὄχι μόνον τοὺς ὑπευθύνους, ἀλλὰ καὶ τὰς οἰκογενείας των». Καὶ τὰ γράφει αὐτά, λαμβάνων ἀφορμὴν ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι οἱ φασισταὶ ἠπείλησαν ὅτι, ἐὰν πράγματι ἐδημοσιεύετο τὸ ἐν λόγῳ βιβλίον, θὰ προέβαινον εἰς ἀντίποινα.

ΠΩΣ ΕΠΕΧΕΙΡΗΣΕ ΝΑ ΑΝΑΤΡΕΨΗ ΤΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ (!)

Τὸ βιβλίον πάντως ἐδημοσιεύθη. Καὶ πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἀποτελεῖ ἐξαιρετικῆς σπουδαιότητος καὶ ἀναμφισβητήτου ἐνδιαφέροντος «ντοκουμέντο», διότι ἀπαρτίζεται ἀπὸ τὰς δραματικὰς περιπετείας τοῦ συγγραφέως ὡς πολιτικοῦ αἰχμαλώτου καὶ μᾶς δίδει ἐκ πρώτης πηγῆς, εἰκόνα ἢ μᾶλλον σειρὰν εἰκόνων ἀπὸ τὰς ὀλιγώτερον ἐποικοδομητικὰς τοῦ φασιστικοῦ καθεστῶτος. Ὁ κ. Νίττι, ἀνεψιός, κατεδικάσθη χωρὶς νὰ δικασθῇ εἰς πενταετῆ ἐξορίαν εἰς νῆσον καταδίκων. Ἐστάλη εἰς τὴν Λαμπεδοῦσα καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὸ Λίπαρι· ἀλλὰ εἰς τὴν ἐξορίαν του ἔθεσε τέλος πρὸ ἑπτὰ μηνῶν, κατορθώσας νὰ δραπετεύσῃ μὲ δυὸ συντρόφους, τὸν Αἰμίλιον Λοῦσσου, βουλευτὴν Σαρδηνίας, καὶ τὸν Κάρολον Ροσσέλι, νεαρὸν δικηγόρον. Ὅταν ἐπέτυχεν ἡ παράτολμος ἀπόπειρα τῶν τριῶν καταδίκων, αἱ φασιστικαὶ ἀρχαὶ συνέλαβον τὴν σύζυγον τοῦ Ροσσέλλι, ἀλλὰ ἡ γυναῖκα ἦτο Ἀγγλίς, ὁ ἀγγλικὸς Τύπος ἠγέρθη σύσσωμος κατὰ τῆς αὐθαιρεσίας καὶ οἱ φασισταὶ ἠναγκάσθησαν νὰ τὴν ἀφήσουν ἐλευθέραν. Ὅπως λέγει καὶ ὁ συγγραφεύς, εἶναι ἡ πρώτη καὶ μόνη ἐπιτυχὴς ἀπόπειρα δραπετεύσεως ἀπὸ τὰ ξερόνησα αὐτά, ὅπου ἔχουν ριφθῇ χιλιάδες ἀντιπάλων ἢ καὶ δῆθεν ἀντιπάλων τοῦ φασισμοῦ. Τὸ βιβλίον ἐγράφη ὅταν τὰ γεγονότα ἦσαν εἰσέτι εἰς τὴν μνήμην καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ συγγραφέως. Δεδομένου δὲ ὅτι πρόκειται περὶ ἀνδρὸς μεγάλης εἰλικρινείας καὶ ἀμέμπτου ἠθικότητος (ἡ ὁποία τοῦ ἐβγῆκε σὲ κακό!), ἡ περιγραφὴ τῶν περιπετειῶν του δέον νὰ γίνῃ δεκτὴ ὡς ἀναντίρρητος ἀλήθεια.

Μᾶς λέγει, λοιπόν, ὁ Νίττι, ὅτι διὰ πρώτην φορὰν ᾐσθάνθη ἰσχυρὸν μῖσος ἐναντίον τοῦ φασιστικοῦ καθεστῶτος, ὅταν ἐδολοφονήθη ὁ Ματτεόττι, ὁ θαρραλέος καὶ πολύκλαυστος σοσιαλιστὴς βουλευτής. Καὶ εἰκάζει ὅτι ἡ παρακολούθησίς του ὑπὸ τῶν πρακτόρων τῆς φασιστικῆς μυστικῆς ἀστυνομίας καὶ κατόπιν ἡ σύλληψίς του ὀφείλονται εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι ἐπῆγε νὰ καταθέσῃ στέφανον εἰς τὸ μέρος ὅπου ἀνευρέθη κατακρεουργημένος ὁ βουλευτής, ὅστις εἶχε γίνει τὸ σύμβολον ὅλων τῶν ποτισμένων μὲ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐλευθερίας. Ἕως τότε, ἡ ζωὴ τοῦ Νίττι ἦτο ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἀνεπίληπτος. Εἰργάζετο ὡς ὑπάλληλος Τραπέζης, τὰς ὥρας τῆς σχολῆς του διήρχετο μελετῶν, δὲν εἶχε ποτὲ ἀναμιχθῇ οὔτε κἂν ἐνδιαφερθῇ διὰ τὴν πολιτικήν, δὲν ἐπεσκέπτετο κἂν τὸν θεῖόν του. Τὴν 2 Δεκεμβρίου 1926, περὶ ὥραν 6 πρωϊνήν, δύναμις ἀστυνομικῶν ἐπῆγεν εἰς τὸ σπίτι του, τὸν συνέλαβε καὶ τὸν μετέφερεν εἰς τὸ ἀστυνομικὸν τμῆμα τῆς συνοικίας του. Ἐκεῖ ἔμεινε νηστικὸς ὅλην τὴν ἡμέραν διὰ νὰ μεταχθῇ τὸ βράδυ εἰς τὰς φυλακὰς τῆς «Βασιλίσσης τῶν Οὐρανῶν». Συνήντησεν ἐκεῖ κόσμον πολύν— βουλευτάς, ἐπιστήμονας, δημάρχους, δημοσίους ὑπαλλήλους, δημοσιογράφους, ἄλλους ἀκόμη ἀνθρώπους ποὺ εἶχαν ἀφιερώσει τὴν ζωήν των εἰς τὴν καλυτέρευσιν τῆς ζωῆς τοῦ λαοῦ, εἰς τὴν ἀνόρθωσιν τῶν ἀγροτῶν, εἰς τὴν καταπολέμησιν τοῦ ἀναλφαβητισμοῦ. Ἀφ' οὗ κατεχωρήθησαν τὰ στοιχεῖά του εἰς τὰ πολλαπλᾶ βιβλία τῶν φυλακῶν, εἰσήχθη μαζὶ μὲ ἄλλους εἰς ἕνα κοινὸν θάλαμον, ἐγυμνώθη τελείως καὶ ὑπεβλήθη εἰς ἔρευναν. «Γυμνοὶ καὶ τρέμοντες ἐκ τοῦ ψύχους (ἦτο Δεκέμβριος), ἐπαρακολουθοῦσαμεν τοὺς ὑπαλλήλους τῶν φυλακῶν ἐρευνῶντας τὰ ἐνδύματά μας. Ἐξετέλουν τὴν ἐργασίαν των μετὰ μεγίστης ἐπιμελείας· καὶ ἡ ἔρευνα τοῦ καθενός μας διήρκεσεν ὄχι ὀλιγώτερον τοῦ ἑνὸς τετάρτου τῆς ὥρας... Φυσικὰ ὅλα μας τὰ χρήματα, ὡρολόγια, ἁλυσίδες, δακτυλίδια καὶ καρφίτσες ἐκρατήθησαν, ὡς καὶ αἱ γραφίδες, τὰ μολύβια, τὰ σημειωματάρια, τὸ χαρτί. Τὰ τελευταῖα αὐτὰ ἐθεωροῦντο προφανῶς ἰδιαιτέρως ἐπικίνδυνα, διότι οἱ ἐρευνηταὶ ἐξήλωσαν καὶ τὶς φόδρες τῶν σακκακιῶν μας διὰ νὰ βεβαιωθοῦν ὅτι δὲν εἴχαμεν κρυμμένα ἐκεῖ μέσα μολύβια».

Ἐνεκλείσθη εἰς τὸ κελλί του καὶ κατὰ τὰς ὀλίγας ὥρας τῆς ἐξόδου εἰς τὴν αὐλὴν ἐδοκίμαζε τὴν μίαν ἔκπληξιν μετὰ τὴν ἄλλην· τὰ διασημότερα ὀνόματα τῆς Ἰταλίας ἀντεπροσωπεύοντο μέσα εἰς τοὺς τοίχους τῆς φυλακῆς. Ἀλλὰ κανεὶς δὲν ἦτο διατεθειμένος νὰ τὸν πληροφορήσῃ ποιὰ ἦτο ἡ ἐναντίον του κατηγορία. Τέλος, μετὰ πολλὰς ἡμέρας, ὑπέγραψεν ἀπόδειξιν παραλαβῆς ἑνὸς δακτυλογραφημένου ἐγγράφου, διὰ τοῦ ὁποίου κατεδικάζετο εἰς πενταετῆ ἐξορίαν εἰς ἀποικίαν καταδίκων διότι διέπραξεν «ἀνατρεπτικὰς πράξεις ἐναντίον τῶν πολιτικῶν καὶ οἰκονομικῶν θεσμῶν τοῦ Κράτους, καὶ διότι, εἰς διαφόρους περιστάσεις ἐξεδήλωσε τὴν πρόθεσιν νὰ μεταβάλῃ τοὺς θεσμοὺς αὐτοὺς διὰ βιαίων μέσων».

Ὁ κ. Νίττι εἶχε τὴν ἀφέλειαν νὰ ἐρωτήσῃ ἕναν ἀξιωματικὸν τῶν φυλακῶν πότε προέβη εἰς τοιαύτας ἐκδηλώσεις καὶ ἀνατρεπτικὰς ἐνεργείας. Καὶ ἐκεῖνος τοῦ ἀπήντησεν: «Σᾶς παρηκολουθήσαμεν ἐπὶ πολὺν καιρόν, δὲν ἐσυχνάζατε πουθενά, δὲν διεσκεδάζατε πουθενά, διήγετε βίον μονήρη, εἶσθε ἐλεύθερος τέκτων. Κατόπιν τούτων σᾶς ἐθεωρήσαμεν ἐπικίνδυνον διὰ τὸ καθεστώς!» Ἀλλὰ εἶδε καὶ κάτι ἄλλο: ὅτι ὅλων τὰ καταδικαστικὰ ἔγγραφα, ἦσαν πανομοιότυπα· μόνον τὰ ὀνόματα διέφερον, γραμμένα μὲ τὸ χέρι. Ἐκείνην τὴν νύκτα ἐφιλοξένησεν ἑκὼν ἄκων εἰς τὸ κελλί του καὶ δύο κοινοὺς ἐγκληματίας. Δὲν ἦτο ἡ τελευταία φορά.

Η ΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΞΟΡΙΑΣ

Τὴν νύκτα τῆς 17 πρὸς τὴν 18 Δεκεμβρίου συνοδεία ἑξήκοντα καταδίκων ἡτοιμάσθη πρὸς μεταγωγὴν εἰς τὴν νῆσον Λαμπεδοῦσα. «Οἱ χωροφύλακες μᾶς διέταξαν νὰ ταχθῶμεν εἰς μίαν γραμμὴν καὶ ἄρχισαν νὰ μᾶς φοροῦν τὰς χειροπέδας. Ὑψώσαμεν τὰ χέρια ἐμπρὸς εἰς θέσιν ὁριζοντίαν μὲ τοὺς καρποὺς τῶν χειρῶν σταυρωτά. Τότε μᾶς ἔβαλαν τὶς βαρειὲς σιδερένιες χειροπέδες καὶ τὶς ἔσφιξαν μ' ἕνα μεγάλον κοχλίαν· Ἂν οἱ κοχλίαι ἐσφίγγοντο πάρα πολύ, ὁ πόνος ἦτο ἀφόρητος... Ὅταν ἔβαλαν εἰς ὅλους μας χειροπέδας, μᾶς ἔδεσαν μὲ μίαν ἅλυσον τὸν ἕνα μὲ τὸν ἄλλον ἀνὰ τέσσαρας. Ἡ ἅλυσος προσεδένετο μὲ λουκέτο εἰς τὰς χειροπέδας τοῦ πρώτου, ἐπερνοῦσεν ἀπὸ τὰς τοῦ δευτέρου καὶ τοῦ τρίτου καὶ ἐκλειδώνετο εἰς τὰς χειροπέδας τοῦ τετάρτου... Τὸ βάρος τῶν χειροπεδῶν τῶν λουκέτων καὶ τῆς ἁλύσου ἦτο τόσον, ὥστε μόλις ἠμπορούσαμεν νὰ σταθοῦμε ὄρθιοι». Ἔτσι φορτωμένοι, κρατοῦντες μὲ τὰ δεμένα χέρια τὶς βαλίτζες των, τὶς ὁποῖες ἔσκυβαν νὰ πάρουν κάθε τετρὰς μαζί, τὰ μέλη τῆς συνοδείας κατῆλθον μίαν ἑλικοειδῆ λιθόστρωτον κλίμακα καὶ ἐπέβησαν τῶν ὀχημάτων μεταφορᾶς τῶν καταδίκων.

Τὸ σιδηροδρομικὸν ταξεῖδι εἰς Νεάπολιν διήρκεσε 15 ὥρας. Ἐκεῖ οἱ κατάδικοι ἐρρίφθησαν ὅλοι εἰς ἕνα κελλί· τροφὴν παρεῖχον οἱ δεσμοφύλακες ἐπὶ πληρωμῇ ἔναντι ἀνηκούστου τιμῆς. Καθ' ὅλον τὸ διάστημα ἦσαν ἁλυσοδεμένοι ἀνὰ τέσσαρες. Τὸ βράδυ τῆς ἡμέρας τῆς ἀφίξεώς των μετήχθησαν ἀπὸ τὰς φυλακὰς εἰς τὸν λιμένα, ὅπου, δεμένοι βέβαια πάντοτε, ἐπεβιβάσθησαν τοῦ ἀτμοπλοίου «Ἀρτζεντίνα» μὲ λιμένα προορισμοῦ τὸ Παλέρμον. Ὁ πλοῦς διήρκεσεν ὥρας ἕνδεκα, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ὁποίων οἱ κατάδικοι ἔκειντο σωριασμένοι εἰς τὸ ἀμπάρι, πάντοτε δεμένοι ἀνὰ τέσσαρες. Ἅμα τῇ ἀποβιβάσει των μετεφέρθησαν εἰς τὰς φυλακὰς Οὐτσιαρντόνε. «Δὲν εἴχαμεν καλὰ-καλὰ μπῆ εἰς τὴν φυλακὴν καὶ μιὰ δωδεκὰς φυλάκων ὥρμησε κατ' ἐπάνω μας. Μᾶς ἠλευθέρωσαν ἀπὸ τὰς ἁλύσεις καὶ τὰς χειροπέδας μας καὶ μᾶς διέταξαν νὰ γδυθοῦμε. Κάθιδροι, λόγῳ τῆς κοπιώδους προσπαθείας τῆς μεταφορᾶς τῶν βαλιτζῶν μας, ἐστάθημεν γυμνοὶ ὑπὸ ραγδαίαν βροχήν, ἐνῷ οἱ φύλακες ἠρεύνων τὰς ἀποσκευὰς καὶ τὰ ἐνδύματά μας, πρᾶγμα ποὺ εἶχεν ἤδη γίνει ἀπειράκις». Ὁ Νίττι καὶ ἄλλοι τέσσαρες πολιτικοὶ κατάδικοι ἐνεκλείσθησαν εἰς ἕνα κελλὶ μὲ πενῆντα κοινοὺς ἐγκληματίας πλησίον τῶν ὁποίων διῆλθον δύο ἡμερονύκτια. Ἀπὸ τὸ Παλέρμον μετεφέρθησαν εἰς τὸν Ἀκράγαντα,— ταξεῖδι δεκατεσσάρων ὡρῶν, — ἁλυσοδεμένοι· ἐκεῖ ὁ Νίττι καὶ 15 σύντροφοί του ἐνεκλείσθησαν ἐπὶ ἓξ ἡμέρας μέσα εἰς ἕνα κελλὶ κτισμένον γιὰ νὰ χωρέσῃ τὸ πολὺ ἓξ ἄτομα. Τέλος, τὴν 27 Δεκεμβρίου οἱ κατάδικοι ἀπεβιβάσθησαν εἰς τὴν Λαμπεδοῦσα.

Ἡ Λαμπεδοῦσα εἶναι ἕνα μικρὸ ξερονήσι, περιφερείας δεκατριῶν μιλλίων· οὔτε δένδρον, οὔτε σκιά, οὔτε σχεδὸν ἄλλο φυτόν. Εἰς τὴν νῆσον ἐξέτιον τὴν ποινήν των 300 κοινοὶ ἐκληματίαι, οἱ ὁποῖοι ἄλλην δουλειὰ δὲν ἔκαναν παρὰ νὰ μαλώνουν καὶ νὰ μεθοῦν κάθε φορὰ ποὺ ἔπιαναν καμμιὰ δεκάρα στὰ χέρια των, ἂν ἐτύχαινε νὰ ἐργασθοῦν εἰς τὴν ἐκφόρτωσιν πλοίων. Τέσσαρες λιρέττες ἡμερησίως ὡς σιτηρέσιον τοὺς ἔδιδε τὸ κράτος· οἱ πολιτικοὶ κατάδικοι, οἱ ὁποῖοι ἔπρεπε καὶ αὐτοὶ νὰ τρέφωνται ἰδίᾳ δαπάνῃ, ἐλάμβανον 10 λιρέττες. Αἱ τιμαὶ τῶν τροφίμων ἦσαν, φυσικά, διπλάσιαι καὶ τριπλάσιαι παρ' ὅ,τι εἰς τὴν λοιπὴν Ἰταλίαν. Ἡ ζωή, ἂν καὶ μονότονος, δὲν ἦτο κουραστική. Ἀπὸ τοῦ πρωϊνοῦ προσκλητηρίου, εἰς τὰς ὀκτώ, μέχρι τῆς 5ης ἀπογευματινῆς οἱ κατάδικοι ἦσαν ἐλεύθεροι νὰ περιέρχωνται τὴν νῆσον. Εἰς τὰς πέντε ἐνεκλείοντο εἰς τὸν ἕνα καὶ μόνον θάλαμον, ὅπου ἐκοιμῶντο.

ΕΝΑ ΣΤΗΡΙΓΜΑ ΤΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ

Ἤδη, εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ βιβλίου του ὁ Νίττι περιγράφει πῶς ὁ φασισμός, ἀγωνιζόμενος νὰ ἑδραιωθῇ διὰ τῆς βίας, ὠργάνωσε τὴν περίφημον «Τσέκα» του κατὰ τὸ πρότυπον τῆς ρωσσικῆς. Εἰς τὴν περίφημον αὐτὴν ὀργάνωσιν, ἡ ὁποία ὑπήγετο εἰς τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ Μουσσολίνι, συνέρρευσαν, ὅπως ἦτο φυσικόν, πλεῖστα ὅσα κακοποιὰ στοιχεῖα, τῶν ὁποίων τὴν συνείδησιν ἐβάρυναν παλαιὰ ἐγκλήματα καὶ ἐπεβάρυναν ἄλλα ἐγκλήματα, διαπραχθέντα κατ' ἐντολὴν τοῦ ἐπισήμου φασισμοῦ καὶ ἀνταμειβόμενα κατόπιν διὰ τῆς ἀναρρήσεως τῶν δραστῶν εἰς ἀξιώματα.

Εἰς τὴν χορείαν τούτων συγκατελέγετο καὶ ὁ ὑπολοχαγὸς Φραγκῖσκος Βερόνικα, κλασσικὸς τύπος ἐγκληματίου, καὶ διοικητὴς τῆς νήσου. Τὸ βιβλίον τοῦ κ. Νίττι περιέχει πολλὰς καταπληκτικὰς ἱστορίας τῆς κτηνωδίας τοῦ ἀνδρός. Ἐξ αὐτῶν ἀναφέρομεν μίαν, ὄχι τὴν χειροτέραν. Ἕνα βράδυ οἱ κατάδικοι ἐκάθηντο καὶ ἐκουβέντιζαν. Αἴφνης εἰσῆλθεν ὁ ὑπολοχαγὸς Βερόνικα, μὲ τὸν βούρδουλαν στὸ χέρι, ἀκολουθούμενος ὑπὸ ἐνωμοτίας καραμπινιέρων. Συνέλεξεν ὅλα τὰ χαρτιὰ ὅλων τῶν καταδίκων· καὶ τὴν ἐπομένην ὑπέβαλεν ἕκαστον κατάδικον εἰς ἀνάκρισιν. Μεταξὺ τῶν ἐπιστολῶν δύο ἀδελφῶν, ὀνόματι Τικκόνι, ὑπῆρχε καὶ ἕνα ταχυδρομικὸν δελτάριον ἐξ Ἰταλίας μὲ ὑπογραφὴν δυσανάγνωστον, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἤδη λογοκριθῇ. Οἱ δύο ἀδελφοὶ ἠρνήθησαν νὰ ἀποκαλύψουν τὸ ὄνομα καὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀποστολέως, διότι ἦσαν βέβαιοι ὅτι ἡ ἀποκάλυψις δὲν θὰ τοῦ ἔβγαινε σὲ καλό. «Ὁ Βερόνικα ἔνευσε πρὸς τοὺς καραμπινιέρους, οἱ ὁποῖοι ἐστέκοντο πίσω του. Αὐτοὶ ἔπιασαν τοὺς δύο ἀδελφοὺς καὶ τοὺς ἐκράτησαν σφιχτά.—Θὰ μοῦ πῆτε αὐτὸ ποὺ σᾶς ἐρώτησα;»—«Ὄχι, ὑπολοχαγέ, ποτέ». Τὸ βαρὺ μαστίγιον τοῦ Βερόνικα κατηνέχθη μὲ σκληρὰν ὁρμὴν ἐπὶ τῶν προσώπων των, τὰ ὁποῖα ἄνοιξεν ἕως τὸ κόκκαλο. —Θὰ μοῦ εἰπῆτε τώρα;» — «Ὄχι, ἐφώναξαν οἱ ἀδελφοί, ποτέ!» Τὰ κτυπήματα κατεφέροντο ἐναντίον των ὥσπου ἔγιναν κυριολεκτικῶς περίβρεκτοι μὲ αἷμα».

ΕΙΣ ΤΟ ΛΙΠΑΡΙ

Τὸν Μάρτιον τοῦ 1927, οἱ κατάδικοι μετεφέρθησαν εἰς τὴν νῆσον Λίπαρι, ἡ ὁποία ἦτο μεγαλυτέρα καὶ ὅπου εὑρίσκοντο ἤδη ἑκατὸν πενῆντα κατάδικοι. Ὅταν ἐδραπέτευσεν ὁ Νίττι, οὗτοι ἀνήρχοντο ἤδη εἰς πεντακοσίους. Τὸ Λίπαρι ἔχει περιφέρειαν τριάντα μιλλίων, πλουσίαν φυτείαν, ἀναριθμήτους ἐκκλησίας, ἠλεκτροφωτισμὸν καὶ καφενεῖα. Ὥστε ἡ ζωὴ ἐκεῖ ἦτο πολὺ πιὸ εὐχάριστος παρὰ εἰς τὴν Λαμπεδοῦσα, μολονότι οἱ κατάδικοι ἦσαν περιωρισμένοι εἰς μικρὰν περιοχήν. Ἐὰν εἶχαν χρήματα, ἐπετρέπετο εἰς αὐτοὺς νὰ ἐνοικιάσουν δωμάτια εἰς τὴν πόλιν· ἐὰν ἦσαν πτωχοί, ἦσαν ἠναγκασμένοι νὰ μένουν εἰς ἕνα κοινὸν θάλαμον στὸ κάστρο τοῦ νησιοῦ. Τὸ καλοκαίρι ἔμεναν ἔξω ἕως τὰς ἐννέα τὸ βράδυ, τὸν χειμῶνα ἕως τὰ ἑπτά. Εἰς ἐλαχίστους ἐξορίστους ἐπετράπη νὰ καλέσουν πλησίον των καὶ τὰς οἰκογενείας των. Ἐπετρέπετο ἡ ἀνάγνωσις ἰταλικῶν ἐφημερίδων· ἐπίσης ἐπετράπη εἰς τοὺς καταδίκους νὰ καταρτίσουν δανειστικὴν βιβλιοθήκην, ἀλλὰ ὁ κατάλογος τῶν βιβλίων τῶν ὁποίων ἐπετρέπετο ἡ ἀνάγνωσις ἐλογοκρίνετο αὐστηρότατα. Ὁ Μπαρμπύς, ὁ Τολστόη, ὁ Τζὰκ Λόντον, ὁ Καρλάϋλ, ὁ Ραμπιντρανὰθ Ταγκὸρ συγκατελέγοντο μεταξὺ τῶν ἀπηγορευμένων συγγραφέων. Τὸ ἐκπληκτικὸν ὅμως ἦτο ὅτι μεταξὺ αὐτῶν συγκαταλέγεται καὶ ὁ Ματζίνι, ὁ ἀπόστολος τοῦ ἰταλικοῦ ἐθνικισμοῦ. Ἀπεναντίας ἐπετρέπετο ἡ ἀνάγνωσις ἔργων τοῦ Μπέρναρ Σῶ.

Μιὰ ἀπὸ τὰς κυριωτέρας δοκιμασίας τῶν καταδίκων εἰς τὸ Λίπαρι ἦτο ἡ παρουσία φασιστῶν κατασκόπων, οἱ ὁποῖοι ἰσχυρίζοντο ὅτι ἦσαν πολιτικοὶ κατάδικοι. Ἐπίσης μερικοὶ κατάδικοι ἀσθενοῦς χαρακτῆρος προσεπάθησαν νὰ τύχουν χάριτος καταγγέλλοντες φανταστικὰς συνωμοσίας. Ἔτσι κάποιος, ὀνόματι Κόκκο, κατήγγειλεν εἰς τὰς φασιστικὰς ἀρχὰς τὸ σχολεῖον ποὺ εἶχαν ὀργανώσει πολλοὶ κατάδικοι διὰ νὰ μορφωθοῦν ἀλληλοδιδασκόμενοι γλώσσας, μαθηματικά, ἱστορίαν κλπ. Εἶπεν ὁ Κόκκο ὅτι τὸ σχολεῖον ἦτο ἀφορμὴ διὰ τὴν διεξαγωγὴν πολιτικῶν συζητήσεων καὶ προετοιμασιῶν πρὸς ἔνοπλον ἐξέγερσιν. Ἀμέσως κατέφθασαν στρατιωτικαὶ ἐνισχύσεις εἰς τὴν νῆσον, πεντήκοντα δὲ κατάδικοι μετεφέρθησαν εἰς τὴν Ἰταλίαν διὰ νὰ δικασθοῦν ὑπὸ τῶν Ἐκτάκτων Δικαστηρίων ποὺ εἶχεν ἱδρύσει τὸ φασιστικὸν Κράτος.

Ἀφ' ἑτέρου ἡ φασιστικὴ Κυβέρνησις ἀσμένως προσεδέχετο καὶ διὰ παντοίων μέσων ἐπεχείρει νὰ ἀποσπάσῃ δηλώσεις ὑποταγῆς τῶν κρατουμένων, αἱ ὁποῖαι ἦσαν πολύτιμοι διὰ τὴν προπαγάνδαν της. «Συχνὰ μ' ἐπλησίαζαν πράκτορες, κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον μυστικοὶ τοῦ φασισμοῦ εἰς τὴν νῆσον. Γιατὶ δὲν ἔγραφα δυὸ λόγια, μοῦ ἔλεγαν, γιὰ νὰ δηλώσω πῶς δὲν θὰ ἐνδιεφερόμην πλέον τοῦ λοιποῦ διὰ τὴν πολιτικὴν καὶ ὅτι εἶχα καταλήξει εἰς τὸ συμπέρασμα πῶς τὸ φασιστικὸν καθεστὼς ἦτο ἡ σωτηρία τῆς Ἰταλίας; Δὲν ἐχρειάζετο τίποτε ἄλλο, μὲ ἐβεβαίωναν, διὰ νὰ ἐπιτύχω ἄμεσον ἀπόλυσιν».

Η ΔΡΑΠΕΤΕΥΣΙΣ

Τὸν Νοέμβριον τοῦ 1927 ἔφθασαν εἰς τὸ Λίπαρι ὁ Αἰμίλιος Λοῦσσου καὶ ὁ Κάρολος Ροσσέλλι. Πρὶν παρέλθῃ πολὺς χρόνος οἱ δύο αὐτοὶ καὶ ὁ Νίττι ἤρχισαν καταστρώνοντες σχέδια δραπετεύσεως. Τὸ καλοκαῖρι τοῦ 1928 εἶχαν κατορθώσει νὰ ἔλθουν εἰς ἐπικοινωνίαν μὲ τὸν ἔξω κόσμον. Διὰ λόγους προφανεῖς, ὁ Νίττι δὲν ἀποκαλύπτει τὴν μέθοδον διὰ τῆς ὁποίας ἐπετεύχθη τοῦτο, διότι ἠμπορεῖ νὰ χρησιμεύσῃ καὶ εἰς ἄλλους καταδίκους. Διὰ λόγους ἐξ ἴσου προφανεῖς ἀδυνατεῖ ὁ Νίττι νὰ φανερώσῃ τὸ ὄνομα τοῦ τετάρτου καταδίκου, ὅστις ἀπελύθη τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1928 καὶ ὁ ὁποῖος πολλοὺς μῆνας βραδύτερον ἐπῆγε καὶ τοὺς ἠλευθέρωσε. Διάφορα σχέδια δραπετεύσεως συνεζητήθησαν, ἀλλὰ εἰς τὸ τέλος συνεφωνήθη ὅτι τὸ μόνον ἐφαρμόσιμον ἦτο νὰ πάῃ κάποιος μὲ μίαν ταχεῖαν ἀτμάκατον καὶ νὰ τοὺς πάρῃ. Ἐπρώτευεν ἡ σπουδή, διότι μιὰ ἢ δυὸ ἀποτυχοῦσαι ἀπόπειραι δραπετεύσεως ἔγιναν ὑπὸ ἄλλων καταδίκων, αἱ ὁποῖαι φυσικὰ κατέστησαν αὐστηροτέραν τὴν ἐπιτήρησιν. Τέλος, μετὰ μίαν ἀποτυχίαν ὀφειλομένην εἰς τὴν τρικυμίαν καὶ ἡ ὁποία παρ' ὀλίγον νὰ προκαλέσῃ τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ σχεδίου, ἡ ἐπιτυχία ἔστεψε τὴν προσπάθειάν των. Τὴν 27 Ἰουλίου 1929 ἦλθεν ἡ ἀτμάκατος ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν μετὰ διάπλουν 500 μιλλίων. Κάτω ἀπὸ τὰ μάτια τῶν φρουρῶν, οἱ κατάδικοι κατώρθωσαν νὰ ἐπιβιβασθοῦν καὶ νὰ φύγουν. Ἡ ἱστορία τῆς δραπετεύσεως εἶναι δραματική. Ὁ Νίττι κατῆλθεν εἰς τὸν δρόμον διασχίσας τὸν σκολιὸν δρόμον ὅπου ὅμιλοι στρατιωτῶν ἐγλεντοῦσαν καὶ ἔπαιζαν χαρτιά, μὲ τὰ τουφέκια των μεταξὺ τῶν γονάτων. Κο-

Audiatur et altera pars

Τὰ Ἑλληνοτουρκικὰ

Διπλωμάτου ἀπάντησις πρὸς πολιτευτὴν

Μετὰ πολλῆς ἀπορίας ἀνέγνωσα τὰς ἐν τῇ «Καθημερινῇ» ἐκτεθείσας γνώμας Πολιτευτοῦ περὶ τῆς τηρητέας στάσεως τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος εἰς τὸ ζήτημα τῶν ἑλληνοτουρκικῶν συμφωνιῶν. Ὁ Πολιτευτὴς προτρέπει ὅπως «τὸ Λαϊκὸν κόμμα »προσθέσῃ μίαν ἀκόμη σελίδα σεμνοῦ ἀ»νιδιοτελοῦς πατριωτισμοῦ μόνον, ἵνα μὴ »κληρονομήσωσιν αἱ μεταγενέστεραι Κυ»βερνήσεις εἰς προσεχὲς ἢ ἀπώτερον μέλ»λον τὴν κληρονομίαν, ἣν κληροδοτεῖ αὐ»ταῖς ἡ κακὴ πολιτικὴ τοῦ Βενιζελισμοῦ.» Τὴν «κακὴν ταύτην πολιτικὴν» καλεῖται σήμερον τὸ Λαϊκὸν κόμμα νὰ ἐπιδοκιμάσῃ διὰ τῆς ψήφου του· νὰ συμμερισθῇ τὰς εὐθύνας ταύτης.

Γνωρίζει ὁ Πολιτευτὴς ὅτι τοῦτο σημαίνει σύμπραξιν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος πρὸς ἐξόντωσιν τοῦ ἀπομείναντος μοναδικοῦ τμήματος τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν Τουρκίᾳ; Γνωρίζει ὁ Πολιτευτὴς ὅτι τοῦτο σημαίνει ἀπεμπόλησιν τῶν ἑλληνικῶν δικαίων ἐπὶ τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων, ἐκμηδένισιν τοῦ Ὀρθοδόξου Πατριαρχείου, ἀπάρνησιν τῶν μακραιώνων παραδόσεων, τῶν γαλουχησασῶν ἀπὸ τῆς ἐπαύριον τῆς Ἁλώσεως μέχρι σήμερον τὰς ἑλληνικὰς γενεάς, αἵτινες συνεκράτησαν τὸ ὅλον ἔθνος κατὰ τὰς μεγάλας συμφορὰς καὶ ὤθησαν αὐτὸ νὰ μεγαλουργήσῃ κατόπιν ἐν ὀνόματι τῆς μεγαλειώδους αὐτοῦ ἱστορίας, ἥτις καταπροδίδεται σήμερον;

Διὰ τῆς συνθήκης τῆς Λωζάννης ἀνεγνωρίσθησαν ὑφ' ὅλων τῶν Δυνάμεων, τῇ ἐπιμονῇ τοῦ λόρδου Κῶρζον, τὰ ἐπὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως δικαιώματα τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἔχομεν τίτλον διεθνοῦς κύρους ἀναγνωρισθέντα καὶ ὑπ' αὐτῆς τῆς Τουρκίας, οἵαν δὲ σημασίαν ἔχει τοῦτο διὰ τὸ μέλλον τῆς φυλῆς μας καὶ τῆς ὀρθοδοξίας ἐν γένει πᾶς τις, καὶ ἄκρῳ δακτύλῳ θίξας τὰ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, τὸ ἐννοεῖ. Ἡ Ἑλλὰς ἀντὶ πάσης θυσίας —δὲν ἦτο δὲ τοῦτο δυσχερὲς— ἔδει νὰ εἶχεν ἐμμείνει εἰς τὰς διατάξεις τῆς Συνθήκης τῆς Λωζάννης, ὑποχρεούσης πάντας τοὺς ὑπογράψαντας, καὶ ἣν πᾶς τις ἠδύνατο τελεσφόρως νὰ ἐπικαλεσθῇ ἐπιτυχῶς ὡς ἐκ τοῦ συμφέροντος ὅπερ ἔχουσι τὰ πλεῖστα τῶν Κρατῶν ὅπως μὴ θιγῶσιν αἱ διατάξεις τῶν μεταπολεμικῶν συνθηκῶν.

Ἀντιθέτως, κρύφιος πόθος τῆς Τουρκίας ἦν πῶς νὰ ἀτονήσῃ ὁ τίτλος οὗτος, πῶς νὰ καταστρατηγηθῶσιν αἱ διατάξεις αὐτοῦ, πῶς νὰ ἐπιτευχθῇ ὁ ἀπώτερος αὐτῆς σκοπὸς τῆς ὁλοσχεροῦς ἐκτουρκίσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς ἐκριζώσεως παντὸς ἑλληνικοῦ ἐκ Τουρκίας.

Γνωρίζομεν ὅτι ὑπεδείχθη τοῦτο ἀπὸ τοῦ 1924 καὶ ἐντεῦθεν εἴς τε τοὺς ἐπισήμους καὶ εἰς ἐπιτροπὰς Κων)πολιτῶν αἰτησάντων τὴν γνώμην ἡμετέρου διπλωμάτου, δηλώσαντος ἔκτοτε τὰς τάσεις τῆς τουρκικῆς διπλωματίας καὶ συνεχῶς κρούσαντος τὸν κώδωνα τοῦ τοιούτου κινδύνου. Καὶ ὅμως ὅλαι σχεδὸν αἱ δημοκρατικαὶ κυβερνήσεις εἴτε διὰ λόγους οὐχὶ ἀγνώστους εἰς τοὺς παροικοῦντας ἐν Ἱερουσαλήμ, εἴτε τυφλώττουσαι, εἴτε παραπειθόμεναι ὑπὸ τῶν ἑκάστοτε ἐν Ἀγκύρᾳ καὶ Κων)πόλει ἀντιπροσώπων ἡμῶν, ἐμπεσόντων, ἐν τῇ κλασσικῇ αὐτῶν ἀφελείᾳ, εἰς τὰ δίκτυα τῶν Τούρκων, ἐδέχθησαν κατ' ἀρχὰς μίαν συζήτησιν, εἶτα δὲ ὀλίγον κατ' ὀλίγον ριζικὴν μεταβολὴν τῶν διατάξεων τῆς συνθήκης τῆς Λωζάννης, οὕτως ὥστε συναινούσης τῆς Ἑλλάδος, νὰ παραβιασθῶσι, καταφώρως πλέον, ὅλα σχεδὸν τὰ δίκαια οὐ μόνον τῶν χριστιανῶν ὑπηκόων τοῦ τουρκικοῦ κράτους, ἀνταλλαξίμων καὶ μή, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν ἔτι τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων τῶν ἐγκατεστημένων ἢ ἐχόντων κτήματα ἐν Τουρκίᾳ, εὐοδουμένου οὕτω ἀνελπίστως τοῦ προμηνυθέντος τουρκικοῦ σχεδίου.

Τὸ Λαϊκὸν κόμμα ἀφοῦ ἔδωκεν ἄφεσιν ἁμαρτιῶν διὰ τῆς συμμετοχῆς του εἰς τὴν Οἰκουμενικὴν Κυβέρνησιν, συμμερισθὲν τὰς εὐθύνας τῆς ἐσωτερικῆς καὶ οἰκονομικῆς πολιτικῆς τῶν δημοκρατικῶν κυβερνήσεων, θ' ἀναλάβῃ ἆρά γε νὰ συμμερισθῇ τὴν εὐθύνην τῆς τοιαύτης ἐξωτερικῆς ἐθνοκτόνου πολιτικῆς, τῆς πολλοὺς ἐγκυμονούσης εἰς προσεχὲς ἢ ἀπώτερον μέλλον εἰς τοὺς ἐν Τουρκίᾳ ἀπομείναντας Ἕλληνας, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὸ τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος κινδύνους, οὓς νομίζει ὁ Πολιτευτὴς ὅτι θὰ ἀποφύγῃ διὰ τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἑλληνοτουρκικῶν συμφωνιῶν; Ἀντὶ νὰ διαμαρτυρηθῇ, νὰ ζητήσῃ μάλιστα τὴν εἰς εἰδικὸν δικαστήριον παραπομπὴν παντὸς συνεργήσαντος ὑπουργοῦ ἢ ὑπαλλήλου εἰς τὴν δι' ἕνα ἢ δι' ἄλλον λόγον [illegible]

φος; Ὑπάρχουσιν ἐν Ἑλλάδι ἄνω τῶν 50.000 Κωνσταντινουπολιτῶν δικαιουμένων νὰ ἐπανακάμψωσιν εἰς τὰς ἑστίας των καὶ νὰ διαθέσωσιν ἐλευθέρως τὰ τῆς περιουσίας των· γνωρίζει ὁ Πολιτευτὴς ὅτι συναινούσης ἐμμέσως τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καταστρατηγοῦνται, διὰ τῆς πρωτοφανοῦς μεθόδου τῆς μὴ θεωρήσεως τῶν διαβατηρίων, τὰ δικαιώματα ταῦτα καὶ αἱ χιλιάδες αὗται τῶν Κων)πολιτῶν παρὰ πᾶν θεῖον καὶ ἀνθρώπινον δίκαιον παραμένουσι μακρὰν τῶν ἑστιῶν των, πρὸς μεγάλην βλάβην τοῦ ἑλληνικοῦ χαρακτῆρος τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων; Οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ὑπάρχει κίνδυνος μέγας, ὅτι ἡ Τουρκία, ἀκολουθοῦσα προδιαγεγραμμένον σχέδιον καὶ ἐνισχυομένη ἐκ τῆς στάσεως τῶν ἑλληνικῶν κυβερνήσεων, τῇ συναινέσει τῶν ὁποίων ἠτόνησαν αἱ σχετικαὶ διατάξεις τῆς Συνθήκης τῆς Λωζάννης καὶ ἐπομένως δυσχερεστάτη κατέστη πλέον ἡ εἰς τὰς ὑπογραψάσας ταύτην Δυνάμεις προσφυγή, θὰ ἀναγκάσῃ ἐμμέσως ἢ ἀμέσως εἰς ἐκπατρισμὸν τοὺς ἀπομείναντας ὁμογενεῖς, θέτουσα συνάμα βέβηλον χεῖρα ἐπὶ τῶν εὐαγῶν καὶ σχολικῶν ἑλληνικῶν ἱδρυμάτων.

Ἀναλαμβάνει τὴν εὐθύνην τὸ Λαϊκὸν κόμμα, ἢ οἱαδήποτε ἄλλη ἀντιπολίτευσις, τῆς μὴ ἐφαρμογῆς τοῦ 14ου ἄρθρου τῆς συμβάσεως τῆς ἀνταλλαγῆς ὡς πρὸς τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν περιουσιῶν τῶν ἀνταλλαξίμων; Γνωρίζει ὁ Πολιτευτὴς ὅτι ἡ περιουσία τῶν Ἑλλήνων ἀνταλλαξίμων, ὡς καὶ ἡ ἀξία τῶν θρησκευτικῶν, ἐκπαιδευτικῶν καὶ φιλανθρωπικῶν ἱδρυμάτων τῶν ἑλληνικῶν κοινοτήτων τῆς Τουρκίας, πλὴν τῶν τῆς Κων)πόλεως, εἶναι σχεδὸν πενταπλασία τῆς ἐν Ἑλλάδι περιουσίας τῶν ἀνταλλαξίμων Μουσουλμάνων, ὅτι δὲ ἡ Τουρκία θὰ ἐφέρετο ὀφειλέτις ἡμῶν, ἂν ἐφηρμόζετο ἡ συνθήκη, πολλῶν ἑκατομμυρίων ἀγγλικῶν λιρῶν, ἅτινα σήμερον, χάρις εἰς τὴν ἔνοχον στάσιν τῶν ἀντιπροσώπων τῆς ἐπισήμου Ἑλλάδος, θὰ δωρηθῶσι τοῖς Τούρκοις;

Θὰ εὑρεθῶσιν ἆρά γε Ἕλληνες βουλευταὶ δεχόμενοι νὰ ἐπιδοκιμάσωσι τὰς ἀντικειμένας εἰς τὴν Συνθήκην τῆς Λωζάννης συμφωνίας τῆς 1ης Δεκεμβρίου 1928 περὶ ἐξαγορᾶς καὶ συμψηφισμοῦ τῶν περιουσιῶν τῶν Ἑλλήνων καὶ Τούρκων ὑπηκόων, τῆς 9ης Δηλώσεως καὶ τῆς παραχωρήσεως εἰς τοὺς Τούρκους τῶν ἐν τῷ κράτει τούτῳ ἑλληνικῶν περιουσιῶν, δι' ὧν συμπληροῦται τὸ σχέδιον τῆς ἐκριζώσεως τοῦ ἐν Τουρκίᾳ Ἑλληνισμοῦ καὶ τῆς ὑπάρξεως πυρήνων πρὸς ἀποκατάστασιν καὶ ἐργασίαν χιλιάδων Ἑλλήνων ὑπηκόων, ἐκμηδενιζομένου οὕτω παντὸς μέσου ἀναβιώσεως τῆς πρό τινος ἔτι ἀνθούσης ἐν τῇ ὁμόρῳ ἐπικρατείᾳ ἑλληνικῆς βιομηχανίας καὶ ἐμπορίου καὶ τῆς διαθέσεως τοῦ πλεονάσματος τοῦ παρ' ἡμῖν πληθυσμοῦ;

Εἴμεθα φανατικοὶ ὀπαδοὶ οὐ μόνον τῆς μετὰ τῆς Τουρκίας συνεννοήσεως, ἀλλὰ καὶ συμπράξεως μετ' αὐτῆς, ἀλλ' ἐπὶ τῇ βάσει ἀμοιβαίου σεβασμοῦ τῶν ἀναγνωρισθέντων εἰς ἑκάτερον δικαίων καὶ δὴ ὑπὸ διεθνῶν πράξεων, οὐχὶ ὅμως ἐπὶ τῇ βάσει συμφωνιῶν ἐπιβαλουσῶν ἡμῖν μόνον θυσίας καὶ δυναμένων, φοβούμεθα, νὰ παράσχωσι πράγματα καὶ συνεχεῖς προστριβὰς μεταξὺ τῶν δύο ὁμόρων δημοκρατιῶν. Ἡ ἡττηθεῖσα Ἑλλὰς τοῦ 1922 εἶχεν ἐπιτύχει ἐν Λωζάννῃ ὅπως οἱ Ἕλληνες ὑπήκοοι ἐν Τουρκίᾳ ἔχωσι τὰ αὐτὰ ὅσα καὶ οἱ ξένοι ὑπήκοοι τῶν Δυνάμεων δικαιώματα ἄνευ οὐδενὸς περιορισμοῦ, ἀνεγνωρίσθησαν ὡσαύτως πλήρως τὰ δικαιώματα τῆς ἐναπομεινάσης ἑλληνικῆς μειονότητος παραδεχθείσης τῆς Τουρκίας ὅπως αἱ σχετικαὶ διατάξεις ἀποτελέσωσιν ὑποχρέωσιν διεθνοῦς διαφέροντος καὶ τεθῶσιν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, μὴ δυνάμεναι νὰ τροποποιηθῶσιν ἄνευ τῆς συναινέσεως τοῦ Συμβουλίου ταύτης. Ἡ ἀνακτήσασα ἔκτοτε τὰς δυνάμεις της Ἑλλὰς δέχεται δι' ἕνα ἢ ἄλλον λόγον, ἀλλ' ἰδίως χάριν τῆς ἐν Θρᾴκῃ ἀποκαταστάσεως μερικῶν χιλιάδων προσφύγων, ὡσανεὶ νὰ μὴ ἦτο δυνατὴ ἡ ἀλλαχοῦ ἀποκατάστασις αὐτῶν, δέχεται, λέγομεν, νὰ ἀντικατασταθῇ αὕτη διὰ τῶν ἑλληνοτουρκικῶν συμφωνιῶν· ὅταν ὅμως ἐν προσεχεῖ ἢ ἀπωτέρῳ μέλλοντι ἡ τουρκικὴ βουλιμία, ἀφοῦ ἐπέτυχε τὸ πρόσθεν μνημονευθὲν αὐτῆς σχέδιόν της, θέσῃ βέβηλον χεῖρα ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν ἱδρυμάτων, ὅταν τὰ Ζωγράφεια, τὸ Ζάππειον, ὁ Φιλολογικὸς Σύλλογος, τὰ φιλανθρωπικὰ καὶ σχολειακὰ καθιδρύματα παύσωσι νὰ λειτουργῶσιν, ὅταν ἐμμέσως ἢ ἀμέσως διὰ προσωπικῶν ἢ ὁμαδικῶν [illegible]

ΔΙΠΛΩΜΑΤΗΣ

ΑΛΤ!

[illegible]

ΖΗΤΗΣΑΤΕ

[illegible]

ΔΑΝΕΙΟΝ 7 ο)ο 1924 (ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟΝ)
LOAN OF 1924 7 ο)ο (REFUGEE)
(ΑΓΓΛΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ) (ANGLOHELLENIC ISSUE)
TENTH DRAWING — ΔΕΚΑΤΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ

Κατὰ τὴν γενομένην τὴν 1ην Μαρτίου 1930 δεκάτην κλήρωσιν τοῦ ἀνωτέρω Δανείου ἐκληρώθησαν οἱ κάτωθι ἀριθμοὶ ὁμολογιῶν:
Numbers of bonds drawn of the tenth drawing of the above mentioned Loan operatedon the 1 March 1930 viz:

Ἀριθμοὶ ὁμολογιῶν: Numb. of bonds	
287	Λ. Στ. 1.000
365	» 1.000
535	» 1.000
752	» 1.000
1256	» 1.000
1271	» 1.000
1366	» 1.000
1545—1546	» 1.000
1829—1830	» 1.000
2025—2026	» 1.000
2257—2258	» 1.000
2301—2302	» 1.000
To forward	Λ. Στ. 12.000

Ἀριθ. ὁμολογιῶν forwarded £ 12.000 Numb. of bonds	
2965-2966	» 1.000
4439-4440	» 1.000
5401-5402	» 1.000
6283-6284	» 1.000
6471-6472	» 1.000
7891-7900	» 1.000
12131-12140	» 1.000
13421-13430	» 1.000
16601-16610	» 1.000
17601-17610	» 1.000
18311-18320	» 1.000
27191-27200	» 1.000
To forward	£ 24.000

Ἀριθ. ὁμολογιῶν forwarded £ 24.000 Numb. of bonds	
28951-28960	» 1.000
29311-29320	» 1.000
33621-33630	» 1.000
33861-33870	» 1.000
34281-34290	» 1.000
40591-40600	» 1.000
41631-41640	» 1.000
44251-44260	» 1.000
46691-46700	» 1.000
49381-49390	» 1.000
49471-49480	» 1.000
51251-51260	» 1.000
To forward	£ 36.000

Ἀριθ. ὁμολογιῶν forwarded £ 36.000 Numb. of bonds	
51791-51800	» 1.000
52111-52120	» 1.000
55541-55550	» 1.000
75001-75050	» 1.000
82151-82200	» 1.000
85401-85450	» 1.000
88851-88900	» 1.000
97251-97300	» 1.000
Total of Pounds	£ 44.000

Note: According to the amordization table theordinary redemption for the tenth drawing amount at 34.000 Pounds. But a sum of 10.000 Pounds has been put at the disposal of the International Financial Commission by the Refugee Settlement Commission to be used for the extraordinary amortization according to the article 18 of the Loans contract

Athens March 1st 1930.

Direction of the Hellenic Public Debt.

The Chief
A. PSILAKIS

The Director
G. DROSSOPULOS

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. — Τὸ κατὰ τὴν δεκάτην (10) κλήρωσιν προοριζόμενον διὰ τακτικὸν χρεωλύσιον, συμφώνως τῷ χρεωλυτικῷ πίνακι, ἀνέρχεται εἰς Λίρας 34.000. Ἐχρησιμοποιήθη ὅμως καὶ τὸ ποσὸν τῶν Λιρῶν 10.000, ὅπερ ἐτέθη ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Διεθνοῦς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς δι' ἔκτακτον χρεωλύσιον, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 18 τῆς Συμβάσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Μαρτίου 1930.
Διεύθυνσις Δημοσίου Χρέους

Ὁ Τμηματάρχης
Α. ΨΙΛΑΚΗΣ

Ὁ Διευθυντὴς
Γ. ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΣ

REFUGEE LOAN OF 1924 7 ο)ο
ΔΑΝΕΙΟΝ 7 ο)ο 1924 (ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟΝ)
(AMERICAN ISSUE) (ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ)
TENTH DRAWING—ΔΕΚΑΤΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ

Numbers of bonds drawn of the tenth drawing of the above mentioned Loan oberated on the 1 March 1930 viz:
Κατὰ τὴν γενομένην τὴν 1ην Μαρτίου 1930 δεκάτην κλήρωσιν τοῦ ἀνωτέρω Δανείου ἐκληρώθησαν οἱ κάτωθι ἀριθμοὶ ὁμολογιῶν:

Ἀριθμοὶ ὁμολογιῶν Numb. of bonds	
D— 209-210	$ 1.000
D— 701-702	» 1.000
D— 789-790	» 1.000
D— 823-824	» 1.000
M— 231	» 1.000
M— 933	» 1.000
M—1275	» 1.000
M—1724	» 1.000
M—2429	» 1.000
M—3067	» 1.000
M—3944	» 1.000
M—4180	» 1.000
to forward	$ 12.000

Ἀριθ. ὁμολογ. forwarded $ 12.000 Numbers of bonds	
M—4232	» 1.000
M—4349	» 1.000
M—4451	» 1.000
M—8580	» 1.000
M—4611	» 1.000
M—4652	» 1.000
M—4795	» 1.000
M—4900	» 1.000
M—4998	» 1.000
M—5118	» 1.000
M—5161	» 1.000
M—5197	» 1.000
to forward	$ 24.000

Ἀριθ. ὁμολογ. forwarded $ 24.000 Numbers of bonds	
M—5231	» 1.000
M—5596	» 1.000
M—5787	» 1.000
M—6113	» 1.000
M—6156	» 1.000
M—6157	» 1.000
M—6480	» 1.000
M—6570	» 1.000
M—6671	» 1.000
M—6962	» 1.000
M—7255	» 1.000
M—7646	» 1.000
to forward	$ 36.000

Ἀριθ. ὁμολογ. forwarded $ 36.000 Numbers of bonds	
M—8261	» 1.000
M—8276	» 1.000
M—8412	» 1.000
M—8489	» 1.000
M—8652	» 1.000
M—8855	» 1.000
M—9440	» 1.000
M—9441	» 1.000
M—9520	» 1.000
M—9572	» 1.000
M—9668	» 1.000
M-10199	» 1.000
Total of dollars	$48.000

Note: According to the amorlization table theordinary redemption for the tenth drawing amount at 37.000 dollars. But a sum of 11.000 dollars has been put at the disposal of the International Financial Commission by the Refugee Settlement Commission to beused for the extraordinary amortization according to the article 18 of the Loans contract.

Athens March 1 1930.

Direction of the Hellenic Public Debt

The Chief
A. PSILAKIS

The Director
G. DROSSOPOULOS

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. — Τὸ κατὰ τὴν δεκάτην (10) κλήρωσιν προοριζόμενον διὰ τακτικὸν χρεωλύσιον, συμφώνως τῷ χρεωλυτικῷ πίνακι ποσόν, ἀνέρχεται εἰς $ 37.000. Ἐχρησιμοποιήθη ὅμως καὶ ποσὸν $ 11.000, ὅπερ ἐτέθη ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Δ. Ο. Ἐπιτροπῆς δι' ἔκτακτον χρεωλύσιον συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 18 τῆς Συμβάσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Μαρτίου 1930.
Διεύθυνσις Δημοσίου Χρέους

Ὁ Τμηματάρχης
Α. ΨΙΛΑΚΗΣ

Ὁ Διευθυντὴς
Γ. ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
ΕΜΠΟΡΙΑΣ, ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΧΡΗΣΕΩΣ 1929

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ	
Ταμεῖον καὶ Τράπεζαι ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ	Δρ. 188.324.80
Χρεώγραφα Ἰδιοκτησίας Τραπέζης	» 489.094.25
Προεξοφλήσεις	» 5.015.750.90
Δάνεια καὶ Ἠγγυημένοι λ)σμοὶ δι' ἐνεχύρων καὶ ἄλλων ἐγγυήσεων	» 296.107.90
Διάφοροι λ)σμοὶ χρεωστικοὶ	» 968.775.20
Ἔξοδα ἐγκαταστάσεως	» 20.000.
	Δρ. 6.978.053.05
Δ)σμοὶ τάξεως	» 4.632.051.60
	Δρ. 11.610.104.65

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ	
Κεφάλαιον	Δρ. 4.000.000
» Ἀποθεματικὸν τακτικὸν	» 700.000
Προβλέψεις διάφοροι	» 761.366
Καταθέσεις	» 1.099.854
» εἰς ἐγγύησιν	» 112.453
Διάφοροι λ)σμοὶ πιστωτικοὶ	» 283.717
Κέρδη καὶ Ζημίαι ὑπόλοιπον εἰς νέον	» 20.662
	Δρ. 6.978.053
Δ)σμοὶ τάξεως	» 4.632.051
	Δρ. 11.610.104

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΜΕΡΙΔΟΣ «ΚΕΡΔΩΝ ΚΑΙ ΖΗΜΙΩΝ»

ΧΡΕΩΣΙΣ	
Ἔξοδα διαχειρίσεως καὶ Γενικὰ	Δρ. 481.845.40
Τόκοι καταθέσεων καὶ πιστωτικῶν λ)σμῶν	» 77.391.10
Ἀπόσβεσις ἐξόδων ἐγκαταστάσεως	» 2.500.—
Προβλέψεις φόρων	» 11.200.—
Μεταφορὰ εἰς προβλέψεις διαφόρους	» 19.617.—
» » ἀποθεματικὸν τακτικὸν	» 300.000.—
Ὑπόλοιπον εἰς νέον	» 20.662.—
	Δρ. 913.215.50

ΠΙΣΤΩΣΙΣ	
Ὑπόλοιπον παρελθ.	Δρ. 47.194
Τόκοι προμήθειαι, συναλλαγματικὰ διάφορα καὶ διάφορα κέρδη	» 846.404
Διαφορὰ συνεπείᾳ κανονισμοῦ ἀποσβεσθεισῶν ἀπαιτήσεων	» 19.617.
	Δρ. 913.215

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 27ῃ Φεβρουαρίου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ. Συμβουλίου
Β. ΣΚΥΡΙΑΝΟΣ

Ὁ Σύμβουλος Γεν. Διευθυντὴς
ΔΗΜ. Ε. ΛΥΤΣΙΚΑΣ

Ὁ ἀρχιλογιστὴς
Ν. ΚΑΛΛΕΡΓΗΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ
ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΜΟΝΙΜΩΝ ΟΔΟΣΤΡΩΜΑΤΩΝ

Εἰς ἀπάντησιν τῆς ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 6 τρέχ. σχετικῆς δημοσιεύσεως τῆς ἐφημερίδος «Ἡμερήσιος Τύπος» καὶ εἰς συμπλήρωσιν τοῦ ὑπὸ σημερινὴν χρονολογίαν ἀνακοινωθέντος τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Μονίμων Ὁδοστρωμάτων, ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς:

1) Τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον συνεδριάζει ἀνέκαθεν κατὰ Τετάρτην καὶ 10ην ὥραν, ἐκτὸς ἐὰν δὲν ὑπάρχουσι θέματα πρὸς συζήτησιν, ὁπότε τὰ μέλη λαμβάνουσι γνῶσιν. Κατὰ τὴν ὥραν ταύτην προσήρχετο πάντοτε ὁ πρώην δήμαρχος κ. Πάτσης. Ἅμα ὁ νῦν δήμαρχος κ. Μερκούρης ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του, προσῆλθε τὴν 11 Σ)βρίου κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ἡμέραν καὶ ὥραν, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ τέως ἀρχιμηχανικοῦ τοῦ Δήμου κ. Γούναρη καὶ ὑπὸ τοῦ νῦν τοιούτου κ. Τσαγκρῆ, παρέστη δὲ εἰς τὴν συνεδρίασιν, συνεζήτησε καὶ ἔλαβε γνῶσιν καὶ προηγουμένως ὑπὸ τοῦ κ. Γούναρη καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην τῆς τακτῆς ἡμέρας καὶ ὥρας, τόσον δὲ εἶνε βέβαιον ὅτι ἔλαβε γνῶσιν ταύτης, ὥστε εἰς τὸ ἑπόμενον Συμβούλιον προσῆλθεν ἄνευ οὐδεμιᾶς προσκλήσεως. Κατὰ τὰς δύο ἑπομένας συνεδριάσεις δὲν παρέστη, ἔχων ἴσως σοβαρώτερα ζητήματα ὅπως ἀπασχοληθῇ. Κατὰ μίαν ἐκ τῶν δύο τούτων συνεδριάσεων καθ' ἃς δὲν παρέστη ὁ κ. Δήμαρχος, ὁ κ. νομικὸς σύμβουλος τοῦ ὑπουργείου ἀνεκοίνωσε τὴν ἀπάντησιν τοῦ νομικοῦ Συμβουλίου, καθ' ἣν ἡ ἄνευ δημοπρασίας ἐνοικίασις τοῦ φόρου εἶνε πρᾶξις νόμιμος καὶ ἐλήφθη ἡ σχετικὴ ἀπόφασις, περὶ ἧς τὸ δημοσιευθὲν ἀνακοινωθέν.

2) Ἡ παρουσία τοῦ κ. Δημάρχου εἰς τὸ Συμβούλιον καὶ ἡ καλῇ τῇ πίστει γνώμη τούτου ὅπως ἐξακολουθήσῃ ἡ ὑφισταμένη κατάστασις τῆς διὰ δημοπρασίας ἐνοικιάσεως τοῦ φόρου διοδίων, οὐδεμίαν ἀπολύτως σημασίαν θὰ εἶχε διὰ τὰ λοιπὰ μέλη, θεωροῦντα ἐκ τοῦ παρελθόντος τὴν διὰ δημοπρασίας ἐνοικίασιν ὡς ἐμπαιγμὸν τοσούτῳ μᾶλλον καθ' ὅσον τὸ πρῶτον ἤδη ἀπασχολούμενος μὲ τὰ ζητήματα τοῦ Ταμείου μονίμων ὁδοστρωμάτων, δὲν εἶχεν ἄμεσον ἀντίληψιν τῆς ζημίας ἣν τοῦτο ὑφίστατο ἐτησίως ἐκ τοῦ τρόπου καθ' ὃν διεξήγετο ἡ δημοπρασία, δὲν θὰ ἦτο δὲ δυνατὸν μὲ τὴν γνώμην τούτου νὰ συμφωνήσωσι καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ Ταμείου ἔχοντα ἐξ ἴσου ἔγκυρον γνώμην καὶ γνωρίζοντα κάλλιστα νὰ προασπίσωσι τὰ συμφέροντα τοῦ Ταμείου ἄνευ οὐδεμιᾶς ὑποδείξεως παρ' οὐδενὸς καὶ

3) Τὸ Ταμεῖον κατασκευάσαν τὰ μόνιμα ὁδοστρώματα καὶ συντελέσαν εἰς τὸν ἐκπολιτισμὸν τῶν Ἀθηνῶν, ἤδη δὲν ἔχει νὰ ἀσχοληθῇ μὲ ζητήματα νέων κατασκευῶν, ἀλλὰ τυπικῶν λογιστικῶν ζητημάτων καὶ ἀσημάντων κατασκευῶν. Ἡ ὑφισταμένη ἐκ πολλῶν προσώπων σύνθεσις τούτου, ἀναγκαία διὰ τὴν περίοδον τῶν κατασκευῶν, ἐκρίθη ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Μαΐου ὑπὸ τοῦ τότε ὑπουργοῦ, ὁπότε ὁ νῦν κ. Δήμαρχος δὲν ἦτο οὔτε ὑποψήφιος τοιοῦτος, περιττή, καὶ συνετάχθη ὑπὸ τούτου σχέδιον νόμου, ὅπερ φέρει καὶ τὴν ὑπογραφήν του ἐν σχεδίῳ, σχετικὴ διάταξις τοῦ ὁποίου περιώριζε τὴν σύνθεσιν τοῦ Ταμείου εἰς καθαρῶς ὑπηρεσιακήν, ὅπως ἀπαλλαγῶσι μέλη τινὰ τῆς ἀπασχολήσεως ταύτης, καὶ δὴ ὁ κ. Δήμαρχος Ἀθηναίων, κρίναντος ὅτι ἔχει πολὺ σοβαρώτερα ζητήματα ὅπως ἀπασχοληθῇ, ἀπὸ τὴν παρουσίαν του εἰς τὸ Ταμεῖον Μονίμων Ὁδοστρωμάτων, διὰ νὰ συζητῇ τὰ ἀσήμαντα ζητήματα. Τὸ σχέδιον νόμου τοῦτο ἐνεκρίθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τὴν 6 Νοεμβρίου π. ἔ. καὶ κατετέθη ὑπὸ τοῦ νῦν κ. ὑπουργοῦ εἰς τὴν Βουλήν, ἑπομένως ἡ ἀπομάκρυνσις τοῦ κ. Δημάρχου ἐκ τοῦ Ταμείου εἶνε ὅλως ἄσχετος μὲ τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἐνοικιάσεως τῶν διοδίων, καὶ ὅλως ἄτοπος ἡ συσχέτισίς του.

Ἐκ τοῦ Ταμείου Μονίμων Ὁδοστρωμάτων

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ
ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Ἡ Ζ' Δ)μιος Ἐπιτροπὴ (Ἀθηνῶν) καλεῖ τοὺς κάτωθι διαδίκους ἀγνώστου διαμονῆς ὅπως ἐντὸς δέκα πέντε (15) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης προσέλθωσιν ἐνώπιον αὐτῆς, ἑδρευούσης ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κριεζώτου 8, ἵνα παράσχωσι τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας πρὸς προσδιορισμὸν τῶν ὑποθέσεών των, ἄλλως ἡ Ἐπιτροπὴ θέλει ἀπορρίψει τὰς σχετικὰς των προσφυγὰς ὡς ἀνυποστηρίκτους.

Προσφεύγοντες	Καθ' ὧν ἡ προσφυγή
1) Μίμης Χ'' Βασίλογλου	Ἀλέκος Πανταζῆς
2) Ἀγγελικὴ Γιαβασάκη	
3) Μιχαὴλ Τσιλίδης	
4) Παναγ. Δαλαηλίδης	Κυριακοῦλα καὶ Παν. Λιμναίου
5) Εὐτέρπη Καλλίδου	Μιχ. Φιλιππίδης
6) Ἀσπασία Ἀξαρλῆ καὶ Εὐαγ. Καράογλου	
7) Οὐρανία Βερτοδούλου	Στεφ. Βερτοδούλου
8) Κληρονόμοι Λεων. Γεωργουλίδου	
9) Εὐφημία Σαμιώτου	
10) Ἰφιγ. Βουρουνσούζογλου	Παναγ. Βουρουνσούζογλου
11) Ἰωάν. Μπουλέτος	Παναγ. Μπουλέτος
12) Γεωργ. Χεκίμογλου	Σοφοκλ. Χεκίμογλου
13) Γεωργ. Γλεντὸς	
14) Θεοδωρ. Χ'' Μαργαρίτης	Παρασκευὴ Χ'' Μαργαρίτη
15) Ἠσαΐας Ζησανόπουλος καὶ Εὐαγγ. Ἀγγελομμάτης	
16) Ἰωάννης Χ'' Μιχάλογλου	
17) Σταυροῦλα Μάρκου	
18) Κληρονόμοι Π. Ζουλαμόγλου	
19) Ἀντιγόνη Χ'' Χρήστου	
20) Δημ. Καχριμάνης	
21) Θεόφιλος Μπούρα	Ἀντων. Μπούρα
22) Ἐμμ. Χ'' Χαραλαμπόγλου	Θεοδ. Χαραλαμπόγλου
23) Αἰκατερ. Θωμᾶ	Γιασεμὴ Θωμᾶ
24) Σταματία Γ. Μανάκα	Ἐμμαν. Ν. Φασούλης
25) Χρυσάνθη Μ. Γερασίμου	
26) Γεωργ. Τσολακίδης	Πηνελόπη Τσολακίδου
27) Στυλ. καὶ Ἰωάννης Πετούλης καὶ Ἰωάννης Κέλμαλης	Καλλιόπη Παραδέλλου
28) Καπλάτζης Ἡρόδοτος	
29) Γρηγορ. Τατενόγλου	
30) Χ'' Σάββας Χ'' Κυπριανοῦ Τσαρτίνογλου	
31) Δημ. Ἐμμ. Κιὲλ Ἀντώνογλου	
32) Νικόλ. Δ. Σελπέσης	
33) Χρυσὴ Ἰωαννίδου	

(Ἐκ τῆς Δ)σεως Ἀνταλλαγῆς)

Η ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΗΡΧΙΣΕ ΤΑΚΤΙΚΑΣ ΣΥΝΑΛΛΑΓΑΣ
ΕΝ ΤΩ ΚΕΝΤΡΙΚΩ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΙ ΑΥΤΗΣ
(ΟΔΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ—ΕΝΑΝΤΙ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ)
ΑΠΟ ΤΗΣ 5ης ΜΑΡΤΙΟΥ
Δέχεται καταθέσεις παντὸς εἴδους ἠγγυημένας καὶ ὑπὸ τοῦ Κράτους
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΜΕΧΡΙΣ 100.000 ΔΡΑΧΜΩΝ
5 1)2 ο)ο

ΠΟΛΥΓΡΑΦΟΙ
PELIKAN
Ἁπλούστατοι, εὔχρηστοι, ἐλαφροί, ἀποδίδοντες 1000 ἀντίτυπα καθαρὰ τὴν ὥραν. Πάμφθηνοι. Μόνον δραχ. 3.500. Ἀπαραίτητοι διὰ Τραπέζας, Ἑταιρείας, Συλλόγους, Σωματεῖα, Δήμους, Ἑστιατόρια κλπ.
Ἐπιδείξεις δωρεὰν 12—1 καὶ 6—7 μ. μ.
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ Ὁδὸς 1. Πεσμαζόγλου 9α ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ Ὁδὸς Φίλωνος 32
Γεν. Ἀντιπρόσωπος διὰ τὴν Ἑλλάδα
Ν. Ε. ΑΝΑΣΤΑΣΑΚΙΣ Ὁδὸς Πεσμαζόγλου 9α. Τηλ. 66-81

ΧΡ. ΧΩΜΜΕΝΙΔΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΟΔΟΣ ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 3

ΝΟΜΙΚΟΝ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ
Β. Σ. ΚΑΛΚΑΝΗ - Α. Γ. ΜΑΓΚΑΚΗ
Σταδίου 37α Στοὰ Μελᾶ. Ἄρχονται νέα τμήματα τελειοφοίτων καὶ τμηματικῶν ἐξετάσεων.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΟΙΚΙΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ ΚΗΦΙΣΣΙΑΣ 4

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ μικρὰ κατοικία με ἰδιαιτέραν εἴσοδον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μουρούζη ἐκ τεσσάρων δωματίων, λουτροῦ καὶ λοιπῶν χρειωδῶν.
Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρᾳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς λεωφόρου Κηφισσίας οἰκίας τοῦ κ. Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ δύο συνεχόμενα δωμάτια διὰ Γραφεῖον εἰς τὸν Α' ὄροφον τῆς Στοᾶς Πεσμαζόγλου, παραδοτέα ἀμέσως, ἀντὶ 2.500 δραχμῶν μηνιαίως. Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρᾳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου 11—12 π.μ. καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ κατοικία μὲ ἰδιαιτέραν εἴσοδον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἡρώδου Ἀττικοῦ ἐκ τεσσάρων δωματίων καὶ λουτροῦ. Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρᾳ Στοὰ Πεσμαζόγλου 11—12 π.μ. καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Κηφισσίας οἰκίας τοῦ κ. Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κηφισσίας καὶ Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ εἰς τὸν Αον ὄροφον ἐν διαμέρισμα ἐκ δώδεκα δωματίων καὶ λοιπῶν χρειωδῶν, παραδιδόμενον ἀμέσως.
Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρᾳ 11—12 καθ' ἑκάστην, Στοὰ Πεσμαζόγλου καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς Λεωφ. Κηφισσίας ἀριθ. 2 οἰκίας Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἓν γραφεῖον ἐντὸς τῆς Στοᾶς Πεσμαζόγλου παραδιδόμενον τὴν 1 Φεβρουαρίου 1930. Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρᾳ Στοὰ Πεσμαζόγλου 11—12 π.μ. καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ μέγα κατάστημα (παρὰ τὸ Κολωνάκι) ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατριάρχου Ἰωακεὶμ κατάλληλον δι' Ἐδωδιμοπωλεῖον ἢ Γαλακτοπωλεῖον. Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρᾳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου 11—12 π.μ. καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς Λεωφ. Κηφισσίας οἰκίας κ. Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ δύο δωμάτια εἰς τὸν β' ὄροφον ἐν τῇ Στοᾷ Πεσμαζόγλου, παραδιδόμενα ἀμέσως, ἀντὶ δύο χιλιάδων (2000) δραχμῶν μηνιαίως. Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Νικ. Χούντρᾳ, Στοὰν Πεσμαζόγλου 11—12 π.μ. καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ μεγάλη ἀποθήκη λιθόκτιστος καὶ ἐστρωμένη διὰ πλακῶν κατάλληλος δι' ἔπιπλα ἢ δι' ἄλλας οἱασδήποτε φύσεως ἐμπορεύματα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατριάρχου Ἰωακεὶμ ἀντ. μηνιαίου μισθώματος δύο χιλιάδων (2.000) δραχμῶν.
Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρᾳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 π.μ. καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς Λεωφ. Κηφισσίας οἰκίας Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ὁ κάτω ὄροφος τῆς ἐν τῷ Συνοικισμῷ τοῦ Κυπριάδου οἰκίας τοῦ κ. Βασιλείου Νεϊάδα ἐντὸς εὐρυχώρου κήπου, μετ' ἀφθόνου ὕδατος, τέσσαρα λεπτὰ ἀπὸ τῆς στάσεως Κλωναρίδου, 3 εὐρύχωρα δωμάτια μετὰ μαγειρείου, λουτροῦ, ἰδιαιτέρας ὁδοῦ, 2 διαδρόμων, ἀντὶ δρχ. 2000 μηνιαίως. Πληροφορίαι: Ἀθηνᾶς 27, ὥρα 6—7 μ.μ.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ: ἐπὶ τῆς Πλατείας ... ὁμοῦ ἐπὶ τῆς πλατείας, ὑπόγειον, ἐγκαταστάσεις τριφασικοῦ καὶ ἀεριόφωτος, ἀφθονον ὕδωρ καὶ ὅλων τῶν λοιπῶν χρειωδῶν, ὡς καὶ οἰκία μὲ τέσσαρα δωμάτια, ἐγκαταστάσεις ἠλεκτροφωτισμοῦ καὶ ἀεριόφωτος πάντων τῶν χρειωδῶν. Πληροφορίαι ἐντός.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ
ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΜΟΝΙΜΩΝ ΟΔΟΣΤΡΩΜΑΤΩΝ

Ἐπειδὴ κατ' αὐτὰς ἐσχολιάσθη ὑπὸ τοῦ τύπου ἡ ἐνοικίασις ἐπὶ μίαν διετίαν τοῦ φόρου τῶν διοδίων, τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον Μονίμων Ὁδοστρωμάτων ἀνακοινοῖ εἰς ἀπάντησιν τὰ ἑξῆς:

Ἡ εἴσπραξις τοῦ φόρου τῶν διοδίων μέχρι τέλους Μαρτίου τοῦ 1930 ἐδίδετο, κατὰ λογιστικὸν ἔτος, διὰ δημοσίου πλειοδοτικοῦ συναγωνισμοῦ.

Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ μέχρι τοῦδε δημοσίου συναγωνισμοῦ, ἐφ' ἧς καθωρίσθησαν τὰ ηὐξημένα διόδια, ἔχουσιν ὡς ἑξῆς:

Ἔτος	1926—1927	Δρχ. 10.271.250
»	1927—1928	» 12.600.000
»	1928—1929	» 12.700.000
»	1929—1930	» 12.700.000

Ὑπὸ τὰ ὄμματα τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς δημοπρασίας αὕτη διεξήγετο ὡς ἑξῆς:

Κατὰ τὴν ἔναρξιν ἡ αἴθουσα ἐπληροῦτο συναγωνιστῶν. Κατόπιν μυστικῶν ἐν τοῖς διαδρόμοις τοῦ Ὑπουργείου συνεννοήσεων μεταξύ των, ὧν εὐνόητος ὁ σκοπός, ἐξηφανίζοντο καὶ παρέμενεν ἐν τέλει εἷς ὡς ὁ τελευταῖος μειοδότης. Ὁ τρόπος οὗτος τοῦ συναγωνισμοῦ, ἐπαναλαμβάνετο ἐτησίως, δὲν ἐπετυγχάνετο δὲ οὐδεμία αὔξησις τοῦ μισθώματος, παρὰ τὴν καταπληκτικὴν αὔξησιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν αὐτοκινήτων. Ὑπὸ τοῦ Ταμείου ἐδοκιμάσθη καὶ ἡ ἐπί τινα χρόνον ἀπ' εὐθείας εἴσπραξις, ἥτις ὅμως ἀπέτυχε, καθ' ὅσον, οἱ ἀποτελοῦντες τοῦτο ἀνώτατοι ὑπάλληλοι, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μεταβληθῶσιν εἰς ἐλεγκτὰς τῶν εἰσπρακτόρων τοῦ φόρου. Πρὸ τῆς λήξεως τοῦ μισθώματος, ὁ νῦν ἔχων τὴν ἐνοικίασιν, μὴ ἀποκρύψας τὴν ζημίαν τοῦ Ταμείου ἐκ τῆς συνεννοήσεως τῶν συναγωνιζομένων, ὑπέβαλεν αἴτησιν περὶ παραχωρήσεως ἐπὶ μίαν διετίαν τῆς ἐνοικιάσεως ἄνευ δημοπρασίας, ἀντὶ δρχ. 13.500.000 διὰ τὸ ἔτος 1930—1931 καὶ 13.900.000 διὰ τὸ ἔτος 1931—1932, δεχθεὶς καὶ τὴν ἄμεσον κατάργησιν τοῦ φυλακείου φόρου διοδίων Γλυφάδας, ὅστις ἦτο ὅλως ἀδικαιολόγητος, ὑποχρεουμένων τῶν μεταβαινόντων εἰς Γλυφάδα νὰ καταβάλωσι διπλᾶ διόδια, καὶ ἥτις κατάργησις θὰ ἐπέφερε σημαντικωτάτην μείωσιν εἰσπράξεως ὑπολογιζομένην εἰς 1 ἑκατομ. περίπου. Τὴν πρότασιν ταύτην τὸ Ταμεῖον, ἔχον ὑπ' ὄψει τὸν κατ' ἔτος ἐπαναλαμβανόμενον ἐμπαιγμὸν τῆς δημοπρασίας, κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 23 Ὀκτωβρίου καθ' ἣν παρίσταντο ὁ Πρόεδρος Διευθυντὴς τῶν Δημοσίων Ἔργων κ. Ἀγγ. Οἰκονόμου καὶ τὰ μέλη κ.κ. Π. Παναγιωτόπουλος Δήμαρχος Πειραιῶς, Γ. Ἰατρίδης, Νομικὸς Σύμβουλος τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας, Θ. Βελλιανίτης, Διευθυντὴς τῆς Διοικήσεως Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν. Οἱ Τμηματάρχαι τῆς Διευθύνσεως τῶν Δημοσίων Ἔργων κ.κ. Δ. Μπάτσας, Ι. Οἰκονόμου, Δ. Σέχος, Σ. Πεζανὸς καὶ ὁ Τμηματάρχης τοῦ Εἰδ. Λογιστηρίου κ. Δ. Παπαδόπουλος, παμψηφεί, δὲν εὗρεν ἀπαράδεκτον, καθ' ὅσον θὰ ἦτο μέσον, ἀφ' ἑνὸς διασπάσεως τῆς μεταξὺ τῶν συναγωνιζομένων συνεννοήσεως, καὶ ἀφ' ἑτέρου θὰ ἐτίθετο ηὐξημένη βάσις διὰ τὰς περαιτέρω μισθώσεις, ἐπεφυλάχθη μόνον νὰ ζητηθῇ ἡ γνώμη τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου, μήπως ὑφίσταται νομικὸν κώλυμα. Ὁ κ. Νομικὸς Σύμβουλος τοῦ Ὑπουργείου ἀνεκοίνωσε τὴν γνώμην τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου, καθ' ἣν οὐδὲν κώλυμα ἐκ τοῦ νόμου ὑφίσταται, καὶ ἀνετέθη εἰς τὸν Διευθυντὴν τῶν Δημοσίων Ἔργων ἡ περαιτέρω ἐνέργεια. Ὁ κ. Διευθυντὴς τῶν Δημοσίων Ἔργων ἐπέτυχε τὴν αὔξησιν τῆς μισθώσεως εἰς 15 ἑκατ. ἐτησίως διὰ μίαν διετίαν, ἥτις, λαμβανομένης ὑπ' ὄψει τῆς καταργήσεως τοῦ φυλακείου Γλυφάδας, ἐκρίθη λίαν συμφέρουσα εἰς τὸ Ταμεῖον. Ἡ τοιαύτη ἐνοικίασις τοῦ φόρου ἦτο εὔλογον νὰ ἐξεγείρῃ τοὺς ἐνδιαφερομένους καὶ ἐπιθυμοῦντας διὰ διαφόρους εὐνοήτους λόγους τὴν συνέχισιν τῆς διὰ δημοπρασιῶν εἰς βάρος τοῦ Ταμείου ἐνοικιάσεως.

Μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς σχετικῆς Συμβάσεως ὑπεβλήθη εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν αἴτησιν παρ' ἄλλων διὰ τῆς ὁποίας προσεφέρετο μίσθωμα δρχ. 20 ἑκατομ. ἐτησίως. Ἡ διὰ τῆς προσφορᾶς ταύτης κατὰ 60 ο)ο αὔξησις τοῦ μισθώματος, δίδει τὸ μέτρον τῆς ζημίας ἣν ὑφίστατο τὸ Ταμεῖον ἐκ τῆς διὰ δημοπρασίας ἐνοικιάσεως τοῦ φόρου, ἀναμφισβητήτως δὲ δὲν θὰ ἐδίδετο αὕτη, ἐὰν δὲν προηγεῖτο ἡ παράτασις μὲ ηὐξημένον μίσθωμα τῆς ὑφισταμένης μισθώσεως ἄνευ δημοπρασίας.

Εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν τοῦ φόρου, ἐδηλώθη ὅτι θὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ λύσις τῆς μισθώσεως, ἐὰν δὲν αὐξήσῃ τὸ προσφερθὲν ὑπὸ τούτου μίσθωμα. Οὗτος προέβαλε διαφόρους λόγους, δικαιολογοῦντας τὴν ὑποβολὴν τῆς νέας ταύτης προσφορᾶς, καὶ ἀρνηθεὶς τὸ πρῶτον πᾶσαν αὔξησιν, ἐδέχθη κατόπιν, ἀναθεωρήσας, ὡς εἶπε, τὰς λογιστικάς του πράξεις, δι' ὧν καθώρισε τὴν προσφοράν του, καὶ εἰς ἃς εὗρε λογιστικὸν σφάλμα, τὴν κατὰ 1 ἑκατομ. αὔξησιν ἐτησίως τῆς προσφορᾶς του, οὕτως ὥστε, ἀντὶ 12.700.000 ἃς ἐπετύγχανε κατὰ κανόνα τὸ Ταμεῖον ἐτησίως διὰ τῶν δημοπρασιῶν, μετὰ τοῦ σημαντικωτάτου φυλακείου Γλυφάδος, ἐπέτυχε μίσθωσιν ἀντὶ δραχ. 16.000.000, καὶ δὴ ἄνευ τοῦ φυλακείου Γλυφάδος, τεθείσης οὕτω διὰ τὸ μέλλον βάσεως μισθώσεως κατὰ πολὺ ἀπεχούσης τῶν 12.700.000 δρχ., ἅτινα διὰ τοῦ τρόπου τῶν δημοπρασιῶν ἐπὶ ἔτη δὲν ἠδύνατο τὸ Ταμεῖον νὰ ὑπερβῇ, καὶ τὰ ὁποῖα, μετὰ τὴν κατάργησιν τοῦ ὡς ἄνω φυλακείου, κατὰ τὸ ἔτος 1930—1931 ἐὰν ἐσυνεχίζετο ἡ διὰ δημοπρασιῶν μίσθωσις, ἀσφαλῶς δὲν θὰ προσήγγιζε.

Ἐκ τοῦ Ταμείου Μονίμων Ὁδοστρωμάτων

ΑΚΡΙΒΩΣ
ΤΩΡΑ ΕΙΝΕ Η ΕΠΟΧΗ
ΝΑ ΜΑΣ ΖΗΤΗΣΗΤΕ:
ΧΡΥΣΑΝΘΕΜΑ φυτά, αἱ θαυμάσιαι ποικιλίαι τῶν ἐκθέσεών μας
ΓΑΡΥΦΑΛΛΑ νέα μεγανθῆ Νικαίας
ΓΕΡΑΝΙΑ 100 νέα χρώματα.
ΔΑΛΛΙΕΣ τὰ πλέον φανταστικὰ σχέδια καὶ χρώματα.
ΤΕΡΑΣΤΙΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗ
ΤΙΜΑΙ ΑΠΙΣΤΕΥΤΟΙ
ΚΑΘΕ ΤΙ ΩΡΑΙΟΝ ΔΙΑ ΤΟΝ ΚΗΠΟΝ ΣΑΣ
ΑΓΓ. ΑΓΑΛΙΩΤΗΣ & Σια ΣΤΑΔΙΟΥ 15
Ζητήσατε τοὺς καταλόγους μας
ΔΩΡΕΑΝ

ΜΕΓΑΡΟΝ
ΘΕΟΛΟΓΟΥ
ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 40
Ἐνοικιάζεται, πωλεῖται ἢ προσφέρεται πρὸς ἐκμετάλλευσιν
Πληροφορίαι καὶ ἔγγραφοι προσφοραί:
1) Παρὰ τῷ κ. Γεωργ. Περπινιᾷ ἐντὸς τῆς οἰκίας 9—12 π. μ. 4—6 μ. μ.
2) Παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Μιχ. Πεσμαζόγλου Ἀκαδημίας 6, 9—11 π. μ.

ΠΡΟΣΕΞΑΤΕ
Μὴ πετᾶτε τὰ ἐνδύματα τοῦ ἀσθενοῦς σας, ἀλλὰ εἰδοποιεῖτε τὸν Οἶκον
ΓΕΝ ΑΠΟΛΥΜΑΝΣΕΩΝ
Ο «ΚΡΙΝΟΣ»
ΓΡΑΦΕΙΑ
Ἀθηνῶν Πειραιῶς
Λ. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 47-ΟΔ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 120

Πετρελαιοκινητῆρες Diesel MWM Pateut Benz ἀπὸ 6 ἵππους μέχρι 200 ξηρᾶς καὶ θαλάσσης.
Διεθνὴς διαγωνισμὸς ἐν Γαλλίᾳ 26 Ὀκτωβρίου 1929.
GRAND PRIX HORS CONCOURS
Αἱ τελειοτεραι, αἱ οἰκονομικώτεραι
Μ. Κ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΥ ΥΙΟΙ
Ἀλιπέδου 5 Πειραιεὺς

ΤΡΟΠΙΚΟΝ
Ἐπάλειψις Στεγῶν ἐκ μπετόν, ξύλου, πισσοχάρτων κλπ. Σταματᾷ τὴν εἰσροὴν βροχῆς καὶ ὑγρασίας. Ἐκτέλεσις ἐργασίας ἠγγυημένη.
Ε. Κ. ΚΟΡΩΝΑΙΟΣ & Σια
ΑΘΗΝΑΙ Σταδίου 7
ΘΕΣ)ΝΙΚΗ Μέγαρον Σίγγερ 6

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΔΡΑΧ. 421.688.991.20
Πᾶσαι αἱ Τραπεζιτικαὶ ἐργασίαι ὑπὸ ὅρους συμφέροντας.
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ:
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ ΑΡΓΟΣ ΠΥΡΓΟΣ ΠΑΤΡΑΙ ΚΕΡΚΥΡΑ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ ΝΑΥΠΛΙΟΝ
ΑΙΓΙΟΝ ΚΑΛΑΜΑΙ ΣΥΡΟΣ ΧΙΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ ΒΟΛΟΣ ΘΕΣ)ΝΙΚΗ
ΛΑΡΙΣΣΑ ΤΡΙΚΚΑΛΑ ΜΥΤΙΛΗΝΗ ΧΑΝΙΑ ΖΑΚΥΝΘΟΣ ΠΛΩΜΑΡΙΟΝ ΤΡΙΠΟΛΙΣ
ΡΕΘΥΜΝΟΣ ΚΑΡΔΙΤΣΑ ΚΑΒΑΛΛΑ ΠΡΕΒΕΖΑ ΚΑΡΔΟΒΑΣΙ ΒΑΘΥ ΝΑΞΟΣ
ΧΑΛΚΙΣ ΦΑΡΣΑΛΑ ΙΣΤΙΑΙΑ ΦΛΩΡΙΝΑ ΑΓΡΙΝΙΟΝ ΑΜΑΛΙΑΣ
ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις ΕΛΛΑΔΟΣ & ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΣΥΜΜΕΤΟΧΟΣ ΤΗΣ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ
COMMERCIAL BANC OF THE NEAR EST Ltd
4 LONDON WALL BUILDINGS EC 2
Μεθ' ὑποκαταστημάτων ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ & ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ
Καταθέσεις ἐν ὄψει καὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ ἀποδοτέαι εἰς ὃ νόμισμα ἐγένοντο ὑπὸ ὅρους συμφέροντας.
Ταμιευτήριον μέχρι 75.000 δρ. 5 ο)ο ἀπηλλαγμένον φόρου.

ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ
Περίληψις διακηρύξεως

Ὁ Πρόεδρος Κοινότητος Καλλιθέας Ἀθηνῶν διακηρύττει ὅτι, ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὴν καὶ δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν δημοπρασίαν τὴν 16ην Μαρτίου 1930 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10 ἕως 12 π.μ. ἐν τῷ Κοινοτικῷ Καταστήματι καὶ ἐνώπιον τῆς ἐπὶ τῶν Δημοπρασιῶν Ἐπιτροπῆς, ἡ κατασκευὴ καταστημάτων ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Δήμητρος διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν παραγκούχων στάσεως Πλατείας Καλλιθέας, συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους συγγραφῆς ὑποχρεώσεων κλπ., καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 51 ἐ. ἔ. διακηρύξεως τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου ἧς οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν προσερχόμενοι καθ' ἑκάστην ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Κοινότητος.

Ἐν Καλλιθέᾳ τῇ 1 Μαρτίου 1930
Ὁ Πρόεδρος
Δ. Λ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ

ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ
Περίληψις διακηρύξεως

Ὁ Πρόεδρος Κοινότητος Καλλιθέας Ἀθηνῶν γνωστοποιεῖ ὅτι, τὴν 16ην Μαρτίου ἐ. ἔ., ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10 ἕως 12 π. μ. ἐνεργηθήσεται μειοδοτικὴ δημοπρασία ἀγορᾶς ἑνὸς αὐτοκινήτου καταβρεκτῆρος χωρητικότητος τοὐλάχιστον δύο τόννων καινουργοῦς καὶ τελείου συστήματος διὰ τὸ κατάβρεγμα τῶν ὁδῶν τῆς Κοινότητος, συμφώνως τοῖς ὅροις τῆς ὑπ' ἀριθ. 27 ἐ. ἔ. διακηρύξεως τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου ἧς οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν προσερχόμενοι καθ' ἑκάστην ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Κοινότητος.

Ἐν Καλλιθέᾳ τῇ 1 Μαρτίου 1930
Ὁ Πρόεδρος
Δ. Λ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ

ΕΝΩΣΙΣ ΦΥΜΑΤΙΩΝΤΩΝ ΘΥΜΑΤΩΝ ΣΤΡΑΤΟΥ
Ἀνακοίνωσις

Προκειμένου νὰ ληφθῇ νομοθετικὴ πρόνοια αὐξήσεως τῆς συντάξεως τῶν ἐν καιρῷ εἰρήνης παθόντων ἐκ τῆς στρατιωτικῆς των ὑπηρεσίας ὁπλιτῶν, παρακαλοῦνται ὅπως οἱ ἐκ τοῦ λόγου τούτου συνταξιοῦχοι γνωρίσωσιν ἡμῖν (Γραφεῖα Πανελληνίου Ἑνώσεως Ἐφέδρων Ὑπαξιωματικῶν - Στοὰ Φέξη 91) τὸ ἔτος καὶ τὸν ἀριθμὸν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου δι' ἧς ἀπενεμήθη αὐτοῖς σύνταξις μέχρι τῆς 16 Μαρτίου 1930. Τὰ ὡς ἄνω στοιχεῖα δύνανται οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ τὰ ὑποβάλωσιν εἴτε δι' αἰτήσεώς των εἴτε προφορικῶς διερχόμενοι τῶν γραφείων (Στοὰ Φέξη 91) καθ' ἑκάστην 7—9 μετὰ μεσημβρίαν.

Ὁ Πρόεδρος
Π. ΤΣΙΠΗΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Κ. ΦΑΝΗΣ

ΣΩΚΡ. ΛΟΥΪΖΙΔΗΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΙΑΤΡΟΣ
Συφιλιδικῶν — Οὐρολογικῶν — Γυναικολογικῶν Νοσημάτων
ΣΠΟΥΔΑΣΑΣ ΕΠΙ ΜΑΚΡΟΝ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ (ST. LOUIS, NECKER, LARIBOISIERE).
ΗΛΕΚΤΡΟΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟΝ
Δέχεται ἐν τῷ νέῳ θεραπευτηρίῳ του 9—1 π. μ. καὶ 4—8 μ.μ. καὶ ἐπὶ συνεντεύξει. 34 Σατωβριάνδου 34 (Στοὰ Σ. Λουϊζίδου, Ὁμόνοια). Ἰδιαίτερα αἴθουσα διὰ Κυρίας.
Εἰς τὸν Πειραιᾶ λειτουργεῖ παράρτημα τοῦ ἐν Ἀθήναις θεραπευτηρίου, 174, Ὁδὸς Ἀλκιβιάδου 174.

Γ. ΠΟΛΥΚΑΡΠΙΔΗΣ
Ἰατρὸς
Εἰδικὸς ἀφροδισιολόγος, ἐπὶ μακρὸν ἐπιμελητὴς τῆς Ἰδιαιτέρας Κλινικῆς τοῦ καθηγητοῦ κ. Γ. Φωτεινοῦ. Δέχεται 8—12 καὶ 4—8 μ. μ. - Γερανίου 12 Ὁμόνοια

Ὁ Παθολόγος Δερματολόγος ἰατρὸς κ.
Ι. Ν. ΑΝΝΙΝΟΣ
δέχεται ἐν τῇ νέᾳ Κλινικῇ του ὁδὸς Ἀβέρωφ 7α παρὰ τὸ ξενοδοχεῖον «Ἀκροπόλ»

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΤΟ ΒΕΛΛΙΕΙΟΝ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑ

Θεσσαλονίκη 1—3—30

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Πάντες οἱ ὑπότροφοι τοῦ Βελλιείου κληροδοτήματος, φοιτηταὶ τοῦ ἐνταῦθα Πανεπιστημίου, δι' ἐμοῦ, ὑποβάλλουν τὴν θερμὴν παράκλησιν ὅπως εἰς τὴν ἁρμοδίαν στήλην τῆς ἐφημερίδος σας θίξετε τὸ ἑξῆς ζήτημα:

Ἀπὸ τριετίας ἔχει καταρτισθῇ νομοσχέδιον περὶ διπλασιασμοῦ τοῦ μηνιαίου ἐπιδόματος ἀπὸ 500 εἰς 1000 δραχμάς. Ἀπὸ τοῦ Ἀργυροῦ, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ ὁποίου κατηρτίσθη τὸ νομοσχέδιον τοῦ διπλασιασμοῦ μέχρι σήμερον ἦλθον καὶ παρῆλθον τρεῖς ἕτεροι ἐπὶ τῆς Παιδείας ὑπουργοί, οἵτινες υἱοθέτησαν τύπῳ τὸ ἐν λόγῳ νομοσχέδιον, μέχρι τῆς στιγμῆς ὅμως ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένῃ τὸ ἐπίδομα εἰς τὸ 500δραχμον ὡς παρῳδία τοῦ πλουσιωτάτου κληροδοτήματος τοῦ ἀειμνήστου διαθέτου Κ. Βέλλιου, ὁρίσαντος ἐν τῇ διαθήκῃ του 20 φοιτηταὶ ἐκ Μακεδονίας νὰ λαμβάνωσι κατ' ἔτος κατόπιν ἐξετάσεως ἐπίδομα τόσον ὅσον ἐξαρκεῖ διὰ τὴν ἐν τῇ πόλει συντήρησιν ἑνὸς ὑποτρόφου φοιτητοῦ.

Βεβαίως καὶ τὸ Σὸν ὑπουργεῖον κατεῖδε τὴν ἀνάγκην τοῦ διπλασιασμοῦ τοῦ ἐν λόγῳ κληροδοτήματος, ἀλλὰ πότε τέλος πάντων ἔχει σκοπὸν νὰ μᾶς εἰσαγάγῃ τὸ νομοσχέδιον ἐν τῇ Βουλῇ πρὸς ψήφισιν; Φαίνεται ὅτι οἱ ἁρμόδιοι ἢ δὲν πέρασαν ἀπὸ τὸ στάδιον τοῦ πτωχοτάτου φοιτητοῦ ἢ ἂν πέρασαν ἐξέχασαν τὴ ζωή τους ἐκείνη!

Ὁ κ. Παπανδρέου μόλις ἀνέλαβε τὸ ὑπουργεῖον δημοσίᾳ ἐξεφράσθη περὶ παροχῆς κληροδοτημάτων παρὰ τοῦ Κράτους εἰς τοὺς ἱκανωτέρους σπουδαστάς.

Παρακαλοῦμεν νὰ τοῦ γίνῃ ἡ δέουσα παρατήρησις νὰ ρίξῃ μιὰ ματιὰ καὶ σὲ μᾶς. Ζητοῦμεν αὔξησιν τοῦ πλουσιωτάτου κληροδοτήματος Βέλλιου, διότι μὲ τὸ 500δραχμον μηνιαῖον ἐπίδομα μὴ δυνάμενοι πάντως ὡς πάμπτωχοι νὰ ζήσωμεν ἀναγκαζόμεθα νὰ τρεπόμεθα εἰς ἄλλα ἐπαγγέλματα, διὰ νὰ ἐξοικονομήσωμεν τὰ ὑπόλοιπα μέσα ζωῆς, ἐπὶ βλάβῃ τῆς ἐπιστημονικῆς ἡμῶν καταρτίσεως καὶ τῆς σωματικῆς μας εὐεξίας.

Νομίζω, κ. Διευθυντά, ὅτι τὸ ὡς ἄνω ζήτημα εἶνε ἀρκετὰ σοβαρὸν διὰ μίαν ὁμάδα αὐριανῶν ἐπιστημόνων. Ἴσως δευτερεῦον διὰ τοὺς ἰθύνοντας, ἀλλ' ὅμως δι' ἡμᾶς ζήτημα πρωτεῦον, ζωῆς.

Κουρασθήκαμε νὰ παρακαλοῦμεν τοὺς βουλευτάς μας καὶ νὰ κάμνωμεν ὑπομνήματα καὶ αἰτήσεις εἰς τὸ Σὸν ὑπουργεῖον.

Ἐξ ὀνόματος ὅλων τῶν συναδέλφων ὑποτρόφων σᾶς εὐχαριστῶ θερμότατα.

Μὲ ἐκτίμησιν
Μιχ. Καλλινδέρης
Πρόεδρος Ὁμοσπονδίας Φοιτητῶν Π. Θ.

ΤΟ ΜΕΡΙΣΜΑ ΤΗΣ ΕΚΔΟΤΙΚΗΣ

Κύριε Διευθυντά,

Δὲν νομίζετε ὅτι ἡ Ἐκδοτικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος θὰ ἐξυπηρέτει ἀνακουφιστικῶς τοὺς μετόχους της ἂν ἀπεφάσιζε νὰ δεχθῇ συμψηφισμὸν τοῦ ὁρισθέντος μερίσματος τῶν 400 δραχμῶν κατὰ μετοχήν, εἰς τὴν ὀφειλομένην δ' δόσιν τῆς 9 Μαρτίου ἐ. ἔ., χωρὶς νὰ περιμένῃ τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ἰσολογισμοῦ παρὰ τῆς γεν. συνελεύσεως, ἡ ὁποία πιθανῶς νὰ βραδύνῃ;

Ἄλλως οἱ μὴ μέτοχοι τῆς Ἐθν. Τραπέζης ἀρκετὰ ἐτιμωρήθημεν πληρώσαντες ταύτας μὲ 2000 δρ. ἑκάστην περισσότερον καὶ μὲ τόκον ἀναδρομικῶς ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1929, καὶ ἑπομένως θὰ δικαιούμεθα νὰ ζητήσωμεν νὰ μᾶς καταβληθῇ τὸ μέρισμά μας ἅμα τῇ λήξει τῆς χρήσεως, δηλαδὴ ἀμέσως μετὰ τὴν 1 Ἰανουαρίου 1930, καὶ ὄχι τὸν Μάϊον, ἢ καὶ ἀργότερα, ὁπότε ἴσως θὰ λήξῃ ἡ γραφειοκρατικὴ διαδικασία τῆς ἐγκρίσεως κλπ.

Δὲν ἀξίζει ἆρά γε νὰ μιμηθῇ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐθν. Τραπέζης, τὸ ὁποῖον ἀνέλαβεν ὑπ' εὐθύνην του τὴν πληρωμὴν τοῦ μερίσματος πρὸ τῆς ἐγκρίσεως τούτου παρὰ τῆς συνελεύσεως;

Ἄλλως τε δὲν πρόκειται νὰ μετρήσῃ, ἀλλὰ νὰ συμψηφίσῃ!!!

Ἐν Ἀσσῳ Κορινθίας τῇ 5 Μαρτίου 1930
Μετὰ τιμῆς
Δ. Β. Παπαϊωάννου

Η ΔΙΑΣΠΑΣΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Σῦρος 6—3—30

Ἀγαπητὴ «Πρωΐα»

Ἐν ἡμέραις ζωηρᾶς κινήσεως τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε τὴν ἐξίσωσιν τῶν μισθῶν τῶν ὑπαλλήλων διὰ τῆς χορηγήσεως τοῦ ἐπιδόματος τῶν 3)16 εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι δὲν ἐλάμβανον τοῦτο μέχρι τοῦδε.

Ὁπωσδήποτε ἡ ἀπόφασις αὕτη τῆς Κυβερνήσεως δὲν δύναται παρὰ νὰ θεωρηθῇ δικαία καὶ νὰ γίνῃ δεκτὴ ἀπὸ τοὺς ἀδικημένους ὑπαλλήλους μετ' ἀνακουφίσεως. Διατί ὅμως τὸ μέτρον τὸ περιορισθῇ μόνον μεταξὺ τῶν κεντρικῶν ὑπαλλήλων; ἀφοῦ καὶ οἱ ἐπαρχιακοὶ ὑπάλληλοι τῶν ὑπουργείων εἰς τὰ ὁποῖα ἀπὸ πολλοῦ ἐφαρμόζεται ἡ παροχὴ τῶν 3)16 δὲν ἐξαιροῦνται;

Φαίνεται ὅτι ἡ Κυβέρνησις, ἐφαρμόζουσα καὶ τώρα τὴν εἰς ἑκάστην δύσκολον περίπτωσιν ἀκολουθουμένην διασπαστικὴν της πολιτικήν, ἠθέλησεν αὐτὴν τὴν φορὰν νὰ ἐφαρμόσῃ τὸ τέχνασμα μὲ τὸ ἀζημίωτον.

Ἕνας ὑπάλληλος

ΕΚΑΤΟΜΒΑΙΑ ΚΑΙ ΟΧΙ ΕΚΑΤΟΜΒΙΑ

Φίλε κ. Διευθυντά,

Ἐν τῷ χθεσινῷ φύλλῳ τῆς «Πρωΐας» ἐν τοῖς περὶ ἀθλητισμοῦ εἶνε ἀναγεγραμμένοι οἱ Ἀγλογαλλοελληνικοὶ ἀγῶνες ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν τὰ Ἑκατόμβια, ἡ δὲ λέξις αὕτη ἐπαναλαμβάνεται ἅπαξ ἔτι ὑπὸ τὸν αὐτὸν τύπον. Ὑποθέτω ὅτι τοῦτο προῆλθεν ἐκ κακῆς μεταγραφῆς ἢ ἐξ ἀβλεψίας τυπογραφικῆς, διότι ἡ ὀρθὴ ὀνομασία εἶνε Ἑκατόμβαια, ἣν παρακαλῶ νὰ ἀποκαταστήσητε, ἀφοῦ μάλιστα ἀνεγράφη ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ ἀνάδοχος τῶν ἀγώνων τούτων. Πραγματικῶς τοῦτον τὸν τύπον προέκρινα παντὸς ἄλλου κοινοτυπίας ὄζοντος, ὅτε πρό τινων ἡμερῶν ἐπιτροπεία πολυτίμων μελῶν τοῦ τετιμημένου «Ὀλυμπιακοῦ» τοῦ Πειραιῶς ἐκ τῶν κ.κ. Δώτου, Μέρμηγκα καὶ τρίτου, οὗ λησμονῶ τὸ ὄνομα, παλαιῶν μου δὲ καλῶν μαθητῶν, προσελθοῦσα ἐζήτησεν Ἑλληνοπρεπές, εὔηχον, σύντομον ὀνομασίαν διὰ τοὺς τῆς Ἑκατονταετηρίδος ἀγῶνας. Ἐσκέφθην ὅτι τὰ Ἑκατόμβαια περιελάμβανον ὅ,τι ἐζητεῖτο. Εἶνε λέξις ἡ ὁποία δύναται νὰ γίνῃ διεθνής, ἀφοῦ καὶ ξένοι θὰ λάβωσι μέρος εἰς τοὺς ἀγῶνας τούτους καὶ παρέχει αὐτὴν προφρόνως διὰ τῶν αἰώνων ὁ ἀρχαῖος ἀθλητισμός. Τὰ Ἑκατόμβαια ἦσαν γνωστὰ καὶ ἐν Ἀθήναις εἰς τιμὴν τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Ἑκατομβαίου καὶ ἐν Ἄργει ὡς ἑορτὴ τοῦ Διὸς μετ' ἀγώνων καὶ ἐν Ἀρκαδίᾳ καὶ ἐν Κρήτῃ, ἀκόμη καὶ ἐν Αἰγίνῃ μετ' ἀγώνων. Οὕτω κατορθοῦται διὰ τῆς ὀνομασίας ταύτης νὰ συνδεθῇ ἀκόμη στενώτερον ὁ νεώτερος ἀθλητισμὸς πρὸς τὸν τόσον ἀναδειχθέντα παλαιὸν προσθέτων διὰ τόσον ἐπιβλητικῆς καὶ ὡραίας λέξεως μίαν ἀκόμη συμβολὴν εἰς τὴν καθόλου ἀγωνιστικήν. Ἂς τοὺς βαπτίσωμεν λοιπὸν τοὺς ἀγῶνας τούτους διὰ τῆς ὀρθῆς ὀνομασίας ΕΚΑΤΟΜΒΑΙΑ καὶ οὐχὶ Ἑκατόμβια καὶ ἀνάδοχος ἔστω ὁ «Ὀλυμπιακὸς» τοῦ Πειραιῶς.

Πρόθυμος
ΙΑΚ. Χ. ΔΡΑΓΑΤΣΗΣ

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ
ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ ΤΗΣ Β' ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΤΟΥ ΑΜΣΤΕΡΝΤΑΜ
ΘΕΩΡΕΙ ΕΚΛΙΠΟΝΤΑ ΤΟΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΝ ΚΙΝΔΥΝΟΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 7. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ κ. Σασσεμπάχ, προϊστάμενος τῆς Β' Διεθνοῦς τοῦ Ἄμστερνταμ, ἀφιχθεὶς ἐνταῦθα, θὰ παραμείνῃ αὔριον (σήμερον) ἵνα ὁμιλήσῃ πρὸς τοὺς συντηρητικοὺς ἐργάτας, θὰ ἀναχωρήσῃ δὲ τὴν ἑσπέραν δι' Ἀθήνας ἵνα συναντηθῇ μετὰ τοῦ κ. Ἀλμπὲρ Τομᾶ, μετὰ τοῦ ὁποίου εἶχεν ἤδη συναντηθῆ εἰς τὸ Τσαριμπρὸντ καὶ συνομιλήσει διὰ τὴν ἐργατικὴν κίνησιν.

Ἐρωτηθεὶς διὰ τὸν σκοπὸν τοῦ ταξειδίου του, ὁ κ. Σασσεμπάχ ἐδήλωσεν ὅτι μετέβη εἰς τὴν Σόφιαν διὰ τὸ συνέδριον τῆς ἀναδιοργανώσεως τῶν συνδικάτων, ὅπου συνωμίλησε μετὰ τοῦ Βουλγάρου Πρωθυπουργοῦ κ. Λιάπτσεφ, τὸν ὁποῖον προσεπάθησε νὰ πείσῃ ὅπως ἡ Βουλγαρικὴ Κυβέρνησις ἐπιτρέψῃ τὴν προσχώρησιν τῶν κρατικῶν ὑπαλλήλων εἰς τὸ Ἐθνικὸν Κέντρον. Ἐλπίζει δὲ ὅτι ἡ προσχώρησις θὰ ἐπιτραπῇ εἰς τοὺς σιδηροδρομικοὺς καὶ ταχυδρομικοὺς ὑπαλλήλους.

«Ἐπωφελήθην, εἶπε περαιτέρω, τῆς εὐκαιρίας διὰ νὰ κατέλθω καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἵνα ἐνισχύσω τὴν ἐργατικὴν κίνησιν, φρονῶ ὅμως ὅτι εἶνε δύσκολον νὰ ἀναπτυχθῇ σοβαρὰ ἐργατικὴ κίνησις εἰς τὴν Ἑλλάδα, διότι δὲν ὑπάρχει ἀνεπτυγμένη βιομηχανία».

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν κομμουνιστικὸν κίνδυνον, ὁ κ. Σασσεμπάχ φρονεῖ ὅτι οὗτος ἐξέλιπεν, ἰσχυροποιηθείσης τῆς Διεθνοῦς τοῦ Ἄμστερνταμ διὰ τῆς προσχωρήσεως 27 χωρῶν. «Ἐκ τῆς Εὐρώπης, λέγει, προσεχώρησαν ὅλαι, πλὴν τῆς Πορτογαλλίας καὶ τῆς Νορβηγίας. Ἐκ τῆς Ἀμερικῆς ὁ Καναδᾶς καὶ ἡ Ἀργεντινή. Ἐκ τῆς Ἀφρικῆς αἱ νότιαι καὶ νοτιοδυτικαὶ ἀγγλικαὶ κτήσεις. Ἐκ τῆς Ἀσίας ἡ Παλαιστίνη. Εὑρισκόμεθα—λέγει—εἰς φιλικὰς σχέσεις μετὰ τῆς Αὐστραλίας, τῆς Ἰαπωνίας καὶ τῆς Αἰγύπτου, ὅπου ὀργανοῦται ἤδη συστηματικὴ ἐργατικὴ κίνησις.

Πρὸ τεραστίας, προσέθεσεν, εἴχαμεν σκεφθῆ νὰ συνεργασθῶμεν μὲ τοὺς κομμουνιστάς, εἴδομεν ὅμως ὅτι ἡ συνεργασία ἦτο ἀδύνατος. Πολλὰς δυσχερείας παρενέβαλον οἱ Ἄγγλοι, ἀφότου ὅμως ἐλογικεύθησαν κατόπιν τῆς ἐπικρατήσεως τοῦ Μακντόναλντ, ὁ κομμουνιστικὸς κίνδυνος εἰς τὴν Εὐρώπην ἐξέλιπε τελείως. Ἐκτὸς τῆς Ἀγγλίας, οἱ κομμουνισταὶ ἐξησθένησαν σημαντικῶς εἰς τὴν Γαλλίαν, τὴν Τσεχοσλοβακίαν καὶ τὴν Γερμανίαν, ὅπου αἱ συντηρητικαὶ ἐργατικαὶ ὀργανώσεις ἀριθμοῦν μέλη 5 ἑκατομμυρίων ἐργατῶν».

Σχετικῶς μὲ τὸ ζήτημα τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων, ὁ κ. Σασσεμπὰχ ἐτόνισεν ὅτι ὁ θεσμὸς εἶναι ἀναγκαῖος, ἀνέφερε δὲ τὸ παράδειγμα τῆς Γαλλίας ὅπου ὁ κ. Λουσὲρ ἐδήλωσεν εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι ἡ θνησιμότης τῶν παιδίων εἰς τὴν Γαλλίαν εἶναι μεγαλυτέρα πάσης ἄλλης χώρας, ὀφείλεται δὲ ἡ θνησιμότης αὕτη εἰς τὴν ἔλλειψιν τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων.

ΖΩΗΡΑ ΕΞΕΓΕΡΣΙΣ ΤΩΝ ΙΔΙΟΚΤΗΤΩΝ
ΕΝΤΟΝΟΝ ΨΗΦΙΣΜΑ

Εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Πανελλαδικῆς Συνομοσπονδίας Ἰδιοκτησίας, συνῆλθον χθὲς ἐπειγόντως εἰς ἔκτακτον Συνέλευσιν τὰ μέλη τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, οἱ ἐν Ἀθήναις ἀντιπρόσωποι τῶν Ἐπαρχιακῶν Κτηματικῶν Ὀργανώσεων καὶ τὰ Προεδρεῖα τῶν ὀργανώσεων συνοικιῶν καὶ προαστείων. Ἡ συνέλευσις, πολυπληθὴς καὶ θορυβώδης, μετὰ τὴν ἀντάλλαξιν διαφόρων γνωμῶν, ἀπεφάσισε ὁμοφώνως τὰ ἑξῆς:

1ον) Διαδηλοῖ κατάπληξιν καὶ ἀπόγνωσιν τοῦ κτηματικοῦ κόσμου διὰ τὰς ἀπροσδοκήτως ἐκφρασθείσας γνώμας μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς παράτασιν τοῦ Ἐνοικιοστασίου, δηλαδὴ τελείαν καταβαράθρωσιν τῆς συντηρητικωτέρας κοινωνικῆς τάξεως, κατόπιν πολυετοῦς ἐκ μέρους τοῦ Κράτους ἀναλγήτου καὶ ἀντισυνταγματικῆς καταδυναστεύσεως αὐτῆς, ἄνευ οὐδεμιᾶς, κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη δικαιολογητικῆς βάσεως.

2ον) Ἐπιτάσσει τὴν παρὰ τῇ Ἐπιτροπῇ ἀντιπροσωπείαν τῆς Συνομοσπονδίας ὅπως, κατὰ τὴν προσεχῆ συνεδρίασιν αὐτῆς, ἀποκρούσῃ διαρρήδην πᾶσαν ἀπόπειραν πρὸς χάλκευσιν νέων δεσμῶν διὰ τὴν ἰδιοκτησίαν, πρὸς κατάφωρον καταπάτησιν τοῦ 19 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος.

3ον) Ἐντέλλεται τὸ Προεδρεῖον τῆς Συνομοσπονδίας ὅπως διαβιβάσῃ ἐπειγόντως πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως τὰς ἀποφάσεις τῆς Συνελεύσεως.

Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς συνεδριάσεως ἀπεστάλη μακρὰ τηλεγραφικὴ ἐγκύκλιος ἐμπιστευτικοῦ περιεχομένου πρὸς τὰς Κτηματικὰς Ὀργανώσεις τῶν Ἐπαρχιῶν.

ΠΥΡΚΑΓΙΑ

Ἐξερράγη πυρκαϊὰ εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πρωτέως κατάστημα γυναικείων φορεμάτων Καίτης Φιλιππίδη ἢ Σπανάκη. Τὸ πῦρ προῆλθεν ἐξ ἀναφλέξεως καμινέτου, κατεσβέσθη ἀφοῦ ἐπροξένησε ζημίας 60 χιλ. δραχμῶν.

Η ΣΥΝΑΨΙΣ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΥ ΔΑΝΕΙΟΥ
ΔΙΑ ΤΑ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΑ ΕΡΓΑ

Ἀνεγράφη χθὲς ἡ πληροφορία, ὅτι λόγῳ ἐξαντλήσεως τοῦ παραγωγικοῦ δανείου καὶ τῆς ἀδυναμίας τοῦ Δημοσίου νὰ συνεχίσῃ ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τὰ παραγωγικὰ ἔργα, ἡ Κυβέρνησις καταρτίζει νομοσχέδιον περὶ παροχῆς εἰς αὐτὴν ἐξουσιοδοτήσεως νὰ συνάψῃ ἐξωτερικὸν δάνειον.

Ὁ κ. Μαρῆς ἐδήλωσε σχετικῶς, ὅτι μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τοῦ δανείου Σέλιγμαν, ἡ Κυβέρνησις ἔχει πάντοτε ὑπ' ὄψει νὰ συνάψῃ ἐξωτερικὸν δάνειον, ἐν εὐθέτῳ στιγμῇ, διὰ τὴν χρηματοδότησιν τῶν παραγωγικῶν ἔργων, διότι εἶναι ἀδύνατον νὰ συνεχίσῃ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ, δεδομένου ὅτι θ' ἀπαιτηθῇ ποσὸν 20 ἑκατομμυρίων λιρῶν. Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ Κυβέρνησις παρεχώρησε μέρος τῶν διαθεσίμων της, διὰ νὰ μὴ διακοποῦν τὰ ἔργα, καθ' ὅσον κατέστη δυσχερὴς ἡ σύναψις ἐξωτερικοῦ δανείου κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος.

Τὰ διατεθέντα ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ ποσὰ ἀρκοῦν ὥστε νὰ συνεχισθῇ ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἔργων ἐπὶ ἀρκετὸν χρόνον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἡ Κυβέρνησις ἔχει βασίμους ἐλπίδας ὅτι θὰ πραγματοποιηθῇ ἡ σύναψις δανείου.

Αἱ γενόμεναι ἄλλωστε, ἐτόνισεν ὁ κ. Μαρῆς, βολιδοσκοπήσεις καὶ ἡ κατάστασις τῶν ξένων ἀγορῶν παρέχουν τὴν πεποίθησιν ὅτι τὸ συναφθησόμενον δάνειον θὰ γίνῃ ὑπὸ καλοὺς καὶ συμφέροντας ὅρους.

ΟΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΑΙ ΔΙΑ ΤΟ ΕΝΟΙΚΙΟΣΤΑΣΙΟΝ

Ἀντιπροσωπεία τῆς Ὁμοσπονδίας τῶν Ἐπαγγελματιῶν μετέβη χθὲς εἰς τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον καὶ ἐπέδωσε τὸ τελευταῖον ψήφισμά της ὑπὲρ τῆς παρατάσεως τοῦ ἐνοικιοστασίου μέχρι τοῦ 1939. Εἰς τὸ σχετικὸν ὑπόμνημα ἐκτίθενται διὰ μακρῶν οἱ λόγοι διὰ τοὺς ὁποίους θεωρεῖται ἀναγκαία ἡ διατήρησις τοῦ ἐνοικιοστασίου, καὶ ἐξαίρονται οἱ κίνδυνοι τοὺς ὁποίους θὰ προκαλέσει ἡ κατάργησις αὐτοῦ. Περαιτέρω ἀναφέρονται αἱ χῶραι ὅπου διατηρεῖται εἰσέτι, τόσα ἔτη μετὰ τὸν πόλεμον, τὸ ἐνοικιοστάσιον, καὶ αἱ εἰδικαὶ συνθῆκαι αἱ συνηγοροῦσαι ὑπὲρ αὐτοῦ ἐν Ἑλλάδι. Ἀκολούθως οἱ ἐπαγγελματίαι ἀντικρούουν τὰ ἐπιχειρήματα τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ τοὺς ὑπὸ τῶν τελευταίων παρατεθέντας ἀριθμοὺς ὡς πρὸς τὰ ἐνοίκια, τὸν ἀριθμὸν τῶν κενῶν οἰκημάτων καὶ ἰδίᾳ τῶν καταστημάτων κλπ.

Ὁ κ. Πρωθυπουργός, ὡς ἀνεκοινώθη, θὰ ὁρίσῃ ἡμέραν ἵνα δεχθῇ τὴν ἀντιπροσωπείαν τῆς Ὁμοσπονδίας πρὸς προφορικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ὑπομνήματός της.

—Ὁ Ἰατρὸς κ. Α. ΚΟΝΤΑΡΓΥΡΗΣ χειροῦργος-Ὀρθοπεδικός, ὑφηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ Διευθυντὴς τοῦ ἐν Βούλᾳ Ἀσκληπιείου τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ διὰ χειρουργικὰς φυματιώσεις, δέχεται 16 ὁδὸς Ἁγίου Κωνσταντίνου 3—5 μ.μ. Τηλ. 68—47.

—ΣΤΕΝΟΓΡΑΦΟΙ καταρτίζονται ὑπευθύνως παρὰ τέως Στενογράφου τῆς Βουλῆς καὶ Καθηγητρίας Ἐμπορ. Σχολῶν. ΕΛΕΝΑ ΜΠΟΖΩΝΗ, Καραϊσκάκη 19.

PVV
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΓΡΕΚΑ' ΒΟΥΛΗΣ 17 - ΑΘΗΝΑΙ
ΓΑΝΔΡΟΥΛΙΔΑΚΗΣ - ΧΑΝΙΑ (ΚΡΗΤΗΣ)
ΕΝΚΕ - ΕΓΝΑΤΙΑΣ - ΕΜΠ. ΣΤΟΑ - Θ/ΝΙΚΗ
FOIRE INTERNATIONALE DE PRAGUE
16-23 ΜΑΡΤΙΟΥ 1930

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΕΧΕΙ ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΝ ΚΑΙ ΠΥΚΝΟΤΕΡΟΝ ΔΙΚΤΥΟΝ
= ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΩΝ =
ΠΑΣΗΣ ΑΛΛΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ο κ. ΑΛΒΕΡΤΟΣ ΤΟΜΑ ΣΥΝΕΣΤΗΣΕ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΡΓΑΤΙΚΗΝ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΝ
ΝΑ ΑΠΟΔΕΧΘΗ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗΝ ΑΠΟΨΙΝ ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
Ο ΧΘΕΣΙΝΟΣ ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΑΤΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΕΡΓΑΣΙΑΣ
Η ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ κ. ΤΟΜΑ, ΜΕ ΑΥΓΑ, ΤΟΜΑΤΕΣ ΚΑΙ ΜΕΛΑΝΩΜΕΝΑ ΡΑΚΗ

Ὀλίγον μετὰ τὴν 11 π.μ. χθὲς ὁ διευθυντὴς τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας κ. Ἀλβέρτος Τομᾶ μετέβη εἰς τὸ Δημοτικὸν Θέατρον Πειραιῶς, ὅπου ἡ Γενικὴ Συνομοσπονδία τῶν Ἐργατῶν εἶχε καλέσει τὰ μέλη της νὰ ἀκούσουν ἀνακοινώσεις τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως της καὶ τὰς ἀπόψεις τοῦ διακεκριμένου ξένου.

Κατὰ τὴν εἴσοδον τοῦ Τομᾶ καὶ ὀλίγον κάτω τῶν προπυλαίων, ἐν μέσῳ τῶν ὀλίγων συγκεντρωμένων περιέργων, ἐπροχώρησε ἀποτόμως ἄτομον μὲ ἐργατικὴν μᾶλλον περιβολὴν καὶ ἔρριψε ἐναντίον τοῦ ἐπιφανοῦς ξένου ἕνα αὐγό, μίαν τομάταν καὶ μικρὰν δέσμην ῥακῶν τὰ ὁποῖα εἶχε προηγουμένως καὶ προσφάτως ἐμβάψει εἰς μελάνην. Ἡ ἐπίθεσις αὕτη ἐπέφερε σχετικὴν σύγχυσιν. Ὁ κ. Ἀλβέρτος Τομᾶ, ὁ ὁποῖος εἶχε ἀντιληφθῆ τὴν χειρονομίαν, ἀπέφυγε τὰ ἐκσφενδονισθέντα ἀντικείμενα διὰ μικρᾶς κλίσεως πρὸς τὰ ἐμπρός. Πράγματι ἡ ποικιλώνυμος αὐτὴ βολή, ῥιφθεῖσα μὲ πολλὴν ὁρμήν, συνήντησε τὴν μαρμαρίνην γωνίαν τῆς εἰσόδου καὶ εἰς τὸ πλακόστρωτον ἐσχηματίσθη πολύχρωμος κηλὶς ἀπὸ κρόκον αὐγοῦ, λυωμένης τομάτας καὶ ἰώδους μελάνης, κηλὶς ἡ ὁποία προωρίζετο, κατὰ τὴν προμελετημένην ἐπίθεσιν, διὰ τὸ πρόσωπον καὶ τὸ στῆθος τοῦ ἐπισήμου ξένου τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ κ. Ἀλβέρτος Τομᾶ, μειδιῶν καὶ οὐδόλως ταραχθεὶς ἀπὸ τὴν περίεργον αὐτὴν ὑποδοχήν, ἐπροχώρησε πρὸς τὴν εἴσοδον μετὰ τῆς συνοδείας του, ἐνῷ ἀστυνομικὸς μὲ πολιτικὴν ἐνδυμασίαν συνέλαβεν αὐθωρεὶ τὸν ἐπιτεθέντα τὸν ὁποῖον καὶ μετέφερεν εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἀστυνομίας, ὅπου ὑπέστη τὴν πρώτην ἔρευναν καὶ ἀνάκρισιν. Ἐντὸς τῶν θυλακίων του οὐδὲν ἀπολύτως ἀντικείμενον εὑρέθη. Δεῖγμα προνοίας. Μήτε ἐφημερίδες, οὔτε ἄλλο ἔντυπον. Ὁ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας κ. Σπύρου διέταξεν ἀμέσως τὴν μεταφορὰν καὶ κράτησίν του εἰς τὸ 2ον ἀστυνομικὸν τμῆμα Πειραιῶς, ὅπου καὶ ἠδυνήθημεν νὰ συνομιλήσωμεν μαζί του καὶ νά... τὸν φωτογραφήσωμεν.

— Δὲν τὸ ἔκαμα γιὰ δόξα, μᾶς εἶπε. Μήτε εἶμαι ἐγκληματίας. Φωτογραφῆστέ με ὅμως, ἀφοῦ τὸ θέλετε. Ὀνομάζομαι Χρῆστος Κωνσταντίνου Λουκαντάρης καὶ ἐγεννήθηκα στὴ Σίφνο, ἀνατράφηκα ὅμως στὴν Ἀθήνα. Εἶμαι ἄεργος. Καιρὸ τώρα προσπαθῶ νὰ εὕρω καμμιὰ δουλειὰ καὶ δὲν τὰ καταφέρνω. Ἄρχισα νὰ χάνω καὶ τὰς δυνάμεις μου. Ὁ κ. Κύρκος, ποὺ μὲ ἔβαλε νὰ τοῦ φτιάξω τὸν κῆπό του στὸ Γαλάτσι, πρὶν ἀπὸ λίγες μέρες, μὲ εἶδε ποὺ δὲν μποροῦσα νὰ σηκώσω μήτε ἕνα κοφίνι μὲ δέκα ὀκάδες χῶμα.

— Καὶ τί φταίει γι' αὐτὸ ὁ κ. Τομᾶ;

— Διάβασα στὶς ἐφημερίδες πῶς μόλις ἦρθε τὰ βρῆκε ὅλα ἐν τάξει καὶ παρατάξει εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἔτσι λοιπὸν μᾶς κοροϊδεύουν ὅλοι; Κάθονται οἱ κύριοι αὐτοὶ στὰ μέγαρά τους, ταξειδεύουν μὲ πολυτέλειες, τρῶνε μὲ φράκο καὶ ἔρχονται καὶ μᾶς τσαμπουνᾶν πῶς ὅλα στὴν Ἑλλάδα εἶνε φίνα. Δουλειὰ δὲν εἶχα καὶ ἔτσι, μιὰ ποὺ βρέθηκα στὸν Πειραιᾶ, πῆρα ἕνα αὐγό, μιὰ τομάτα καὶ δυὸ κουρέλια ποὺ βούτηξα στὸ μελάνι καὶ θέλησα νὰ μουντζουρώσω τὸν κύριο αὐτό. Ἤθελα νὰ τοῦ δώσω νὰ καταλάβῃ πῶς ὑπάρχουν ἐργάτες ποὺ πεινοῦν, ποὺ θέλουν νὰ δουλέψουν καὶ δὲν τοὺς δίνουν δουλειά. Δὲν εἶμαι κομμουνιστὴς καὶ δὲν θέλω νὰ ξέρω τίποτα ἀπὸ αὐτά. Ἐγὼ ἔκαμα μιὰ ἀτομικὴ διαμαρτυρία ἐναντίον τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ ποὺ τὰ βρῆκε ὅλα μέλι-γάλα στὸν τόπο μας. Τίποτ' ἄλλο δὲν ἔκαμα καὶ κανένα ἄλλο σκοπὸ δὲν εἶχα.»

Ὁ Ἀλβέρτος Τομᾶ, καθισμένος πίσω ἀπὸ τὸ βῆμα τὸ ὁποῖον κατεῖχε ἐκείνην τὴν στιγμὴν ὁ Γενικὸς γραμματεὺς τῆς Συνομοσπονδίας τῶν Ἐργατῶν κ. Δημητρᾶτος, καθὼς μᾶς εἶδε πλάϊ του, ἀνυπομόνους νὰ μάθωμεν τὴν ἐντύπωσιν ποὺ τοῦ ἐπροξένησεν ἡ... αὐγοτοματικὴ ἐπίθεσις, ἔσκυψε καὶ μᾶς εἶπε μὲ πολλὴν εὐθυμίαν εἰς τὸ αὐτί:

— Ἐδημιουργήθη ἡ ἐντύπωσις ποὺ ἐχρειάζετο γιὰ νὰ διαβασθῇ πιὸ πολὺ ὁ λόγος ποὺ θὰ ἐκφωνήσω. Καὶ μετὰ ἕνα πλατὺ μειδίαμα, προσέθεσε: Εἶμαι μαθημένος καὶ τὸ γνωρίζω ὅτι ἐκτίθεμαι εἰς τὸ μῖσος τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν ποὺ ζοῦν ἀπὸ τὸν φανατισμό. Ὁ κ. Τομᾶ εἶχε τὴν πεποίθησιν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ κομμουνιστοῦ.

Ὁ κ. Δημητρᾶτος, γραμματεὺς τῆς Συνομοσπονδίας, εἶχεν ἐκθέσει ἀπὸ τοῦ βήματος τὰς διεκδικήσεις τῶν ἐργατῶν καὶ ἀνέπτυξε τὰς ἀπόψεις τῆς Συνομοσπονδίας ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων, τῶν ὁποίων, ἐπέμεινε λέγων, ἡ Κυβέρνησις θέλει νὰ παρελκύσῃ τὴν ὑποβολὴν καὶ ψήφισιν ὑπὸ τῶν Βουλῶν.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΑΛΒΕΡΤΟΥ ΤΟΜΑ

Ὁ κ. Ἀλβέρτος Τομᾶ, ἀνῆλθεν εὐθὺς κατόπιν εἰς τὸ βῆμα ὑπὸ τὰ χειροκροτήματα τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν μελῶν τῶν διοικητικῶν συμβουλίων τῶν διαφόρων σωματείων.

Ὁ κ. Ταμᾶ ἐχαιρέτισεν ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ λόγου του «τὴν ὡραίαν αὐτὴν συγκέντρωσιν» τῶν ἐργατῶν τῆς Ἑλλάδος, τῶν ὁποίων ἐξῆρε τὰς ὀργανωτικὰς προόδους, μόνην ἐνίσχυσιν διὰ τὴν πρόοδον καὶ τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας.

«Μᾶς κατηγοροῦν σύντροφοι, λέγει ὁ κ. Τομᾶ, ἄλλοτε μὲν ὅτι διὰ τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας, καταπροδίδομεν τὰ συμφέροντα τῆς ἐργατικῆς τάξεως καὶ ἄλλοτε ὅτι ἀντιπρόσωποι ἡμεῖς, λέγουν, τῆς κεφαλαιοκρατικῆς τάξεως ἐπιζητοῦμεν συμβιβαστικὰς λύσεις διὰ τῶν ὁποίων παραδίδομεν χειροδεμένους τοὺς ἐργάτας εἰς τὸν κεφαλαιοκρατισμόν. Εἶχον τὴν τιμήν, σύντροφοι, νὰ πιστοποιήσω ὅτι εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐγένετο σαφῶς ἀντιληπτὸς ὁ πραγματικὸς ῥόλος τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας. Ὅπως ὡμίλησα μὲ εἰλικρίνειαν εἰς τοὺς ἐργοδότας θὰ ὁμιλήσω καὶ πρὸς ὑμᾶς. Ἡ ὀργάνωσις τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου ἔχει μίαν καὶ μόνην ἀποστολήν: νὰ πολεμήσῃ παντοῦ τὴν δυστυχίαν τοῦ ἐργάτου καὶ ἐπιδιώκει νὰ πραγματοποιήσῃ εἰς ὅλον τὸν κόσμον ὅρους ἀνθρωπινοὺς διὰ τὴν ἐργασίαν. Θέλω νὰ σᾶς καθορίσω σαφῶς τὴν θέσιν μας. Δὲν ἐπιθυμῶ νὰ γεννηθῇ καμμία παρεξήγησις, ὅτι τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον εὐνοεῖ τὴν πάλην τῶν τάξεων. Ἡ πάλη τῶν τάξεων εἶνε ἕνα φαινόμενον τὸ ὁποῖον δὲν ἀρνούμεθα. Εἶνε ἕνα γεγονός. Τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον Ἐργασίας συνεστήθη χωρὶς νὰ ἀπαρνηθῇ τὴν ὕπαρξιν αὐτοῦ τοῦ γεγονότος καὶ ἀκριβῶς διὰ τὸ γεγονὸς αὐτὸ συνεστήθη, δι' ἀντιπροσωπειῶν καὶ τῶν μὲν καὶ τῶν δέ. Ὁ Δημητρᾶτος εἶχε δίκαιον λέγων ὅτι ἡ ἀντίθεσις δὲν εἶνε συγκεκαλυμμένη. Ὁ σκοπὸς ἀκριβῶς τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας εἶνε αὐτός, ὅτι ἐπιζητεῖ νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς αὐτὴν τὴν ἀντίθεσιν νὰ ἀναπτυχθῇ μὲ ψυχικὴν ἠρεμίαν καὶ χωρὶς βιαιότητας αἱ ὁποῖαι καταλήγουν συχνότατα εἰς περιπετείας καὶ εἰς ἀνθρωποκτονίας. Μάλιστα. Ἐπιδιώκομεν νὰ συμβιβάσωμεν εἰρηνικῶς τὰς δύο διϊσταμένας ἀπόψεις, καὶ κανενὸς τὸ συμφέρον δὲν εὑρίσκεται ἐν κινδύνῳ ἀπὸ τὴν ἐπέμβασίν μας.

»Σύντροφοι. Ὅταν ἔφθασα εἰς τὰς Ἀθήνας, οἱ δημοσιογράφοι ποὺ μὲ συνήντησαν μοῦ εἶπαν: «ἀναμένεσθε ὡς σωτήρ». Τοὺς ἀπήντησα ὅτι θὰ ἐπεθύμουν πολὺ νὰ μὴ ἔχουν αὐτὴν τὴν αὐταπάτην. Ὡς διευθυντὴς τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας εἶμαι ἁπλῶς ὁ θεματοφύλαξ τῶν συνθηκῶν τῆς ἐργασίας, ἀλλὰ δὲν μοῦ ἐδόθη καμμία ἰσχὺς διὰ νὰ διατάσσω τὰ κράτη, καὶ νὰ ἐπεμβαίνω εἰς τὰς πράξεις τῶν κυβερνήσεων. Δύναμαι μόνον νὰ ἐπικοινωνῶ μετ' αὐτῶν, νὰ ἔρχωμαι εἰς ἐπαφὴν μὲ ὑπουργοὺς καὶ νὰ τοὺς λέγω πόσον εἶνε νόμιμοι καὶ δίκαιαι ὡρισμέναι ἐργατικαὶ διεκδικήσεις. Δὲν ἔχει ὁ διευθυντὴς τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας τὴν ἐξουσίαν, ἀλλὰ ἰσχυρὸς ἐκ τοῦ κύρους τὸ ὁποῖον τοῦ προσδίδουν αἱ ἀντιπροσωπεῖαι τῶν ἐργατῶν, τῶν ἐργοδοτῶν καὶ τῶν κυβερνήσεων, δύναται νὰ ἀσκήσῃ πίεσιν καὶ τὴν θέτει εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἐργατικοῦ κόσμου, τὸν ὁποῖον ὁ καταστατικός μας χάρτης μᾶς ἐπιβάλλει νὰ ὑποστηρίξωμεν.

Ὁ κ. Ἀλβέρτος Τομᾶ

ΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΕΙΣ

»Ἀνέγνωσα μὲ προσοχήν, συνεχίζει ὁ κ. Τομᾶ, τὰς διεκδικήσεις τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας τῶν Ἐργατῶν τῆς Ἑλλάδος. Πρέπει νὰ σᾶς εἴπω τὴν ἱκανοποίησίν μου ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἔχει μίαν ὀργάνωσιν ἐργατικήν. Μᾶς λέγουν ὅτι οἱ νόμοι ἐφαρμόζονται κακῶς ἢ καὶ δὲν ἐφαρμόζονται. Καὶ ὁ Δημητρᾶτος εἶχε καὶ ἐδῶ δίκαιον ὅταν μᾶς εἶπεν ὅτι ἡ κακὴ ἐφαρμογὴ τῶν ἐργατικῶν νόμων ὀφείλεται εἰς τὴν νεότητα τῶν ἐργατικῶν ὀργανώσεων καὶ εἰς τὴν μὴ ἐπαρκῆ σύσφιγξιν τῶν ἐργατικῶν δυνάμεων. Παρετήρησα, σύντροφοι, ὅτι ἡ ἐπιθεώρησις ἐργασίας εἶνε ἀνεπαρκὴς εἰς ὅλας τὰς χώρας. Ἀλλὰ περισσότερον ἀνεπαρκὴς εἶνε εἰς τὴν Ἑλλάδα. Συνωμίλησα ἐπὶ τούτου μὲ τὰς ἀρχὰς τῆς χώρας σας καὶ εἶμαι εὐτυχὴς ποὺ ἐπληροφορήθην ὅτι ἕνας νόμος θὰ κατατεθῇ προσεχῶς εἰς τὴν Βουλήν, τελειοποιῶν τὴν ἐπιθεώρησιν ἐργασίας. Πρέπει ὅμως νὰ τὸ ἐπαναλάβω καὶ πάλιν. Μόνον μία ἰσχυρὰ ἐργατικὴ ὀργάνωσις ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τοῦ σεβασμοῦ τῶν διεθνῶν συμβάσεων.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΛΗΓΗ

»Μᾶς παρατηροῦν: Εἶνε δυνατὸν νὰ ἐφαρμοσθοῦν αὐστηρῶς οἱ ἐργατικοὶ νόμοι, ὑπὸ τόσην οἰκονομικὴν κρίσιν ἣν διέρχεται ὁ τόπος; Ἐν πρώτοις δὲν ἀρνούμεθα τὴν ὑφισταμένην κρίσιν, ἡ ὁποία ἔχει γενικὸν χαρακτῆρα. Καὶ δὲν ὑπάρχει χώρα τῆς ἀνατολικῆς Εὐρώπης τὴν ὁποίαν ἐπεσκέφθην, χωρὶς νὰ ἀκούσω τὸν ἴδιον σκοπόν: οἰκονομικὴ κρίσις. Ἀναγνωρίζω ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶχε νὰ παλαίσῃ ἐναντίον πολλῶν συμφορῶν. Ἀναγνωρίζω ὅτι ἐχρειάσθη εἰς ἕνα πληθυσμὸν τεσσάρων καὶ ἡμίσεος ἑκατομμυρίων, νὰ δεχθῇ εἰς τοὺς κόλπους του 1 1)2 ἑκατομμύριον προσφύγων. Ἡ πίεσις ἐπὶ τῆς γενικῆς οἰκονομίας τῆς χώρας ὑπῆρξε μεγάλη. Ἀλλὰ παρ' ὅλην τὴν κρίσιν, πολλοὶ ἐργατικοὶ νόμοι ἠδύναντο νὰ ἐφαρμοσθοῦν.

»Τὴν τελευταίαν φορὰν ποὺ ἦλθα εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπιστοποίησα ἕνα μέγα κακόν. Ὅτι μὲ τὴν ἐνοχὴν τῶν γονέων, παιδιὰ 6 καὶ 7 ἐτῶν εἰργάζοντο εἰς τὰ ἐργοστάσια. Τὸ κακὸν ὑφίσταται, σύντροφοι, ἀκόμα. Ὅλη ἡ κοινὴ γνώμη πρέπει νὰ ἐξεγερθῇ διότι ἐπὶ τέλους καμμία οἰκονομικὴ κρίσις δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἐφαρμογὴν ἑνὸς νόμου ἀπαγορεύοντος αὐτὸ τὸ κακόν. Τὸ μέλλον τῆς φυλῆς σας εὑρίσκεται ἐν κινδύνῳ. Ἡ ἐθνική σας οἰκονομία θὰ εὑρεθῇ εἰς δύσκολον θέσιν. Εἴμεθα εὐλόγιστοι ἄνθρωποι καὶ ἀναγνωρίζομεν ὅλας τὰς δυσκολίας. Ἀλλ' ἡ εὐλογισία μας ἔχει καὶ τὰ ὅριά της. Τὸ κακὸν αὐτὸ δὲν ἠμποροῦμεν νὰ τὸ ἀνεχθῶμεν.

ΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ

»Καθὼς τὸ τραῖνο μας κατήρχετο πρὸς τὰς Ἀθήνας, συνεχίζει ὁ κ. Τομᾶ, εἶχον τὴν εὐχαρίστησιν νὰ ἴδω εἰς τὰς Θήβας, εἰσερχομένους εἰς τὸ βαγόνι μου τὸν κ. Δημητρᾶτον καὶ τὸν κ. Καλομοίρην. Μοῦ ἐξέθεσαν τὰς διεκδικήσεις σας καὶ τὸ ζήτημα τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων. Καὶ ἀμέσως ἤρχισαν νὰ μοῦ ὑποβάλλουν ἕνα σωρὸ ἐρωτήματα, ποὺ μοῦ ἐφαίνοντο ὡσὰν ἐκεῖνα ποὺ ἔθετεν ἡ Σφὶγξ εἰς τοὺς διαβάτας. Θέλω νὰ εἶμαι σαφὴς καὶ νὰ καθορίσω τὴν θέσιν μου. Ἔχω ἐμπρός μου τὴν ἐξιστόρησιν τῆς συναντήσεως τῆς ἀντιπροσωπείας σας μετὰ τοῦ κ. Βενιζέλου. Αὐτὰ ἀνήκουν εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ θὰ διέπραττα τὴν ἐσχάτην ἀδιακρισίαν ἐὰν ἐλάμβανα μέρος εἰς τὴν διαφοράν σας. Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ σᾶς τονίσω εἶνε τοῦτο: Σᾶς χρειάζεται νὰ κάμετε καὶ νὰ ἐπαναλάβετε τὴν προπαγάνδαν σας εἰς τοὺς ἐργάτας διὰ τὰς κοινωνικὰς ἀσφαλίσεις καὶ διὰ τὴν ἐργατικὴν συνεισφοράν, προπαγάνδαν ποὺ ἀπήτησε πολὺν χρόνον εἰς τὴν Γαλλίαν. Καὶ πρέπει νὰ ἐξηγήσετε ἄλλην μίαν φοράν, τὴν χιλιοστὴν φοράν, τὴν κοινωνικὴν ἀσφάλισιν. Δὲν ὑπάρχει τίποτε χειρότερον δι' ἕνα ἄνθρωπον ὁ ὁποῖος δὲν ἔχει ἄλλας δυνάμεις εἰς τὴν ζωὴν εἰμὴ τὴν ἐργασίαν του. Καὶ ὅταν, εἴτε λόγῳ μητρότητος, διὰ τὰς γυναῖκας, εἴτε λόγῳ οἱασδήποτε αἰτίας διὰ τοὺς ἄνδρας, ἀνεργία, ἀσθένεια, γῆρας, δυστύχημα, χαθῇ αὐτὴ ἡ δύναμις τῆς ἐργασίας, ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος εἶνε καταδικασμένος νὰ ἐξαφανισθῇ. Ὄχι! Ἐφ' ὅσον αὐτὸς ὁ κίνδυνος ὑφίσταται διὰ τὸν ἐργάτην, δὲν ὑπάρχει ἀσφάλεια διὰ τὴν πόλιν. Θὰ ἐπεθύμουν νὰ εἴπω μίαν μόνον λέξιν διὰ τοὺς ἐργοδότας. Ὅταν αἱ κοινωνικαὶ ἀσφαλίσεις ἐφηρμόσθησαν εἰς τὴν Γερμανίαν, ἡ μόνη σκέψις ποὺ ἐπεκράτει ἦτο ὅτι δι' αὐτῶν θὰ ἐκαλυτέρευεν ἡ παραγωγή. Καὶ πράγματι, μόνον ἐργάται ἠσφαλισμένοι, μία φυλὴ τῆς ὁποίας ἐξησφαλίσθη ἡ διαιώνισις διὰ τῆς μητρότητος, θὰ παραγάγῃ τὸν ἐθνικὸν πλοῦτον. Ἕνα σύστημα ἀσφαλίσεων εἶνε ἀπαραίτητον διὰ κάθε ἐργατικὸν σύνολον.

Η ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΡΓΑΤΩΝ ΚΑΙ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

«Αὐτὴν τὴν στιγμήν, λέγει ὁ κ. Ἀλβέρτος Τομᾶ, συζητεῖτε ἐπὶ τῆς ἡμερομηνίας τῆς καταθέσεως τοῦ νομοσχεδίου εἰς τὴν Βουλήν. Ἡ Κυβέρνησις λέγει ὅτι καὶ ἐὰν τὸ κατέθετε σήμερον, ἡ ψήφισίς του δὲν θὰ καθίστατο δυνατὴ κατὰ τὴν παροῦσαν Σύνοδον, λήγουσαν προσεχῶς. Καὶ οὕτω μοιραίως θὰ ἤρχετο ἐνώπιον τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν Σύνοδον τοῦ Ὀκτωβρίου. Σήμερον λοιπὸν ἢ τὸν Ὀκτώβριον; Ἐδῶ εὑρίσκεται τὸ ζήτημα. Δὲν ἠμπορῶ νὰ ἀναμιχθῶ καὶ νὰ σᾶς εἴπω ποῖος ἔχει δίκαιον. Σᾶς λέγω ὅμως τοῦτο, ὅτι εἰς τὴν Γαλλίαν ὁ νόμος τῶν ἀσφαλίσεων, μετὰ πολλοὺς κόπους καὶ πάλην καὶ ἀγῶνας, ἐψηφίσθη καὶ ἔπρεπε νὰ ἐφαρμοσθῇ τὴν 5ην Φεβρουαρίου. Δὲν ἐφηρμόσθη διότι ἐκ τῶν ὑστέρων ἀπεδείχθη ὅτι ἐχρειάζετο μία ὁλόκληρος σειρὰ τροποποιητικῶν νόμων.

»Περισσότερον ἀπὸ τὴν ἡμερομηνίαν σᾶς ἐνδιαφέρει ἡ μεθοδικότης τῆς ἐκπονήσεως τοῦ σχεδίου. Χρειάζεται ἡ γνωμοδότησις τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν ἐργοδοτῶν. Ὁ νόμος πρέπει νὰ καταλήξῃ εἰς τὴν Βουλὴν μὲ ὅλον τὸ κῦρος αὐτῶν τῶν γνωμοδοτήσεων. Εἶναι ἀπαραίτητοι. Φυλαχθῆτε μήπως ἀργότερα χρειασθοῦν καὶ εἰς τὸν τόπον σας οἱ τροποποιητικοὶ νόμοι. Χρειάζεται ἤρεμος καὶ ἀσφαλὴς προπαρασκευή. Καὶ ἡ προθεσμία ποὺ σᾶς δίδεται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως μέχρι τοῦ Ὀκτωβρίου δὲν σᾶς εἶνε ἴσως ἀνωφελὴς διὰ τὴν προπαγάνδισιν τῆς ἐργατικῆς συνεισφορᾶς εἰς τὰ ταμεῖα τῶν ἀσφαλίσεων. Σὲ σᾶς ἀπομένει πλέον νὰ ὑπερασπίσετε τὸν νόμον ὅπως θὰ ἔχῃ καταρτισθῇ τελικῶς.

»Σᾶς ὁμολογῶ, σύντροφοι, ὅτι ἐρχόμενος εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἶχα μερικὰς ἀνησυχίας διὰ τὴν τύχην τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων. Εἶχα διαβάσει τὸ ὑπόμνημα τῶν βιομηχάνων. Καὶ ἐφοβήθην μήπως τὸ νομοσχέδιον σκαλώσῃ.

»Σύντροφοι, ἀπὸ τὴν ἐπιστολὴν τὴν ὁποίαν ἐδημοσίευσε σήμερον ὁ κ. Βενιζέλος καὶ μέρος τῆς ὁποίας, τὸ πολιτικόν, ἀφίνω κατὰ μέρος, ἀπὸ τὰς συνομιλίας ποὺ εἶχα μὲ τοὺς ἐπισήμους, ἐσχημάτισα τὴν πεποίθησιν, καὶ σᾶς τὸ λέγω εἰλικρινῶς, ὅτι τὸ νομοσχέδιον τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων δὲν εἶνε μήτε ναυαγημένον μήτε παρελκύεται.

»Καὶ τὸ συμπέρασμα, σύντροφοι, εἶνε τοῦτο: Διὰ νὰ ἐπιτύχετε εἰς τὸν σκοπόν σας, πρέπει νὰ εἶσθε ἰσχυροὶ καὶ ἡνωμένοι, χωρὶς ἐνδοσωματειακὰς διενέξεις.»

Τὸν λόγον τοῦ κ. Τομᾶ, μεταφραζόμενον κατὰ διαλείμματα εἰς τοὺς ἐργάτας, ἐκάλυψαν ζωηρότατα χειροκροτήματα.

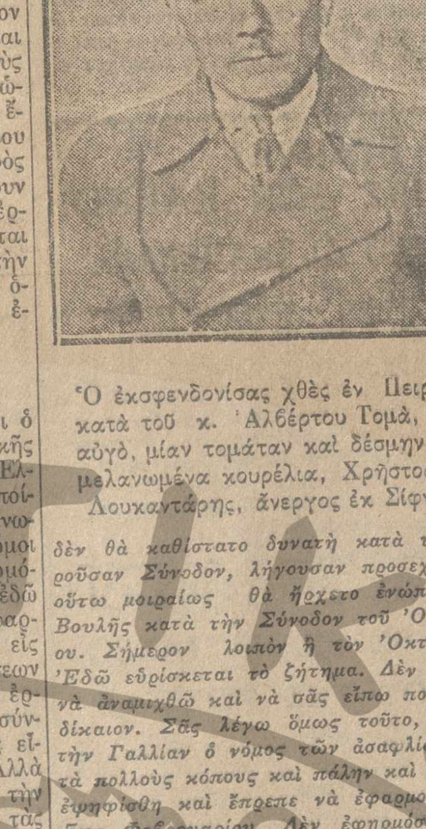

Ὁ ἐκσφενδονίσας χθὲς ἐν Πειραιεῖ κατὰ τοῦ κ. Ἀλβέρτου Τομᾶ, ἕνα αὐγό, μίαν τομάταν καὶ δέσμην ἀπὸ μελανωμένα κουρέλια, Χρῆστος Κ. Λουκαντάρης, ἄνεργος ἐκ Σίφνου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΝΩΣΙΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ

Ὁ κ. Τομᾶ πρὸ τῆς ὁμιλίας του εἰς τὸ Δημοτικὸν Θέατρον εἶχε μεταβῆ εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Πανελληνίου Ἑνώσεως Μηχανικῶν Ε. Α.

ΤΟ ΓΕΥΜΑ

Τὴν 1.30' μ. μ. παρετέθη ὑπὸ τῆς Συνομοσπονδίας γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Τομᾶ εἰς τὸ Ν. Φάληρον.

ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΧΘΕΣΙΝΟΝ ΓΕΥΜΑ

Εἰς τὸ «Ἀκροπὸλ Παλάς» ἐδόθη χθὲς τὴν ἑσπέραν ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας τῶν Κοινωνικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Ἀλμπὲρ Τομᾶ, εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησε καὶ ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ δικαιολογηθέντος.

Κατὰ τὰ ἐπιδόρπια, ὡμίλησε πρῶτος ἐξ ὀνόματος τῆς Ἑταιρείας ὁ κ. Παπαναστασίου ὅστις ἐξῆρε τὸν ῥόλον τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας παρὰ τῇ Κοινωνίᾳ τῶν Ἐθνῶν ὡς καὶ τοῦ διευθυντοῦ αὐτοῦ κ. Τομᾶ.

Ἀκολούθως ἔλαβε τὸν λόγον ὁ κ. Σβῶλος, ἀναπτύξας τὰς κυριωτέρας διατάξεις τοῦ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχεδίου τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων τοῦ ὁποίου ἐτόνισε τὴν γενικὴν σημασίαν. Ὁ κ. Σβῶλος ἀντέκρουσε διὰ μακρῶν τὰ κατὰ τοῦ θεσμοῦ τούτου ἐπιχειρήματα τὰ προβαλλόμενα ὑπὸ τῶν ἐργοδοτῶν, ἐτάχθη δὲ ἀνεπιφυλάκτως ὑπὲρ αὐτοῦ. Διὰ τὴν καλυτέραν δὲ μελέτην τοῦ ζητήματος προέτεινε τὸν καταρτισμὸν μεγάλης ἐπιτροπῆς ἡ ὁποία νὰ εἰσηγηθῇ συμπερασματικῶς εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Μετὰ τὸν κ. Σβῶλον ὡμίλησαν οἱ κ.κ. Ἀγαπητός, Λοβέρδος κ. ἄ. ἐπηκολούθησε δὲ γενικωτέρα συζήτησις ἐπὶ τοῦ θέματος. Ἐν τέλει ὁ κ. Ἀλμπὲρ Τομᾶ λαβὼν τὸν λόγον ἐξέφρασε τὴν ἱκανοποίησίν του διότι ὁ κ. πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως διὰ τῶν χθεσινῶν πρὸς τοὺς ἐργάτας δηλώσεών του ὑπεσχέθη ῥητῶς τὴν μελέτην τοῦ ζητήματος καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ θεσμοῦ καὶ ἐν Ἑλλάδι, κατὰ τὸν καλύτερον μάλιστα τρόπον, ἤτοι μετὰ ἐξονυχιστικὴν μελέτην τοῦ σχετικοῦ σχεδίου.

Η ΑΝΤΙΔΡΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ
ΘΑ ΖΗΤΗΣΟΥΝ ΤΗΝ ΕΠΕΜΒΑΣΙΝ ΤΗΣ Κ. Τ. Ε.

Οἱ ἀποτελοῦντες τὴν ἐπιτροπὴν τῶν συνεργαζομένων προσφυγικῶν ὀργανώσεων συνῆλθον τὰς τελευταίας ἡμέρας εἰς εἰδικὰς συσκέψεις μετ' ἄλλων προσφυγικῶν παραγόντων διὰ τὴν λῆψιν ἀποφάσεων περὶ τοῦ συστήματος τὸ ὁποῖον συμφώνως πρὸς τὴν τελευταίαν συνεννόησιν μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ θὰ ὑποδείξουν διὰ τὴν ἐνεργηθησομένην ὑπὸ τῶν οὐδετέρων μελῶν τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς ἐκτίμησιν τῶν ἀνταλλαξίμων περιουσιῶν.

Κατὰ τὰς συσκέψεις ταύτας διετυπώθη ἡ γνώμη, ἡ ὁποία καὶ φαίνεται ἐπικρατοῦσα, ὅπως ἐφόσον διαπιστωθῇ διὰ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ὑπογραφησομένης ἑλληνοτουρκικῆς οἰκονομικῆς συμφωνίας ὅτι ἡ παραπομπὴ εἰς τοὺς οὐδετέρους τῆς διαιτητικῆς ἐκτιμήσεως τῶν ἀνταλλαξίμων περιουσιῶν γίνεται ἄνευ οὐδενὸς περιορισμοῦ ὅσον ἀφορᾷ τὴν προτιμησιν ἀπὸ μέρους των συστήματος ἐκτιμήσεως, ἀπόσχουν αἱ προσφυγικαὶ ὀργανώσεις πάσης περαιτέρω ἐνεργείας πρὸς τὴν ἀναφερομένην κατεύθυνσιν. Ἀντὶ τούτου δὲ κατὰ τὴν ἐν προκειμένῳ ἄποψιν, ἐφόσον οὐδεμία διὰ τῆς συμφωνίας κατασφάλισις ὑπάρχει ἀκριβοδικαίας ἐνεργείας τῆς ἐκτιμήσεως, ἐνδείκνυται ὅπως αἱ προσφυγικαὶ ὀργανώσεις καταφύγουν εἰς ἄλλα μέσα, πλέον ἐξασφαλιστικὰ τῶν προσφυγικῶν συμφερόντων. Ὡς τοιαῦτα δὲ κρίνονται ἡ προσφυγὴ εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς ὁποίας τελεῖ ἡ συνθήκη τῆς Λωζάννης διὰ τὴν γενομένην ἀπεμπόλησιν τῶν κατωχυρωμένων δι' αὐτῆς δικαιωμάτων των.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ θὰ ζητηθῇ τόσον παρὰ τῆς Κ.Τ.Ε. ὅσον καὶ παρὰ τῶν οὐδετέρων μελῶν τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς, ὡς ἐντολοδόχων τῆς Κοινωνίας ν' ἀρνηθοῦν ν' ἀναλάβουν τὴν διὰ τῆς ἑλληνοτουρκικῆς συμφωνίας ἀνατιθεμένην εἰς αὐτοὺς ἐκκαθάρισιν τῆς ἀνταλλαξίμου περιουσίας, ἐφόσον καὶ αὐτὴ αὕτη καὶ ὁ τρόπος τῆς διεξαγωγῆς της ἀντιτίθεται πρὸς τὰς διατάξεις τῆς συνθήκης τῆς Λωζάννης.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΕΣΟΝΤΩΝ ΕΝ ΠΟΛΕΜΩ

Ὑπὸ τοῦ Δήμου Ἀθηναίων τελεῖται τὴν προσεχῆ Κυριακὴν ὑπὲρ τῶν ἐν πολέμοις πεσόντων ἐπιμνημόσυνος δέησις εἰς ἣν θὰ χοροστατήσῃ ὁ Μακαρ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομος. Εἰς τὸ Μνημόσυνον ἐκλήθησαν, ὅπως παραστοῦν τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, τὰ προεδρεῖα τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, οἱ βουλευταὶ καὶ οἱ γερουσιασταὶ κλπ.

Ὁ Δῆμος Ἀθηναίων παρακαλεῖ ἰδιαιτέρως ὅπως εἰς τὸ μνημόσυνον προσέλθωσι τὰ Προεδρεῖα καὶ τὰ μέλη τῶν Συνδέσμων τῶν ἐν τιμητικῇ ἀποστρατείᾳ ἀξιωματικῶν, τῶν ἀναπήρων ὁπλιτῶν καὶ πασῶν τῶν ὀργανώσεων ἐφέδρων ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν καθὼς καὶ αἱ οἰκογένειαι τῶν ἐν γένει θυμάτων πολέμου.

Ο κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΗΝ ΣΧΟΛΗΝ

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐδέχθη χθὲς τὸν πρόεδρον τῆς Ἑνώσεως Συντακτῶν κ. Ἀριστον Καμπάνην καὶ τὸν πρόεδρον τῆς ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Δημοσιογραφικῆς Σχολῆς κ. Πολυχρονιάδην, οἱ ὁποῖοι ἐζήτησαν τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Κράτους διὰ τὴν πληρεστέραν λειτουργίαν αὐτῆς.

Ὁ κ. Πρωθυπουργός, ἀναγνωρίσας τὴν χρησιμότητα τῆς Δημοσιογραφικῆς Σχολῆς ὑπεσχέθη ἀμέριστον τὴν συνδρομὴν τῆς Κυβερνήσεως.

ΥΠΟΒΙΒΑΣΙΣ ΤΟΥ ΤΟΚΟΥ ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 7 (Ἀσύρματος). — Ἡ Γερμανικὴ Τράπεζα περιώρισεν ἀπὸ τῆς αὔριον τὸν προεξοφλητικὸν τόκον ἀπὸ 6 εἰς 5 1)2, τὸν δὲ τόκον τῶν δανείων ἐπὶ τίτλων ἀπὸ 7 εἰς 6 1)2 ο)ο.

ΕΚΔΡΟΜΗ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ
Ἀ)π «ΑΤΤΙΚΗ» 5000 τ. 10 Ἀπριλίου Εἰσιτήρια Σταδίου 39α Ἀθήνας. Ἐκ τοῦ Συλλόγου Ἀθηναίων «Ἡ Ἀγάπη».

ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΣΙΝΤΖΟΥ
ΕΚΔΟΤΗΣ Ι. Ν. ΣΙΔΕΡΗΣ
Ο ΕΚΤΟΠΙΣΘΕΙΣ
Ζητήσατέ τον στὸν βιβλιοπώλην σας

ΠΡΩΤΑ ΩΡΑ 5η

Η ΤΡΟΜΕΡΑ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ

ΟΙ ΠΝΙΓΕΝΤΕΣ ΑΝΕΡΧΟΝΤΑΙ ΕΙΣ 1000

ΚΑΤΕΚΛΥΣΘΗΣΑΝ 12 ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΙ

ΟΙ κ. κ. ΝΤΟΥΜΕΡΓΚ ΚΑΙ ΤΑΡΝΤΙΕ ΕΠΙ ΤΟΠΟΥ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 7. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τηλεγραφοῦν ἐκ τῶν διαφόρων πλημμυροπαθῶν μερῶν ὅτι ἡ κατάστασις ἐπιδεινοῦται ὁλονέν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν νεκρῶν δὲν ἐξηκριβώθη εἰσέτι. Εἰς Μουασσὰκ ἀνεσύρθησαν ἐκ τῶν ἐρειπίων 60 πτώματα. Ἡ ἐκκαθάρισις τοῦ ἐδάφους εἰς Μοντωμπὰν παρουσιάζει πολλὰς δυσχερείας. Ἀνεσύρθησαν ἤδη 20 πτώματα. Ἀδύνατον εἶναι ἀκόμη νὰ ἐξακριβωθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν νεκρῶν, διότι ὑπάρχουν οἰκίαι μεμονωμέναι εἰς τὰς ἐξοχὰς ὅπου ὁλόκληροι οἰκογένειαι ἐπνίγησαν. Τὰ ὕδατα κατέκλυσαν 12 διαμερίσματα προξενήσαντα ζημίας ἑνὸς δισεκατομμυρίου. Κατ' ἄλλας πληροφορίας οἱ πνιγέντες ἀνέρχονται εἰς 500.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας καὶ ὁ πρωθυπουργὸς ἀνεχώρησαν σήμερον διὰ τὰς πλημμυροπαθεῖς περιφερείας.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 7. (Πρακτορεῖον «Τρανζόσεαν»).—Κατ' ἐπίσημον ἀνακοίνωσιν οἱ πνιγέντες ἐκ τῶν πλημμυρῶν ἀνέρχονται εἰς 700, ἐν τοσούτῳ ὁ Τύπος κρίνει ὅτι ὁ ἀριθμὸς οὗτος εἶνε λίαν περιωρισμένος. Ὑπάρχουν 10.000 ἀστέγων. Στρατεύματα ἀπεστάλησαν ὅπως παρεμποδίσουν τὴν λεηλασίαν τῶν οἰκιῶν ἐξ ἐπιδραμόντων κακοποιῶν στοιχείων.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 7. (Πρακτορεῖον «Τρανζόσεαν»).—Κατὰ τὰς τελευταίας πληροφορίας ἐκ τῶν πλημμυροπαθῶν περιφερειῶν, οἱ πνιγέντες ἀνέρχονται εἰς χιλίους ἂν καὶ μέχρι τοῦδε ἀνευρέθησαν μόνον 100 πτώματα.

Η ΕΝΤΟΝΟΣ ΔΡΑΣΙΣ ΤΩΝ ΚΟΜΙΤΑΤΖΗΔΩΝ ΠΡΟΚΑΛΕΙ ΑΝΗΣΥΧΙΑΣ ΕΝ ΕΥΡΩΠΗ

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΑΡΙΣΙΝΟΥ "ΧΡΟΝΟΥ„

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 7. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ «Χρόνος» σχολιάζων τὰ τελευταῖα ἐπεισόδια τῆς Σερβοβουλγαρικῆς μεθορίου παρατηρεῖ ὅτι τὰ κρούσματα ταῦτα κανονικῶς σημειούμενα μετὰ πᾶσαν προσπάθειαν βελτιώσεως τῶν σχέσεων τῶν δύο χωρῶν, ὑπονομεύουν τὴν εἰρήνην τῆς Βαλκανικῆς, εὐλόγως ἀνησυχοῦντα τοὺς γείτονας τῆς Βουλγαρίας.

Ἡ ἑστία τῶν κομιτατζήδων, προσθέτει, ἀποτελεῖ μόνιμον ἐξωτερικὸν κίνδυνον, ἐφ' ὅσον αἱ Κυβερνήσεις τῆς Σόφιας ἀδυνατοῦν νὰ ἐπιβληθοῦν. Ἡ δικαιολογία τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Μακεδονίας ἀποτελεῖ πρόσχημα. Ἡ κατάστασις πάντως εἶναι ἀνησυχητική, μολονότι τὸ Βελιγράδιον εἶνε ὑπὲρ τῆς παγιώσεως τῆς εἰρήνης ἐν τῇ Βαλκανικῇ, ἥτις πρέπει νὰ ἐξασφαλισθῇ μὲ πνεῦμα ἐξυπηρετήσεως τοῦ κοινοῦ συμφέροντος, ἰσότητος καὶ σεβασμοῦ τῆς ἐθνικῆς κυριαρχίας ἁπάντων τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν.

ΝΕΑ ΔΥΝΑΜΙΤΙΣΤΙΚΗ ΑΠΟΠΕΙΡΑ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 7. (Πρακτ. Ἀβάλα). — Χθὲς τὴν 8ην μ.μ. δύο ξένοι ἔνοπλοι ἔρριψαν βόμβας πρὸ τοῦ καφενείου Ντομαζέτοβιτς εἰς Κρίβα Παλάγκαν, μικρὰν πολίχνην κειμένην εἰς ἀπόστασιν 12 χλμ. ἀπὸ τῆς Βουλγαρικῆς μεθορίου.

Οἱ δράσται ἔφυγαν πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς βουλγαρικῆς μεθορίου. Σήμερον τὴν πρωΐαν περὶ ὥραν 2αν εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Κρίβα Ρέκα εἰς τὸ ἄκρον τῆς πόλεως Κρίβα Παλάγκα ἐξερράγη καταχθόνιον μηχάνημα χωρὶς νὰ προκαλέσῃ ζημίας. Ἐπειδὴ τὸ μηχάνημα τοῦτο ἐξερράγη ἀκριβῶς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τὴν ὁποίαν ἠκολούθησαν οἱ δράσται κατὰ τὴν ὑποχώρησίν των πιστεύεται ὅτι ἀφέθη τοῦτο παρ' αὐτῶν.

ΔΙΑΘΕΣΕΙΣ ΠΑΓΙΩΣΕΩΣ ΚΑΛΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

ΣΟΦΙΑ, 7. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ ἡμιεπίσημος ἐφημερὶς «Δημοκρατικὴ Συνεννόησις» ἀναγράφουσα τὰ σχόλια τοῦ Νοτιοσλαυϊκοῦ Τύπου σχετικῶς μὲ τὴν ἀπόπειραν τοῦ Πιρότ, δημοσιεύει τὴν κάτωθι ἀνακοίνωσιν : «Δὲν δυνάμεθα νὰ γνωρίζωμεν τίνος ἔργον εἶνε τὸ ἔγκλημα ἐναντίον ἀθώων ὑπάρξεων. Ἀλλὰ οἱοιδήποτε καὶ ἂν εἶνε οὗτοι, καταδικάζομεν ἀνεπιφυλάκτως τὴν πρᾶξίν των, εὐχόμενοι ὅπως αἱ Σερβοβουλγαρικαὶ σχέσεις εἶναι τοιαῦται ὡς τὰς ἐπιθυμοῦν αἱ δύο Κυβερνήσεις καὶ ὄχι ὡς τὰς θέλουν οἱ δολοφόνοι καὶ οἱ κακοῦργοι τοῦ Πιρότ. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, πλήρης ὁμοφωνία ὑπάρχει εἰς τὴν κοινὴν βουλγαρικὴν γνώμην».

ΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑΙ ΕΤΑΙΡΙΑΙ ΔΙΕΚΟΨΑΝ ΤΑΣ ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ ΤΩΝ ΚΑΠΝΩΝ

ΑΝΑΣΤΑΤΟΙ ΟΙ ΕΜΠΟΡΟΙ ΚΑΙ ΑΙ ΤΡΑΠΕΖΑΙ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 7. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Κατόπιν τῶν τελευταίων ἀθρόων πυρκαϊῶν τῶν καπναποθηκῶν, αἱ ἀσφαλιστικαὶ ἑταιρεῖαι διέταξαν τοὺς ἀντιπροσώπους Μακεδονίας νὰ παύσουν ν' ἀσφαλίζουν τὰ καπνὰ καὶ νὰ φροντίσουν νὰ λύσουν τὰ ὑπάρχοντα ἀσφαλιστικὰ συμβόλαια δι' αὐτά.

Ἡ ἀπόφασις ἀνεστάτωσε τοὺς καπνικοὺς καὶ τραπεζιτικοὺς κύκλους, κινδυνεύοντας οὕτως, ἐν περιπτώσει πυρκαϊᾶς, νὰ χάσουν τὰ κεφάλαιά των καὶ τὰ χορηγηθέντα δάνεια διὰ καπνά.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 7. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἀσφαλιστικῶν ἑταιρειῶν Καβάλλας κατόπιν τῶν πυρκαϊῶν ἤρχισαν ἀκυροῦντες τὰ συμβόλαια ἀσφαλίσεως καπνῶν. Σήμερον ἠκύρωσαν συμβόλαια ἀξίας 150 χιλιάδων λιρῶν. Οἱ ἔμποροι καὶ αἱ Τράπεζαι εἶνε ἀνάστατοι.

ΦΙΛΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ

ΑΓΟΡΕΥΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΚΑΙ Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 7. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Τὸ ἀπόγευμα εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἑταιρείας τῶν Ἐπιστημόνων ὁ διαπρεπὴς Ρῶσσος καθηγητὴς καὶ γενικὸς γραμματεὺς τοῦ Διεθνοῦς Ἰνστιτούτου τοῦ Δημοσίου Δικαίου κ. Γκέβτζεβιτς ἔκαμε διάλεξιν μὲ θέμα «ἡ Εὐρώπη καὶ ἡ Ἑλληνικὴ ἀνεξαρτησία». Τῆς συγκεντρώσεως προήδρευσεν ὁ Ἕλλην πρεσβευτὴς κ. Ν. Πολίτης. Ὁ ὁμιλητὴς καταγίνας εἰς ἰδιαιτέρας ἱστορικὰς μελέτας τῶν σχετικῶν ἀρχείων ἔδωκε νέαν ἐξήγησιν τῆς διεθνοῦς ἀπηχήσεως τὴν ὁποίαν εἶχεν ἡ Ἑλληνικὴ ἐπανάστασις τοῦ 1821, τονίσας ὅτι ἡ σημασία ἡ ἀποδοθεῖσα εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς Παλιγγενεσίας ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ ἀγὼν οὗτος ἔδωσε διεθνῶς τὸ σύνθημα τῆς ἀφυπνίσεως τῶν φιλελευθέρων ἰδεῶν. Ἀπόδειξις τούτου εἶνε ὅτι αἱ ἄλλαι ἐπαναστάσεις ἐναντίον τῆς ὀθωμανικῆς καταδυναστεύσεως, στερούμεναι πολιτικῆς συνειδήσεως, παρῆλθον ἀπαρατήρητοι. Τὸ Ἑλληνικὸν Εἰκοσιένα, ἐτόνισεν ὁ ἀγορητής, εἶνε μία πανευρωπαϊκὴ 14 Ἰουλίου (ἐπέτειος τῆς ἀνατροπῆς τῆς Βαστίλλης ὑπὸ τοῦ Γαλλικοῦ λαοῦ).

Ἐν σχέσει πρὸς τὸν ρόλον τῆς Ρωσσίας εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν, ὁ ὁμιλητὴς ὑπεστήριξεν, ἐπὶ τῇ βάσει ἐγγράφων στοιχείων, ὅτι εἶνε πλάνη νὰ πιστεύεται ὅτι ὁ Τσαρισμὸς ὑπεστήριξε τὴν Ἐπανάστασιν, τοὐναντίον κατεδίωξε τοὺς Φιλικούς, ὡς συνεργαζομένους κρυφίως μετὰ τῶν Ρώσσων φιλελευθέρων. Ὁ Τσαρισμὸς ἔπειτα, ἐξ ὑπολογισμῶν πολιτικῶν καὶ ἐπειδὴ ἡ ἐν Ρωσσίᾳ κοινὴ γνώμη ἐξεδηλώνετο ὁλονὲν ἐπὶ μᾶλλον φιλελληνική, ἐτάχθη ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος.

Ἀκολούθως, ὡμίλησεν ὁ κ. Πολίτης, ὅστις ἐξῆρε τὴν σημασίαν τῆς ναυμαχίας τοῦ Ναυαρίνου, ἐτόνισε δὲ τὴν συνεχισθεῖσαν μετὰ ταῦτα συνδρομὴν τῆς Ρωσσίας πρὸς τὴν Ἑλλάδα, εἰπὼν ἐν τέλει ὅτι τὸ σημερινὸν ρωσσικὸν καθεστὼς διέκοψε τὸ ρεῦμα τῆς ἱστορίας, ἑπομένως ἡ Ἑλλὰς δράττεται ἐξ ὑποχρεώσεως μιᾶς εὐκαιρίας, ὡς ἡ σημερινὴ συγκέντρωσις, διὰ νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν Ρωσσικὸν λαὸν ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ σοφοῦ Ρώσσου ἐπιστήμονος.

Τέλος, ὁ κ. Κορκός, γραμματεὺς τοῦ Συνδέσμου ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ πολίτου, ὅστις εἶχεν ἐπισκεφθῇ τὰς Ἀθήνας κατὰ τὸ τελευταῖον συνέδριον τῆς εἰρήνης, ἐξῆρεν εἰς ἐνθουσιώδη λόγον τὰς ὑπηρεσίας τῆς σημερινῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν παγίωσιν τῆς εἰρήνης.

Ὁ Ρῶσσος καθηγητὴς κ. Γκέβτζεβιτς ἀνήκει εἰς τὴν ὁμάδα τῶν ἐξορίστων δημοκρατικῶν.

ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΜΕΤΑ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 7 (Πρακτ. «Τραζόσεαν»).—Ὁ ἀπολογισμὸς τῆς χθεσινῆς ἡμέρας ἦτο εἷς νεκρὸς καὶ 40 τραυματίαι, ἐξ ὧν οἱ 13 ἀστυνομικοί. Συνελήφθησαν 226 κομμουνισταί, ἐν οἷς καὶ 17 δημοτικοὶ σύμβουλοι. Ἤδη δύναταί τις νὰ ἀνακεφαλαιώσῃ τὰ ἀποτελέσματα τῆς χθεσινῆς ἡμέρας εἰς τὴν Γερμανίαν καὶ εἰς τὰς ἄλλας εὐρωπαϊκὰς χώρας. Ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τῶν κομμουνιστῶν οἱ ἄεργοι ἀπεπειράθησαν νὰ συγκροτήσουν διαδηλώσεις εἰς ὅλας τὰς γερμανικὰς πόλεις. Εἰς τὰς πλείστας ἐξ αὐτῶν ἡ ἀστυνομία κατώρθωσε νὰ ἀποσοβήσῃ τὴν συγκρότησιν τῶν διαδηλώσεων, θορυβώδη δὲ ἐπεισόδια ἔλαβον χώραν μόνον εἰς τὰς πόλεις Γκέτιγκεν, Τζίταρ, ὅπου 3 ἀστυνομικοὶ ἐτραυματίσθησαν σοβαρῶς. Εἰς τὴν Κολωνίαν ἐνηργήθησαν 300 συλλήψεις. Εἰς τὴν Βιτεμβέργην καὶ τὴν Δρέσδην παρὰ τὰς ἀπαγορεύσεις τῆς ἀστυνομίας αἱ διαδηλώσεις διήρκεσαν μέχρις ἀργὰ τὴν νύκτα. Εἰς Λύμπεκ αἱ ἀρχαὶ τὴν τελευταίαν στιγμὴν ἐπέτρεψαν τὰς διαδηλώσεις αἵτινες ἐξήχθησαν ἐν ἠρεμίᾳ.

Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΝΤΟΣ ΟΛΟΚΛΗΡΟΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΡΩΜΗ, 7. (Τηλεγραφικῶς). — Ἐξεδόθη χθὲς ὑπὸ τοῦ Ἀκυρωτικοῦ ἡ ἀπόφασις ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως Καπόνε, τοῦ διεκδικοῦντος μεγίστας ἐκτάσεις γαιῶν ἐν Ἑλλάδι, ὡς ἀπογόνου τῶν Παλαιολόγων καὶ τῶν Κομνηνῶν.

Ἡ ὁλομέλεια τοῦ Ἀκυρωτικοῦ παρέπεμψε τὴν ὑπόθεσιν εἰς ἁπλοῦν εἰδικὸν τμῆμα τοῦ Ἀκυρωτικοῦ, τὸ ὁποῖον ἀποδεχθὲν τὴν ἀναίρεσιν, παραπέμπει τὴν ὅλην ὑπόθεσιν εἰς τὸ Ἐφετεῖον Ρώμης.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΩΝΩΝ ΤΟΥ ΓΟΥΔΙ

Κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν κατηρτίσθη ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν προεδρίαν του ἀποτελουμένη ἐκ τῶν κ.κ. Μαζαράκη, Βρονταμίτη, Δέδε, Ἀγαπητοῦ, Δημητρακοπούλου, Ἀναστ. Ἀναστασιάδη, Κιτσίκη καὶ Ἀχ. Κύρου, ἡ ὁποία συνερχομένη θὰ ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα τῆς ἀνεγέρσεως στρατιωτικῆς πόλεως εἰς τὸ Γουδί.

Ἡ πρώτη συνεδρίασις τῆς ἐπιτροπῆς θὰ γίνῃ συντόμως καὶ κατόπιν προσκλήσεως τοῦ προέδρου κ. Σοφούλη.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΣ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΘΑ ΕΠΙΜΕΙΝΟΥΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΙΝ ΤΩΝ ΑΙΤΗΜΑΤΩΝ ΤΩΝ

Εἰς τὸ θέατρον «Ὀλύμπια» ἐγένετο χθὲς ὀγκώδης συγκέντρωσις διαμαρτυρίας τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Ἐν ἀρχῇ ἐξελέγη ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κ.κ. Μαγιάκου, Ρουχωτᾶ, Φιλιππίδου καὶ Κουτσούκου.

Ὡμίλησαν κατόπιν καταφερθέντες κατὰ τῆς Κυβερνήσεως οἱ κ.κ. Δημητράτος, Παπᾶς, Δαμασκόπουλος καὶ Μαγιάκος ἐκ μέρους τῶν ὑπαλλήλων Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἀγορεύσεων ἠκούσθησαν φωναί : «Ἀπεργία, ἀπεργία, κάτω ἡ Κυβέρνησις».

Ὁ κ. Δημητράτος εἶπεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐμπαίζει καταφώρως τοὺς ὑπαλλήλους, τῶν ὁποίων ἡ ὑπομονὴ ἐξηντλήθη.

Ὁ κ. Παπᾶς εἶπεν ὅτι εἶναι καιρὸς οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι ν' ἀφυπνισθοῦν καὶ νὰ συμμαχήσουν μὲ ὅλας τὰς ἐργαζομένας τάξεις.

Ὁ κ. Δαμασκόπουλος εἶπε μεταξὺ ἄλλων : «Ἡ παροῦσα Κυβέρνησις ὑπεσχέθη νὰ μᾶς κάμῃ ἀγνώριστους. Πράγματι ἐγίναμε ἀγνώριστοι ἀπὸ τὴν πεῖνα. Ὁ δὲ κ. Πρωθυπουργός, ἀπὸ τοῦ ὕψους τῆς πυραμίδος τῶν ἑκατομμυρίων του εἶπε προχθὲς εἰς τοὺς ἐργάτας ὅτι δὲν ἐννοεῖ νὰ βλέπῃ προνομιούχους τάξεις. Ἡμεῖς ἀπ' ἐδῶ τοῦ ἀπαντῶμεν: Ἄρχισε ἀπὸ τὸν ἑαυτόν σου λοιπόν».

«Ἐπιβάλλεται τὸ ταχύτερον, ἐξηκολούθησε, νὰ συμμαχήσωμεν μὲ ὅλα τὰ ἐργατικὰ σωματεῖα διὰ νὰ ἐπιβάλωμεν τὰς ἀξιώσεις μας δρῶντες πρακτικώτερον καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν ὅτι ἀπέναντι μας δὲν εὑρίσκεται τὸ Κράτος ἀλλὰ μόνον ἕνας ἐργοδότης».

Ἀνεγνώσθη κατόπιν καὶ ἐνεκρίθη διὰ βοῆς ψήφισμα καὶ ἀπεφασίσθη ὅπως τοῦτο ἐπιδοθῇ ὑπὸ ἐπιτροπῆς, τὴν ὁποίαν νὰ συνοδεύσουν ἐν σώματι ὅλοι. Πράγματι λυθείσης τῆς συνεδριάσεως ὅλοι οἱ συγκεντρωθέντες ὑπάλληλοι ἐσχημάτισαν διαδήλωσιν κατευθυνθεῖσαν πρὸς τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον, ἐνῷ ἱκανὴ ἀστυνομικὴ δύναμις ἠκολούθει ἐποπτεύουσα τὴν τάξιν.

Ἡ διαδήλωσις ἔφθασεν εἰς τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον καὶ ἐπιτροπὴ ἀνῆλθεν εἰς αὐτὸ πρὸς ἐπίδοσιν τοῦ ψηφίσματος. Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ὅμως ἀπουσίαζε καὶ ἀπεφασίσθη ὅπως ἡ ἐπιτροπὴ ἐπανέλθῃ σήμερον. Κατόπιν τούτου ἡ διαδήλωσις διελύθη ἡσύχως.

Παρόμοιαι συγκεντρώσεις ἐγένοντο εἰς Χαλκίδα, Σέρρας, Χίον, Θεσσαλονίκην, Γιαννιτσὰ καὶ εἰς ὅλας γενικῶς τὰς πόλεις τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Θράκης.

Εἰς Θεσσαλονίκην ὁ γενικὸς διοικητὴς εἶπεν εἰς τὴν ἐπιδώσασαν εἰς αὐτὸν τὸ ψήφισμα ἐπιτροπὴν ὅτι ἡ διατύπωσις τοῦ ψηφίσματος εἶνε ἀπρεπὴς καὶ προσέθεσεν ὅτι «ὁ συνδικαλιστικὸς ὄγκος δὲν θὰ σώσῃ μερικοὺς ὑπαλλήλους».

Ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς ἀπήντησεν : «Αἱ ἀπειλαὶ δὲν μᾶς πτοοῦν. Δὲν εἴμεθα ἐγκληματίαι».

ΤΟ ΕΓΚΡΙΘΕΝ ΨΗΦΙΣΜΑ. —ΤΙ ΖΗΤΟΥΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ

Τὸ ἐγκριθὲν ὑπὸ τῆς δημοσιοϋπαλληλικῆς συγκεντρώσεως ψήφισμα ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς συνελθόντες σήμερον 7ην Μαρτίου εἰς τὴν πανυπαλληλικὴν συγκέντρωσιν καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν:

α) Ὅτι ἀσκεῖται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως συστηματικῶς πολιτικὴ ἀναβολῶν καὶ παρελκύσεων τῶν ὑπαλληλικῶν ζητημάτων.

β) Ὅτι συνεπείᾳ τῆς πολιτικῆς ταύτης οὐδὲν ὑπαλληλικὸν ζήτημα ἐλύθη, οὐδὲ ὑπάρχει διάθεσις νὰ λυθῇ κατὰ τοὺς πόθους τοῦ δημοσιοϋπαλληλικοῦ κόσμου.

γ) Ὅτι ἡ συσταθεῖσα κυβερνητικὴ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τοῦ ὑπαλληλικοῦ οὐδὲν ἄλλο ἔπραξεν εἰμὴ διὰ τῶν ἀτελειώτων δῆθεν μελετῶν της νὰ ὑποβοηθήσῃ τὴν πολιτικὴν τῆς παρελκύσεως.

δ) Ὅτι ἡ ἄρνησις τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν οἰκονομικῶν αἰτημάτων τῶν ὑπαλλήλων προέρχεται οὐχὶ ἐξ ἀδυναμίας τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὁ ὁποῖος ἀφίνει καὶ κατὰ τὴν τρέχουσαν χρῆσιν «ἑκατοντάδων ἑκατομμυρίων περίσσευμα», ἀλλ' ἀπὸ ἔλλειψιν θελήσεως.

ε) Ὅτι ὁ Καταστατικὸς Χάρτης ὡς κατηρτίσθη, μακρὰν τοῦ νὰ ἐξυπηρετῇ τὰς ἀπόψεις τῶν ὑπαλλήλων, θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν μεγαλυτέραν δέσμευσιν αὐτῶν καὶ τὴν ἀφαίρεσιν καὶ τῶν ἰχνῶν ἐλευθερίας τὴν ὁποίαν οὗτοι ἔχουν, ἐπὶ πλέον δὲ ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπόψεως πραγματοποιεῖ οἰκονομίας εἰς βάρος των (1 ο)ο Ταμεῖον Περιθάλψεως).

στ) Ὅτι ἡ Κυβέρνησις οὐδεμίαν διάθεσιν δεικνύει ψηφίσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ συντάξεων.

ζ) Ὅτι ὁ νόμος «περὶ εὐθηνῆς στέγης τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων» οὐδεμίαν ἔχει ἀξίαν, ἀλλ' ἀποτελεῖ πρόκλησιν κατὰ τῆς νοημοσύνης των, ἐνῷ παραλλήλως σκοπεῖται ἡ ἄρσις τοῦ ἐνοικιοστασίου καὶ τὸ πέταγμα τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων στοὺς δρόμους. Ἀποφασίζουν

α) Διαμαρτύρονται μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς των ἐνώπιον τοῦ κόσμου τῶν ἐργαζομένων διὰ τὴν περιφρόνησιν ἡ ὁποία ἔχει ἐπιδειχθῇ πρὸς τοὺς μισθωτοὺς τοῦ Κράτους.

β) Διαμαρτύρονται διὰ τὰς ἀπειλὰς αἵτινες ἀπὸ καιροῦ ἐκτοξεύονται κατὰ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ διὰ τὴν καταδημαγώγησιν τούτων ὅτι τάχα εἶνε ἡ αἰτία τῆς κακοδαιμονίας καὶ κακοδιοικήσεως τοῦ λαοῦ, τῆς ὁποίας σκοπὸς εἶνε νὰ καταστήσῃ τούτους ἀσυμπαθεῖς εἰς τὴν κοινὴν γνώμην.

γ) Διαμαρτύρονται διὰ τὴν διαγραφὴν τῆς πιστώσεως τῶν 160 ἑκατομμυρίων ἀπὸ τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ἀπὸ τὸν προϋπολογισμόν.

δ) Ἀπαιτοῦν ὅπως ἡ Κυβέρνησις, ἐπιλαμβανομένη ἀμέσως τῆς λύσεως τῶν δημοσιοϋπαλληλικῶν ζητημάτων, ὑποβάλῃ ἐντὸς ἐλαχίστου χρόνου εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς ψήφισιν νομοσχέδια υἱοθετοῦντα τὰ ὑπὸ τῆς Συνομοσπονδίας Δημοσίων Ὑπαλλήλων τῆς Ἑλλάδος διατυπωθέντα λεπτομερῶς αἰτήματα τοῦ δημοσιοϋπαλληλικοῦ κόσμου.

ε) Ἀποφασίζουν καὶ ἐντέλλονται τὰς ὀργανώσεις τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ὅπως προέλθουν εἰς ἀμέσους συνεννοήσεις μετὰ τῶν ὀργανώσεων τοῦ ἐργαζομένου κόσμου ἤτοι τὰς ὀργανώσεις ἀγροτῶν, Συνομοσπονδίαν Ἐπαγγελματιῶν καὶ τὴν Γενικὴν Συνομοσπονδίαν τῶν Ἐργατῶν καὶ συντονίσουν μετ' αὐτῶν τὴν δρᾶσιν των πρὸς προαγωγὴν τῶν γενικῶν συμφερόντων καὶ λύσιν τῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων τοῦ ἐργαζομένου λαοῦ.

στ) Ἀναθέτουν εἰς τὸ Προεδρεῖον τῆς Συνελεύσεως τὴν ἐπίδοσιν τοῦ παρόντος εἰς τὴν Κυβέρνησιν, τὸν ἡμερήσιον καὶ ὑπαλληλικὸν Τύπον καὶ τὴν ἀποστολὴν τούτου πρὸς πάσας τὰς ὀργανώσεις ἐπαγγελματιῶν, ἐργατῶν, ἀγροτῶν, ἰδιωτικῶν καὶ δημοσίων ὑπαλλήλων.

ζ) Ἐγκρίνοντες τὴν πολιτικὴν τῆς Συνομοσπονδίας Δ. Υ. ἀποφασίζουν ὅπως συνεχίσουν τὸν ἀγῶνά των, τιθέμενοι ἀπὸ σήμερον ἐν ἐπιφυλακῇ, ἕτοιμοι νὰ πειθαρχήσουν τυφλῶς εἰς τὰς ἀποφάσεις τῆς ὀργανώσεώς των.

ΚΑΤΗΓΟΡΗΜΑΤΙΚΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

ΝΕΑ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΕΙΣ ΤΑ ΥΠΑΛΛΗΛΙΚΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ

Εἰς χθεσινὰς δηλώσεις του διὰ τὸ ζήτημα τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐξεγέρσεως τούτων, ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐτόνισεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις θ' ἀκούσῃ μὲν τὰς ἀπόψεις αὐτῶν κατὰ τὴν ἐν τῇ Βουλῇ συζήτησιν τοῦ σχετικοῦ νομοσχεδίου, ἀλλὰ δὲν ἐννοεῖ ν' ἀπομακρυνθῇ τῶν τεθεισῶν βάσεων.

Ἀναφερόμενος κατόπιν ὁ κ. Βενιζέλος εἰς τὸ ζήτημα τῆς αὐξήσεως τῶν μισθῶν τῶν ὑπαλλήλων, ἐδήλωσεν ὅτι ἡ αὔξησις θὰ δοθῇ ὅταν θὰ καταστῇ δυνατὸν τοῦτο.

«Δὲν δυνάμεθα ὅμως, εἶπεν, οὔτε νέας φορολογίας νὰ θέσωμεν χάριν τῶν αὐξήσεων τῶν ἀποδοχῶν τῶν ὑπαλλήλων, οὔτε νὰ ἀναστείλωμεν τὴν ἀποφασισθεῖσαν μείωσιν τῶν φορολογιῶν. Ἡ φορολογικὴ ἄλλως τε αὕτη ἀνακούφισις εἶχεν ἐξαγγελθῇ ὁριστικῶς ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐπραγματοποιήθη. Ἐνῷ τὴν δευτέραν δόσιν τῆς αὐξήσεως τῶν ἀποδοχῶν τῶν ὑπαλλήλων τὴν ἐπηγγέλθη ὑπὸ ὅρον. Καὶ πρέπει νὰ νοηθῇ ὅτι ἡ παραχώρησις τοῦ δευτέρου ἡμίσεος ἐξαρτᾶται ἀπολύτως ἐκ τῆς ἐξελίξεως τῶν γενικῶν οἰκονομικῶν τοῦ τόπου. Πέρυσιν εἴχομεν δώσει διὰ τὸ α' ἑξάμηνον ὑπόσχεσιν ὑπὸ τὸν αὐτὸν ὅρον καὶ τὴν ἐπραγματοποιήσαμεν.

»Δικαίωμα βεβαίως τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων εἶνε νὰ παραπονοῦνται. Ἀλλὰ καὶ καθῆκον τῆς Κυβερνήσεως εἶνε νὰ κάνῃ ὅ,τι ἐπιβάλλει τὸ γενικὸν συμφέρον.

»Δὲν δύναμαι, ἐτόνισεν ὁ κ. Πρωθυπουργός, νὰ παρίδω τὴν οἰκονομικὴν δυσχέρειαν τοῦ λαοῦ καὶ νὰ προβῶ εἰς αὔξησιν τῶν μισθῶν τῶν ὑπαλλήλων. Εἰς στιγμὴν καθ' ἣν ὁλόκληρος ἡ Κοινωνία πάσχει, ἔχει δικαίωμα ἡ Κυβέρνησις ὅπως ἀξιώσῃ καὶ ἀπὸ τοὺς ὑπαλλήλους νὰ πάσχουν καὶ αὐτοί. Καὶ δὲν πάσχουν βεβαίως οὗτοι περισσότερον ἀπὸ τὴν ἄλλην κοινωνίαν.

»Ἀφ' ὅτου ἀποκατεστάθη τὸ κοινοβουλευτικὸν πολίτευμα, δὲν θὰ ἐπιτρέψω ἐγὼ νὰ καταπροδοθῇ τοῦτο. Τοὺς νόμους τοὺς εἰσηγεῖται ἡ Κυβέρνησις καὶ τοὺς ψηφίζει ἡ Βουλή, οὐχὶ δὲ αἱ διάφοροι τάξεις, διότι συμβαίνει νὰ εἶνε ὠργανωμέναι.

»Δὲν ἀναλαμβάνω, κατέληξεν ὁ κ. Βενιζέλος, καμμίαν ὑποχρέωσιν καὶ δὲν δίδω πρὸς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους καμμίαν ὑπόσχεσιν, διότι δὲν θέλω νὰ μοῦ λέγουν ὕστερα ὅτι παρέβην τὴν ὑπόσχεσίν μου. Τοῦτο ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν θὰ κάνῃ χάριν τῶν ὑπαλλήλων ὅ,τι πρέπει ὅταν τοῦτο θὰ καταστῇ δυνατόν.»

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΣΙΔΕΡΗ

Ἐξ ἄλλου ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Σίδερης ἀπαντῶν εἰς τὰ αἰτήματα τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς :

«Εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους εἶπα, ὅτι τὸ προσχέδιον τοῦ κ. ὑφυπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, θ' ἀποτελέσῃ βάσιν συζητήσεως, ρητῶς ὅμως ἐπίσης ἐδήλωσα κατὰ τὴν συνάντησίν μου μετ' αὐτῶν καὶ κατὰ τὰς ἐπανειλημμένας μετὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Συνομοσπονδίας συνεργασίας μου, ὅτι ὡρισμένα ἐκ τῶν αἰτημάτων γίνονται ἀποδεκτὰ καὶ ὅτι ἄλλα θὰ ἀποτελέσουν ἀντικείμενον ἀποφάσεως Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Ἐφ' ὅσον ἑπομένως βάσις μόνον συζητήσεως ἦτο τὸ προσχέδιον τοῦ κ. ὑφυπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὀρθὸν θὰ ἦτο οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι νὰ ἀνέμενον τὰς ἀποφάσεις τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ ὁριστικὸν σχέδιον.

Ἐπὶ τοῦ θεσμοῦ τῶν αἱρετῶν μελῶν τῶν συμβουλίων, ἡ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ὑποστηριζομένη θέσις εἶνε σαφὴς καὶ κατηγορηματική.

Ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι διὰ τῆς ἐπεκτάσεως τῆς πειθαρχικῆς ἐξουσίας εἰς τοὺς ὑπουργούς, τίθεται ἐν ἀμφιβόλῳ ἡ μονιμότης τῶν ὑπαλλήλων, διότι ὁ ὑπουργὸς θὰ δύναται, ἀσκῶν τὴν πειθαρχικήν του ἐξουσίαν (φυσικὰ ἐπὶ τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου), νὰ ἐπηρεάζῃ τὸ Συμβούλιον, εἶνε καθ' ἅπαντα αὐτοῦ τὰ σημεῖα ἐντελῶς ἀβάσιμος.

Πρῶτον, διότι δὲν ἐπεκτείνεται τώρα εἰς τοὺς ὑπουργοὺς ἡ πειθαρχικὴ ἐξουσία. Ἀνέκαθεν ἠσκεῖτο αὕτη καὶ μόνον διαφοραὶ ὡς πρὸς τὴν ἔκτασίν της ὑπῆρχον καὶ ὑπάρχουν ἀπὸ ὑπουργείου εἰς ὑπουργεῖον.

Δεύτερον, διότι θὰ ἦτο περίεργον νὰ ἔχῃ πειθαρχικὴν ἐξουσίαν καὶ ὁ ἔσχατος ἐν τῇ ἱεραρχίᾳ δημόσιος ὑπάλληλος καὶ νὰ στερῆται ταύτης ὁ ὑπευθύνως ἀπέναντι τοῦ λαοῦ ἐξασκῶν λειτουργίας, αἱ ὁποῖαι ἀπὸ τὸν λαὸν παρέχονται καὶ χάριν αὐτοῦ ἀσκοῦνται. Φαντασθῆτε τὸ κατάντημα τῆς ὑπευθύνου Κυβερνήσεως, ὅταν οἱοσδήποτε ὑπάλληλος, δικαιοῦται νὰ τιμωρῇ καὶ μόνον ὁ ὑπουργὸς θὰ στερῆται οἱουδήποτε πειθαρχικοῦ δικαιώματος. Συζήτησις θὰ μποροῦσε νὰ γίνῃ, ὄχι ἐὰν κατ' ἀρχὴν πρέπει νὰ ἔχῃ ἢ νὰ μὴ ἔχῃ πειθαρχικὴν ἐξουσίαν ὁ ὑπουργός, ἀλλὰ ποία πρέπει νὰ εἶνε ἡ ἔκτασις αὐτῆς καὶ ποῖαι αἱ ἐγγυήσεις κατὰ πάσης καταχρήσεως. Καὶ ἡ ἐγγύησις ὑπάρχει πλήρης ὑπὸ ὡρισμένας προϋποθέσεις διὰ τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ δικαιώματος προσφυγῆς εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας.

Ὡς πρὸς τὸν ἐπηρεασμὸν τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου, ἔχω νὰ παρατηρήσω, ὅτι ἐφ' ὅσον τὰ διοικητικὰ συμβούλια συγκροτοῦνται ἀπὸ δύο μόνον μονίμους ὑπαλλήλους τοῦ Ὑπουργείου, ἐπὶ τῶν ὁποίων καὶ μόνον ἔχει πειθαρχικὴν ἐξουσίαν ὁ ὑπουργός, καὶ ταύτην περιωρισμένην, δὲν ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ λόγος περὶ ἐπηρεασμοῦ δι' ἐπιβολῆς ποινῶν, οὔτε εἰς τὸν Ἀρεοπαγίτην, οὔτε εἰς τὸν νομικὸν σύμβουλον, οὔτε εἰς τὸν καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου.

Δὲν εἶνε ἀκριβές, ὅτι ἡ κανονικὴ ἄδεια περιορίζεται. Τὸ ἀκριβὲς εἶνε ὅτι πρώτην φορὰν ἀναγνωρίζεται ὡς δικαίωμα τοῦ ὑπαλλήλου. Ἡ ἐξαίρεσις τῶν ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν εἶνε ἐπιβεβλημένη, διότι διὰ ποῖον λόγον θὰ πρέπῃ εἰς τοὺς ἐκπαιδευτικοὺς λειτουργοὺς οἱ ὁποῖοι ἀναπαύονται ὁλόκληρον τὸ θέρος καὶ συνήθως καὶ πέραν τούτου καὶ ἀπολαμβάνουν εὐρύτερα τὰς διαρκοῦντος τοῦ ἔτους ἀργίας, διὰ ποῖον λόγον θὰ ἔπρεπε εἰς τοὺς τόσους μῆνας ἀναπαύσεως νὰ προστεθῇ καὶ ἕνας ἀκόμη κατ' ἐξαιρετικὸν ὑπὲρ τούτων προνόμιον;

Δὲν εἶνε ἀκριβές, ὅτι μέχρι τοῦδε τὸ Κράτος ἐπλήρωνεν ἐξ ὁλοκλήρου τὰ νοσήλεια. Τὸ ἀκριβὲς εἶνε, ὅτι εἰς τοὺς ἀσθενοῦντας ὑπαλλήλους κατεβάλλετο ἕνας μόνον μισθὸς καὶ ὅτι ἀνεγνώρισα ὡς δίκαιον τὸ παράπονον τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ὅτι δὲν εἶνε ὀρθὸν νὰ θεωρῆται ὡς ἐπαρκῶς νοσηλευόμενος με ἑνὸς μηνὸς μισθόν του ὁ ὑπάλληλος, ἐνῷ τὰ ἔξοδα τῆς νοσηλείας δὲν εἶνε ἄλλα διὰ τὸν μικρὸν καὶ ἄλλα διὰ τὸν μεγάλον ὑπάλληλον. Οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι, θὰ μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ εἴπω, ὅτι δὲν ἐξετίμησαν δεόντως τὴν σύστασιν τοῦ ταμείου ἀσφαλίσεως καὶ ὁμιλοῦν περὶ μεθόδου οἰκονομιῶν, ἐνῷ ἡ ἐξέλιξις τοῦ ταμείου ὑπάρχει φόβος νὰ ὁδηγήσῃ ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας εἰς ἄνοιγμα κρουνῶν νέων δαπανῶν.

Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἀσκήσεως τῆς πειθαρχικῆς ἐξουσίας κρίνονται ἄνευ ἀξίας, ἀφοῦ δὲν θὰ λειτουργήσῃ ὁ θεσμὸς τῶν συμβουλίων. Ἐκ τοῦ ἐπιχειρήματος τούτου καταφαίνεται, ὅτι τὸ κύριον αἴτημα καὶ ἡ κυρία ροπὴ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων εἶνε ἡ μεταβίβασις τῆς κρατικῆς ἐξουσίας εἰς χεῖρας ἄλλας παρ' ἐκείνας τὰς ὁποίας ἠθέλησε καὶ θέλει ὁ μόνος δικαιούμενος νὰ ἔχῃ γνώμην περὶ τοῦ τρόπου, κατὰ τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ κυβερνᾶται, δηλαδὴ ὁ λαός. Ἐὰν δὲ ὁ καθένας διὰ τὰ παραπτώματά του ἔπρεπε νὰ δικάζεται ἀπὸ ἀντιπροσώπους τοὺς ὁποίους ὁ ἴδιος θὰ ἐκλέγῃ, τότε θὰ ἔπρεπε νὰ καταργηθοῦν τὰ δικαστήρια, νὰ γίνουν λαϊκὰ δικαστήρια μὲ αἱρετοὺς ἀντιπροσώπους καί, ἐπὶ τέλους, νὰ σοβιετοποιήσωμεν τὰ πάντα.

Ὡς πρὸς τὸ παράπονον, τέλος, ὅτι δὲν ἀναγνωρίζεται δικαίωμα μονοετοῦς ἀδείας ἄνευ ἀποδοχῶν εἰς τὸν προϊστάμενον τῶν ὑπαλληλικῶν ὀργανώσεων καὶ ὡς πρὸς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐμφορεῖται ἀπὸ πνεῦμα ἀντιδημοκρατικόν, ἔχω νὰ παρατηρήσω, ὅτι, ἐὰν δημοκρατία εἶνε νὰ ἐγκαταλείπουν τὰς θέσεις των οἱ προϊστάμενοι τῶν ὑπαλληλικῶν ὀργανώσεων, χωρὶς μάλιστα καὶ νὰ ὑπάρχῃ κανεὶς φραγμὸς ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ὀργανώσεων τούτων, νὰ θεωρῆται δὲ συντάξιμος ἡ ὑπηρεσία των χωρὶς νὰ παρέχουν τοιαύτην, τότε πράγματι ἡ Κυβέρνησις εἶνε ἀντιδημοκρατική, ἀφοῦ συμφωνεῖ μὲν εἰς τὰς περὶ δημοκρατίας ἀντιλήψεις τῆς μεγίστης πλειοψηφίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, διαφωνεῖ ὅμως πρός τινας, διότι πιστεύω, ὅτι δὲν εἶνε οἱ πλείονες ἐκ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων».

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΚΔΟΤΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΙΔΡΥΣΙΣ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης συνῆλθε τὰς τελευταίας ἡμέρας εἰς ἐπανειλημμένας συνεδριάσεις, λαβὸν τὰς κάτωθι ἀποφάσεις :

Ἐνέκρινε διάταγμα περὶ ἀποσπάσεως τῶν γεωργικῶν συνεταιρισμῶν ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας καὶ ὑπαγωγῆς αὐτῶν εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν. Ἐνέκρινεν ὅπως λίαν προσεχῶς ἀρχίσουν λειτουργοῦντα ἑπτὰ ὑποκαταστήματα, πέντε εἰς Κρήτην, ἓν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην καὶ ἕτερον εἰς τὴν Μυτιλήνην. Ἐκτὸς ὅμως τούτων ἔχει ληφθῆ ἤδη ἀπόφασις ὅπως ἱδρυθοῦν ὑποκαταστήματα εἰς Δομοκόν, Καϊλλάρια, Νέα Μουδανιὰ (Χαλκιδικῆς) καὶ Κρέσταιναν.

Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τῆς Τραπέζης ἔχον ἐπιπροσθέτως τὴν γνώμην ὅτι διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας μας δὲν ἀρκεῖ ἡ παροχὴ τῶν ἀναγκαίων μέσων πρὸς ἐντατικωτέραν καὶ ἐπιστημονικὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς, ἀλλ' ἀπαιτεῖται καὶ ἡ ἐξασφάλισις τῆς διαθέσεως τῶν γεωργικῶν μας προϊόντων, ἀπεφάσισε νὰ λάβῃ ὅλα τὰ ἐνδεικνύμενα μέτρα πρὸς ἐπίτευξιν ταύτης.

Πρὸς τοῦτο ἦλθεν εἰς συνεννόησιν μὲ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν τὸ ὁποῖον ἐδέχθη ὅπως αἱ στρατιωτικαὶ ὑπηρεσίαι ἀγοράζουν ἅπαντα τ' ἀναγκαιοῦντα αὐταῖς εἴδη, κριθήν, βρώμην κλπ. μόνον παρὰ τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς.

Η ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΤΟΥ κ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ

ΚΑΪΡΟΝ, 7. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἀναχωρήσας σήμερον τὸ ἀπόγευμα ἐξ Ἀσσουὰν φθάνει ἐνταῦθα αὔριον τὴν πρωΐαν. Τὴν Κυριακὴν θ' ἀναχωρήσῃ διὰ Σουὲζ ἐπ' αὐτοκινήτου. Τὴν Δευτέραν θ' ἀναχωρήσῃ διὰ Πὸρτ Σαΐδ, τὴν Τρίτην δι' Ἀλεξάνδρειαν καὶ τὴν Τετάρτην θ' ἀναχωρήσῃ ἐπιστρέφων εἰς Ἀθήνας.

2α ΕΚΔΟΣΙ

ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΤΟΥ Σ

ΠΡΟΚΑΛΟΥΣΑ ΑΝΗΣΥΧΙ

ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΚΑΙ ΓΑΛΛ

Θ' ΑΝΑΛΑΒΗ ΝΕΟΝ ΑΓΩ

ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΓΙΟΥΓ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 7 (Τοῦ ἀ κριτοῦ μας).— **Τηλεγραφήματ ἐκ Βερολίνου ἀνήγγειλαν ὁ διοικητὴς τῆς Γερμαν Τραπέζης κ. Σὰχτ παρῃτή ἐκ τῆς θέσεώς του. Ἡ εἴδη ἐξερράγη ὡς βόμβα ἐν Γε μανίᾳ, ἐνῷ ἐνταῦθα προὐ λεσε ζωηρὰν ἐντύπωσιν. Κρ νεται ὅτι ἡ δυσχερὴς πολιτ κατάστασις ἐν Γερμανίᾳ καταστῇ ἤδη δυσχερεστέρ διότι προβλέπεται ὅτι ὁ Σὰχτ θ' ἀναλάβῃ ἔντονον π λετικὸν ἀγῶνα κατὰ τοῦ τελ κοῦ πρωτοκόλλου περὶ ἐφαρ μογῆς τοῦ σχεδίου Γιοὺγκ, εἰς τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ὁποίου ὀ φείλεται ἡ παραίτησίς του.**

Ἐπίσης ὁ κ. Σὰχτ ἀντικρού ει τὸν διορισμὸν Γάλλου διοι κητοῦ τῆς Διεθνοῦς Τραπέζ διότι, κατὰ τὴν ἀντίληψίν του, ἀντίκειται πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ σχεδίου Γιοὺγκ, τὸ ὁποῖον δράζεται ἐπὶ τῆς ἰσότητος με ταξὺ Γαλλίας καὶ Γερμανίας.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 7. (Πρακτορεί «Τρανζόσεαν»). — Οἱ πολιτικοὶ κύκλ σχολιάζουν ζωηρῶς τὴν παραίτησιν τ Σὰχτ ὡς καὶ τὰς πιθανὰς αὐτῆς συν πείας.

Αἱ συντηρητικαὶ ἐφημερίδες γράφου ὅτι ἡ παραίτησις τοῦ Σὰχτ ἀποτελεῖ αν ἐπὶ πλέον ἔνδειξιν περὶ τοῦ πῶς ἡ κυβέρνησις ἀπεδέχθη μετ' ἐλαφρότητος τὸ σχέδιον Γιοὺγκ χωρὶς νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψ της τὰς πιθανὰς αὐτοῦ συνεπείας.

Εἰς τὸ Ράϊχσταγ ἀφ' ἑτέρου ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀναφερόμενος εἰς τὴν παραίτησιν τοῦ Σὰχτ διέψευσε τὸ ὅτι ἡ κυβέρνησις ἤσκησεν οἱανδήποτε πίεσιν ἐπ' αὐτοῦ.

ΤΟ "ΓΙΑΒΟΥΖ„ ΘΑ ΠΛΕΥΣΗ ΕΙΣ ΜΑΛΤΑΝ

Η ΥΠΟΔΟΧΗ ΕΝ ΚΩΝ)ΠΟΛΕΙ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 7. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Οἱ κάτοικοι τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπεδέχθησαν σήμερον μὲ ἐνθουσιασμὸν τὸ καταπλεῦσαν εἰς τὸν λιμένα θωρηκτὸν «Γιαβούζ».

Ὁ τουρκικὸς Τύπος βεβαιοῖ ὅτι αἱ δοκιμαὶ ταχύτητος τοῦ θωρηκτοῦ ἐπέτυχον πλήρως. Προσθέτει ὅτι τὸ «Γιαβούζ» θὰ ἐπισκεφθῇ τὸν Μάϊον τὴν Μάλταν.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν ἀνεχώρησεν εἰς Ἰταλίαν ἵνα ἐπιβλέψῃ προσωπικῶς εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν παραγγελθέντων τουρκικῶν πολεμικῶν.

Η ΣΕΡΒΙΑ ΕΖΗΤΗΣΕΝ ΕΠΑΝΑΛΗΨΙΝ ΤΩΝ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΩΝ

Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γιουγκοσλαυΐας κ. Μπούτκοβιτς μεταβὰς χθὲς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἀφῆκε ρηματικὴν διακοίνωσιν διὰ τῆς ὁποίας ἐκφράζεται ἡ ἐπιθυμία τῆς κυβερνήσεως τοῦ Βελιγραδίου ὅπως ἐπαναληφθοῦν ἐκ νέου αἱ πρὸ καιροῦ διακοπεῖσαι διαπραγματεύσεις μεταξὺ τῶν δύο κρατῶν πρὸς συνομολόγησιν συμφωνίας, καθοριζούσης κοινὰ τιμολόγια σιδηροδρομικῶν μεταφορῶν εἰς τὰ δύο κράτη.

Ἡ αἴτησις αὕτη τῆς Σερβικῆς κυβερνήσεως συμπίπτουσα καὶ πρὸς τὴν ἑλληνικὴν ἐπιθυμίαν ὅπως ἐπιλυθῇ πᾶν ἀπομένον ἐκκρεμὲς ζήτημα μεταξὺ τῶν δύο κρατῶν ἐδηλώθη εἰς τὸν Σέρβον πρεσβευτὴν ὅτι γίνεται εὐμενῶς ἀποδεκτή.

Αἱ σχετικαὶ διαπραγματεύσεις θὰ διεξαχθοῦν δι' εἰδικῶν ἐπιτροπῶν ὁρισθησομένων ἑκατέρωθεν.

ΑΝΕΥΡΕΣΙΣ ΧΕΙΡΟΒΟΜΒΙΔΩΝ ΕΙΣ ΟΙΚΙΑΝ

Εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἐφέσσου 5 οἰκίαν εἰς ἣν διέμενε μέχρι τῆς προχθὲς ἡ Φιλιὼ Χριστοδούλου, ἀνευρέθησαν 5 πλήρεις χειροβομβίδες παραδοθεῖσαι εἰς τὸ Φρουραρχεῖον. Αἱ χειροβομβίδες εὑρίσκοντο ἐπάνω εἰς ἕνα πατάρι καὶ κατέπεσαν ἐξ αὐτοῦ, χωρὶς εὐτυχῶς νὰ ἐκραγοῦν, ἐνῷ ἡ οἰκία ἐκαθαρίζετο διὰ νὰ ἐγκατασταθῇ ὁ ἐργολάβος Γ. Λουμπρινός.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ 7ης ΜΑΡΤΙΟΥ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΠΙ	ΑΓΟΡΑ	ΠΩΛΗΣΙΣ
Λονδίνου.....	374 25	375.—
Παρισίων....	3.022	3.03
Ν.Ὑόρκης...	76.571	76.771
Ἐλβετίας....	14.901	14.941
Ἰταλίας.....	4.013	4 02
Ὀλλανδίας...	30.941	31.033
Βρυξελλῶν...	2.145	2.155
Βερολίνου....	18.347	18.411
Βιέννης......	10.793	10.831
Σόφιας	0.550	0.56
Βουκουρεστίου	0.471	0.479
Πράγας.....	2.280	2.295
Δηνάριον ...	1.347	1.355

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Κλείσιμον 6)3 — Κλείσιμον 7)3

ΛΟΝΔΙΝΟΥ		ΠΑΡΙΣΙΩΝ	
5 ο)ο 1881	72 50	5 ο)ο 1914	1810
5 ο)ο 1884	71.50	Τρ.Ἀθηνῶν	335
4 ο)ο 1887	59.25	Τρ.Ἀνατολ	
4 ο)ο 1889	59.—	Οἴνων.....	235
5 ο)ο 1890	72.—	Λαυρίου....	10
5 ο)ο 189[illegible]	69.—	Ἠλεκτρικῆς	
4 ο)ο 1902	58.75	Σ.Π.Α.Π..	236
4 ο)ο 1907	84.—	Σιδ.Θεσσαλ	330
5 ο)ο 1910	60 —		
5 ο)ο 1914	74.50		
7 ο)ο 1924	102.25		
6 ο)ο 1928	89.75		
Κτηματικ.	99.50		
Παραγωγ.	86.25		

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 7. — Παρισίων 123.94, Νέας Ὑόρκης 4.8463, Ἐλβετίας 25.21, Ἰταλίας 92, Ἰσπανίας 35.25, Ἀμστερνταμ 12.093, Στοκχόλμης 18.152, Βρυξελλῶν 43.09, Βουκουρεστίου 818, Βερολίνου 20.35 καὶ Βιέννης 34.45.

ΑΙ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΞΙΩΝ

ΤΙΤΛΟΙ	ΑΝΩΤ.	ΚΑΤ.	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 7)3	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 6)3
Ἐθνικῆς....	58500	58200	58200	59200
Ἀθηνῶν	650	642	643	655
Ἀνατολῆς...	1000	1000	1000	1000
Ἐμπορικῆς..	746	743	743	750
Βιομηχανίας	166	166	166	170
Ἐθν.Ἀτμοπλ.	299	297	297	308
Οἰνοπνευμ...	418	415	415	419
Οἴνων	725	695	705	750
Ἠλεκτρ.Σιδ.	620	616	620	618
Ἠσαΐα......	23	23	23	23
Πυριτιδοπ..	1805	1790	1795	1815
Λιπασμάτων	1100	1070	1070	1130
Ἔργον......	256	256	256	256
Μακρῆ......	795	790	790	805
Σ.Π.Α.Π....	713	713	713	713
Ἐριουργίας..	235	231	235	232
Πειραϊκῶν...	140	140	140	140
Χρώματα ...	402	402	402	402
Διαμαντοπ...	85	82	85	85
Καπνοῦ......	260	257	257	260
Τέκτων.....	128	128	128	128
Ἠλεκτρικῆς .	333	326	326	335
Ἀνταλλάξιμ.	910.—	906.50	907.—	910.—

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ χρηματαγορὰ συνεπείᾳ προσφορᾶς, ἐσημείωσε διακυμάνσεις ἐπὶ ὑποτιμητικῶν ἐπιπέδων. Τὰς τάσεις ταύτας διετήρησεν ἡ ἀγορὰ μέχρι τοῦ κλεισίματος, τὸ ὁποῖον καὶ ἐδόθη χαλαρόν.

ΔΕΛΤΙΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Κλείσιμον 7ης Μαρτίου 1930

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ		ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ	
5 ο)ο 1881	5475	2 1)2 ο)ο 1898	66.50
5 ο)ο 1884	5475	5 ο)ο 1900	62 25
4 ο)ο 1887	4525	1 ο)ο 1906	53.—
4 ο)ο 1889	4450	6 ο)ο 1917	81.—
5 ο)ο 1890	5325	6 ο)ο 1918	80.50
5 ο)ο 1893	5350	8 ο)ο Α.Β. 1919	90.—
2 1)2 ο)ο 1928	37000	8 ο)ο Γ.Σ. 1925	88.
4 ο)ο 1902	4300	5 ο)ο 1920 π.	200.—
5 ο)ο 1907	1240	5 ο)ο 1920 μ.	212.50
4 ο)ο 1910	4400	6 1)2 ο)ο 1922	101.25
5 ο)ο 1914	5535	6 ο)ο 1926	85 25
7 ο)ο 1924	7705	8 ο)ο 1926	101.50
7 ο)ο 1924	37300	8 ο)ο 1927	448.—
8 ο)ο 1925	81500	Ἀνταλλ. 8 ο)ο	907.—
6 ο)ο 1928	6810	Ἀνταλλ. 6 ο)ο	378.—
6 ο)ο 1928	32850	Βουλγαρ. 6 ο)ο	731.50

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

2.— ο)ο 1904	69.—	7.— ο)ο 1926	261.—
2.50 ο)ο 1912	69.—	7.— ο)ο 1925	263.—
2.50 ο)ο 1904	6100	....	....
....		....	....

Γραφεῖον Γ. ΣΤΟΥΠΑΘΗ

ΜΕΤΟΧΑΙ

Τραπεζῶν		Βιομηχανικ.		Οἰνοποιητικ.		Οἰκοδομικαί	
Ἐθνικῆς.....	58200	Ἑρμῆς.......	200	Οἰνοποιΐας...	415	Ἡρακλῆς.....	750
Ἀθηνῶν.....	643	Καπνοῦ	257	Οἴνων........	705	Τιτὰν........	2750
Ἀνατολῆς....	1000	Ἀπόλλων.....	100	Καμπᾶ	215	Ξυλείας......	110
Λαϊκῆς......	5590	Βασιλειάδη....	325	Ἠσαΐα........	22	Τέκτων......	124
Ἐμπορικῆς...	743	Πυριτιδοπ ...	1795	Ἕνωσις.......	120	Ἔρβα........	480
Πειραιῶς.....	370	Λιπασμάτων..	1070	Γεωργ. Βιομ..	245	Ἄτλας.......	55
Βιομηχανίας.	166	Χρωμάτων...	397	Κασταλία....	26	Ἔργον.......	256
Οἰκονομίας...	45	Ἄγκυρα	35	**Διάφοροι**		Κέκρωψ.....	255
Κεντρικῆς....	270	Βιὸ.........	154	Ἠλεκτρικῆς ..	326	Κύκλωψ......	161
Κοσμαδοπούλ.	800	Παλλὰς......	200	Ἑνιαίας......	450	Ἐργοληπτικὴ .	85
Θεσσαλίας ...	7.—	Ἀβεζὰκ......	30.—	Τίτλ. Ἱδρυτ...	40	Ὄλυμπος.....	188
Χίου.........	690	Κυλινδρομ....	115	Ὑπεγγύων....	4250	ΑΚΤΕ.......	30
Ἑλ. Ἐμπ. Πίσ.	220	Ἥλιος........	30	Κορίνθου.....	350	Πρώτη Οἰκοδ.	210
Ἀγγλοαμερικ.	0.50	Ψυγεῖα Ο-σ..	220	Γε. Ἀποθ....	450	Καψαμπέλη ..	119
Καραβασίλη..	8500	Ἀθηνᾶ.......	80	Ἐξαγ. Καπνῶν	4900	Ἑλλοὺλ	63.—
Σάμου.......	16	Παγ. Πατησ.	60	**Ἀνθρακευτ.**		**Ὑφαντουργ.**	
Λακωνίας....	114	Ἀλεξόπουλοι..	23	Ἀλιβερίου....	53	Πειρ. Ἐπιχ...	140
Κτηματικῆς..	2090	Σάντας......	14.—	Ἀνθρακωρ ...	6.—	Ἐριουργίας...	235
Ἀτμοπλοϊῶν		Κονσέρβαι....	270	Ἐπ. (κοιναί)..	57	Βερμίου......	475
Κάππαρη	6.—	Ψυγ. Πειρ....	310	Ἐπ. (προν.)..	130	Ἔρια	106
Ἀχαϊκῆς.....	110	Ἀνατολὴ	120	Λαυρίου......	7.—	Ἑλλην. Ταπητ.	85
Ἐθνικῆς	297	Χημ. Βιομηχ..	101	Ὠρωποῦ......	45	Χρυσαλλὶς ...	108
Μιχαληνοῦ ...	525	Μακρῆ.......	790	**Σιδ)μικαί**		Βάμβαξ......	100
Χιακῆς	340	Ἅλατος......	110	Θεσσαλίας ...	995	Ὑφαντουργ...	35
Γιαννουλάτου.	135	....		Σ.Π.Α.Π ...	705	Ἀθηναΐς......	175
Κροκοδείλου..	280	....		Ἠλεκτρ. Σιδ..	620	Ἐμπειρίκος ...	160
						Ναθαναὴλ	460
						Φανελλοποιΐας	50

ΤΙΤΛΟΙ ΕΚΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Ἐκδοτικῆς 6845—6865, Χαρτοποιΐας Αἰγίου 255, Κάδμος 125, Φὶξ 460, Φῶς 80, Ἱπποδρομιῶν 380, Πουλοπούλου 190 καὶ Πὰκ 125.

ΤΑ ΑΝΤΑΛΛΑΞΙΜΑ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Λονδίνου πρὸς τὸ ἐνταῦθα Χρηματιστήριον, αἱ ὁμολογίαι ἀνταλλαξίμων 8 ο)ο ἔκλεισαν χθὲς 92 λίρας.

ΑΙ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ

Ἀνταλλάξιμα 8 ο)ο.—Διεκυμάνθησαν μεταξὺ τῶν 906.50—910 καὶ 907 (κλείσιμον).

Ἀνταλλάξιμα 6 ο)ο.—Διεκυμάνθησαν μεταξὺ τῶν 734 καὶ 731.50 (κλείσιμον).

Ἑλλήνων ὑπηκόων. — Διεκυμάνθησαν μεταξὺ τῶν 447—449 καὶ 448 (κλείσιμον).

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Αἱ μετοχαὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης διαπραγματεύονται ἀπὸ τῆς χθὲς μὲ ἠσκημένον τὸ δικαίωμα ἐγγραφῆς εἰς τὸ ἐκδοθὲν τρίτον τμῆμα τῶν μετοχῶν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ κατὰ συνέπειαν ἀπεκόπη ἡ ὑπ' ἀριθ. 18 μερισμ)ξις χρήσεως 1931 β' ἑξαμηνίας.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ

Σῖτος Χάρντ Βίντερ Νο 1 δολλ. 5.10 κατὰ 100 χιλ. τσὶφ ἕτοιμος.

Ἀραβόσιτος ἐγχώριος δρχ. 3.60 κατ' ὀκᾶν ἐλ. μικτ. ἕτοιμος.